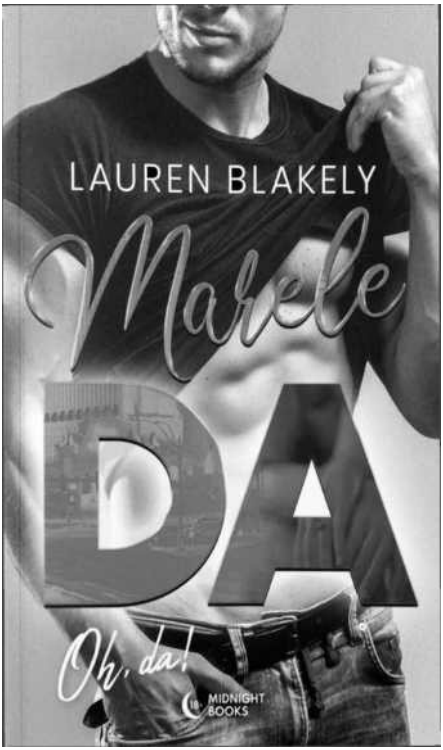
LAUREN BLAKELY
Marele
DA
Oh, da!
MIDNIGHT
BOOKS

LAUREN BLAKELY

MARELE DA

Traducere din limba engleză de
Ina Cassandra Halichias
Editura Midnight Books
BUCUREȘTI, 2022

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Blakely, Lauren
Marele DA / Lauren Blakely; trad, din lb. engleză: Ina Cassandra Halichias
– Bucureşti: Midnight Books, 2022
ISBN 978-606-95570-2-0
I. Halichias, Ina Cassandra (trad.)
821.111

Grafician copertă: Maria Stoian
Traducător: Ina Cassandra Halichias
Redactori: Monica Velcea, Mihaela Savu

Corector: Ionel Palade
Tehnoredactor: Anca Marisac
WELL HUNG
Copyright © 2016 by Lauren Blakely All rights reserved.
© Midnight Books 2022, pentru prezenta ediţie
Toate drepturile rezervate pentru limba română
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată sau reprodusă fără acordul editurii.
Editura Midnight Books
Şoseaua Bereeni nr. 104. sector 4. Bucureşti
Comenzi şi informaţii:
Telefon: *40 774 091-579; +40 770 584 429
E-mail: office@book7.one.ro
www.bookzone.ro

DESPRE

Iată ce trebuie să ştiţi despre mine – sunt înstărit. bine dotat şi îmi place să spun glume. Femeilor le place un tip care le face să râdă – şi nu de mărimea penisului său, nu la asta mă refer. Nu, vor ca amuzamentul să fie garnisit cu ceva... uriaş, ca să nu mai vorbim şi despre loialitate. Posed toate astea, plus un cont mare în bancă, mulţumită afacerii mele în domeniul construcţiilor, care este în plină expansiune. Da. Ştiu cum să-mi folosesc toate uneltele.

Pe scenă intră Natalie. Fierbinte, sexy, inteligentă şi noua mea asistentă. Ceea ce o face să fie total inaccesibilă... Hei, sunt un tip decent. Serios. Mă străduiesc să stau departe de genul de tentaţii pe care ea le aduce la muncă.

Până într-o noapte în Vegas... Mda, aţi mai auzit-o pe asta. Veşti proaste pe frontul afacerilor, ne înecăm tristeţea în prea multe Harvey Wallbangers, apoi i-o trag. În camera mea de hotel. în camera ei de hotel, în spatele aparatului de jocuri mecanice Titanic de la Flamingo (nu întrebaţi!). Şi, înainte de a putea să o fac să mai spună încă o dată „Ah, Dumnezeule", chiar acolo. DA!, amândoi zicem da – marele „da" – într-o capelă de pe marginea drumului, în faţa unui tip cu perciuni falşi şi o costumaţie de un auriu strălucitor.

Dar se pare că ceea ce s-a întâmplat în Vegas nu a rămas în Vegas. Iar acum, mădularul nu mai stă în pantaloni când ea se află prin preajmă, încerc să a-/jm Sincer. Dar, cu cât încercăm mai mult să ne

ţinem mâinile la locul lor, cu atât mai mult sfârşim din nou dezbrăcaţi şi cu atât mai mult vreau să-mi petrec timpul cu ea şi când sunt complet îmbrăcat. Acum, întrebarea este... o iau pe această femeie să îmi fie fostă soţie?

PROLOG

A fost odată ca niciodată un băiat, a fost şi o fată, şi s-au întâmplat nişte lucruri nebuneşti.

Sfârşit.

Doar glumeam.

Sunt genul de tip care oferă servicii complete şi nu aş sări niciodată peste partea bună. Când spun o poveste de genul „n-o să-ţi vină niciodată să crezi ce s-a întâmplat", o marchez cu garanţia mea personală că primeşti întregul biscuit Oreo, de la delicioasele napolitane de ciocolată până la umplutura dulce de cremă. Şi vă rog, vă încurajez să o devoraţi pe toată, fiecare bucăţică apetisantă a poveştii.

Ca, de exemplu, atunci când ne-am dat în roller-coaster şi am aflat exact de ce unii oameni ţipă din toţi rărunchii pe pantele descendente.

Sau povestea cu partida rapidă de sex din

| M Kl N1« MU
1v

spatele aparatului de jocuri de noroc, când cineva a tras trei cireşe în timp ce eu i-am tras-o ei.

Totuşi, nu sunt sigur că vreunul dintre aceste momente a surclasat după-amiaza cu scara de zugrav.

Ce? Nu aveţi nicio fantezie cu scări de zugrav? Veţi avea în curând, şi nu veţi mai privi vreodată la fel treapta cea mai de sus a unei astfel de scări.

Dar, între toate acele lucruri atât de nebuneşti încât ar trebui să fie ilegale, pe care nu le-aş fi putut prevedea nici în cele mai îndrăzneţe visuri ale mele – şi, credeţi-mă, nu există nicio lege acolo, sus, între urechile mele –, au existat şi nişte chestii foarte reale.

Genul de real care îţi sfârtecă inima cu drujba.

Care aproape că ţi-o smulge din piept.

Asta mi s-a întâmplat şi mie.

Aşa că acum, după aproape şaizeci şi nouă de zile petrecute cu ea – iar ironia acestui număr *nu* îmi scapă –, mă aflu *aici.*

***Pe* treptele tribunalului. Ea urcă. Eu cobor.**

Mă întind spre braţul ei. O apuc de mână.

— Aşa se termină totul?

Vocea-mi abia dacă seamănă cu a mea.

Şi a ei este o şoaptă.

— Tu să-mi spui.

Aş putea să vă spun că sunt un jucător. V-aş putea spune că am o sculă mare, un trup tare ca piatra şi o inimă de aur. Dar nu sunteţi aici pentru CV-ul meu. în plus, aţi mai auzit poveşti despre cuceritorul care a fost îmblânzit.

Nu aţi auzit-o pe asta însă.

Avertisment: Nu dezvălui în avans ce se va întâmpla, aşa că va trebui să vă puneţi centura de siguranţă şi să vă bucuraţi de călătorie.

Singurul lucru pe care vi-l pot spune este că finalul poveştii noastre este unul la care nu v-aţi aştepta nici măcar o secundă.

1

Am să vă spun un mic secret despre bărbaţi. Când vedem o gagică de care ne place, to(i spunem că este-n limbă după noi. Nu contează cine este femeia, care ar putea li situaţia ei sau dacă avem măcar o idee cât de mică dacă este sau nu adevărat. I'ur şi simplu, o spunem.

Cum ar fi chiar acum.

Floyd, tipul roşcat căruia i-a luat cu trei zile mai mult decât era cazul să aducă balamalele pentru acest apartament luxos din Uppcr East Side, şi-a pus un cot pe tejghea şi vorbeşte în gura mare Probabil simte nevoia de o pauză după marele efort de a nu respecta un termcn-li- mită. Eu, pe de altă parte, sunt hotărât să-l respect, aşa că lucrez în continuare, înşurubând balamalele într-o uşă de dulap pentru una dintre clientele mele.

0 clientă despre care Floyd crede că e în *limbă după căniatul lui.*

Cuvintele lui. Nu ale mele.

- Wyatt, ai văzut cum s-a holbat Lila la mine când am intrat? spune el în timp ce îşi ia băutura energizantă cu negru şi verde, o dă peste cap, apoi îşi şterge gura cu mâna, lăsând o dâră de picături pe ciocul lui înspicat cu roşu.

— Hmm. Cred că am ratat acel moment, răspund eu, şi mă bucur că, în acest moment. Lila este jos, în sala de sport a clădirii, şi nu-l poate auzi.

f|i «pun «ii, gagicile fa« «radi pentru mine |„ (iecnrc *lucruri',* zice *l'loyd,* umflându-şi *pieptul.*

***Ridic* <linlr-o *sprinceană în timp ce* răsucesc**

şuni l)«lni|n şi *ii* dan «ea mai buni *replicii* seacă *pe care* o am.

Această coadă de *femei...* ai spune că se extinde dincolo de uşă şi pe holul casei fiecărui client?

Iii încuviinţează *din cap, de parei* şi-ar crede *prostiile, lividen*I, sarcasmul trece neobservat *pe* lângă Regele Câmaţilor Fierbinţi.

— Absolut. Aş putea să *le am* toată ziua. Pix una după alta. De *asta* lucrăm în *domeniul ista, nu-i* aşa, frate?

Ridică un pumn ca să ne salutăm, dar am mâinile ocupate, aşa că doar spun:

— Pentru «radă?

iii încuviinţează din cap.

— Cea mai bună coadă pe care am avut-o vreodată. Nimic nu se compară cu un ciocan în mână pentru a (intui puicuţele.

Râd *la* această afirmaţie *de o* prostie incredibilă. Pentru că exact pentru cozile de femei am intrat în domeniul construcţiilor de case. De/oc.

— Probabil că nici măcar n-ai obosi vreodată. Ai o vigoare constantă? îl întreb, încurajându-I în timp ce trec la următoarea balama, distantând-o uniform dc-a lungul părţii din spate a uşii.

— O, da! Dar uite care este chestia. Asta este regula de aur a domeniului în care lucrăm, adaugă el, apoi îşi apasă degetul pe buze.

.Ah, ce noroc pe capul meu. O să-mi dezvăluie secretul lui."

— Sunt înnebunit după reguli.

Spune-mi, spune-mi, zic eu ca un acolit plin de nerăbdare.

— Regula de aur este următoarea: poţi să te culci cu clienţii, dar nu poţi să te culci niciodată cu asistenta ta.

— Chiar aşa? spun cu o voce perfect serioasă, ca şi cum tocmai ar fi împărtăşit înţelepciune venită de pe muntele Olimp.

Flovd încuviinţează din cap cu înţelepciune.

— Ai încredere în mine. învaţă din greşelile mele. Mi-am pierdut cea mai bună asistentă din Univers când nu mi-am putut ţine mâinile departe de fundul ei mişto, spune el, apoi oftează melancolic în timp ce privirea îi alunecă spre tavan. Probabil îşi aminteşte de obrajii ei dulci. O asistentă bună valorează cât greutatea ei în aur. îşi atinge pieptul cu degetul. De aceea, noua mea asistentă este o bunicuţă cu părul cărunt. Asta înlătură cu totul tentaţia.

Termin de înşurubat balamalele pe uşă şi iau autofi- letanta din centura de scule. îndreptând-o către el, mă uit în ochii lui.

— Dar gândeşte-te la asta... îmi las vocea să se stingă uşor, fac o pauză încărcată, apoi spun: Ce s-ar întâmpla dacă aş fi interesat de vulpile argintii"?

Face ochii cât cepele, iar cuvintele îi ies seci şi nesigure:

-Eşti?

— Absolut. Sunt un tip care oferă şanse egale.

Nu mă pot abţine să nu fac mişto de el, aşa că îi dau inainte, oferindu-i la rândul meu pe tavă o porţie mare de lăudăroşenie.

— îmi menţin barca pe linia de plutire şi, dă-mi voie să-ţi spun, consider că bunicuţele sunt foarte mişto. Vorbim despre un şir întreg de sexoase. Numai pensionare cât vezi cu ochii. Nu-mi pot ţine mâinile la

distanţă.

I în original, *silvtrfox* (engl.) — argou pentru femeile în virsti (n. tr.).

— Tu ştii. Bine că nu ai o bunicuţă care să răspundă la telefoane, altfel ai fi belit-o în stil mare.

— Ăsta a fost un joc de cuvinte intenţionat, nu? Las autofiletanta jos, sprijin uşa de tejghea şi îmi cobor vocea. Dar ştii, Floyd, mai există o opţiune, spun, iar acum e rândul meu să mă aplec, să cobor vocea şi să-mi transmit genialitatea.

— Da?

Practic salivează pentru ceea ce crede, fără îndoială, că va fi un pont în ceea ce priveşte sexul la birou.

Mă îndrept de tot de spate. Am 1,90 şi sunt mai înalt decât el.

— Ai putea – îmi păstrez tonul egal şi uşor –, de exemplu — iau o ultimă pauză –, să-ţi ţii mădularul în pantaloni la serviciu.

întregul apartament se cufundă în linişte. Floyd se scarpină în cap. îşi încruntă sprâncenele şi spune nedumerit:

— Ha?

Aparent, sfatul meu îi este atât de străin, încât aş fi putut la fel de bine să vorbesc turceşte.

— Oricum, este timpul să plecăm, Floyd. Trebuie să termin treaba asta la timp pentru Lila, care nu este în limbă nici după câmatul tău, nici după tâmpeniile tale.

îl bat prietenește pe spate, îi mulţumesc pentru livrarea întârziată a balamalelor şi îl trimit la plimbare.

Câteva ore mai târziu, mi-am terminat treaba pe ziua de azi, exact când o Lila plină de energie vine acasă de la sala de sport, cu un pas săltăreţ, îmbrăcată

în colanţi şi tenişi. îi arăt la ce am lucrat în această după-amiază pentru remodelarea bucătăriei şi o pun la curent cu ce mai trebuie făcut mâine, pe măsură ce mă apropii de ultima parte a lucrării.

— Totul se conturează atât de frumos, spune ea în felul ei plin de energie. Faci o treabă extraordinară! Şi mă bucur atât de mult că Natalie a reuşit să strecoare în programul tău această renovare. Ştiu că ai programul extrem de încărcat, dar ai avut recomandări atât de bune, iar eu trebuia să am parte de tot ce este mai bun pentru casa mea.

încuviinţez din cap şi îi mulţumesc, apoi dau credit cui se cuvine.

— Natalie este vrăjitoarea programărilor. Ea poate face ca aproape orice să funcţioneze.

— Bine, pentru că s-ar putea să am un alt proiect pentru tine. Lasă-mă să discut cu soţul meu, Craig, când se întoarce acasă diseară de la şedinţa consiliului de administraţie, şi apoi vom aranja ceva.

— Sună foarte bine. Şi ne vedem mâine să terminăm dulapurile.

în curând, mă întorc la biroul nostru din West 50S, unde las uneltele şi materialele şi sunt întâmpinat de nimeni alta decât însăşi Stăpâna Programărilor, adică femeia care a schimbat cursul acestei nave.

— Hei, Wyatt, strigă Natalie de la biroul ei când
intru.

Vedeţi, aproape că îmi vine să-l sun pe Floyd şi să-i spun că este uşor să-mi urmeze sfatul. Eu mă descurc în fiecare zi. Ce miracol! Mai ales dacă luăm în calcul faptul că am o asistentă cu mintea ascuţită de să te tai în ea, frumoasă, deşteaptă, fantastică în meseria ei şi cu un zâmbet care mă ucide. Puteţi spune despre mine că sunt de modă veche. îmi place de mor o femeie cu un zâmbet minunat, iar Natalie, cu ochii ei albaştri

strălucitori şi părul blond de majoretă, câştigă detaşat când vine vorba despre zâmbit. Este modelul perfect de femeie americană, ca o plăcintă cu mere, iar eu nu vreau altceva decât să o mănânc.

Adică, nu vreau asta.

La naiba, a sunat aiurea.

Nu vreau să-mi mănânc asistenta. Sau să ¡-o trag asistentei mele. Sau să-mi aplec asistenta peste birou.

Vedeţi? Am urmat propriul sfat. Mădularul meu este în siguranţă în pantaloni.

În plus, Natalie se pricepe foarte bine la ceea ce face, şi nu e bine să mă gândesc la ea în acest fel. Ca să nu mai spun că este periculos. Ultima dată când m-am giugiulit cu cineva cu care lucram, afacerea mea s-ar fi putut prăbuşi. Acea experienţă m-a învăţat o lecţie pe care ar fi trebuit să o învăţ cu mult timp în urmă – nu amesteca afacerile cu plăcerea. Vei obţine un cocktail neplăcut, care îţi lasă un gust amar. Aşa că, deşi Natalie are cel mai frumos chip pe care l-am văzut de mult timp şi cea mai generoasă inimă, completată de o latură jucăuşă şi amuzantă, şi chiar dacă am crezut cândva că mă doreşte, nu pot să mă îndrept în direcţia aia cu ea.

Păstrez lucrurile la un nivel simplu şi lejer când afişează acel zâmbet ucigaş şi mă întreabă:

— Cum merge contractul cu Mayweather?

Fac un gest de la trunchi până la picioare, apoi adulmec aerul pentru efect.

— Grozav, dar ai ceva care să înlăture mirosul de nesimţire de pe mine?

Arată spre rafturile de pe peretele îndepărtat al biroului nostru şî răspunde sec:

— Raftul de sus. Partea stângă. Săptămâna trecută mi-am cumpărat un spray nou antidobitoci. Dar, uneori, este nevoie să te dai de câteva ori ca să aibă efect cum trebuie. Aşa că foloseşte-l ca lumea, bine?

Ridic degetul mare în semn că am înţeles, mă prefac apoi că iau un spray şi mă stropesc bine, după care îl pun

— Gata. Mult mai bine acum.

Apuc scaunul zdrenţăros de culoarea muştarului de vizavi de biroul ei şi mă cufund în el. Clienţii nu vin aici; biroul este doar pentru noi, aşa că ne putem zgârci la mobilă.

Ea învârte stiloul în mână.

— Deci, cine a provocat contaminarea de astăzi?

A fost Floyd sau Kevin, electricianul unsuros pe care ai încercat să-l strângi de gât?

— Kevin Unsurosul avea nevoie să-l strângă cineva de gât. Eşti sau nu de acord?

Ea incuviinţează din cap.

— Complet de acord. Sunt atât de mult de acord cu tine, încât nu-mi pot imagina cât de mult aş mai putea fi de acord.

— Strangularea a fost sută la sută necesară, adaug eu, deoarece Kevin s-a dat la ea când a trecut pe aici cu câteva săptămâni în urmă.

Uitaţi cum stă treaba – Natalie ar putea să-l dea cu cracii-n sus într-o clipită. Putea să-l trântească ea însăşi la pământ Dar rahatul ăla pe care l-a făcut cu privirile şi comentariile obscene nu ţine la mine. Aş fi făcut la fel şi dacă un tip ar fi încercat să se dea la sora mea mai mică, Josie, la patiseria unde lucrează. Aşa că i-am pus o mână pe umăr lui Kevin, în stil vulcanian, şi l-am escortat imediat afară din biroul meu. Nimeni, şi chiar vreau să spun că nimeni, nu are voie să se dea la angajaţii mei.

— Astăzi a fost Floyd, îi spun, apoi îi zic

versiunea sigură pentru locul de muncă a poveştii – cea despre cuceririle lui Floyd în rândul clientelor, nu comentariile sale despre culcatul cu asistentele.

Nu este nevoie ca aşa ceva să rămână plutind în aer între noi. Nu pot să plantez ideea aia interzisă în capul ei.

Acea idee riscantă, periculoasă, murdară, jegoasă al dracului de seducătoare. Privirea îmi cutreieră pentru scurt timp prin birou, şi cataloghez toate locurile care cer să fie botezate. Biroul ei, scaunul ei, podeaua...

Şi, dintr-odată, capul mi se umple de un tumult sălbatic de idei nepotrivite. Exact ceea ce nu ar trebui să se întâmple. Este ca şi cum extratereştri în călduri mi-au invadat mintea.

Dar eu nu sunt Floyd. Pot să mă comport mai bine de atât, aşa că imi imaginez o menghină, indes imaginile în ea şi le zdrobesc afară din mintea mea. Atât imaginile lascive, cât şi extratereştrii în călduri.

— Apoi, l-am condus afară din casa Lilei şi i-am zis că ne vedem mai târziu, ii spun, terminând povestea, în timp ce imi trec o mână prin părul meu şaten-inchis. Adică mai târziu într-o altă viaţă.

— Hmm..., spune ea.

— .Hmm, asta este grozav" sau .Hmm, de ce i-ai dat papucii unuia dintre furnizorii noştri"?

— Hmm de genul „povestea ta îmi dă o idee bună". Ceva ce vreau să fac de mult timp.

— Şi ce vrei să faci?

Ochii îi strălucesc. Ai ei sunt de o nuanţă mai deschisă decât ai mei, care sunt de un albastrul-

închis.

— Vrei să găsesc un nou furnizor de balamale?

Ideea este mai mult decât perfectă. Lovesc cu entuziasm cu palma de marginea biroului ei.

— Da. Şi, ca să ştii, eşti genială şi ado…

Am tăiat ultimul cuvânt, astfel încât să sune ca o notă joasă de bas. Notă pentru mine însumi: Nu îi spune că este adorabilă când le reproşezi altor bărbaţi că se dau la ea la serviciu.

Mă priveşte, aşteptând să-mi termin propoziţia, şi, cumva, răsucesc cuvintele într-un nou compliment, în timp ce spun:

— Genială şi… abundentă.

Abundentă? Serios? Ce naiba a fost asta? Poate că nu va remarca."

Nu am eu norocul ăsta.

— Abundentă? întreabă ea, scepticismul simtin- du-i-se pregnant în voce.

Aşa cum ar şi trebui să fie, la dracu'!

— Sunt abundentă?

încuviinţez din cap şi ii dau înainte, asumându-mi prostia care mi-a ieşit pe gură:

— Mintea ta. Este ca o abundentă de idei. Este o bogăţie de Ziua Recunoştinţei. Este abundentă – spun, pentru că trebuie să fac să pară convingătoare această muşamalizare.

Ea îşi îndreaptă umerii.

— Dacă spui tu, Hammer. Iar acest creier abundent a fost cu doi paşi înaintea ta astăzi. Am găsit deja un nou furnizor. Am sunat pe ici, pe colo, am vorbit cu câţiva colegi de-ai noştri şi am primit câteva recomandări excelente. Am deja pregătit un nou tip cu balamale.

Zâmbetul meu se răspândeşte rapid.

— la naiba! Eşti cu trei paşi înaintea

mea.

— O asistentă bună aşa şi trebuie să fie.

— Iar tu eşti una grozavă. Ce-ai zice să sărbătorim cele şase luni în care ai făcut din WH Carpentry & Con- struction o afacere mult mai bună decât era inainte?

WH vine de la numele meu, Wyatt Hammer.

Dar WH ar putea însemna şi altceva. Veţi vedea. Nu vă faceţi griji. întregul Oreo, vă aduceţi aminte? O să vi-l ofer pe tot.

2

Ea alege *bibimbap'* vegetarian picant, de la un restaurant coreean de pe Ninth Avenue, nu departe de birou.

- *Hihimhup,* îipuneea, de parcă arcântâri cuvântul. Este dificil de pronunţat şi de obicei iese ca *hipili-bop,* ceva ce spune o zână bună dintr-un film Disney. Dar, de fapt, *bibimbap* nu are deloc gustul unui film Disney.

- Sau de zână bună, adaug eu, intinzându-mi gâtul într-o parte pentru a mi-l relaxa după munca de azi.

Opt ore în picioare, 'înşurubând, bătând şi dând găuri. Nimic nu se compară cu o zi de muncă grea, dar, frate, ce m-aş mai duce la un masaj!

Îmi aruncă o privire.

- Şi tu ştii ce gust are o zână bună?

îmi dau seama de cum a sunat comentariul meu, dar ii dau înainte:

- Ca şi cum toate visurile tale ar deveni realitate.

- Vrei să spui că ai ieşit în oraş cu zâne bune?

- Poate că am făcut-o.

- Atunci, eu am ieşit cu duhul din lampa lui Aladin, spune ea, făcând pe şmechera, în timp ce chelne- riţa noastră se apropie.

2 Fel de mâncare coreean care conslă dlntr-un amestec de orez, came fi legume (n.tr.).

Natalie îi spune ce vrea, iar eu comand pentru mj„ *bibimbap* de vită, atât de picant, încât îţi pârleşte pj^ apoi adaug un aperitiv şi

câteva beri.

Suntem aici pentru că lui Natalie îi place mâncare, picantă. Cu cât mai picant, cu atât mai bine. De fapt, m-a provocat la câteva aventuri culinare în ultimele şase luni Din fericire, m-am născut cu papile gustative rezistente la foc şi cu o voinţă competitivă de fier, aşa că, de obicei o învinge, dar trebuie să recunosc sincer că femeia asta se ţine tare pe poziţii. Poate să înghită un ardei *habanero* cum n-ant văzut vreodată pe nimeni altcineva s-o facă.

Nu voi minţi. A fost extrem de excitant să o văd mâncând câţiva băieţi iuţi pe un burger într-o seară, acum câteva săptămâni, când am ieşit la masă după serviciu. 0 femeie care se poate descurca de minune cu condimentele are ceva aparte.

Adică, ar fi *fost* excitant dacă m-aş fi gândit la ea în acest fel. Dar nu m-am gândit, aşa că nu am fost excitat.

Caz închis.

Un minut mai târziu, chelneriţa se întoarce cu două beri, iar eu ridic un pahar pentru a închina în cinstea lui Natalie.

— Pentru şase luni pline de magia ta! Eşti mai priceputâ decât o zână bună.

— Pentru şase luni la un loc de muncă serios, în sfârşit! glumeşte ea.

Natalie a avut diverse locuri de muncă ciudate înainte să o angajez eu. Avea nevoie de un loc de muncă şi a fost foarte directă în această privinţă. De fapt, seara în care m-a abordat în căutarea unui loc de muncă subliniază perfect punctul meu de vedere despre bărbaţii care spun că femeile sunt căzute în

limbă după noi.

Pentru că nu avem nici cea mai mică idee dacă într-adevăr sunt. Bâjbâim cu toţii şi suntem neîndemânatici, orbi la ceea ce vor cu adevărat femeile. Femeile sunt, practic, cele mai complicate creaturi inventate vreodată ji ile aproximativ douăzeci de mii de ori mai complexe decât cel mai inteligent computer din lume. La nunta prietenului meu Spencer, toamna trecută, cu Charlotte, sora lui Natalie. Natalie s-a îndreptat spre mine cu o privire hotărâtă, iar eu i-am spus în glumă fratelui meu geamăn, Nick:

— Mă vrea în patul ei.

***Greşit.* Greşit ca un cui ruginit.**

S-a dovedit că se îndrepta spre mine dintr-un alt motiv. Când discutaserăm cu o seară înainte, menţionasem câteva dintre problemele cu care se confrunta firma mea – principala problemă fiind dezorganizarea mea totală –, iar ea concepuse un plan de îmbunătăţire a operaţiunilor şi de a face astfel încât firma mea să se extindă şi să câştige lucrări şi mai mari. Mi-l prezentase în timpul unui joc de biliard la hotelul în care se ţinea nunta. Propunerea ei fusese ireproşabilă, şi era exact ceea ce mi-am dat curând seama că aveam nevoie.

Am angajat-o două săptămâni mai târziu.

Acum, după o jumătate de an împreună, nu-mi pot imagina WH Carpentry & Construction fără ca ea să se ocupe de partea de afaceri. Priceperea ei îmi permite să mă concentrez asupra lucrurilor la care sunt bun – să construiesc, să fac, să lucrez.

Mă înghiontește cu cotul în braţ.

— îţi aminteşti ziua în care am început? Şi te-ai dus la o întâlnire care fusese, de fapt. programată în calendarul de anul trecut?

Scot un geamăt.

— Nu-mi aduce aminte!

Ea clatină din cap amuzată.

— Dar eu te-am salvat! Te-am sunat literalmente când ai ajuns la blocul de apartamente al clientului, pe

cale să intri şi să dai o estimare pentru o bucătărie o refăcuseşi deja. [car]**e**

încuviinţez din cap în timp ce amintirea îmi prin faţa ochilor. „*'»

- Da. Bun cu uneltele, dezastru cu programările

- Iar acum, te pricepi la amândouă, spune ea buzele arcuite în zâmbetul ăla al ei cuceritor.

îmi întorc scurt privirea. Nu pot să mă uit ţmtj la zâmbetul ei. Probabil m-ar hipnotiza. M-ar face să ij execut ordinele.

- Iar afacerile nu ar putea merge mai bine de atât. spun eu. Ar trebui să ne putem extinde acum, aşa cum am vorbit prima dată. Să angajăm mai mulţi băieţi – angajaţi pe perioadă nedeterminată, ca să nu ne mai bazăm doar pe zilieri pentru fiecare lucrare.

- Exact. Cu noile lucrări pe care le avem pregătite pentru vară, putem aduce câţiva angajaţi cu normă întreagă, să le acoperim beneficiile de sănătate şi toate celelalte chestii bune.

Ea enumeră câteva dintre proiectele pe care le-a rezervat – o serie de remodelări de bucătării de inaltă calitate. Din moment ce suntem în Manhattan, aceste lucrări ne pot aduce un profit de şase cifre sau mai mult

- Apropo, am vrut să te întreb. Cum ai ajuns să fii atât de organizată? .Ai dosare în cap? Recunoaşte. E ca la Container Store[5] acolo, sus, spun eu, bătând uşor cu un deget în capul ei.

Se preface că gâfâie, cu limba ieşindu-i din gură cum face vara un câine.

- Nu mă face să mă entuziasmez.

5„i J irmă de produs« pentru organizarea lucrurilor (n. tr.).

Container Store este locul meu preferat din Univers şi sunt convinsă că aş putea trăi fericită acolo.

— Deci, ăsta e răspunsul? întreb în timp ce chelneri^ soseşte cu un aperitiv cu pui ce pare aşa picant, că practic te face să scoţi fum pe urechi.

Asta o să ne dea stomacul în clocot. Excelent.

— Pasiunea ta pentru acel magazin este motivul pentru care ai devenit atât de organizată?

Natalie îşi îndreaptă umerii.

— Ţi-am spus că hainele mele sunt atârnate pe culori în dulap? Că toate cărţile mele sunt aranjate în ordine alfabetică şi că nu am lipsit nicio zi de şcoală în viata mea?

— Iar chiloţii tăi sunt probabil aranjaţi după...

Trag frâna şi virez de la subiectul lenjeriei ei. Rahat. Unde naiba e filtrul din creierul meu? Jur că Floyd mi-a tulburat minţile astăzi. Poate că balamalele lui au fost defecte.

— După culoare, răspunde ea cu un sunet ca un ciripit, de parcă ar şti că am fost acolo.

Ştie că am alunecat într-o zonă în care nu ar trebui să merg. Totuşi, iată-mă aici, întrebând mai multe:

— Şi cea mai populară nuanţă este?

Ridică dintr-o sprânceană, iar colţul buzelor i se arcuieşte uşor. E ca şi cum şi-ar fi pus expresia perfectă de fată cochetă, iar acum am o anexă corporală foarte pusă pe treabă.

Ale dracului penisuri! Câteodată, e nedrept că avem aceste ştremeleaguri păcătoase cu care să ne luptăm toată ziua. Şi, credeţi-mă, este o bătălie epică. Bărbat contra erecţie.

Bărbatul rareori câştigă.

Erecţiile sunt prea puternice.

Un răspuns i se rostogoleşte de pe buzele roz lucioase. Natalie şi-a dat cu un fel de luciu de buze roz strălucitor. Nu ruj. Da, ştiu ce este un luciu de buze. Am sărutat o mulţime

do femei şi nu sunt un neandeilhaiian cu o cutie docare

nu ştie diferenţa dintre luciu de buze şi nij. Unul*0"** alunecos şi are un gust uimitor când se desprind«- (j,!**1' buzele unei fete când o sărut; celălalt este mai gros ş j ar* ** gust uimitor când se desprinde de pe buzele unei fete •Un o sărut. ^nd

— AJb, spune ea, iar situaţia de la sud de graniţă intensifică. *"

înşfac o furculiţă şi mă arunc asupra puiului. Poate că ăsta va fi leacul pentru mădular sculat.

— Iar acum, ştiu de unde vin toate abilităţile tale în afaceri. Organizarea sertarului de lenjerie intimă.

— Şi rozul este foarte popular.

Iar în momentul ăsta vorbim despre mădular de oţel. Chiloţii roz pe Miss America sunt o reţetă pentru o Sculă Viagra – mereu în erecţie.

— Roz. Alb. Atât timp cât sunt aranjaţi pe culori, asta este tot ceea ce contează. Ea face un gest către pui. Este timpul să ne zburăm creierii.

Ne întrecem unul pe altul în a mânca un preparat cu pui care are gustul unui chibrit aprins pe gât, apoi stingem flăcările cu bere şi trecem la felul principal.

La sfârşitul mesei, telefonul meu bâzâie de două ori.

Natalie arată în direcţia buzunarului meu.

— Mesaj de la serviciu, spune ea repede, amintin- du-mi că mi-a setat telefonul să sune de două ori când mesajele către numărul de la serviciu sunt direcţionate spre telefonul personal.

!n timp ce Natalie se ţine ocupată verificându-şi propriul telefon, eu îl iau pe al meu şi deschid un mesaj de la Ula Mayweather.

•Am primit aprobarea! Abia aştept să discutăm despre noul proiect împreună. Mi-ar plăcea să începem

MAW I I ÎîA

i, ma i curând! Când vii mâine, poli să o aduci şi pe Satalie cu line?

Zâmbesc. Mă face cumva să fiu mândru atunci când clienţii mei o plac atât de mult. Mă pregătesc să-i

arăt mesajul, dar ea este încă ocupată DR telefonul ei, tastând În continuare. Nu pot să nu mă întreb cui îi trimite mesaje. Sunt tentat să trag cu ochiul, dar mă abţin. Totuşi, când se opreşte şi îşi pune telefonul deoparte, surprind un singur cuvânt – tortură.

Interesant. Dar nu sunt dornic să mă joc de-a Sherlock în seara asta, aşa că, în schimb, îi arăt textul Ulei.

- Se pare că eşti căutată.

Ea radiază.

- Mă întreb despre ce ar putea fi vorba. Ai vreo idee?

Clatin din cap.

- N-am habar. Dar o să aflăm mâine. Crezi că putem include asta în program?

- Următoarea lucrare nu începe decât peste ceva timp. Să aflăm detaliile, dar cred că o putem face.

- Sunt destul de sigur că meriţi o mărire de salariu, spun eu.

Ea radiază.

- Mă bucur foarte mult că am putut să te ajut, Wyatt.

- Şi eu, spun, pentru că, deşi este o gagică de nota zece, deşi este superbă în mai multe feluri decât pot număra şi, deşi, dacă nu ar fi asistenta mea, aş ti un nenorocit insistând să o conving să meargă acasă cu mine, este şi al naibii de uimitoare în ceea ce face.

îşi lasă şerveţelul jos, se uită la ceas şi îmi aruncă un zâmbet trist.

— Ar trebui să plec. Am un curs în seara Singurul moment pe care l-am putut găsi liber l„ !f*a' săptămâna asta. ojo

— înţeleg perfect, îi spun, iar când pleacă, „ • că mă întreb dacă se duce cu adevărat la cursuri sau daci nu cumva vreun tip îi trimitea mesaje în timp ce ea î- verifica telefonul.

Poate că a fost o tortură să-şi petreacă timpul cu

mine? Nu. Sunt un sac ambulant de glume. În plus, îmi reamintesc că, nu este treaba mea să știu despre viața ei de după serviciu.

Tocmai de aceea nu mă gândesc la ea mai târziu când mă îndrept spre apartamentul meu. Sau când fac duș. Sau când mă prăbușesc în pat și răsfoiesc un articol cu informații interesante despre animale, inclusiv faptul că delfinii nu intră niciodată în somn profund. Creierul lor este prea activ.

Ăsta este unul dintre lucrurile frumoase la a fi eu. Pot să-mi opresc creierul.

Femeile sunt complicate, dar situația cu Natalie este simplă. îmi păstrez mâinile pentru mine.

Și jur că nu se complică și mai mult în dimineața următoare, când Lila ne prezintă planul ei.

3

Lila Mayweather ne servește cafeaua în cești delicate de porțelan, cu un model cu trandafiri pe margine. Ca să știti, nu sunt genul de om care să folosească cești delicate. Dar când ești la Roma...

Așezată pe un scaun cu spătar înalt din sufrageria ei, Lila poartă o fustă de tenis, iar părul ei șaten se leagănă într-o coadă de cal atent aranjată. Totul la ea este impecabil, până la faptul că ne oferă frișcă într-unui dintre acele recipiente speciale cu cioc și apoi ne întinde cleștele de cositor pentru cuburile de zahăr.

— Mi-e suficient, spun eu.

Nu-mi aduc aminte când am băut ultima dată cafea din altceva decât dintr-un pahar de hârtie sau dintr-o cană cu mânerul rupt

Dar casa Lilei emană clasă din toate colțurile, iar renovarea ei este una dintre cele mai elegante pe care le-am făcut vreodată. Am sentimentul că va deschide mult mai multe uși pentru afacere. Ea și Natalie s-au înțeles bine încă de la început, iar acum discută despre priceperea la arte marțiale a lui Natalie.

Lila lasă o mână pe brațul dezgolit al lui Natalie, care este îmbrăcată cu o bluză albă cu mâneci scurte.

- Mi-ar plăcea să particip la unul dintre cursurile tale cândva. îmi place să încerc noi modalități de a face sport.

- Vă promit că vă voi face să transpiraţi, sn jucăuşă Natalie, în timp ce-şi încrucişează picioarele *N-ai decât să mă fad pe* mine să *transpir.*

***Ce* mama naibii? Extratereştrii în călduri s- întors, punând din nou stăpânire pe creierul meu. 3U — Am vrut mereu să învăţ tehnici de autoapărare De cât timp predai karate?**

Natalie a fost campioană la karate în liceu. Mda, de parcă asta nu ar fi o calitate atractivă majoră. Nu paiiea cu liceul, ci aia cu karate. Dar, dacă îmi las gândurile să zăboveasc㠄 asupra faptului că ştie să se bată, steagul va fi arborat pe catarg toată ziua.

în schimb, mă gândesc la cuburi de zahăr. Şi la petale de trandafir pe cești. Şi la porţelanuri asortate. Pentru că eu nu sunt Floyd.

Ele mai vorbesc vreme de câteva minute, iar eu imi termin cafeaua, deoarece, cu sau fără ceaşcă, îmi place să bag la greu cafea şi sunt capabil să mă înfrupt din această licoare delicioasă dimineaţa, la prânz sau seara. Lila îşi lasă jos ceaşca, îşi încrucişează mâinile în poală şi spune:

— Motivul pentru care v-am rugat pe amândoi să fiţi aici astăzi este că am un nou proiect interesant. Craig investeşte într-o proprietate, o clădire nouă şi frumoasă, iar eu am mână liberă să refac apartamentul de lux de Ia ultimul etaj aşa cum cred eu de cuviinţă.

Femeia pare să radieze bucurie în timp ce ne împărtăşeşte mai multe.

— Bineînţeles că m-am gândit mai întâi la WH Carpentry & Construction, şi mi-ar plăcea să ştiu dacă ai lua în considerare să faci remodelarea bucătăriei. Sunt pur şi simplu îndrăgostită de ceea ce aţi făcut aici şi nu-mi pot imagina să las pe altcineva să pună mâna pe electro- casnicele mele.

Nici măcar nu pot să încerc să-mi stăpânesc zâmbetul, nu doar din cauza insinuărilor neaşteptate, ci

marele da

cj pentru că acest contract ar putea ajuta la finanţarea noilor angajări. Iar zâmbetul mi se lăţeşte pe chip, pentru

că aceasta ar fi definiţia unui lucru fără bătaie de cap. Nu sunt foarte sigur de ce a vrut să ne ofere o cafea pentru a-mi cere să mai accept un contract. Bineînţeles că sunt interesat. îmi place să lucrez. îmi place să construiesc, îmi plac clienţii fericiţi.

— Sună fantastic, spun eu.

— Unde se află acest apartament nou minunat? întreabă Natalie.

— Este la etajul douăzeci şi doi. Este absolut superb şi are o privelişte uimitoare.

— Sună extraordinar. La ce dată de începere vă gândiţi?

— M-am gândit că mai întâi aş putea să vi-l arăt, ca să ştiţi cu ce aveţi de-a face, sugerează Lila.

încuviinţez din cap.

— Categoric. Doriţi să-l vedem acum?

Ea râde uşor şi clatină din cap.

— Oh, nu, îmi pare rău, nu m-am făcut înţeleasă cum trebuie. Va trebui să luaţi avionul meu privat pentru a ajunge acolo.

înghit în sec şi mă uit la Natalie. Ea clipeşte la mine. Facem schimb de câteva cuvinte nerostite. Sunt destul de sigur că toate sunt din categoria „Sfinte Sisoe".

Nu trebuie să spui „avion privat" de mai multe ori ca eu să întreb: „Când decolăm?" Aşa că o fac. Ridic fericit din umeri.

— Când trebuie să ne săltăm de la sol?

— Este prea devreme la sfârşitul săptămânii? Este pe Strip[1]. Clădirea este lângă Bellagio[6].

6 Hotel şi cazino din Las Vegas (n. tr.).

I AL Kt N Ht
AKPJ Y

îşi duce o mână În piept. Diamantul de mări unui ou de pe degetul ei uproa|H! că mă orlx-şto în tiu „„ ⁰ spune cu regret:

— Of. fir-arsă fie, ar fi trebuit să întreb. A|i ii să lucraţi în Las Vegas? Aş li încântată să vă plătesc?' douăzeci la sută peste onorariul din New York pcm',” inconvenientul de a lucra în afara oraşului şi pentru cî! trebuie să găsiţi echipa şi muncitorii potriviţi şi departe.

Cred că această femeie ar putea fi o zână bună.

— Aş fi încântat să văd despre ce este vorba, Lila spun eu. Sunt sigur că ne putem gândi cum să facem totul posibil.

Ula îmi aruncă un zâmbet, apoi îşi înclină capul către Natalie.

— De aceea m-am gândit la voi amândoi. Ştiu că Natalie este vitală pentru ca toate astea să se întâmple, spune ea, fluturând o mână în direcţia bucătăriei, şi mi s-a părut logic ca voi să mergeţi împreună.

Ultimul cuvânt răsună ca un ecou.

împreună. împreună. împreună.

Nimeni nu scoate un cuvânt ia început, apoi tăcerea se adânceşte. Devine mai grea. Mai încărcată.

îmi reamintesc deodată că am luat cina doar noi doi. Ce e rău în a călători împreună?

îmi dreg vocea, şi privirea mea întâlneşte ochii albaştri ai lui Natalie. Jur că în ei pot să-i văd entuziasmul.

— Natalie, ţi-ar fi la îndemână treaba asta? Pentru programul tău de la *dojo?*

Ea încuviinţează din cap cu viteza luminii.

— Da. Şi, odată ce vom şti care este amploarea lucrării, voi face tot ce pot pentru a include asta în programul lui Wyatt.

Lila aproape că ţopăie pe scaun.

- Minunat! Pot chiar să aranjez să staţi într-un apartament la Bellagio. Consideraţi potrivit acest gen

de
cazare?

Vorbeşte serios. Asta este cea mai incredibilă parte din întreaga ei propunere. Faptul că are impresia că există posibilitatea să considerăm Bellagio *nepotrivit.*

- Da, cred că ni s-ar potrivi de minune, spun eu, pe un ton serios. Natalie, Bellagio corespunde standardelor tale?

- Având în vedere că eu funcţionez mai degrabă la nivelul unui motel de pe marginea autostrăzii, cred că posibilitatea să stau la Bellagio m-ar determina să fac roata, îi spune Ulei, care râde dulce.

Să facă roata. Nu m-ar deranja s-o văd pe Natalie învârtindu-se cu capul în jos. De preferinţă în timp ce poartă o fustă scurtă.

- Vreţi să staţi în aceeaşi cameră sau separat? întreabă Ula, uitându-se când la unul, când la celălalt.

Şi este aproape ca şi cum am fi nişte căţeluşi care se rostogolesc unul peste altul, întrecându-se să răspundă *separat* pe acelaşi ton ferm. Ca să nu existe nicio confuzie, repetăm amândoi:

- Separat.

Mai stăm puţin de vorbă, iar când Ula se scuză ca să dea nişte telefoane, mobilul lui Natalie o alertează că a primit un mesaj, în timp ce îl citeşte, expresia i se întunecă.

- La naiba! Hector nu poate ajunge. Spune că nu a dormit suficient azi-noapte.

Hector este tipul pe care mă bazam să mă ajute astăzi cu ultimele detalii legate de instalarea dulapurilor.

- Băgaaa-mi-aaaaş, spun, de parcă ar avea zece silabe. Oftez. Uite de asta trebuie să angajăm nişte oameni cu normă întreagă.

r~

Ea încuviinţează din cap.

spus că poate veni mâine, totuşi. °~A

Am clătinat din cap.

- Nu este în regulă. în plus, dacă Frumoasa d' Pădurea Adormită nu-şi face somnul de frumuseţei" suficient nici la noapte?

îşi înfăşoară mâna în jurul antebraţului meu.

— Lasă-mă să dau nişte telefoane şi să văd daci mai găsesc alţi băieţi de ultim moment.

Obiectivul meu este întotdeauna să termin o lucrare la timp şi nu pot să o dezamăgesc pe Lila.

— Nu-ţi face griji în privinţa asta. Voi face totul singur. 0 să stau până târziu ca să termin.

Natalie clatină dintr-un deget spre mine.

— Nu vei face aşa ceva! Este periculos să lucrezi prea multe ore Ia rând. O să te ajut eu.

îi arunc o privire.

— Apreciez oferta, dar Hector nu avea de gând să se ocupe de scheme sau de programări. El foloseşte o bormaşină şi un fierăstrău circular.

Arcuieşte o sprânceană, apoi arată cu degetul spre ea însăşi.

— Aşteaptă! După şase luni petrecute împreună, crezi că nu ştiu să manevrez un fierăstrău circular? Sau să bat un cui?

— Ştiu că eşti suficient de capabilă să baţi un cui...

Ea mă întrerupe şi ridică trei degete.

— Pot repara un robinet care cuige.

Două degete.

— Pot doborî un om matur la pământ cu mâinile goale.

Ultimul deget.

Şi mi mimai că pol hăpăi ardei *habtnurii.* dar «ol vi înşurubez* orice,

îmi pii ii fala. Nici inAcar nu pol răspunde. Niei niiicar nu pol să vorbesc, şi nu cred că ea e.sle conştientă duWul inlcles. pcnlru că este concenlrată să-şi dură niamilc spri' talia mea. şi. la dracu', este un loc al nailiii j,. potrivit pentru ele. Dacă ar putea să şi le muie doar puţintel mai jos. fanteziile mele s-ar putea împlini.

Kie. am visat că i-o trag în forţă. De parcă asta ar fi o surpriză.

imi desface cureaua cu scule şi-o pune în jurul taliei, strânge catarama şi începe să arate *al dracului de sexy.*

Blugi. Bluză albă. Cureaua mea din piele uzată pentru scule prinsă jos pe şolduri.

Pentru restul zilei voi lucra lângă ea.

Te rog, te rog, te rog, te rog, lasă extratereştrii în călduri să locuiască astăzi pe planeta mintii altui bărbat.

Tentaţie, numele tău este Natalie.

— Unde ai învăţat să te joci cu astfel de unelte? întreb în timp ce lucrăm unul lângă altul.

¡şi dă ochii peste cap, apoi scoate limba la mine. Nu are efectul scontat. O face să pară drăgălaşă. La fel ca atunci când fetiţele ¡şi dau jos pantalonaşii şi-ţi arată luna plină" ca pe un fel de insultă. Nu este o insultă. Este o victorie. Nu că vreo fată ar fi făcut asta în ultima vreme. Dacă stau să mă gândesc mai bine, nimeni nu mi-a mai arătat fundul de ani de zile. Ar fi drăguţ dacă Natalie mi-ar întrerupe lipsa vizionării de funduri.

' în original. icrew (engt) — joc de cuvinte al autoarei, unde termenul se poate referi deopotrivi la înşurubare, dar şi ia actul sexual (n. tr.).

În original, moon fengl). ud. fii. „lună", care în argou se traduce ..a arilta luna , cu sensu! de *jl* ardta fundul" în. tr.).

— în acelaşi loc unde ai învăţat şi tu să t„ • păpuşile, mi-o aruncă ea. **JOC/cu**

— Oh, s-au tras focuri de armă, spun eu.

în timp ce-şi bagă mâna în centura de scule d un şurub, spune:

— Crezi că nu sunt îndemânatică doar pentru sunt femeie? **

Râd în batjocură.

— Asta e ultimul lucru pe care mi-I poţi p Une ţn cârcă, scumpo, spun, apoi mă opresc.

Scumpo? De obicei, nu-i spun aşa. Dar ştiţi ceva? 1 se potriveşte.

Introduce şurubul în lemn, apoi spune:

— Ca să ştii şi tu, am învăţat de la mama.

— De la mama ta, care e chirurg?

— Mda. Partea amuzantă este că şi chirurgii se joacă cu unelte. Bisturie, foarfeci, chiar şi... – face o pauză, iar ochii îi sclipesc cu o veselie răutăcioasă – burghie.

Mă prefac că mă cutremur.

— Oricum, sunt impresionat. Ştiam că poţi face lucrurile de bază, dar ai ţinut secretă amploarea abilităţilor tale de meşter. Pe de altă parte, nu mi-ai spus luni întregi că eşti ninja.

Ea râde.

— Nu ninja. Doar am centură neagră, nivelul trei. Şi, în plus, nu încerc să pretind că sunt maestru tâmplar, ca tine. Pot să mă descurc, dar nu pot da cu ciocanul ca Wyatt Hammer. Tu eşti maestru la dat cu ciocanul, nu-i aşa?

Mişc din sprâncene.

— De parcă aş fi avut altă alegere pentru o carieră. Iau un burghiu din cutia de scule de pe podea şi adaug: Oricum, eşti de acord să mergem la Vegas?

Ea încuviinţează din cap.

— Absolut. Nu am fost niciodată. Sună distractiv, spune, apoi adaugă repede: Adică, nu că am merge să vizităm obiectivele turistice. Avem treabă de făcut.

— Hei, sunt sigur că ne putem face timp să ne dăm în roller-coaster sau în roata mare sau orice altceva îţi doreşti. Să jucăm la ruletă, să vedem un spectacol.

Apropo, am vorbit serios aseară când am spus că meriți o mărire de salariu. Dacă acest nou contract se va concretiza, îți ofer o mărire de salariu de zece procente.

Aliniez ușa dulapului. Ea face același lucru cu cea de lângă mine, când, cu coada ochiului, văd că ușa începe să alunece.

Direct către fața ei.

Într-o clipă, sunt în spatele ei, cu mâinile întinse de o parte și de alta, prinzând-o înainte ca aceasta să se balanseze haotic în balamale.

— Am prins-o, spun, ținând ușa dulapului în loc.

— La naiba! Aproape că m-a lovit...

— în față, adaug eu încet.

Ea încuviințează din cap, iar părul ei îmi atinge obrazul. Senzația este mai plăcută decât ar trebui. Cu alte cuvinte, prea plăcută.

— Ar fi fost nașpa să mă aleg cu fața turtită de un dulap, spune ea, încercând să glumească, dar respiră adânc, iar vocea tremurândă o dă de gol.

— Dar ești în regulă, zic serios, pentru că nu este momentul pentru glume.

— Mulțumită ție. Te-ai mișcat repede.

— Nu am vrut să ți se întâmple ceva.

Pieptul meu este lipit de spatele ei. Vintrea mi se presează de fundul ei. Fața mea este îngropată în gâtul ei și, pe măsură ce inspir, aroma lui Natalie îmi inundă creierul. Nu am fost niciodată atât de aproape de ea, iar

ea **arăta se exact aşa cum mă aşteptam să miroasă proaspăt. A curat. Ca o rază de soare.** *

Ca şi cum aş sta întins într-un hamac în curte, iarba fiind proaspăt tunsă, iar ea se îndreaptă către mine fi! timp ce lumina aurie a după-amiezii târzii ii încadrează chipul ca o aură. Se strecoară în hamac, îşi dă jos cămaşa îmi desface fermoarul şi ne-o tragem. O partidă leneşă de sex de după-amiază, fără grabă, cu această femeie care miroase a soare.

îi mai inhalez pentru ultima oară aroma, iar respiraţia i se opreşte.

Scoate un sunet mic, un *ah* moale, iar *acel* sunet îmi face ceva. Mă face să încep să mă gândesc. Să încep să mă întreb. Să mă împleticesc uşor pe o pistă periculoasă de *poate că Natalie mă doreşte şi ea.* Poate că nu sunt singurul care nutreşte nişte pofte trupeşti. *Jur că* simt cum un fior îi trece prin trup, ca o undă într-un lac.

— Ai grijă, îi *şoptesc,* şi nu sunt sigur dacă directiva este pentru ea sau pentru mine.

— O să am.

— Fără clătite faciale la serviciu, bine? spun, iar acum eu sunt cel care încearcă să glumească.

Cobor uşa dulapului pe tejghea şi mă dau înapoi. Ea se întoarce, se uită în jos şi îşi dă o şuviţă de păr la o parte de pe frunte.

N'iciunul dintre noi nu mai spune nimic în timp ce terminăm.

Mă gândesc serios că, dacă pot supravieţui o zi cu ea lucrând alături de mine, pot face faţă unei călătorii de weekend.

Ce ar putea merge prost într-o călătorie de *afaceri* la Vegas?

4

Număr zilele până la plecare, dar am destule lucruri care să mă ţină ocupat. Cum ar fi să-mi văd sora şi fratele, amândoi mai mici decât mine, a doua zi

dimineaţă în drum spre tura mea de voluntariat la adăpostul de câini.

- Este timpul să o eliminăm pe Elizabeth Lecter, ii spun lui Josie în timp ce muşc din batonul cu şapte straturi pe care mi-I dă.

Josie face ochii mari şi dă rapid din mâini.

- Asta înseamnă că ai terminat? Adică, ai terminat de tot?

Ia loc în faţa mea, la patiseria Sunshine, la o masă galbenă ca lămâia. Este patiseria mamei noastre, dar Josie este cea care o administrează mai nou.

Arăt spre baton.

- Chestia asta este gustoasă, ii spun.

ii dă unul lui Nick, fratele meu geamăn, şi ridică din umeri fericită.

- Ştiu. Sunt tare de tot când vine vorba despre chestii lacute la cuptor.

- S-ar putea să te pricepi chiar mai mult decât inama, zice Nick din colţul gurii, ca şi cum ar şopti. Dar să nu-i spui şi ei asta.

Josie mimează că îşi trage fermoarul peste buze, apoi arată spre telefonul meu. Pe ecran apare profilul fals de Facebook al numitei Elizabeth Icrter.

Chiar eşti pregătit să scapi de pretinsa noa prietenă Elizabeth? Chiar şi ţinând cont de cce[a] reuşit după episodul de duminică seara?

îmi trec un deget peste gât, imitând un cuţit.

— Este timpul să o omoram — pe ea şi p,, [t] ceilalţi.

— Să ne facem ieşirea cu fanfară, spune Nick <t[c] acord cu noi, în timp ce smulge o bucată din dovadă talentului inegalabil al lui Josie în bucătărie.

— Niciodată nu va fi mai bine ca acum. lhtă-te l[a] asta!

Arăt spre telefon. îmi iau faţa în mâini şi ;[m]j deschid larg gura, ca în *Ţipătul* lui Edvard Munch.

— E ca şi cum fosta mea iubită se topeşte de durere. Josie citeşte cu voce tare răspunsul pe care fosta mea iubită, Katrina, l-a scris la începutul acestei săptămâni pe pagina ei: „Chiar nimic nu mai este sacru? Ştie cineva cât de mult dor spoilerele? La fel de bine aş putea să iau un cu{it şi să mi-l înfig în piept."

Nick mimează că-şi şterge lacrimile de la ochi.

— Eheee, ehe, ehe, ehe.

Mă las pe spate în scaun şi îmi întind picioarele în faţă.

— Aceasta ar fi putut fi cea mai mare realizare a noastră. Sunt destul de mândru de fabrica noastră de profiluri false de Facebook. Dar trebuie să îi recunosc reuşita micuţei domnişoare Elizabeth. Chiar a fost cea mai tare cu spoilerul ei din episodul final din *Urzeala* tronurilor.

Josie ridică un deget.

— Dar să nu uităm de spoilerul prietenei noastre inventate, Emma Krueger. Vă amintiţi când a postat despre moartea lui Hodor? Pagina de Facebook a Karinei era plină de lacrimi în acea seară.

Josie bate palma cu mine pentru reuşita aia.

- Doar pentru a fi surclasat de mesajul epic al

lui glinor Hates, care a anunţat că Jon Snow era în viaţă, adaug. i' s'„'1 cum mă cuPnndᵉ 11 n val de mândrie la amintirea acelui mare succes.

- Dar. chiar şi aşa, este timpul să ne luăm râmas- bun. Treaba noastră s-a încheiat.

Josie ¡şi trece o mână prin părul ei cu şuviţe roz.

- Să ţinem un moment de reculegere înainte să le vii de hac?

¡mi întipăresc o expresie serioasă pe chip, şi toţi trei ne plecăm capetele. Câteva secunde mai târziu, imi ridic privirea şi şterg profilurile cu ajutorul cărora mi-am dus dulcea răzbunare la bun sfârşit.

Elizabeth Lecter, Elinor Bates şi Emma Krueger sunt toate inventate, inspirate de numele eroinelor lui Jane Austen, o aluzie a lui Josie la diploma ei în literatură. apoi asociate cu numele de familie ale unora dintre cei mai mari răufăcători din toate timpurile.

Unii s-ar putea întreba de ce aş face-o praf pe Katrina, o fostă iubită, inofensivă în aparenţă, care este şi fosta mea creatoare de site-uri web. Adică, fostă pe *bune.* Adică, nu am ieşit cu ea în oraş cât timp am lucrat împreună, pe cuvântul meu de onoare. Sigur, mi s-a părut drăguţă, iar ea a simţit în mod dar acelaşi lucru în privinţa mea, din moment ce m-a invitat în oraş de câteva ori în perioada aceea. Dar imi învăţasem deja lecţia de a nu mă încurca niciodată cu cineva care are legătură cu afacerea mea, chiar dacă prima dată când s-a întâmplat, cu prietena mea din facultate, Roxy, ea nici măcar nu era implicată cu adevărat în afacerea mea. Doar *voia* să se implice.

Oricum, odată ce treaba la site a fost terminată şi modalitatea de accesare a fost schimbată din motive de ˢguranţă sporită – mulţumită prietenului meu Chase,

care mi-a reamintit să-mi schimb parolele lₐ fₒ] ₐ cum îmi schimb lenjeria de corp –, eu şi Katrina împreună timp de o jumătate de an. ˡᵉ$'t

Acum, permiteţi-mi să vă explic totuşi cum a

şase luni plăcute de ieşiri împreună au putut duce | astfel de despărţire. Atenţie, în timpul acelor şa„ lu„° nicinunul dintre noi, nu l-a înşelat pe celălalt şi ^ ne-am bucurat de picnicuri în nenorocitul de parc dacă există un lucru pe care nu-l fac, acela este să £ la iarbă verde, dar ei îi plăceau ieşirile astea, iar eu am mers ca să o fac fericită. Din păcate, nu îmi doream ceva mai mult de la Katrina, şi jur că nu avea nicio legătură cu tortura ieşirilor la iarbă verde, aşa că am pus capăt relaţiei. *Amiabil.* Ca un tip de treabă.

Apoi, Katrina a luat-o razna rău de tot şi şi-a folosit abilităţile pentru a intra pe site-ul companiei mele şi a-mi şterge toate fişierele.

Din senin.

Chiar şi după ce au fost schimbate parolele.

Ca o nebună de legat.

Da, a fost de rahat. Mi-a afectat afacerile. A trebuit chiar să angajez un avocat care să se ocupe de mizeria lăsată în urmă. Problemele pe care le-a cauzat ea au fost printre motivele pentru care am avut nevoie de ajutorul cuiva pentru a mă organiza din nou.

Aşa că am lovit-o pe Katrina, care a declarat pe faţă că urăşte tot ce înseamnă carte şi că iubeşte tot ce înseamnă *Urzeala tronurilor,* chiar acolo unde o durea cel mai tare. Eu şi Josie am inventat profiluri false de femei care ar putea fi cliente pentru serviciile web ale Katrinei, am devenit prietene pe Facebook şi apoi am postat spoilere în fiecare duminică seara pe peretele Katrinei, în direct şi în timp real, pe măsură ce fiecare episod era difuzat. Farsa noastră a funcţionat doar pentru că fosta mea iubită era plecată la muncă în afara

(.lm *li' iáiul începuse semnul şi mi nvrii arces imediat la internei ca sil poní A iirmjri serinlnl ei preferai din

Hu lm bu, ura şi la gară!

Kslecameeaniai Irolat A trotare* din toate timpurile şt una dinire cele mai binemeritate răzbunări. Ad irá. lipa mi a tras-o fără motiv, fără lubrifiant, cu o şurubelniţă în cruce, ceea ce ar putea fi, doar ar putea fi, motivul pentru care sunt un pic mai precaut când vine vorba despre a mă implica într-o relaţie cu cineva care are de-a face cu afacerea mea.

Dar toate farsele bune au un sfârşit şi este timpul sâ ne luăm rămas-bun de la aceasta. îmi închid aplicaţia Facebook, apoi ¡mi pun mâna peste a lui Josie.

— Mama şi tata ar fi mândri că ai învăţat de la cei mai buni. Nu-i aşa, frătioare? îi spun lui Nick, din moment ce noi doi suntem regii farselor şi i-am dat mai departe lui Josie câteva dintre cele mai bune idei pe care le-am avut.

— Este cu adevărat impresionant ce am făcut cu creierele pe care ni le-au dat, spune Nick. Le folosim pentru a face lucruri bune, nu-i aşa?

— Absolut.

îmi bag în gură restul de baton cu şapte straturi, apoi mă ridic şi imi şterg mâinile una de cealaltă.

— Trebuie sâ ne ducem spre Little Friends pentru a plimba câinii. Ah, la dracu', asta îmi aminteşte de ceva. Nick, poţi să te ocupi tu de câini vineri? Eu trebuie sâ merg la Vegas pentru un contract.

El ridică dintr-o sprânceană.

A A trola (termenul în original nu are echivalent în limba ruminál osle o expresie de argou ţi provine de la transformarea în verb a subslautlvsdui englezesc troli (ad lll. „splrldtiş" din mitologia scandinavi, ,are rnrur hipeara lorţele rele) p se retori la

_ Lucrezi în Vegas acum?

_ S-ar putea să da. Un client mă duce cu a Pare a fi o treabă grozavă. Chiar sper să n'1onul- contractul.

— Asta este minunat. Bravo ţie! spune Nick ■

bate amical pe spate. **51 „>5**

— Da, ar trebui să fie o călătorie bună.

Mă îndrept spre uşa portocalie – patiseria este omagiu adus tuturor lucrurilor luminoase şi vesele Un când Josie spune:

— Ciudat.

Mă întorc cu faţa la ea.

— Ce este ciudat?

îmi aruncă o privire insinuantă.

— Că nu ai menţionat că Natalie merge cu tine.

— De ce e ciudat?

Nu este nevoie să o întreb de unde ştie. Josie este colega ei de cameră, şi amândouă locuiesc în vechea casă a surorii lui Natalie. Când Charlotte s-a mutat şi s-a căsătorit cu Spencer, i-a închiriat vechea locuinţă surorii ei, oferindu-i o reducere a chiriei, astfel încât Natalie să poată locui în oraş şi să predea cursuri de noapte la un studio de karate de aici. Cu câteva luni în urmă, contractul de închiriere al lui Josie a expirat, aşa că s-a mutat şi ea. Nu mi se pare ciudat că sora mea mai mică locuieşte cu ea.

Jur că nu mi se pare deloc ciudat.

— Mi se pare straniu că nu ai spus că mergi cu ea, remarcă Josie.

Nick clatină din cap, râzând.

— Omule, asta e o reţetă pentru

dezastru, dacă am văzut vreodată una.

— Tu ar trebui să ştii, răspund eu.

— De aceea am şi spus-o.

tmi ridic palmele în aer, în semn de „calmcaza-te”.

— E legat de muncă, lelițelor.

Josie îşi strânge nodul de la şorţ, un exemplar albastru-deschis cu cireşe pe el.

— Oricum ar fi, Natalie pare entuziasmată de călătorie şi de faptul că va vedea Vegasul pentru prima dată.

îmi ciulesc urechile.

— Pe bune? La naiba, vocea mi s-a piţigăiat către final, ca a unui elev de clasa a noua în plină pubertate. Ridic din umeri cu dezinvoltură. Adică, super!

Cacealmaua mea nu trece neobservată. Josie ridică insinuant dintr-o sprânceană, dar spune doar:

— Asigură-te că vede atracţiile turistice, bine?

— O voi face. Semnul oraşului Vegas. O plimbare cu gondola. Fântânile de la Bellagio.

— Ce ai sub fermoar, imi şopteşte Nick la ureche, iar eu îi dau coate nenorocitului.

— Doar fii băiat cumsecade! Aşa cum mi-ai spus mereu că merită o fată, spune Josie în timp ce se întoarce la tejghea, iar cuvintele ei rezonează cu ceva din adâncul meu.

Cu cea mai adâncă dorinţă din inima mea – să fiu un băiat cumsecade. Pentru că nu am fost întotdeauna. Dar, dacă sunt acum, asta i se datorează lui Josie. O iubesc pe fata asta ca pe nimeni altcineva.

Ea arată spre amândoi.

— Asta e valabil în cazul amândurora, ca regulă generală de bază. Ştiu exact cum sunteţi voi doi. Am crescut cu voi, scandalagiilor, vă mai aduceţi aminte?

Duc mâna la un chipiu imaginar şi pocnesc din călcâie, stând în poziţie de drepţi.

— întotdeauna sunt un băiat cumsecade, Josie.

Eu şi Nick plecăm, îndreptându-ne spre adăpostul de câini Little Friends, unde suntem voluntari.

— Măcar ştii să fii băiat cuminte? mă întreabă în timp ce ne plimbăm pe Columbus, înconjuraţi de aerul cald de primăvară.

îmi iau ochelarii de soare atârnaţi de gulerul tricoului şi mi-i pun la ochi.

— Da, eu fac exact opusul faţă de ce faci tu.

— O să fii atât de distrus, spune el, clătinând din cap în timp ce râde de mine.

Ocolim un tip care aleargă, îmbrăcat în nişte pantaloni de un roz electric, în timp ce taxiurile şi maşinile merg cu viteză pe bulevard.

— Natalie ţi-a picat cu tronc încă de la nunta lui Spencer. îţi aminteşti?

Resping idea fluturând dintr-o mână.

— Neah, nu e adevărat.

— Omule, mi-ai spus că te-a vrut când a venit să danseze cu mine la nuntă.

— Chiar m-a dorit.

— Exact ce-am spus şi eu. Zici asta doar atunci când vrei o fată.

Mă uit la cerul albastru.

— Sunt destul de sigur că spun asta tot timpul. Sunt un ticălos încrezut, nu?

îi fac cu ochiul, apoi îl bat amical pe umăr când ajungem la trecerea de pietoni.

— Relaxează-te, cowboyule! Chiar dacă am dorit-o cândva, sunt un maestru al autocontrolului.

El mă ia peste picior:

— Autocontrol. Cuvinte niciodată folosite până acum pentru a-l descrie pe frăţiorul meu.

Mă prefac că râd.

— Poate că nu mă cunoşti atât de bine.

- Cred că te cunosc mai bine decât oricine altcineva.

- Atunci, spune-mi, o, înţeleptule, cum altfel aş li reuşit performanta secolului — să stau departe de ea în toate aceste luni?

Arcuiesc către Nick o sprânceană în semn de provocare, aşteptând ca el să îmi dea o replică.

îşi împinge ochelarii mai sus şi încuviinţează uşor din cap.

— Bine, bine. Ai un pic de autocontrol.

Scutură din cap ca şi cum nu i-ar veni să creadă.

Dar eu cred.

Trebuie să cred.

Mai ales când, trei zile mai târziu, mă urc într-un avion privat cu Natalie Rhodes, ispita în came şi oase, Miss Centura Neagră cu o limbă de foc oţelit.

în timp ce se aşază pe un scaun din piele bej şi îşi încrucişează picioarele, îmi aruncă un zâmbet.

Zâmbetul ăla dulce şi sexy.

La naiba, a fi băiat cuminte e supraapreciat. Vreau să fiu rău cu ea.

5

M-aş putea obişnui cu genul ăsta de viaţă. Scaunele din piele care se lasă pe spate până la capăt. Servirea impecabilă, inclusiv un prânz cu trei feluri de mâncare. O călătorie liniştită în lux, alături de Natalie.

Lila moţâie pe scaunul ei de pe partea cealaltă a culoarului. A luat un Xanax. Zborul îi provoacă anxietate, aşa că se află pe tărâmul somnului, purtând o mască de ochi din satin negru.

— Mai doriţi ceva? ne întreabă insoţitoarea de bord.

Mă uit ca lovit cu leuca. Pentru o fracţiune de secundă, imi dau seama că este drăguţă. Ne-a servit pe toată durata zborului, dar abia acum am observat cum arată. Păr roşcat ca mătasea, buze pline şi ochi căprui calzi, alături de o siluetă bine lucrată şi îngrijită. Dar apoi, toate gândurile despre ea imi zboară din minte. Şi asta nu doar pentru că ar 6 nepoliticos să mă dau ia insoţitoarea de bord din avionul Ulei, ci şi pentru că ar fi lipsit de clasă să mă dau la ea în faţa unui angajat. Dar realitatea este că nu prea vreau să o cunosc mai bine *pe ea.* Mă interesează mai mult să stau de vorbă cu Natalie pe durata acestui zbor. Chiar dacă ne tachinăm unul pe celălalt la birou şi chiar dacă am ieşit de câteva ori la cină, discutăm mai ales despre muncă. Sunt multe lucruri pe care nu le ştiu despre ea.

însoţiloarea de bord «dună farfuriile cu i$_{on}$. no întreabă daci vrem să ne uilăin la un film. îmi mm atentia spre Natalie, lăsând-o pe ea .să decidă. lia clatirj', din cap şi spune:

— Cred că o să citesc.

Dar nu citeşte. Nu îşi scoate Kindle-ul sau o carte de buzunar. în schimb, mă împunge cu cotul şi ¡mi spune:

— Nu mi-am imaginat niciodată că, lucrând pentru o firmă de construcţii, voi zbura la Vegas în felul ăsta. Ar fi trebuit să te găsesc cu mult timp în urmă. Nu aş fi acceptat niciodată toate slujbele mizerabile pe care le-am avut înainte.

Râd.

— Povesteşte-mi mai multe despre trecutul pestriţ al locurilor tale de muncă.

De fapt, nu ştiu prea multe despre ceea ce a făcut înainte de a lucra pentru mine. Nu CV-ul ei i-a adus slujba. Priceperea ei a făcut-o.

Ea îşi arcuieşte o sprânceană.

— Ca atunci când am fost angajată la o linie fierbinte?

Aproape că-mi ies ochii din cap. Apoi, îmi controlez expresia şi fac tot posibilul să mă prefac netulburat.

-Ah, da?

Ea 'încuviinţează din cap.

— A fost oarecum mişto. Am făcut de toate, dar m-am specializat în blănuri şi picioare.

Mă străduiesc să îmi păstrez o expresie serioasă, pe când imagini şi sunete cu Natalie învârtind un cablu telefonic în timp ce toarce răguşit despre tocurile înalte din picion^ele ei îmi trec prin faţa ochilor ca un panou publicitar. înghit, apoi reuşesc să rostesc sec:

— Pe bune?

Nu sunt sigur dacă suni excitai sau isteric. Poale ambele. Mai mult excitat, totuşi.

Ea dă din cap de câteva ori.

- Nu ai idee câţi bărbaţi au fetişuri legate de picioare până nu faci sex prin telefon. Vor să te audă cum te plimbi pe tocuri. Le place sunetul pe care îl scot pe o podea de lemn[7] tare – joc de cuvinte intenţionat.

Fir-ar, îmi plac jocurile de cuvinte. Sunt al naibii de înnebunit după ele. Dar habar n-am cum să reacţionez la ăsta. îmi trec o mână peste bărbie. Asta e o cu totul altă latură a lui Natalie. Şi nu pot să nu mi-o imaginez cum se plimbă pe podea încălţată cu pantofi cu tocuri cui. Este deja o combinaţie ameţitoare de aspect de majoretă şi inimă de băieţoiacă – dacă mai includ şi tocurile, sunt pierdut. Ca să ştiţi, nu am vreun fetiş cu picioare, dar pun pariu că ar arăta păcătos de sexy în pantofi cu tocuri de zece centimetri. Roşii. Cu picioarele ei înfăşurate în jurul taliei mele în timp ce i-o trag, lipită de un perete.

— Şi blănurile? întreb, făcând tot posibilul să rămân ancorat în partea de fetiş bizar a discuţiei, nu în partea libidinoasă de fantezie personală.

— Oameni care poartă costume întregi de blană, îmi explică ea.

— *M-am prins* ce înseamnă asta. Mă încrunt confuz şi adaug: Ceea ce nu înţeleg este faptul că blănurile par să ţină mai degrabă de viaţa reală.

Ea dă din cap exagerat.

— Oho, este o chestie *imensă* în sexul

7 în limba engleză, în argou, termenii wootf (ui l/t. „lemn") şi ***hard*** w***ood*** se referă la erecţie (n. tr.).

prin telefon.

Te prefaci că porţi un costum complet de vulpe. Sau, uneori, un costum de veveriţă. Ratonii erau şi ei populari. Dar în principal o veveriţă sexy. Asta era preferata.

încerc. Jur că încerc. Dar să mi-o imaginez j* Natalie şoptind cuvinte lascive precum „freacă-ţi coada blănoasă de mine în timp ce eu depozitez nuci în obraji" îmi dă cu virgulă.

— Bărbaţii sunau pentru că voiau s-o facă cu o fată în costum de veveriţă?

Ea încuviinţează din cap.

— Se numeşte *yiffing*[0]. Nebunie curată, nu-i aşa? îmi trec o mână prin părul des, un pic ondulat astăzi.

— Puţin, dar orice iţi face ţie ziua mai bună.

Ea arcuieşte o sprânceană.

— Recunoaşte. Eşti şocat.

— Neah, spun eu, prefăcându-mă relaxat. Apoi, mă gândesc *la naiba* cu toate şi adaug: Bine, bine. Poate doar un pic.

Un zâmbet uriaş îi apare pe chip.

— Te-am prins.

Arată cu degetul spre mine, iar victoria străluceşte în ochii ei de un albastru-deschis.

— M-ai prins cu ce?

— Am auzit că-ţi plac farsele. Josie mi-a spus.

Mă umflă râsul şi clatin din cap în semn de apreciere.

— Foarte bine, spun, apoi aplaud încet. Ai câştigat la luatul peste picior".

îmi întind piciorul stâng, iar ea încearcă cât mai convingător să mă tragă de el. Mă prefac că l-a prins, iar ea trage mai tare de aer, piciorul meu fiind ca un peşte mare capturat de ea.

Mârâie în timp ce dă la mulinetâ, apoi ¡mi pun piciorul pe pământ şi batem palma.

— Serios. Cina este din partea mea în seara asta.

— N-ar strica să fie întotdeauna din partea ta, spune ea, apoi adaugă pentru a sublinia: *Şefule*.

Ah, uite şi mementoul.

— Oricum, continuă ea, s-ar putea să te fi luat peste picior. Dar tot ce am spus este adevărat. Nu am zis niciodată că eu am dat telefoanele. Şi ştiu toate astea pentru că am lucrat la o linie erotică. Doar că nu am fost eu însămi operator. Eu selectam fetele care voiau să lucreze pentru noi, stabileam programul, mă asiguram că sunt plătite, înregistram toate apelurile. A fost ciudat de distractiv.

— Iar eu sunt ciudat de impresionat.

Nu mi-aş fi imaginat niciodată linia fierbinte ca făcând parte din trecutul profesional al lui Natalie, dar modul în care o descrie se potriveşte perfect cu abilităţile ei de organizare.

Mă loveşte în joacă în biceps.

— Şi nu am minţit, din punct de vedere tehnic.

— Totuşi, tehnic vorbind, m-ai amuzat al naibii de
tare.

— Foarte bine, spune ea cu un zâmbet luminos. Vrei să afli mai multe despre slujbele mele din trecut? Am avut unele interesante.

— Sigur, spun, întinzându-mi picioarele lungi şi bucurându-mă din plin de spaţiul existent, nu doar de conversaţie.

— După linia erotică, am lucrat ca pedichiuristă pentru animale de companie.

— Asta e o meserie?

Ea încuviinţează din cap, cu o privire intensă.

— La naiba, da! Şi nu este un mod rău de a-ţi căşti*, existenţa. Nici nu ai idee cât ar plăti oamenii bogaţi diiî Manhattan ca să vină cineva la ei acasă şi să taie ghearele căţelului chihuahua.

— Atunci, de ce nu ai făcut asta în continuare?

— Poate părea şocant, dar nu am vrut să-mi petrec întreaga viaţă lucrând cu picioare de câine. Nu mă înţelege greşit. Iubesc câinii, iar lăbuţele sunt minunate, dar, când asta a început să intre în conflict cu programul meu de seară de la *dojo*, a trebuit să renunţ.

O ating pe genunchi.

— Ceea ce ne aduce la adevărata ta pasiune. Administrarea unei lovituri cu latul piciorului în cap.

Se preface că vrea să mă lovească în piept, venind *atât* de aproape.

— Sau în inimă.

Ochii îi sclipesc. Pentru o clipă, văd ceva în ei. Sau poate e doar faptul că vorbele ei par un avertisment, ca şi cum ar putea să-mi dea cu adevărat o lovitură în inimă.

Clipesc, apoi mă uit în altă parte.

îşi lasă braţul în jos, punându-şi mâinile în poală.

— îmi place, totuşi.

Tonul ei este mai calm acum, mai serios decât atunci când a vorbit despre *yiffing* şi picioare, despre lăbuţe şi gheare.

— întotdeauna mi-a plăcut.

— De când erai mică?

— Părinţii mei m-au dat la cursuri de karate când aveam şase ani. Aveam multă energie, şi era un loc minunat în care să mi-o consum. A ajuns să îmi placă la nebunie.

Tehnicile, abilităţile şi, mai presus de toate, faptul că te poţi perfecţiona încontinuu.

îşi ridică privirea, susţinând-o pe a mea. în acest moment, ea pare să se lepede de un strat care se afla între

noi – cel de şef -asistent, poate în timp ce se aventurează pe un teritoriu mai personal.

— Pe de altă parte, îmi place foarte mult să predau. Preferata mea este partea de autoapărare. Chiar vreau să continui să le predau femeilor tehnici de autoapărare şi să folosesc artele marţiale pentru asta. Simt că este un lucru special pe care îl pot face, ştii?

Vocea ei este vulnerabilă, ca şi cum ar vrea să fie reasigurată că ceea ce-mi spune Înseamnă ceva pentru mine. Că o voi trata cu grijă. Şi o voi face.

— înţeleg perfect ce vrei să spui şi cred că eşti fantastică la asta.

— Nu mă înţelege greşit. îmi place să lucrez pentru compania ta, iar slujba mea la VVH este una fantastică, spune ea.

Apoi, un zâmbet suav îi arcuieşte buzele, extinzân- du-se până când se transformă într-un căscat. Un căscat uriaş. îşi duce mâna la gură.

— Cred că aud un pui de somn care mă strigă.

Câteva minute mai târziu, doarme adânc pe scaunul

ei. La puţin timp după aceea, capul îi alunecă pe umărul meu. Apoi. când este adâncită în somnul REM, partea superioară a corpului i se lasă în jos, în jos, în jos... capul ei atingându-mi poala.

Şi aşa mi-am petrecut restul zborului, cu Natalie ghemuită în poala mea.

Da, mă excită. Da, sunt al naibii de excitat. Şi, da, mintea mea este plină de o grămadă de imagini cu locul unde ar putea fi capul ei dacă s-ar

trezi, s-ar mişca doar câţiva centimetri şi ar deschide gura larg.

Mă dau înapoi în scaun, încercând să distanţez faţa lui Natalie de bijuteriile familiei.

Destul de curând, începem coborârea spre Las Vegas. Ea se trezeşte când aterizăm şi sare direct în

picioare. privitul de jiir-imprejur, ca şi cum conşti zează umic sc allă în timp ce îşi revine.°ıh*i

- Am...

Arată spre picioarele mele.

— Dormit ¡11 poala mea?

Ea încuviinţează din cap.

- Da.

Cască ochii până ajung de dimensiunea unor farfurioare.

- Am făcut eu asta?

Arată înnebunită spre vintrea mea.

.Ah. la naiba. A observat banana din buzunarul meu Trec printr-o litanie de potenţiale scuze pentru că mi s-a ridicat catargul în timpul somnului ei de după-amiază, în vreme ce privirea mea îi urmăreşte degetul. Nu spre scula mea arată. Ci spre pata umedă de pe blugii mei. Pata umedă imensă, care ar putea fi cauzată doar de...

!şi duce o mână la piept.

— îmi pare atât de rău că mi-a curs salivă pe tine.

Mă umflă râsul.

— Scumpo, poţi să salivezi pe mine oricând.

îmi aruncă un zâmbet în loc de scuză, apoi scotoceşte în buzunarul de la spate – după telefon, probabil. Cum nu găseşte nimic, mă uit în jur şi il zăresc pe podea, lângă picioarele mele, unde trebuie să fi căzut în timp ce dormea.

Mă întind să i-l iau şi fac tot posibilul să mă uit în altă parte, dar nu pot să nu observ partea de final a unui mesaj de la sora ei care apare pe ecran.

.Ştiam eu că te vei simţi aşa!"

în ce fel, mă întreb eu?

6

Turnul Eiffel este un pitic. Roata Mare se învârte ca o jucărie în miniatură, iar roller-coasterul de la New York-New York" se înfăşoară în jurul acelui cazinou ca o machetă de arhitect. Aici, sus, la etajul douăzeci şi doi al noului palat al soţului Lilei, suntem regii şi reginele unui oraş al figurilor regale.

Această clădire este una dintre cele mai înalte din oraş. Cu siguranţă că în curând va găzdui panouri publicitare la fel de înalte ca întregul turn, îmbiind turiştii la extravaganţe strălucitoare pentru simţuri. Deocamdată, este posibil să fie locul următorului meu contract.

încă nu sunt pe deplin lămurit de ce mă vrea Lila pe mine şi nu pe cineva din zonă, aşa că o întreb. Mi-am construit o reputaţie pe baza onestităţii – nu este nevoie să schimb asta acum. Este lângă mine, cu braţele încrucişate. cu o privire mândră în timp ce se uită la priveliştea amplă a oraşului păcatului de la ferestrele din podea până în tavan ale sufrageriei ei.

- îţi place? Apartamentul este minunat, dar bucătăria este un dezastru, nu-i aşa?

Lila îşi flutură braţul spre aragazul roşu, dulapul negru şi blatul de un verde smarald.

— Poţi să o schimbi?

•2 Hotel ţi cazino în las Vegas (n. tr.).

LAUREN
BLAKELY

Cu siguranţă. Vom face totul să sc arnion vom transforma bucătăria în piesa centrală a casei o doriţi. Dar trebuie să vă întreb, doamnă MaywM.k^ de ce nu găsiţi pe cineva de aici? Orice antreprenor * bucuros să lucreze în acest spaţiu superb.

Se întoarce către mine, mă priveşte în ochi şi politicos.

- Eşti drăguţ că spui asta. Dar ştii cât de greu este să găseşti oameni în care să ai încredere? Să-i laşi să intre în casa ta? Mai ales într-un oraş nou?

Tonul ei devine mai strident în vreme ce se joacă cu şiragul de perle. Din cuvintele sale nerostite, am impresia că Lila a întâlnit câteva mere stricate Ia viaţa ei.

— Sunt atât de mulţi antreprenori prădători deghizaţi în prieteni.

Aproape că îmi vine să bat palma cu ea în semn de solidaritate, pentru că eu însumi am avut destul de-a face cu mere stricate. Prietena mea din facultate, Roxy, a fost cel mai putred dintre toate, dar nu mi-aş fi dat nici în ruptul capului seama la momentul respectiv. După absolvire, m-a încurajat să încep o afacere în domeniul lucrului manual, a devenit cea mai mare susţinătoare a mea şi m-a ajutat să elaborez un plan de afaceri. Când a plecat după un tip de pe Wall Street care îi mărea contul din bancă, a făcut tot ce i-a stat în putinţă, în drum spre ieşire, ca să muşte o bucată din YVH Carpentry & Con- struction şi să o păstreze pentru ea. Era ca un urs koala care s-a dovedit a fi un aligator.

încuviinţez din cap către Lila, din moment ce nu-mi pasă de merele stricate, de aligatori sau de fostele iubite care îşi ascund mult prea bine nebunia.

— Vă înţeleg. Apreciez faptul că spuneţi

că puteţi avea încredere în mine şi mă bucur că simţiţi asta. înseamnă mult pentru mine.

tn |>lns, ni li'riiiinnt În iiii|i. Inr în Manhattan nii iiimil «liiilr»' prietenii mei mi a găsit vreun anlrepre nor care sii far# nsla.

Ilutiiră o mân# ji isi riilicii hiirhin, ca si rum s-ar simţi jignit# de măgăriile de rare au avul parte prietenii ei în această privinţă.

— Esti o sperie rară, Wyalt, iar cea mai mare nevoie în acest caz este să termini la timp, deoarece vreau ca acest loc să fie gata pentru a găzdui o gală pentru una dintre organizaţiile mele caritabile preferate. O tipă din oraş care se ocupă de acte de caritate, Sophie Winston, mă va ajuta să o organizez. Va fi prea greu să gestionezi lucrările de la distanţă?

Mă întorc pentru a asimila felul în care este împărţit apartamentul. Este un spaţiu deschis generos, un living adâncit în podea şi dormitoare superbe. Stilul este modem şi curat. Pereţi albi, mobilier simplu şi parchet din lemn masiv, deschis la culoare. Bucătăria, în schimb, este un haos desperecheat, de parcă o maimuţă beată ar fi proiectat-o în timp ce ronţăia o banană injectată cu droguri.

Natalie iese cu paşi apăsaţi din bucătărie, unde tăcea măsurători. Apare hotărâtă, cu laptopul inchis în mâini, mâzgălind într-un carneţel aşezat pe calculator.

— Hei, Natalie! o strig. Crezi că ne putem descurca cu treaba asta? Vom avea nevoie de un electrician şi va trebui să găsim nişte furnizori locali pentru piese.

— De fapt, spune Lila, ridicând un deget pentru a interveni, nici măcar asta nu va trebui să faci. Poţi să foloseşti toţi furnizorii tăi obişnuiţi din New York şi să transporţi totul cu avionul meu.

Îmi înfrânez un zâmbet. Isuse Hristoa.se! Este o zână bună încearcă să-mi îndeplinească toate visurile profesionale.

Natalie stă lângă mine.

— Cât priveşte un electrician, am deja unul. Am vorbit cu un prieten care conduce Edge, un club de noapte de aici. Ne va pune în legătură cu omul lui pentru partea electrică, precum şi cu oricine altcineva avem nevoie pentru alte lucrări mai aparte. Tu doar ar trebui să fii aici pentru a face munca efectivă, îmi spune Natalie, apoi se întoarce spre Lila. Putem să o facem. Eu pot gestiona totul de la distanţă, iar Wyatt poate fi la faţa locului pentru a face munca efectivă. Vom face în aşa fel încât să meargă treaba.

— Minunat! Sunt atât de încântată, spune Lila, cu un zâmbet la fel de larg ca bulevardul principal din Vegas. Acest ajutor contează mult pentru mine, şi vreau ca locuinţa mea să strălucească. Aveţi idee dacă vă puteţi încadra în buget? întreabă ea, apoi îmi spune cât este dispusă să cheltuiască.

Cifra are multe zerouri, şi aproape că-mi cade falca.

— Nu cred că asta ar trebui să fie o problemă. Ce-ar fi să lucrăm la un deviz, să ţi-l trimitem şi apoi…

Lila ne sare în ajutor:

— Şi apoi, pot să-l semnez în seara asta!

***Abracadabra*, într-adevăr.**

Odată intraţi în lift, suntem doar eu şi Natalie, căci Ula rămâne în urmă. Uşile se închid cu un zgomot uşor, iar eu mă întorc spre asistenta mea.

— Pot s-o spun acum?

— Partea în care îmi dai o mărire de salariu de douăzeci la sută? întreabă ea pe un ton

jucăuș.

Râd.

— Sunt destul de sigur că am spus zece la sută.

— Zece la sută. Douăzeci la sută. Care este diferența?

Liftul coboară lin.

— Pe bune, acum. Va trebui să te plătesc în plus pentru asta. Implică o grămadă de treabă.

— Forţează-mi mâna, spune ea şi îmi întinde braţul.

Mă prefac că o strâng.

— *Au, au, au, au,* spune ea, cu faţa schimonosită.

Îi dau drumul.

— Dar, oficial, răspunsul este da. Mărirea de salariu e de astăzi. Mulţumită Ulei.

— Chiar dacă încă nu a semnat nimic oficial?

Fac un gest cu mâna în aer.

— O consider deja o afacere încheiată.

îi ofer o mână pentru a o strânge, în schimb, ea îşi aruncă braţele în jurul meu.

— Mulţumesc foarte mult, spune pe cel mai sincer ton, cu buzele aproape de gâtul meu, cu sânii lipiţi de pieptul meu, cu degetele aproape de părul meu.

— Meriţi, zic eu.

Şi miroşi al dracului de bine. Iar senzaţia pe care o am cu tine lipită de mine este spectaculoasă. Şi eu sunt un maestru dat naibii al stăpânirii de sine, pentru că tot ce vreau sd fac este să apăs butonul de oprire, să-ţi încolăcesc un picior în jurul şoldului meu şi să ţi-o trag viguros.

— Acum, pot să-mi fac videoclipurile.

îşi ridică pumnul în semn de victorie în timp ce ne despărţim.

— Videoclipurile?

Toată faţa ei este însufleţită. Ochii îi sunt aprinşi ca nişte scântei.

— Tocmai am început să lucrez la o serie de video- clipuri de autoapărare. De genul celor pe care le vezi pe

I M h'l \ Ml VM I
l

YoilTuhe Vreau să Iu- bine realizate şi rred eă, dară ,ıh||| pot .itruge noi cursanţi la orele |ie eare le pivilau

Zâmbesc.

N-am şl iul niciodată asia Itsle laniasi ie Ai iiuvpul deja să le filmezi sau înea eşII în proces <|ı. planificare?

Am făcut câteva, dar csle necesar să lie de o calitate mai bună. U* lipseşte ceva. Cred eft ştiu despre rv este vorba, dar nu am avut rondurile necesare pentru a continua să le liie la calitatea pe care o vreau, spune repede, apoi tonul ei se schimbă, ca şi cum şi ar cerc scuze pentru speranţa pe care o manifestă. I'robaliil pare o prostie – visurile mele privind tehnicile de |mioapă rare.

Face un senin dispreţuitor cu mâna.

O apuc de braţ.

— Nu, nu pare deloc o prostie. Visurile lui sunt niciodată o prostie. Acum, poţi să ţi le urmezi aşa cum vrei.

|mi aruncă acel zâmbet eare mă dezarmează mereu, care se agaţă de inima mea şi ameninţă să facă ravagii în viaţa mea. Este un zâmbet atât de sincer; îmi transmite faptul că este o persoană directă, care joacă mereu cu toate cărţile pe faţă. Care împarte complimente. care împărtăşeşte entuziasmul, care nu ascunde cine este sau ce îşi doreşte. Toate acestea, de la arcuirea buzelor la felul în care ochii ei albaştri se aprind, la felul în care întreaga ei faţă străluceşte... Fir-ar, mă pierii în această latură a ei şi trebuie să mă adun. Să-mi amintesc de aligatori... de aligatorii nebuni, chiar dacă nu pot s-o încadrez pe Natalie în categoria reptilelor.

Totuşi, după ce m-ara fript o dată, acum suflu şi-n iaurt aşa că este timpul să las deoparte aceste gânduri despre ea. Am început prin a-i elibera braţul.

(and ajungem la parter şi ieşim în hol, ca

spune:

— Trebuie să recunosc, o să-mi fie dor să te văd prin birou în cele câteva săptămâni cât vei fi aici, lucrând la casa Ulei-

Şi la naiba dacă acest comentariu al ei nu se agată de mine şi mai mult! înainte de a-mi putea etala măiestria autocontrolului, porţiunea fără filtru a creierului meu îmi smulge controlul.

— Şi ştii ceva? Şi mie o să-mi fie dor de tine, ii spun, şi nu e vorba despre extraterestri excitaţi; sunt doar eu.

Ajungem la uşa rotativă şi ieşim în soarele dedupâ- ,înfiază din Vcgas pentru a merge rapid spre Bellagio.

Natalie arată cu degetul în direcţia din care am venit.

— Cred că ti-am luat vorba din gură mai devreme. Când am intrat prima dată în lift şi ai întrebat: „Pot s-o spun acum?"

Râd în timp ce derulează banda înapoi la ceea ce gândeam atunci când am plecat de la apartament.

— Doar... *Sfinte Sisoe.* Lila este cea mai generoasă persoană pe care am întâlnit-o vreodată.

— Este generoasă. Dar ai auzit ce a spus. Ţi-ai câştigat dreptul la generozitatea ei.

Nu mai există acum nicio urmă de tachinare în tonul lui Natalie, iar complimentul ei îmi reaminteşte de ceea ce contează – să fiu un băiat cumsecade. La serviciu, în viată. Cu femeile.

Trebuie să nu îmi mai imaginez că i-o trag lui Natalie în lift şi, din acelaşi repertoriu, că o să-i duc dorul. Astea sunt chestii la nivel de iubită. Natalie nu este decât o angajată. Nimic mai mult.

Mă uit la ceas.

— Este aproape ora patru. Crezi că există vreo Şansă să găsim o bodegă dispusă să ne servească atât de devreme?

Glumesc, din moment ce suntem în Vegas, iar consumul nonstop de băutură nu numai că este posibil ba este chiar încurajat.

— Absolut. Hai să comandăm ceva la Bellagio.

— Sună bine. Ce zici să luăm cina mai devreme, să bem câteva pahare şi să facem un deviz?

Vedeţi? Vorbesc numai despre muncă.

— Apoi, mai târziu, poate sărbătorim şi ne dăm în roller-coaster?

Eu accept, pentru că doar munca, fără distracţie, îl face pe Wyatt să fie un băiat plictisitor.

7

Cinci ore mai târziu, Natalie imi arată exact unde vrea să-mi aplice o lovitură la gât cu latul palmei.

— Apoi, ca să mă asigur că eşti la pământ, m-aş învârti aşa, spune ea repede şi execută o lovitură rapidă, joasă, în apropierea genunchiului meu. Dar cu siguranţă te-aş lovi mai tare şi te-ai prăbuşi la pământ. îmi face cu ochiul, apoi adaugă: Asta n-a fost decât lovitura de bază.

Mă cutremur.

— Nu mi-ar plăcea să dau peste tine pe o alee întunecată, sensei Natalie, indiferent pe care dintre lovituri mi le aplici.

Ne aflăm la un bar zgomotos cu muzică rock din hotelul New York-New York, din moment ce aici este roller-coasterul. Natalie a băut deja două pahare – mojito este alegerea ei în seara asta. A detaliat

exact ce vrea să facă în videoclipurile de autoapărare. De cele mai multe ori, demonstrează mişcările pe mine. Ei, nu e chiar o demonstraţie completă, în care dau cu fundul de pământ, dar se preface că mă loveşte.

Poate că sunt masochist, dar îmi place la nebunie. Sau poate că pur şi simplu vreau să acaparez întreaga atenţie a acestei femei. Oricare ar fi motivul, rezultatul este cel mai bun în opinia mea – mâinile ei mă ating. Dar, în definitiv, totul este bun acum, pentru că proiectul a primit o mare undă verde, iar noi sărbătorim.

Am tăcut un deviz când uc-nm întors I» llcllngio Natalie i l-s« trimis prin e-mail Ulei. Treizeci de minute mai târziu, I-ila i-a răspuns cu: „Minunat! Primul cec va ti depus luni."

Ceea ce înseamnă o mărire de salariu pentru Natalie şi calea spre extindere pentru mine. înseamnă, de asemenea, că Natalie mai are puţin până să se ameţească, iar eu nu sunt prea mult în urma ei. S-a schimbat de hainele de lucru. Poartă o fustă roşie cu un fel de model floral suprarealist, pantofi negri cu toc şi o bluză neagră de mătase. Tocurile sunt sexy, dar şi şlapii şi-ar fi făcut treaba.

Vedeţi, sunt un tip care nu refuză nimic. Nu am un gen anume când vine vorba despre femei. Unii domni preferă blondele, altora le plac roşcatele, iar alţii se dau în vânt după femeile cu aspect exotic. Eu? Sunt omnivor când vine vorba despre doamne şi am un apetit mare şi consistent.

Acum însă, cu Natalie radiind de energie şi entuziasm, mă gândesc că preferata mea este o blondă cu o garnitură de palme la fund. Poate un aperitiv de săruturi fierbinţi şi flămânde, un fel principal de partide de sex viguros şi, la desert, am

lua-o de la capăt.

Iм dracu'!

Iar mi-au zburat gândurile în direcţia aia.

Clipesc încercând să scap de gândurile nepotrivite la locul de muncă şi mă străduiesc să găsesc un subiect general de care să mă agăţ, ca să-mi recapăt gândirea de băiat cumsecade. Ceva care să nu-mi facă fanteziile să dea în clocot. Poate ce facturi trebuie să înregistrăm. Sau ce scule noi să comandăm. Poate chiar ce urmează în program după această nouă lucrare din Vegas.

Dar nu am chef să discut despre muncă, aşa că mă gândesc la ceva ce am citit la începutul săptămânii. Chiar and sunt pe cale să-i spun ciudăţenia recent descoperită

care mi-a plăcut foarte mult – pisicile nu au clavicule, ca noi, lucru care explică faptul că se pot strecura prin spaţii mici, de mărimea capului lor ea se apropie de mine în timp ce Bon Jovi răsună din sistemul audio.

— Uită-te acolo, spune ea într-o şoaptă. îi dezvăluie toate fanteziile ei cu blană.

îi urmăresc privirea spre un cuplu din partea cealaltă a barului. Tipul este îmbrăcat din cap până-n picioare de la Brooks Brothers[13], de la costumul bleumarin până la cravata roşie, desfăcută. Femeia pare a fi o colegă, judecând după bluza albă impecabilă, sau poate este cineva cu care el tocmai a încheiat o afacere. Dar, cu braţul aşezat pe după umerii ei, se pare că el are de gând să încheie un alt gen de afacere.

— Costumul de raton este sus, în camera lui, spun eu, deoarece jocul lui Natalie pare mai distractiv decât diverse informaţii despre pisici.

îmi înclin capul spre o femeie îmbrăcată în stil gotic, cu căşti în urechi, şi spre tipul tatuat de lângă ea, care bea shoturi.

— Se îmbracă precum Little Bo Peep ca să îl poată bate cu un... La naiba, cum se numesc?

Ea îşi dă ochii peste cap.

— Wyatt, spune ea, prefăcându-se a mă admonesta, se numesc bastoane cu mâner curbat.

Pocnesc din degete.

— Asta e. O bate la fund cu un baston cu mâner curbat.

Pentru o fracţiune de secundă, respiraţia lui Natalie pare să i se precipite printre buze.

— Sună cumva distractiv, spune ea pe un ton obraznic, ca şi cum pare că ar vrea să joace acest gen de joc. Şi dacă mi-am pierdut oile?

15 Magazin de îmbrăcăminte bărbătească de lux tn. tr.).

Şi, evident, ea intră în joc,

— Vrei să te ajut să le găseşti?

Privirea este îmbietoare.

— Da, dar, pentru a le găsi, am nevoie de încă o băutură. Vreau o vodcă cu apă tonică de data asta, spune ea şi, pentru că barmanul dă târcoale, comand două.

în timp ce el se apucă de turnat, ea îşi sprijină bărbia în palmă, uitându-se direct la mine.

— îmi place vodca cu apă tonică. Vrei să ştii de ce?

— Sunt convins că-ţi place.

Dar, înainte de a putea dezvălui motivul preferinţei sale pentru această băutură, telefonul îi sună în geantă, auzindu-se suficient de tare pentru a ne atrage atenţia. Ea îl caută şi îl strânge la piept ca pe un lucru preţios.

— Este Lila. în ritmul ăsta, probabil sună să ne spună că vrea să ne plătească şi mai mult.

— La naiba, da! Şi îţi voi da *ţie* tot ce e în plus. îmi umflu pieptul şi adaug: Pentru că sunt un tip generos.

Vedeţi? O pot trata bine, şi nici măcar nu mă gândesc să i-o trag.

în această secundă, adică. Acum zece secunde, mă gândeam cu toată fiinţa.

— Cred că s-ar putea să te iubesc, spune ea, şi îmi trimite un pupic în timp ce barmanul ne aduce băuturile.

Priveşte telefonul, iar expresia i se transformă. Buzele i se curbează în jos şi lasă să-i scape un lung şi nesfârşit „of, la naiba".

închide ochii şi înghite, apoi ia o gură de aer.

— Pisici bălţate, spune ea, dar nu sună drăguţ sau jucăuş.

Pare frustrată.

LAURENȚIU

Inima mi se lovește cu putere de cutia toracică, iar îngrijorarea prinde rădăcini.

— Ce este, Natalie? o întreb, întinzând mâna spre braţul ei.

Ea deschide ochii şi vorbeşte pe un ton monoton:

— Lucrarea este anulată.

Toată emoţia se scurge din mine.

— Pe bune?

Pur şi simplu, ¡mi dă cu virgulă.

Ea încuviinţează din cap.

— Faci mişto de mine? întreb din nou, pentru că nu are niciun sens.

— Aş vrea eu, spune ea lipsită de emoţie, apoi citeşte cu voce tare: „Dragă Natalie: îmi pare foarte rău că iţi trimit acest mesaj, dar domnul Mayweather a avut o înţelegere, pentru o altă proprietate, care tocmai a eşuat. Din păcate, trebuie să pun în aşteptare remodelarea apartamentului din Vegas. Sper să îi vină rândul în curând şi vreau să ştiţi că abia aştept să lucrez cu WH Carpentry & Construction. P.S.: Chiar acum iau avionul spre casă pentru a-l consola. Ştiu că nu este nici pe departe acelaşi lucru, dar am cumpărat bilete Ia clasa întâi la o companie comercială pentru tine şi Wyatt, la un zbor de mâine după- amiază. Biletele sunt în e-mail. Sper să fie suficient ce am aranjat. Toate cele bune, şi ne vom regrupa în curând."

Natalie scapă telefonul pe bar cu un zgomot ce trădează deznădejdea, sunetul răsunându-mi până în oase.

Pentru că...

Ducâ-se naibii o turmă de pisici bălţate! Asta doare.

Iau vodca cu apă tonică şi dau pe gât jumătate dintr-o înghiţitură. Ea face acelaşi lucru cu a ei.

— Sunt tristă, Wyatt, spune ea, în timp ce buzele ei frumoase se curbează încă o dată în jos.

Şi, cu asta, îmi pune capac. Nu pot suporta gândul că fata asta este tristă. Vreau ca acel zâmbet să revină

pe chipul ei şi voi găsi o cale de a face lucrul ăsta să întâmple. Nu-mi pasă de cum mă face *pe mine* să mă s ^ pierderea lucrării. Trebuie să o fac pe Natalie fericită & nou, iar lucrul ăsta îmi va lua gândurile de la vestea d" rahat.

— Hei, spun, apucând-o de umăr. Suntem în Vegas Hai să profităm din plin! Bine?

Ea oftează abătută.

îmi pun mâinile pe umerii ei.

— Serios. O să rezolvăm cumva. Vom face ca treaba să meargă. îţi voi da mărirea de salariu indiferent de ce s-a întâmplat. Dar acum, chiar aici, ne distrăm. Ai înţeles?

Ea clatină din cap.

— Eşti drăguţ că spui asta, dar nu trebuie să-mi dai mărirea de salariu. Ştiu că a fost condiţionată de lucrarea de la familia Mayweather.

— Nu, spun eu, corectând-o şi ţinându-i privirea. A fost consecinţa faptului că eşti uimitoare în ceea ce faci. Iar asta nu s-a schimbat. Nu vom lăsa să ne doboare un eşec. Nu ai mai fost niciodată în Vegas, iar eu ţi-am promis că îţi voi arăta obiectivele turistice. Tu alegi. Oraşul ăsta este al tău, şi vom face tot ce vrei în seara asta.

Ridică din umeri, apoi flutură din mână resemnată.

— Ar fi trebuit să ştiu mai bine. Era o lucrare ridicolă, supraplătită şi nebunească. Era prea frumos ca să fie adevărat. Nu există ciocolată fără calorii sau un tip care este deopotrivă amuzant, bine dotat şi dulce.

Vreau să protestez, dar are dreptate, pentru că în niciun caz nu sunt dulce.

— Şi acelaşi lucru este valabil şi pentru un client dispus să dea cu douăzeci la sută mai mult pentru treaba asta. Doar cai verzi pe pereţi.

— Natalie, nu este ridicol. Este rezonabil. Ai spus-o mai devreme. Suntem buni la ceea ce facem. Lila ştie

acest lucru. Asta este doar o piedică. Afacerile şi momente proaste. Am văzu, inţâmplânduîe as'a de multe ori în acest domeniu. La naiba, şi Nick trece L aşa ceva cu lucrările lui. Sun, sigur că somtaTsTne acelaşi lucru. Pun pariu că ea şi Spencer au avut de la furnizori oferte care nu s-au concretizat – aşa este în firea lucrurilor. Ne-am dorit, nu s-a întâmplat, mergem mai departe.

Din moment ce încă nu a fost de acord cu propunerea mea de a profita din plin de noaptea asta, continui să merg mai departe, nenorocitul hotărât din mine conducând nava.

— Şi, indiferent de ce se întâmplă, tot primeşti o mărire de salariu, ca să-ţi poţi face videodipurile. Iar în seara asta? Ne distrăm de minune. Ne-am înţeles?

Buzele îi zvâcnesc, iar ăsta este indiciul de care am nevoie ca să insist. Nu-i voi da şansa de a fi supărată. Cercetez rapid barul, iar privirile mi se îndreaptă spre un bărbat de vârstă mijlocie, îmbrăcat într-o cămaşă turcoaz cu imprimeu tropical, şi o femeie care poartă una asortată. îmi iau mâna de pe umărul lui Natalie, dar mă aplec mai aproape şi îi şoptesc:

— Cătuşe pentru cuplul cu cămăşi hawaiiene. în seara asta, el o încătuşează. Şi i-o trage bine şi tare, sprijiniţi de stâlpul patului de la Flamingo.

— Da, îmi şopteşte ea pe un ton conspirativ, reluând firul, de parcă nu ar putea rezista acestui joc. Sunt căsătoriţi de douăzeci de ani şi încă o fee în fiecare seară.

Este un adaos interesant. Ridic dintr-o sprânceană.

— Mi se pare mie sau asta e ceva ce ţi-ai dori, scumpo?

Ea încuviinţează din cap.

— într-o bună zi. Mai ales că ultimul meu iubit nu a fost ca... Se opreşte, apoi adaugă: N-ar trebui s-o spun.

Mi-a stârnit curiozitatea.

— Nu, ar *trebui* s-o spui. Vreau să ştiu.

Işi înşfacă paharul şi mai ia o înghiţitură.

— Spune-mi, Natalie. Nu a fost cum?

îşi trece vârful degetului pe marginea paharului evitând să răspundă.

O ţintuiesc cu privirea.

— Mărturiseşte tot! Nu a vrut să-ţi pună cătuşele? Să te plesnească cu un baston cu mâner curbat? Să o facă în fiecare seară?

Pentru că eu i-aş pune cătuşe. Aş lega-o. I-aş da palme la fund. l-aş trage-o în patru labe. într-o maşină, în avion. Oriunde şi peste tot şi în fiecare noapte. Fără inhibiţii.

— Bine. Nu era foarte... *interesant* în pat.

Şi mi s-a sculat. Aşa, pur şi simplu. Nu din cauza fostului ei iubit, ci din cauza a ceea ce implică acest lucru – că ea este *interesantă* în pat, iar eu sunt foarte interesat să se întâmple lucruri interesante între aşternuturi cu ea.

— Iar tu preferi pe cineva interesant, să înţeleg?

— Ciudat pentru că eu, spune ea mişcând din sprâncene, nu prefer câtuşi de puţin o partidă de sex obişnuită. Şi consider cătuşele, stilul capră, sexul în public şi palmele la fund foarte interesante şi plăcute.

îşi duce o mână la gură şi se strâmbă.

— La naiba! Nu am spus asta cu voce tare, nu-i aşa?

— Fiecare cuvintel delicios.

Rânjesc.

— Deci, avem o înţelegere? Fără Natalie cea tristă în seara asta?

Expiră, îşi roade coltul buzelor, apoi rânjeşte jucăuş.

— Atât timp cât mă pot urca în roller-coaster, ae-am înţeles.

V

_ Vei avea parte de roller-coaster şi te vei bucura de experienţa completa în Vegas. Nimic mai puţin s$_n$un întinzându-i mâna. ' **>

Ea dă mâna cu mine.

— Experienţă completă în Vegas.

— 0 noapte. Vom reuşi să le includem pe toate.

— Le vom face pe toate.

îşi întinde braţul cu grandoare.

— Ne vom relaxa.

— Vom da la o parte prudenţa, spune ea cu un zâmbet de toată frumuseţea.

Se întinde după vodca cu apă tonică, cotul ei trimiţându-i telefonul mai aproape de mine. Cu coada ochiului, ii văd mesajele. Cel de la Lila este cel mai recent. Dar, sub el, se află unul către Charlotte, pe care trebuie să-l fi deschis după ce l-a închis pe cel al Lilei, iar cuvintele îmi sclipesc precum o ispită, ca o linie pe care n-ar trebui s-o trec, dar pe care o voi trece oricum.

„îl vreau atât de mult."

Iar asta este tot ce trebuie să ştiu. Cuvintele mă îmbărbătează, şi mă întorc la ceea ce sunt destul de sigur că sugera înainte ca mesajul Lilei să pice din senin. îi ating paharul.

— Spune-mi, de ce îţi place vodca cu apă tonică?

— Ghiceşte, îmi zice ea, apropiindu-se de mine, cererea ei fiind ca o invitaţie la flirt.

— Din cauza savorii pe care o are pe buzele tale când te sărut? întreb, încercând marea cu degetul.

Ea spune un singur cuvânt. *Da.*

Şi, inainte să-mi dau seama, o sărut pe Natalie.

8

Să ne întoarcem puţin.

Cum am ajuns de Ia a nu ne săruta la a ne săruta? Care a fost punctul de cotitură? S-a aplecat spre mine? M-am apropiat mai mult de ea? Detaliile contează. Le voi împărtăşi cu plăcere.

începeţi cu şase luni de tensiune sexuală. Adăugaţi două mojito pentru ea, două beri pentru mine şi câteva vodci cu apă tonică. Amestecaţi toate astea cu nişte veşti proaste pe frontul afacerilor şi adăugaţi cireaşa de pe tort – comentariul lui Natalie care mi-a dat una-n cap ca un baros şi care nu a lăsat nici urmă de îndoială cu privire la ceea ce voia… —, şi iată-mă aid.

Nu ne aplecăm unul către celălalt. Nu există o apropiere de genul centimetru cu centimetru, senzuală. Nu este vorba despre o ardere lentă.

Este o prăbuşire incendiară. Suntem două maşini care merg cu viteză pe autostrada acestei nopţi şi ne izbim una de alta, ne târâm peste capote şi ne sărutăm ca nebunii.

Nici urmă de tatonare. Trecem de la a nu ne săruta la a ne săruta în mai puţin de şaizeci de nanosecunde. Mda, nici eu nu prea ştiu ce înseamnă o nanosecundă. Dar se întâmplă într-un timp foarte scurt.

Iar acum am mâna în părul ei, trăgând-o aproape, în timp ce ne zdrobim buzele unele de altele. Ne sărutăm tare şi aspru, alimentaţi de dorinţa adunată şi de mai mult

decât suficienţii vodcii şi rom pentru a face acest lucru inevitabil.

Dinţii ei mă zgârie, iar eu mârâi, iubindu-i asprimea îi sug cu putere buza de jos şi sunt răsplătit cu aproape acelaşi sunet din partea ei. Este ca un tigru, iar împreună suntem ca două animale.

O strâng mai tare de scalp, iar mâinile ei sunt peste tot pe mine – în părul meu, apoi pe pieptul meu, de-a lungul braţelor mele. Ne sărutăm atât de profund, de parcă am încerca să ne căţărăm unul pe celălalt.

La un moment dat, se opreşte, respiră greu, apoi îmi şopteşte la ureche:

— îmi doresc să fac asta de atâta vreme!

— Ba eu chiar de mai multă. Acum, pune-ţi buzele alea înapoi pe ale mele, îi spun, iar ea se conformează.

Mâinile mele îi cuprind obrajii, dar nu sunt blând, iar ea nu mă vrea aşa. Nu este o fată delicată. Este tare şi dură, şi vrea ceea ce vreau şi eu. îi ţin strâns chipul în mâini, iar ea practic se târăşte în poala mea, grăbindu-se să se apropie mai mult, apoi şi mai aproape, în timp ce-şi presează sânii de pieptul meu.

Sunt aşezat pe un scaun Ia bar, şi ne cam dăm în spectacol. Dar nu-mi pasă.

Limba mea caută şi vâneză, dorind să guste fiecare colţ al gurii ei, savurând vodca şi apa tonică — şi mai ales pe *Nutalie*. Ea scânceşte şi geme, iar eu înghit fiecare sunet sexy pe care îl scoate.

Acest scaun este al nostru. Acest bar este al nostru. Noaptea aparţine acestui sărut, pentru că

nu este un sărut de început. Conține toate indiciile necesare pentru a asambla puzzle-ui care spune unde se va sfârși această noapte.

Cu o certitudine de nezdruncinat, știu ce fel de sărut .a este acesta.

în timp ce îi explorez gura, iar ea o revendici pe a mea cu aceeaşi urgenţă, ştiu că i-o voi trage lui Natalie în seara asta.

#*#

Cumva, reuşim să ieşim din bar. Eu achit nota de plată, ea îşi ia geanta şi telefonul, şi ne împleticim în adâncurile marelui New York-New York.

— Deci, toată această experienţă a Vegasului.

Ochii ei flirtează, vocea ei este obraznică, iar şoldurile i se unduiesc în timp ce merge.

— *Vine*[14] la rând şi roller-coasterul?

Asta da invitaţie, dacă am auzit vreodată una. Şi eu răspund.

— Să mergem acum! Profităm la maximum de fiecare secundă în acest oraş.

Nu spun următoarea parte – că, de luni, ne întoarcem la normal. La muncă. Mai mult decât seara asta este prea riscant, dar nu vreau să stabilesc acum regulile de bază. Vreau să trăiesc momentul în seara asta. în plus, vodca deja îi spune creierului meu: „Cine dă două parale pe ziua de luni?"

— Le facem pe toate, spun în schimb, pentru că asta are mai mult sens acum decât să mă gândesc la consecinţe.

— Foarte bine!

Mă apucă de gulerul tricoului meu negru, în timp ce ne oprim în faţă la Nathan's Famous Hot Dogs, unde clienţii îşi îndeasă în gură porţii de hotdog şi sendvişuri lungi de treizeci de centimetri.

— Pentru că îmi plac roller-coasterele, spune ea, frecându-se de mine în lumina puternică din holul cazinoului, iar prin aer plutesc zgomotele de *bing-bing-bing* ale aparatelor de joc din apropiere şi sunetul ruletelor care se învârt.

14 în original, *come* (engl.) – joc *de* cuvinte, termenul având deopotrivă sensul de „a veni" şi de „a avea orgasm" (n. tr.).

îi prind şoldurile cu mâinile, astfel incât să simtă lungimea penisului meu întărit atingând-o. Ea gâfâie când intră în contact cu erecţia mea, apoi un geamăt dulce şi sexy îi scapă de pe buze. Reacţia ei este nepreţuită şi perfectă.

— Cât de mult îţi plac roller-coasterele? o întreb.

— Aşteaptă să mă auzi cum ţip la coborâre. Atunci, vei şti cât de mult.

Ridic dintr-o sprânceană.

— Scumpo, o să te duc la o tură pe cinste.

Cumva, ne îndepărtăm unul de altul.

Ne plimbăm şi ne sărutăm. Urmăm indicatoarele către roller-coaster şi ne oprim să ne sărutăm pe drum. 0 lipesc de perete şi o sărut pe gât, iar barba mea îi zgârie pielea fină. Geme când fac asta, iar sunetele ei mă înnebunesc. Vreau să îi aud toate murmurele şi strigătele sexy, să fiu motivul pentru care le scoate, apoi să o fac să geamă şi să suspine din nou.

Reuşim să mai mergem încă vreo treizeci de metri sau pe-aproape, apoi urcăm cu scara rulantă până în locul unde se întrezăreşte intrarea comună în sala de jocuri şi la roller-coaster.

Dar trebuie să o ating din nou, aşa că o întorc, o lipesc de perete şi îi prind încheieturile mâinilor în lateral, presându-mi corpul de al ei şi strivindu-i buzele încă o dată cu ale melc. Când reuşesc să mă îndepărtez, îmi duc buzele către lobul urechii ei şi o muşc. Ea scoate un ţipăt uşor.

— Te doresc atât de mult, îi spun.

— Dumnezeule, nici nu ai idee. Să fiu lângă tine este o tortură. Abia aşteptam să te ating. I-am spus surorii me c când m-am urcat în avion că era imposibil să vin aici tme şi să nu te doresc. fiind îi[11] [res]P'"a[t"]întretăiată, mărturisirea ei probabil alimentată de alcool, iar asta îmi convine, pentru că şi eu sunt ameţit. Nu atât de ametit • – d nu se axeze la locul ei fărâma de mesaj pe «*"!!! recepţionat-o. [I ^ care an]>

îmi pică fisa – îi trimitea mesaje surorii ei despre mine. Spunandu-i Iu. Charlotte că este o tortură să fi!

aproape de mine. Apoi, Charlotte i-a răspuns că ştia că Natalie avea să vrea să facă asta cu mine în Vegas Si al naibii să fiu dacă lucrul ista nu mă excită şi mai tare!

Toate motivele mele de a-i rezista au dispărut. Toate regulile mele, care separau munca de plăcere, s-au făcut praf şi pulbere. Este ceva temporar, un soi de aventură de o noapte, pentru a profita la maximum de această seară.

Sper ca lucrurile să nu fie stânjenitoare mâine-dimineaţă, dar, la naiba, nu mă pot gândi decât la *acum'*. Mâine este pentru mâine.

Ne strecurăm printre luminile strălucitoare şi ecranele intermitente din sala de jocuri şi ne îndreptăm spre coada de la roller-coaster. Sunt doar câteva persoane în faţa noastră. Nu vom avea mult timp, dar vreau ca aşteptarea să fie un preludiu pentru ea. O apropii brusc de mine, cu spatele ei lipit de pieptul meu, fixându-i fundul chiar pe conturul penisului meu întărit.

îşi sprijină capul de umărul meu, îşi îndreaptă gura spre gâtul meu şi îmi rosteşte numele de parcă ar toarce.

îi şoptesc la ureche, iar felul în care pronunţ cele trei silabe pare să o pună pe jar. Se împinge înapoi în mine, fundul ei mic şi sexy frecându-se în sus şi în jos de-a lungul erecţiei mele. Suntem definiţia nenorocitei de „manifestări publice a afecţiunii" în acest moment. Suntem genul de oameni îndemnaţi în mod normal să îşi caute o cameră, dar, uimitor, nimeni nu spune nimic.

Vegas, fraţilor. Iubesc oraşul ăsta.

Degetele mele se joacă acum cu partea de sus a fustei.

— Spune-mi cât de mult îţi doreşti asta. Vreau să te aud spunând-o.

— Cât de mult vreau să mă dau în roller-coaster?

îmi înfig degetele în şoldurile ei.

— Nu. Cât de mult vrei să ţi-o trag în seara asta

Se răsuceşte, iar ochii ei albaştri îi întâlnesc pe mei. Nu spune nimic la început, doar mă studiază. Ochij i se întunecă de dorinţă şi nu îşi mai desprinde privirea Aerul îmi iese din plămâni din cauza intensităţii cu care

mă fixează.

— Wyatt Hammer, nu ştii?

— Să ştiu ce? întreb cu voce răguşită.

Fiecare cuvânt îi iese din gură încărcat de dorinţă.

— Ard de dorinţă pentru tine.

Niciodată cinci cuvinte nu au sunat atât de incitante atunci când au fost rostite împreună. Chiar dacă nu suntem singuri, am putea la fel de bine să fim. îmi cobor buzele către ale ei şi, pentru prima dată în acea noapte, o sărut uşor. Durează o secundă sau două, apoi îi şoptesc:

— Mă omori, Nat.

Apoi este rândul nostru, şi ne desprindem unul de altul în timp ce grupul nostru se îndreaptă spre staţia cu şirul de maşinuţe galbene concepute să semene cu taxiurile.

Nu-mi asum niciun risc. O apuc de mână şi o conduc hotărât spre ultima maşinuţă. Ea se strecoară prima, cu fusta ridicându-i-se un centimetru sau doi pe coapse, dezvăluind mai mult din pielea ei netedă.

Mă alătur ei, şi, de îndată ce suntem la locul nostru, mâna mea are o misiune. Pe măsură ce maşinuţele din faţa noastră se umplu, degetele mele călătoresc până la marginea fustei ei şi apoi dedesubt, după aceea pe coapse, între picioare, până la materialul umed al chiloţilor ei.

Apoi, înăuntru.

— Ah, Dumnezeule! oftează ea.

Şi am la dispoziţie două minute şi patruzeci şi cinci de secunde pentru a o face să spună asta din nou. Şi mai tare.

9

Îşi desface picioarele pentru mine, cât de mult poate, ceea ce nu înseamnă prea mult, având în vedere spaţiul strâmt al maşinuţei şi bara de siguranţă care ne ţine bine aşezaţi pe locuri.

Dar suficient pentru ceea ce am eu nevoie.

Este udă şi moale şi al naibii de mătăsoasă. îmi lasă gura apă, pentru că pun pariu că are un gust uimitor. Maşinuţa iese din staţie gemând, iar eu îmi alunec degetele pe toată acea umezeală fantastică. Suntem cu faţa înainte şi nu prea avem loc să ne mişcăm, dar nu am nevoie decât de mâini şi cuvinte. Chiar şi cu centura pusă, pot să-mi întorc chipul către ea, cu gura aproape de urechea ei, în timp ce începem urcarea.

— Nu ai minţit, scumpo, spun în timp ce îmi alunec degetul peste umflătura delicioasă a clitorisului ei.

— Să mint despre ce? întreabă ea cu un oftat sacadat.

— Despre dulcea tortură de a fi unul aproape de celălalt. Asta este o tortură dulce, într-adevăr.

Ea clatină din cap şi o respiraţie aspră îi scapă de pe buze.

— Nu mint. Doar că sunt foarte excitată.

— îmi dau seama. Degetele mele sunt al dracului de acoperite de dovezi, spun în timp ce mă mişc mai repede peste clitorisul ei.

Practic, acesta pulsează sub vârful degetului meu. Aerul răcoros al nopții ne întâmpină în timp ce unghiul se schimbă și începem ascensiunea. Angrenajele se rotesc, iar metalul scârțâie frecat de metal, în timp ce mașinuța lungă urcă încet. Parcă am fi într-un unghi de patruzeci și cinci de grade. La naiba, poate că suntem. Cumva, funcționează pentru noi. Natalie se zvârcolește și se împinge în degetele mele în timp ce urcăm.

Mă mișc mai repede, în timp ce urcăm tot mai sus. îi mângâi păsărică, alunecând ferm în sus și în jos pe clitorisul ei, urmându-i indicațiile. Privirea mi se îndreaptă spre bara căptușită de siguranță. O strânge cu ferocitate, de parcă viața ei ar depinde de ea – sau poate doar plăcerea ei. Chiar și în acest spațiu restrâns, șoldurile ei se saltă cu nerăbdare pentru a-mi întâlni degetele. Le trag în sus și în jos, iar ea devine mai fierbinte, mai udă cu fiecare mângâiere.

Undeva în fața noastră, niște voci răzbat în aer. Cuvintele sălbatice ale anticipării. Așteptarea primei coborâri mari.

Dar aici, singurele mele cuvinte sunt doar pentru ea, în timp ce îi șoptesc răgușit la ureche:

— Vreau să te fac să-ți dai drumul al dracului de tare.

— Ah, Dumnezeule, te rog. Da. Vreau asta, geme ea, în timp ce se împinge în degetele mele.

Ne apropiem de creastă, iar eu îi bag două degete înăuntru. E strâmtă și fierbinte și se strânge în jurul degetelor mele. Capul i se lasă în jos – pentru a-și ascunde gemetele, bănuiesc, dar nu este nevoie. Suntem la șaizeci de metri în aer, iar gemetele ei fac parte dintr-un cor de sunete – chiote, urlete și, cel mai puternic sunet dintre toate, zgomotul roților pe șine.

planăm o clipă pe creastă, cu tot Vegnsul desfășurat

la picioarele noastre. A|x>i, pământul nr fuge de sub picioare şi plonjăm.

Ea ţipă. Un ţipăt puternic, sălbatic şi încântător.

Ah, Dumnezeule, da, strigă ea. Aşa!

_ Sfinte Sisoc!

Vocea mea se alătură vocii ei, în timp ce maşimiţa se aruncă prin noapte cu viteza luminii, iar Natalie îmi reglează degetele. Este ca un cablu sub tensiune, şi ştiu cit aproape a ajuns acolo şi că nimic din întreaga lume nu mă va opri să o fac să termine chiar acum!

Dorinţa şi determinarea mă cuprind în egală măsură. în timp ce îmi mişc degetele în ea, în timp ce îi mângâi cu un altul clitorisul plin de nevoi. Dezlănţuită cum este, reuşeşte să-şi legene şoldurile către mine, frecându-se şi impingându-se în spaţiul mic. Este la fel de al naibii de hotărâtă ca mine. Nevoia urgentă de a-şi da dnimul este marcată pe chipul ei, pe pleoapele ei strânse. Concentrarea turbată este gravată pe trăsăturile ei.

Îmi concentrez mişcările pe clitorisul ei, în timp ce ea mă imploră cu scâncete şi gemete să continui. De parcă mi-ar trece prin minte să mă opresc taman acum!

Urletele celorlalţi călători umplu aerul în timp ce ne deplasăm cu viteză de-a lungul unei secţiuni de traseu în spirală, apoi ne avântăm în buclă. Sunt un nenorocit excitat, dar unul norocos, şi o voi face să plutească în câteva secunde, judecând după felul în care gura ei formează un O perfect în timp ce îşi freacă puternic pdnsul de mâna mea. Apoi. ţipă, şi nu este doar o încurajare de genul *aproape ai reuşit, continuă ce faci.* Este un orgasm în toată regula, în timp ce ne răsturnăm cu susul în jos.

— Ah. Dumnezeule mare. Dumnezeule mare. Dumnezeule mare!

Păsărică ei mă strânge cu putere în timp ce ea îşi <i* drumul pe degetele mele.

Ţipă sălbatic în vreme ce zburăm pe porţiunea ca„, a mai rămas din cursă. Curând, strigătele ei se transforma din orgasmice în bucurie pentru fiorul dat de roller-coas- ter. Pe măsură ce maşina încetineşte, ea îşi pleacă uşor capul şi îmi lasă o dâră arzătoare de sărutări

pe gât, chiar când intrăm în staţie, terminându-le cu o muşcătură uşoară de lobul urechii mele şi o şoaptă doar pentru mine:

— Nu-mi vine să cred că am făcut asta. A fost o nebunie. Dar a fost o nebunie în sensul bun.

— Al naibii de bun, spun eu.

Da, să fii rău este cu mult mai bine.

Când maşinuţa se opreşte şi barele se ridică, îi ofer o mână şi o ajut să iasă. Cei doi din faţa noastră se întorc, şi sunt bărbatul şi femeia în cămăşi hawaiiene asortate. Femeia îi face cu ochiul lui Natalic, apoi îmi face un gest de „bravo".

Natalie îşi îngroapă faţa în umărul meu, dar eu mă las purtat de val, făcându-le un semn rapid cu mâna.

— Nu degeaba i se spune „plimbare de plăcere", strig eu.

— Asta e al naibii de sigur, zice bărbatul, cu o notă de mândrie în glas, de parcă ar fi botezat şi el la un moment dat maşinuţa vreunui roller-coaster dintr-un parc de distracţii.

Odată ajunşi înăuntru, Natalie mă trage aproape de ea şi îşi înfăşoară braţele în jurul gâtului meu. Nu spune nimic. Doar îmi zâmbeşte prosteşte.

— Bună!

— Hei, salutare!

— Asta a fost...

Vocea i s«[1] întrerupe. Poate că nu-şi găseşte 'viou-li*, ,)ar strălucirea rozalii* a obrajilor şi sclipirea

satisfăcută din ochii ci albaştri sunt suficiente pentru mine.

— Interesant? sugerez eu.

— A fost foarte interesant.

— Pun pariu că devine şi mai interesant.

Ne reluăm drumul, apoi ea se opreşte din mers şi arată cu degetul.

— Priveşte!

Urmez direcţia degetului, şi un zâmbet mi se lăţeşte pe faţă când văd poza noastră pe ecranul din spatele tejghelei.

— Deci asta este ceea ce am numi expresia ta în formă de *0*.

îmi dă o palmă peste umăr. îmi iau portofelul din buzunarul de la spate, scot douăzeci de dolari şi îi arăt femeii de la tejghea spre ecran.

— Numărul şaisprezece, vă rog, spun, apoi îi fac cu ochiul lui Natalie.

Ea îşi ascunde faţa în palmă.

— Şaisprezece este cel mai dulce număr.

Bruneta veselă, cu codiţe şi ochelari roşii, zâmbeşte de dincolo de tejghea.

— Cu siguranţă este. Iar dulceaţa ta de la şaisprezece va fi gata într-o clipită.

Imprimarea durează doar patruzeci şi cinci de secunde – şi vine cu o ramă frumoasă de carton.

— Aţi dori să fie şi laminată?

Mă prefac că mă gândesc un moment.

— Hmm. Ce părere ai, Nat? Ar trebui să laminăm momentul...

ha îşi ridică privirea. Ochii ei sunt învăpăiaţi.

~ Nu, mulţumesc, îi spune fetei vesele. O ramă de carton este suficientă.

Fata îmi dă o pungă şi două prim-planuri de sprczece pe optsprezece, cu Natalie şi cu mine ţipând'' timp ce zburăm pe şine. fn timp ce ieşim, le studiez [in]

— Presupun că, din punct de vedere tehnic putem fi siguri că acesta este momentul exact în caret/"* dat drumul, meditez în timp ce îi arăt fotografia.

Mă (intuieşte cu privirea.

— Este suficient de aproape.

— Suficient de aproape merge în aJte situaţii. Nu şj la orgasme. Vreau să spun, ştim cu siguranţă că acesta este momentul triumfului? Ar trebui s-o mai facem odată ca să fim siguri?

Ea îşi dă ochii peste cap.

— Chiar trebuia să cumperi aia ca să-ţi baţi joc de mine?

O opresc, apucând-o de braţ.

— Eu nu-mi bat niciodată joc de orgasme. îţi iau plăcerea în serios.

— Ştiu, şoptește ea.

— Vrei să le arunc? O voi face.

Ea se înmoaie.

— Doar îţi fac viaţa grea.

— Îhî, da. Aş spune că da.

Ochii mei se îndreaptă în jos, în direcţia prohabului meu.

— îmi faci viaţa grea de mult timp, scumpo.

_ Eşti regele jocurilor de cuvinte.

— Iar tu eşti regina buzelor în formă de *O* când te dai în roller-coaster. Dar, serios, nu voi arăta asta nimănui dacă nu vrei să o fac.

— Şi dacă n-aş fi fost pe punctul de a mă arunca în stratosfera extazului sublim, chiar ai vrea să arăţi poza aia şi altora? Amândoi arătăm ca nişte idioţi care ţipă.

MANELE DA

O apucă şi mi-o ţine în dreptul ochilor, apoi imită .vni-esiil*[1] din fotografie – ochii mari, gurile deschise, ţipând în timp ce roller-coasterul zbura pe şine.

Ridic din umeri.

- Spune-mi că sunt nebun, dar îmi place. Am de jind să le păstrez.

Apoi, o apuc de talia fastei şi o trag înapoi spre **mine.** în timp ce trecem pe lângă o maşinărie cu un joc mecanic cu împuşcături.

- Apropo de extazul sublim, trebuie să-ţi

spun că **arăţi** bine când ai orgasm şi arăţi bine când nu ai orgasm. Aşa **că** eşti destul de sexy tot timpul, în regulă?

Ea radiază, iar expresia de pe faţa ei – încântare absolută – îmi provoacă senzaţii ciudate în piept. La fel şi vocea ei când răspunde cu un simplu „Mulţumesc". Apoi, adaugă:

- Cred că ar fi un moment bun să îţi spun că am adus un cadou pentru tine. Numai că l-am cumpărat înainte de a pleca din Manhattan.

Considera(i-mă intrigat.

îşi bagă mâna în poşetă, caută prin ea şi ia ceva pe care mi-l pune în mână. învelişul din folie şi inelul de cauciuc trimit un fulger de căldură prin mine.

- Eşti insolentă.

Ea ridică din umeri.

- Dar mă înşel?

10

în acest moment, sunt un bărbat care are mintea orientată într-o singură direcţie.

Din moment ce nu stăm la hotelul ăsta şi din moment ce am nevoie de femeia asta ca de următoarea respiraţie... Vânez.

Cu mâna ei în mâna mea, merg cu pas hotărât prin sala de jocuri, scanând, căutând. Poate că există o baie în apropiere. Sau un intrând liniştit. Posibil o cabină foto. intotdeauna am considerat că acestea sunt pietre preţioase ascunse, subestimate, perfecte pentru puţină acţiune în public. Şi ai primi şi un set de fotografii ca suvenir.

Apoi, observ o perdea de catifea neagră lângă ieşirea din sala de jocuri, ceea ce imi dă o idee. Nu se ştie niciodată ce se ascunde în spatele unei perdele.

Probabil, suficientă intimitate.

O dau la o parte, şi – norocul să fie o cortină în seara asta! – în spatele ei se află un fel de spaţiu de depozitare.

Este plin de aparate de jocuri mecanice şi de pinball scoase din uz.

Am lăsat materialul greu să cadă în urma noastră.

- Nu te înşeli, spun şi o sărut din nou.

Gustul de vodcă este mai slab acum pe buzele ei, dar gustul .de după" este acolo, amintindu-mi că îndrăzneala ei este alimentată de Bacardi şi Belvedere.

I)ar asia este în regulă. Dacă nu ar fi fost curajul lichid, nici cu nu m-aş fi aflat aici, ridicându-mi asistenta al dracului de sexy pe un aparat stricat de pinball cu Metallica.

Mâinile ei sunt pe tricoul meu în câteva secunde.

— Am vrut să fac asta de atât de mult timp.

— Da? întreb, invitând-o să spună mai multe, pentru că vorbele ei îmi provoacă cea mai mare excitare din via(a mea.

Degetele ei se joacă acum cu unduirile de pe abdomenul meu. Mă străbate un fior când mă atinge.

— Uneori, când vii la birou, te cercetez bine, spune ea cu voce joasă şi sexy.

— Te referi la părul meu? glumesc eu. Te uiţi la cum îmi stă părul?

Se apropie şi mă muşcă de maxilar.

— Penisul, Wyatt.

Pielea îmi sfârâie când îi desfac picioarele.

— Perverso!

— Mă uit la braţele şi la talia ta, apoi nu mă pot abţine. Mă uit la penisul tău. Ştii că ţi se scoală la muncă?

Râd cu voce tare.

— Vai, mă întreb oare de ce. Să fie din cauza peisajului? Sau poate a vulpiţei serioase de la recepţie?

Şi ea chicoteşte.

— Ştiam că te uiţi la mine de parcă ai vrea să mi-o tragi. Şi eu m-am uitat la tine la fel şi nu mă gândeam decât Ia cât de... *bine dotat* eşti.

Ridică din sprâncene, apoi râde mai tare.

— Asta sună a pornografie din anii 1970, nu-i aşa?

— Nu ştiai că obişnuiam să joc în filme porno în stilul anilor 1970?

¡Şi plimbă degetul arătător peste buza mea de sus.

— Ai avut mustață?

încuviințez din cap.

— O mustață porno ca lumea. Purtam blugi foarte strâmți, care se evazau în partea de jos. Mai ales când jucam rolul tipului de la piscină sau al celui care livrează pizza.

Fredonează în semn de aprobare.

-Poți aduce colecția de casete video într-o seară, și ne vom uita la cele mai mari succese ale tale. Ți se spunea Tipul Bine Dotat?

— Nu numai că îmi spuneau Tipul Bine Dotat, dar am avut o întreagă serie denumită astfel.

îmi cobor vocea la o șoaptă dojenitoare, și adaug:

— Dar, serios, Natalie, nu știi? Toate erau casete Beta. Asigură-te că ai un aparat Betamax și popcom pentru seara noastră de film pornografic.

O trag pe marginea aparatului de pinball și îi duc mâinile la talia blugilor mei. Acum, sunt serios. Gata cu glumele.

— Asta făceai în toate acele momente? Te întrebai cum ar fi să îți înfășori mâinile în jurul penisului meu?

Ea încuviințează din cap, cu ochii strălucind de dorință.

— Uneori, mă duceam acasă și mă gândeam la cum ar fi să-ți deschei blugii, să-mi strecor mâinile în boxerii tăi și să te simt în mâna mea.

Isuse Hristoase! Focul sălbatic scânteiază în venele mele, se răspândește prin sângele meu și mă umple de mai multă dorință decât am simțit vreodată în viața mea.

— Atunci, află, îi spun, trăgându-i mâinile de-a lungul nasturelui, deschizându-l și ghidându-i degetele pe fermoar. Fă-o! Atinge-mi mădularul!

Ochii ei sunt flămânzi, ca și cum ar fi pe cale să i se îndeplinească deodată cea mai mare fantezie. La fel și pentru mine. Sunt pe cale să i-o trag lui

Natalie a mea.

Îmi împing chiloţii în jos, şi, când penisul meu se eliberează, ochii lui Natalie se măresc. Gura i se întredeschide.

— Am avut dreptate, şopteşte ea, apoi îşi desface mai larg picioarele în timp ce îmi înfăşoară o mână fină în jurul penisului.

Şuier din cauza focului delicios provocat de atingerea ei. Mă freacă în sus şi în jos, mâna ei alunecând de-a lungul erecţiei mele tari şi groase. îi despart picioarele şi mai mult în timp ce ea se joacă. Privirea din ochii ei este atât de mişto, încât ar merita fotografiată. Vreau să mi-o amintesc mult timp de-acum încolo. Irisurile ei sunt înceţoşate de poftă, iar ea se uită la mădularul meu în timp ce mă mângâie.

Mă atinge ca şi cum m-ar măsura, îmi cântăreşte penisul în mână, iar eu ştiu că este mulţumită. Poate că sună a îngâmfare, dar nu în sensul ăsta o spun. Dacă este mulţumită, asta se datorează faptului că tocmai am recunoscut că ne dorim unul pe celălalt cu acelaşi abandon sălbatic, că amândoi am tânjit unul după altul în acelaşi mod pervers. Iar asta este ceea ce este atât de al naibii de satisfăcător la a atinge, în sfârşit, persoana pe care o doreşti – să ştii că amândoi sunteţi implicaţi în joc, având mize egale.

Mă strânge tare de penis, apoi mă freacă mai sus, trecându-şi vârful degetului peste cap. îmi întind gâtul pe spate, iar un geamăt îşi croieşte drum în sus prin pieptul meu.

— La naiba, Natalie! Am nevoie să fiu în tine. Şi am nevoie de asta chiar acum.

Ea deschide ambalajul şi îmi dă prezervativul, şi, zece secunde mai târziu, sunt pregătit şi gata de treabă.

O trag nwi aproape cu un centiinelru sau <loi, ¡mi pozi-

ţionez penisul la intra n-n ei şj a|mi mit împing in Auntm Creierul meu se opreşte în semn,la în care iientaul meu intră în contact eu centrul ei fierl>inte şi umeri NII [K|| face altceva decât sri sitnf.

Este un catalog de senzaţii care iţi fac pielea de găină St ninsoarea fierbinte. Umezeala alunecoasă a oscilaţiei ci. care face să (ic al naibii de uşor să alunec în ea. incadrarea perfectă a penisului meu în pâsânca ei. Senzaţia ţie care o am, de parcă tot corpul meu este conectat, ca şi cum aş fi supraîncărcat, pentru că aşa ar trebui să fie prima dată cu cineva.

Absolut uluitor.

Atunci când ne privim în ochi. plăcerea urcă la un alt nivel, depăşind această lume. Este atât de al naibii de intens... modul în care ne privim unul pe celălalt, conexiunea dintre noi.

— Eşti...

Nici măcar nu ştiu ce încerc să spun.

— La fel şi tu...

Pielea imi sfârâie din cap până în picioare. Părul de pe braţe mi se ridică. La naiba, şi sfârcurile imi sunt întărite. Sunt excitat peste tot. Işi înfăşoară picioarele în jurul taliei mele, incrucişându-şi gleznele, trăgându-mâ mai adânc în ea. O umplu complet, mădularul meu acoperit de ea până la bază. şi nu cred că scula mea s-a aflat vreodată într-un loc mai fericit. Braţele ei se încolăcesc în jurul gâtului meu. iar eu îi ţin strâns şoldurile. Şi aşa ¡-o trag.

Nu este o şedinţă lentă şi prelungă de amor Este o partidă de sex viguros şi în grabă. Am putea fi prinşi Ani putea fi arestaţi. Am putea fi văzuţi. Senzaţia de nevoie urgentă umple aerul.

într-o secundă, sunt adânc înfipt în ea. În urmă toarea, mă retrag. Apoi, mă împing din nou în ea, iar gemetele şi suspinele ei îmi spun câ ii place acest ritm. ii place această cursă, fi place fiorul. Şi, în timp ce îşi ridică şoldurile pentru a mă trage înapoi în ea, pur şi simplu îi place cum ne potrivim.

Dumnezeule, şi mie îmi place! Aş vrea să pot detalia, să spun că este vorba despre felul

în care îmi mişc şoldurile sau despre cum îşi freacă păsărică ei dulce şi mică de penisul meu. Dar nu. Este un bine de pe altă lume, pentru că o vreau atât de mult, iar acum o am. Şi este mai bine decât am visat că va fi.

— Este o senzaţie atât de mişto, spun eu.

— Este o senzaţie uimitoare.

— Eşti al naibii de udă.

— Eşti al naibii de excitat.

Râd uşor în timp ce mă cufund în ea.

— Presupun că am stabilit cum se cuvine lucrurile de bază.

Râde şi ea, şi, imposibil, asta mă excită şi mai mult, cât de uşor ne este în continuare să vorbim. Cum prosteala nu a schimbat nimic între noi. Rămânem aceiaşi oameni.

— Crezi că poţi să-ţi dai drumul din nou?

Nu vreau să fac nicio presupunere. Poate că este genul de femeie care are orgasm o singură dată şi gata.

— Dumnezeule, sper că da, spune ea cu un oftat sacadat. Crezi că mă poţi duce acolo?

îmi place o provocare bună.

— Ştiu că da, răspund, apoi îmi strecor degetul mare între noi, frecându-i dulceaţa de clitoris în timp ce alunec înăuntru şi în afară.

— Ah, Dumnezeule, icneşte ea.

îşi lasă mâinile pe talia mea şi ;şi strecoară degetele pe sub tricou.

— Da, da, da, da, îmi spune la ureche, îndemnân-

du-mă să continui.

I-o trag, o frec şi mă concentrez asupra ei. Ea este

centrul lumii mele.

O picătură de sudoare mi se prelinge pe frunte. Ea ¡şj ridică chipul, îşi trece buzele peste sprânceana mea şi o dă la o parte cu un sărut. Acest gest trimite o încărcătură electrică prin mine. Ea geme, iar eu sunt atât de exaltat, încât ştiu că-mi voi da drumul în curând, şi va fi epic. Un val de plăcere îmi ţâşneşte în jos pe şira spinării, apoi se strecoară în toate oasele mele.

— Trebuie să te duc acolo, gem, frecându-i clitorisul, simţindu-i umezeala pe degetul mare şi pe tot penisul meu.

— Atât de aproape, Wyatt. Sunt atât de aproape. Continuă să faci asta. Te rog! imploră ea, cu vocea răguşită, de parcă ar fi ţipat la un concert rock sau într-un roller-coaster.

Şi îmi dau seama că asta suntem în scara asta. Ne-o tragem ca într-un cântec rock. Ne-o tragem ca o cursă sălbatică ce se tot răsuceşte şi se întoarce. Suntem iubiţi cu sufletul la gură.

O pătrund cu mişcări rapide şi puternice.

— Aşa, geme ea, în timp ce degetul meu mare îi freacă în cercuri furioase clitorisul, iar penisul meu descoperă şi mai bine interiorul ei, atingându-i punctul G.

îşi trece unghiile în josul spatelui meu. Sfinte Sisoe! Le înfige. Mă zgârie. Abia mă mai pot controla la cât de mult îmi doresc să îmi dau drumul.

Dar ea o face prima, şi explodează pur şi simplu. Explodează cu un *bum,* se agită şi se zvârcoleşte şi se destramă cu un zgomotos „Ah, Dumnezeule, ah, Dumnezeule, ah. Dumnezeule". îşi lasă capul pe umărul meu, înăbuşindu-şi gemetele.

Dar o pot auzi – murmurul ei sexy, strigătele ei neîntrerupte de plăcere şi felul în care îmi geme numele, iar şi iar.

Ca refrenul acelui cântec rock.

Este doar un „ah, Dumnezeule", iar şi iar, dar este mai mult decât de ajuns ca să-mi dau şi cu drumul. Testiculele mi se contractă, gâtul mi sc încordează, şi gem. Vocalizez mai tare decât aş vrea s-o fac, dar nu pot controla geamătul care mi se rostogoleşte de pe buze.

— 0 să termin, o avertizez, iar acele cuvinte se transformă în mormăieli şi înjurături în timp ce o penetrez adânc pentru ultima oară, dându-mi drumul tare în ea, pe un aparat de pinball, undeva în camera de depozitare a unei săli de jocuri dintr-un hotel din Vegas.

Oftez şi expir greu. Ea îşi înfăşoară braţele în jurul gâtului meu. Urmările plăcerii epice îmi zumzăie în oase. Doamne, asta este o noapte al naibii de grozavă! Şi abia a început.

— Eşti genul gălăgios, spune ea, zâmbindu-mi.

Ridic din umeri.

— Gălăgia e bună.

Ea încuviinţează din cap.

— Este.

Oftează mulţumită şi se joacă relaxată cu vârfurile părului meu.

— Ne potrivim împreună, spune ea încet, iar cuvintele ei prind rădăcini adânci în mine.

Par potrivite. Par adevărate.

— Da, ne potrivim, şoptesc eu. Şi mai e mult din seara asta.

— Ei bine, cu siguranţă asta sper, spune ea, apoi buzele i se curbează. Ce urmează în programul „Excelentei aventuri a lui Wyatt şi a lui Natalie în Vegas"?

îmi mângâi bărbia, gândindu-mă. Apoi, îmi vine o idee.

11

— Ştiu exact ce să-ţi arăt.

Am făcut plinul la ieşirea din hotel. O rundă dublă de shoturi pentru amândoi face ca noaptea să fie învăluită de o strălucire de genul „lucrurile o să fie din ce în ce mai
mişto”.

Cu toate acestea, nu doar gustul fin de Casa Noble mă face să mă simt atât de bine. Este mâna lui Natalie în buzunarul meu de la spate în timp ce părăsim hotelul New York-New York. Este felul în care mă strânge de fund în timp ce ne plimbăm pe bulevardul principal. Este modul în care îşi trece cealaltă mână prin părul meu în timp ce vorbim.

Nu se poate abţine să nu mă atingă, şi mi se pare fantastic.

— Ai mâinile destul de zburdalnice, îi spun în timp ce ne oprim la o trecere de pietoni aglomerată, aşteptând în mulţimea de turişti care admiră oraşul păcatului.

Trecându-şi degetele peste partea din faţă a tricoului meu, ea spune:

— Şi am impresia că îţi place de mine aşa... tactilă.

— Vinovat.

îi acopăr degetele cu ale mele şi le trag în jos, pe abdomenul meu, până în partea de sus a blugilor.

Când ajungem la fântânile de la Bellagio, am depăşit deja toate nivelurile obişnuite de excitare, până la punctul în care sunt oarecum recunoscător că avem şi altceva de făcut în afară de a ne pipăi. Dacă n ţine tui «ş., în ritmul ăsta, nu ştiu cum de nu voi fi arestat în c âteva minute pentru com|K)rtament indecent în public.

Decenta publică este atât de supraestimată.

Fac un gest mâret către lac.

— Cred că acesta era pe lista ta de obiective de vizitat în Vegas.

Îşi pune palmele pe balustradă, ridieându-se pe vârfuri în timp ce aşteaptă ca spectacolul acvatic să înceapă.

— Mi-am dorit să văd spectacolul acvatic de aici de când am citit într-o carte o scenă în care eroul o face pe eroină să aibă orgasm în fata balustradei.

Ei bine, asta nu ajută cu nimic situata de la sud de graniţă.

— .Ăsta este felul tău de a-mi spune ceva. Mâini Zburdalnice?

Râde mai tare decât de obicei şi ridică două degete.

— Am deja două pe răboj. O să-l bifez pe al treilea puţin mai târziu.

Pare pierdută în gânduri pentru o clipă.

— Dacă mă gândesc bine. scriitoarea respectivă arc o grămadă de cărţi cu scene plasate aici.

— Poate că are o slăbiciune pentru fântânile de la Bellagio, spun în timp ce luminile se împrăştie pe suprafaţa placidă, iar lacul îşi începe baletul nocturn.

Natalie priveşte spectacolul în vreme ce stropi de apă dansează în aer. Oftează fericită şi priveşte scena din fata ei cu mulţumirea pe care numai băutura o poate adăuga unei nopţi.

înţeleg de ce ii place.

Se întoarce spre mine. iar tonul ei este cochet şi nirve,

te Hi place cu adevărat?

— Suficient cât să scriu despre acel lucru în câteva cărți?

— Sigur.

— Burgeri. Bere. Mâncare picantă. Dar ştiai deja de toate astea, spun, în timp ce o ciupesc de fund, doar pentru că pot.

Ea ridică din sprâncene, iar eu continui:

— îmi place sportul şi să mă uit la echipa Yankees. îmi place să plimb câini de la adăpost, să ii ajut să îşi găsească un cămin. îmi place să aflu diferite informaţii aleatorii despre lume. Şi îmi place să gătesc cât de des pot.

Un rânjet uriaş i se întipăreşte pe chip şi îşi înfige mâna în pieptul meu.

— Gătești?

îmi dau capul pe spate brusc.

— De ce pari atât de şocată? Sunt un om cu multe talente. Şi vreau să ştii că pot face minuni cu un grătar şi o tigaie.

— Sunt doar surprinsă. Sunt atât de obişnuită cu tine mânuind ciocanul şi bormaşina şi purtând centura aia de scule sexy ca păcatu', spune ea, plimbându-şi privirea în sus şi în jos pe trupul meu, sorbindu-mă din priviri într-un fel care mă înnebuneşte şi mai tare. Acum, ml te imaginez gătind un *stir-fry* picant delicios în bucătăria ta, şi, din moment ce este fantezia mea, am decis că nu ai cămaşă pe tine şi în mână ai o spatulă.

— în fantezia mea, porţi chiloţi roşii, tocuri şi nimic altceva când îţi servesc această mâncare picantă.

Se apropie mai mult de mine, cu vocea ei sexy şi răguşită, spunând:

— Pun pariu că este delicioasă.

— Exact ca tine, spun, înfăşurându-mi mâna în jurul şoldului ei şi trăgând-o aproape de mine.

Ne întoarcem către apă şi privim coregrafia fântânii

— Dar tu, Mâini Zburdalnice? Ce îţi place atât de mult încât ai scrie despre lucrul ăla într-o grămadă dc cărti?

— În afară de cântecele lui Ed Sheeran?

Mă cutremur.

— O să mă prefac că nu ai spus asta.

Ştie că nu-l suport pe tipul ăla, dar pot aprecia ce a tăcut pentru zeci de bărbaţi, oferindu-le, sub forma cântecelor sale, lubrifiant muzical.

Fredonează câteva note din cea mai populară melodie a lui, apoi îmi răspunde:

— îmi place să fiu îndrăzneaţă. îmi place să explorez locuri noi şi să explorez locuri pe care le cunosc deja. îmi place uneori să mă prostesc, iar alteori să fiu serioasă. îmi place, de asemenea, să merg la pedichiură şi să îmi dau cu ojă în culori diferite unghiile de la picioare. Şi îmi place că în sfârşit pot locui în Manhattan, pentru că mă face să simt ca şi cum orice este posibil dacă voi continua să încerc.

— Ăsta este un mod perfect de a descrie New Yorkul.

— Şi Vegasul, adaugă ea, uitându-se din nou în ochii mei. Se pare că îmi place în Las Vegas.

îşi pune palma pe pieptul meu, mai blând de data asta, mai puţin ca Mâini Zburdalnice şi mai mult ca Dulcea Natalie.

— *Foarte mu/t,* adaugă ea. îmi place foarte mult.

Mă străbate un curent electric, transmiţându-mi
căldură şi dorinţă în tot corpul.

— Şi mie.

îmi cobor gura către a ei, atingându-i uşor buzele cu ale mele. Răsuflarea ei delicată inâ invadează în timp Lce mă retrag din sărutul blând.

*

— Chiar mă simt foarte bine cu tine.

Pentru o scurtă clipă, îmi pot imagina că vom avea mai multe conversaţii de acest gen. îmi imaginez concursuri de gătit mâncăruri picante, explorarea unor noi colturi ale Manhattanului, verificarea tuturor roller-coas- terelor din zona celor trei state şi bifarea numărului de atracţii în care ne putem face de cap. Nu pentru că am încerca să adunăm însemnări pe răboj, ci pentru că ar fi distractiv. Eu şi Natalie avem asta în comun – căutarea neobosită a distracţiei. Amândurora ne place să profităm la maximum de fiecare secundă.

Dar asta nu este posibil din cauza acelui mic detaliu în care ea este angajata mea.

Sunt străfulgerat de o scurtă conştientizare a ceea ce s-ar putea întâmpla luni dimineaţă când ne vom întoarce la muncă, dar apoi dispare la fel de repede cum a venit – pentru că această noapte există în propria ei bulă, iar eu mă distrez prea mult ca să mă gândesc la altceva decât la aici şi acum.

în faţa noastră, spectacolul acvatic a ajuns aproape de final, iar jeturile de apă se înalţă spre cer.

— Hei, haide să ne facem o poză chiar acum, spune ea, apoi îşi scoate telefonul şi îl balansează sălbatic în poziţia potrivită.

Mă dau mai aproape şi strecor o mână în jurul ei. Zâmbim către aparatul de fotografiat, încadraţi în fundal de una dintre cele mai frumoase privelişti din tot Vegasul.

— Acum, hai să te ducem la Venctian şi să luăm următoarea gondolă.

O plesnesc peste fund.

Ea mișcă din sprâncene.

— Îmi place asta.

— Eşti al naibii de interesantă, Ijttle Bo Peep.

— Aşteaptă numai să vezi ce baston cu mâner curbat am.

în timp ce ne îndreptăm spre Venetian, ea postează poza cu noi doi împreună pe pagina ei de Facebook. o gaşcă de femei ieşite în oraş se îndreaptă către noi. Una dintre ele soarbe o băutură dintr-un pahar gradat supradimensionat precum cele dintr-un laborator de chimie. Natalie se uită lung la el după ce îşi pune telefonul deoparte.

— Ai băut vreodată aşa ceva în Vegas? o întreb.

îmi dă un cot în coaste.

— Ştii că nu am facut-o.

— Atunci, trebuie să te defloră m la capitolul „cock- tailul impunător şi delicios pe care îl dai pe gât pe stradă".

în timp ce grupul se apropie de noi, strig:

— Salutare! Mă întrebam de unde putem lua unul dintre aceste preparate fantastice.

Femeia ne indică o tonetă de pe următoarea stradă, unde comandăm câte un rând. Şi se pare că acest pahar este plin cu o chestie bună.

Natalie bate cu degetul în recipientul de plastic roz în formă de ţeavă pentru fumat marijuana.

— Este o modalitate rapidă să te faci praf.

— Mda, practic se cam duce direct la creier. Probabil la centrul raţionamentului, glumesc eu, apoi fredonez un vers din piesa lui Sheeran pe care a cântat-o ea mai devreme. Cu siguranţă la centrul raţionamentului.

Ne plimbăm pe lângă magazinele aflate de-a lungul canalului, cu braţul meu aşezat pe umerii ei, spunem glume indecente, cântăm fragmente

din melodiile preferate şi râdem atât de tare, încât nu sunt sigur că ne putem opri.

— Hei, vrei să auzi ceva amuzant?

— Sigur că da.

MAKtl.E |)A

— Când eram în gimnaziu, circula un zvon că dacă râzi neîntrerupt timp de douăzeci şi patru de ore te' al ° i cu un abdomen cu pătrăţele. Ca şi cum ar fi fost o chestie care se întâmpla o singură dată. Dacă reuşeai să faci asta timp de o zi întreagă, erai aranjat pe viaţă, sculptat si toate raliaturile de genul, spun, arătând spre burta mea

O umflă râsul, apoi îşi trece degetele peste ţesătura cămăşii mele.

— Ai făcut un maraton de râs pentru a obţine aşa ceva?

— Nu, dar ara încercat acasă, recunosc ruşinat.

Se ia cu mâinile de burtă, râzând în hohote.

— Dumnezeule mare, eşti ridicol!

— Ne-am hotărât să ne uităm la cele mai amuzante emisiuni de la televizor, iar eu şi Nick am găsit nişte desene animate care îi plăceau lui la nebunie. Nişte desene animate japoneze al naibii de amuzante. Am reuşit să râdem nonstop timp de un sfert de oră. O trag mai aproape de mine. Dar am râs foarte mult în seara asta, aşa că poate că, în sfârşit, o să am un abdomen plin de pătrăţele.

Ea clatină din cap.

— N-o să vezi aşa ceva.

Mă îmbufnez.

— De ce nu?

— Pentru că, în curând, te vei opri din râs.

— Ai de gând să-mi spui ceva trist?

Clatină încă o dată din cap.

— Nu. Dar sunt destul de sigură că nu vei

râde cand vom fi dezbrăcaţi, mai târziu. Vei suspina şi vei geme şi vei scoate acele sunete sexy pe care le scoţi când îţi pierzi controlul din cauza mea.

Iar temperatura din mine explodează. Gem. într-adevăr, în timp ce o trag mai aproape de mine.

— Exact aşa, spune ea torcând sexy.

îi cuprind ceafa şi o sărut ca un nebun. Amândoi părem să nu ne mai săturăm unul de celălalt.

Când reuşim să ne despărţim, o îndrum către plimbarea cu gondola. Ne aşezăm pe bancă, în timp ce un bărbat cu o cămaşă în dungi şi o beretă roşie împinge prin apă o vâslă uriaşă, asemănătoare cu o prăjină. îmi înfăşor braţul în jurul lui Natalie şi, de nicăieri, încep să fredonez din nou aceeaşi melodie. Şi imi pică fisa – nu aş cânta niciodată aşa ceva dacă aş fi treaz. Nu aş cânta-o niciodată nici ameţit.

Ceea ce înseamnă că nu sunt ameţit.

Sunt la limita beţiei.

Şi mă simt în largul meu.

Evident, în seara asta, toată lumea este în largul ei, pentru că se aud aplauze şi urale dinspre celelalte gondole, îmi îndrept privirea spre cea din faţa noastră. Un tip în pantaloni călcaţi la dungă şi cu o cămaşă albă s-a lăsat într-un genunchi, iar o brunetă îşi ţine braţele în jurul gâtului lui şi plânge de fericire în timp ce priveşte noul inel de pe degetul ei. Văd cum în jurul nostru se dezvăluie strălucirea provocată de o cerere în căsătorie. Toţi ceilalţi îi aclamă şi ei. Spectatorii de pe malurile canalelor fluieră şi ovaţionează — şi la fel şi Natalie.

îşi face mâinile pâlnie în jurul gurii.

— Iuu-huuu!

îmi dă un ghiont, iar acesta este semnalul să intervin şi eu, aşa că ridic pumnul şi strig:

— Felicitări! Du-te şi căsătoreşte-te cu ea în seara asta!

Tipul râde şi îmi face semn de „OK". Viitoarea lui mireasă ne face cu mâna. Cineva care se plimbă pe lângă magazine îmi susţine ideea.

Mergeţi la A Uttle White Wedding Cliapel!

fa gondola lor, tipul eu cămaşă şl doamna lui se privesc unul pe altul şi par să cântărească ideea, şoptin- jn-ji la ureche. Câteva secunde mai târziu, el ¡şl deschide
larg braţele.

- Ne căsătorim în seara asta!

Izbucnesc aplauzele, de data asta ca şi cum jucătorul tău preferat tocmai a marcat o lovitură câştigătoare în repriza finală, chiar la ultima punere în joc. Strigătele lui Natalie sunt cele mai puternice, iar ea mă apucă de braţ în timp ce ţipă în gura mare:

— Se duc la capelă şi se vor căsători...

îşi strecoară braţul strâns în jurul taliei mele.

— Pentru că tu ¡-ai convins să se căsătorească în seara asta.

— Când eşti în Vegas..., spun, iar vocea mea se pierde în timp ce privirile ni se întâlnesc.

Aceste patru cuvinte au ecou.

Ochii ei strălucesc şi parcă ne gândim la acelaşi lucru.

.îmi place să fiu îndrăzneaţă."

— Cât de îndrăzneaţă îţi place să fii, mai exact?
întreb.

Un col(al buzelor i se curbează în sus.

— Exact cât de îndrăzneaţă pot fi. De ce mă întrebi?

— Din cauza înţelegerii noastre din această seară.

Să facem totul. O singură noapte. îmi înclin capul către cuplu şi jur că nu am avut niciodată, în toată istoria ideilor, o idee mai bună decât cea pe care o am acum. Este a) naibii de genială. Te gândeşti şi tu la ce mă gândesc Şi eu?

Rămâne cu gura căscată, apoi încuviinţează din "P, cu ochii înnebuniţi de emojie.

Sunt destul de sigură că se prea poate. Vrei să-mi 'pui la ce te gândeşti?

Ridic dintr-o sprânceană.

— Mă gândesc că mai există un lucru care ar face din asta o experienţă completă în Vegas.

Îşi duce o mână la gură, apoi îşi dă frâu liber.

— Ah, Dumnezeule! Chiar o să facem ceea ce fac ei?

— Nu cred că avem de ales, având în vedere înţelegerea pe care am încheiat-o în barul de la New York-New York. Să facem totul sau să plecăm acasă.

Pentru o clipă, nu există decât tăcere. Totuşi, nu trebuie să aştept mult timp pentru un răspuns.

— Dă-i drumul, Wyatt! spune ea, cu voce blândă, dar hotărâre de nezdruncinat.

Este clar că şi ea consideră că ideea mea este genială. Cum ar putea să nu creadă asta?

Mă las într-un genunchi şi o apuc de mână.

— Mâini Zburdalnice, vrei să mergem la o capelă deschisă nonstop şi să ne căsătorim?

Ea sughiţă, apoi râde şi mă trage mai aproape pentru un sărut siropos care are gust de tequila şi fructe.

— Când eşti în Vegas...

12

Unul dintre perciuni alunecă de pe faţa bărbatului. E cam zăpăcitor. Dar nici pe departe la fel de mult cum e costumaţia aurie a oficiantului. Costumaţia dintr-o singură piesă are un guler care ar putea servi drept aripi şi este însăşi definiţia costumului mulat. îi îmbrăţişează fiecare centimetru al corpului, şi, da, chiar vreau să spun *centimetru.*

îmi pare rău, dar nu-mi pare rău. Poartă o nenorocită dc salopetă. Este greu să nu observi diverse chestii.

— Este îmbrăcat ca Larry sau ca Elvis? şuier către Natalie.

Când locul de desfăşurare are un nume precum Serviciul Complet de Nunţi la Minut al lui Larry, al Lanei şi al Regelui", ar putea fi oricare dintre ei.

Ea face semn cu capul către individ, care are un permanent ce ridică nivelul buclelor îndrăzneţe către noi înălţimi, şi îmi şopteşte:

- Sau Richard Simmons'[6] şi-a găsit un nou loc de muncă.

Numai că nu este o şoaptă adevărată. Este o şoaptă de om băut. Deci, nu este deloc în surdină, dar mă

l' Autoarea face referire la porecla sub care este cunoscut Elvts – „Kinş **tn.tr.).**

tn Antrenor de fttness american cunoscut pentru personalitatea sa «travagantjfn. red.).

îndoiesc sincer că dublurii fanatice în exerciţiu îi pasi **din moment ce sunt destul de sigur că este drogat Aşa pare când bâjbâie după verighete, în timp ce noi stăm în fata micuţei capele. Asta face parte din serviciul complet – două verighete de aur în schimbul a cincizeci şi şapte de dolari. Ce chilipir!**

Duhneşte a iarbă şi, judecând după melodia lui Bob Marley care se aude pe post de marş nupţial în această secundă, presupun că s-a drogat înainte ca limuzina să ne aducă, cu câteva minute în urmă,

imediat după ce am luat certificatul de căsătorie – înainte ca birourile să se închidă, la miezul nopţii. Limuzina neagră elegantă ne aşteaptă în parcare. Am ales ce este mai bun pentru noaptea nuntii mele. Aşa sunt eu, un tip pe cinste.

Căutând în buzunarul de la piept al costumului, individul înşfacă inelele şi le ridică.

— Le-am găsit. Unul îi alunecă printre degete. Hopa!

Asta o face pe Natalie să râdă în hohote şi mă apucă de braţe, strângându-mă în timp ce se ţine de mine. Râd şi eu în barbă, pentru că totul este amuzant în seara asta.

Şi totul este minunat, ca şi cum viaţa mea se leagănă pe o plută dintr-o piscină infinită, sub soarele cald, bând o *pina colada*, fără nicio grijă pe lume.

Natalie îşi plimbă mâinile în sus şi în jos pe braţele mele, iar eu mişc din sprâncene. Nu ne putem opri din flirtat, din atins, din chicotit.

Individul se apleacă să ridice inelul, când aud semnul inconfundabil al cusăturilor care pocnesc. Nu sunt sigur ce parte a costumului s-a desfăcut, dar decid să-mi ţin ochii aţintiţi la viitoarea mireasă, în caz că oficiantul Larry Elvis este genul de individ care umblă în stil comando".

[17] firt lenjerie intimi) (n. tr.).

K *

- Acum, merge cu adevărat acel „hopa”, spune Natalie, şi vine rândul meu să fiu cel care se crapă de râs apucându-i în mâini talia subţire.

Nimic nu se compară cu râsul ca de hienă la propria nuntă.

- Totul este aranjat acum, spune individul, apoi îşi duce mâna pâlnie la gură şi strigă: Hei, Lana! Putem să punem nişte muzică pentru marele final?

Apare o femeie îmbrăcată într-un costum alb de Elvis, cu sânii revărsându-se peste fermoarul mai mult desfăcut, şi ne face semn cu degetele mari.

- Ah, ia uitaţi-vă la cuplul fericit, spune ea, apoi arată cu degetul în sus. Poate spre sistemul de sunet de la capelă, care acum emite primele acorduri ale unui cântec pe care ¡1 recunosc de îndată ce aud primul vers despre ce spun înţelepţii.

Un lucru ciudat se întâmplă din nou în pieptul meu când mă întorc spre Natalie, care este în braţele mele. Este ca şi cum inima mea ar fi strânsă într-un cleşte. Clipesc, încercând să mă concentrez, dar îmi este greu când ea se uită la mine, în timp ce Larry Costumatul îşi drege glasul, iar Regele cântă cel mai romantic cântec despre proştii care se aruncă cu capul înainte. Mă simt de parcă aş pluti. De vină trebuie sa fie tot alcoolul, care îmi joacă feste, făcându-mă să zâmbesc acum ca un idiot, în timp ce Natalie se uită la mine, cu ochii ei mari şi rotunzi.

Oficiantul îmi înmânează verigheta, iar eu şi Natalie ne îndepărtăm puţin unul de altul pentru moment, în timp ce el rosteşte cunoscutele jurăminte. Facem schimb de verighete şi, în momentul în care mă uit la degetul meu proaspăt împodobit, ceva fără nume se naşte în mine. Mă apropii din nou de Natalie, îi prind mâinile între ale mele şi cuvintele ies în grabă. îi spun cât de superbă este, cât de mult mi-a plăcut să lucrez cu ea şi cât de ridicol de amuzantă este această seară, apoi zic tot felul de lucruri

I \URHNHI AM I Y

despre ce ne rezervă şi ce nu ne rezervă viitorul – „i „h' reuşesc să (în şirul a tot ce spun. Debitez doar ce mi * parc că este adevărat – trecut, prezent şi viitor. Ea încïT viinţează viguros din cap tot timpul, iar mie îmi place asta la ea – mă *înţelege* al naibii de bine. Apoi, acel lucru nenumit din mine se schimbă, iar acum se încordează transformându-se în îngrijorare. înainte să-mi dau seama, îi spun cel mai important lucru pe care i l-am zis vreodată. Şi mă trezesc deodată că o fac să-mi promită că mă va determina să mă ţin de cuvânt.

— Doar promite-mi, Nat. Promite-mi, promite-mi, promite-mi, spun înghiţind cu greu, apoi aştept.

Dar nu pentru mult timp.

— îţi promit, Wyatt. îţi promit. îţi promit. Şi înţeleg. înţeleg. Chiar înţeleg.

Tensiunea de moment din mine dispare într-o clipă, iar lumea mea este din nou una plină de bunătate învăluită în ceaţă, sexy şi ameţitoare.

îmi pun mâinile pe chipul ei şi apoi îmi sărut soţia pentru prima dată – un sărut arzător, profund şi pasional, care îmi reaminteşte de cât de extraordinară a fost această noapte. Ea se clatină uşor în timp ce o sărut, şi mă clatin şi eu, apoi îmi găsesc echilibrul şi ne despărţim, în sfârşit, rânjind ca nişte nebuni care se aruncă cu capul înainte.

Oficiantul îşi drege glasul.

— Nu mai există niciun loc liber la Heartbreak Hotel'" pentru Natalie şi Wyatt, iar acum cei doi sunt obligaţi să stea alături unul de celălalt. Prin puterile care mi-au fost conferite de marele stat Nevada şi de însuşi Regele, ii declar acum pe Natalie şi Wyatt soţ şi soţie. Dar nu uitaţi că nu există retur la expeditor. Deci, e timpul să vă treziţi cu toţii. Sunteţi căsătoriţi!

I * ' anlix twnjjui ţi interpretai de tivii Presley. care se traduce „Hotelul

Himalos frânte" (o. tr.)

jşi aruncă în .ier braţele acoperite cu satin auriu şi
liolioteşte.

- Ţi-aş spune să săraţi mireasa, fiule, dar ai făcut-o deja. şi pun pariu că ai făcut mult mai multe. Aşa că du-te si mai fa puţin din ce-ai făcut deja!

Câteva minute mai târziu, ne strecurăm în limuzină. Deschid şampania şi închin în cinstea miresei mele, în timp ce ne plimbăm prin oraş după miezul nopţii, ajungând, rapid, din nou la orizontală. în curând, ne oprim la Flamingo să jucăm la ruletă. Când câştigăm o rundă, un individ ameţit de la masa noastră, care spune că lucrează pentru un rapper, ne invită la o petrecere în apartamentul de lux de la ultimul etaj.

— Sunteţi de treabă. Trebuie să veniţi să vedeţi petrecerea lui Secretariat, spune el, trecându-şi palma mare peste capul ras.

încasăm banii şi mergem, pentru că de ce naiba să n-o facem?

Mai ales că rapperal şi-a pus numele după un câştigător Triple Crown[19].

l-a ultimul etaj al hotelului, petrecerea este în plină desfăşurare. Muzica pulsează atât de tare, încât îmi •ibrează în oase, în timp ce femei îmbrăcate sumar se freacă de bărbaţi îmbrăcaţi sumar, iar alţi câţiva petrecăreţi călăresc cai din lemn şi îşi beau băuturile. Eu şi ''"talie privim totul, apoi ne uităm la priveliştea de pe bulevardul principal şi ne bucurăm de şampania care curge gratis.

Natalie ¡şi face mâna pâlnie înjurai urechii mele.
Trebuie să găsesc toaleta.

(1(^"ferire la seria de curse de cai pursânjţe de Irei Jlii din Sialele Uniie

Şi mie mi se pare o idee bună, şi, după ce am răspuns amândoi la chemarea naturii, ea aruncă o privire pe holul din capătul apartamentului şi arată cu degetul.

Sfinte Sisoe!

- Este un nenorocit de aparat de joc Titanic în apartament, spun eu, îndreptându-mă direct spre el lângă un aparat de joc standard din Las Vegas, cu fructe pe ecran.

— Vrei să te joci? Funcţionează

cu bancnote, zice ea.

Strecurăm câţiva dolari în fantă şi începem să pierdem toate câştigurile de la ruletă. Dar nu prea am senzaţia că pierd când Natalie se aşază în poala mea şi îşi înfăşoară braţele în jurul meu în timp ce Jack, Rose şi o Inimă a Oceanului apar pe monitor.

Mă simt al naibii de câştigător când buzele ei le strivesc pe ale mele, iar mâinile îi alunecă peste pieptul meu. Orice urmă de bune maniere zboară pe fereastră atunci când mă asigur că nu mai e nimeni înjur, o trag în spatele aparatului de joc şi fac uz de încă unul dintre acele prezervative pe care le-a împachetat cu atâta grijă pentru călătoria noastră. Pesemne a luat cu ea o cutie.

în timp ce îi ridic piciorul pe şoldul meu şi o penetrez mai adânc, îi şoptesc la ureche:

— Eşti al naibii de îndrăzneaţă.

- Iar tu eşti al naibii de interesant, spune ea cu un geamăt.

în timp ce devine din ce în ce mai zgomotoasă, apro- piindu-se de limită, îi acopăr gura, deoarece cineva este acum pe hol cu noi, trăgând de maneta celuilalt aparat de joc. Oricine ar fi, reuşeşte să alinieze trei cireşe, chiar în momentul în care Natalie atinge al treilea orgasm al seni.

Bănuiesc că suntem cu toţii norocoşi în seara asta.

Ne luăm la revedere de la Secretariat şi de Ia tipul

nulţumindu-le pentru ospitalitate, precum şi pentm

¡nalt'„’«1 .oartc convenabl,ă a aparatelor de joc. Noroc că erau al naibii de înalte şi ne-au oferit suficientă acoperire, pupă ce plecăm, ne plimbăm pe bulevardul principal şi ne facem o poză în dreptul faimosului semn Vegas. Natalie postează şi asta pe Facebook. Şi dansăm lasciv la clubul

de noapte de la Edge al unui hotel mai nou. Cândva după ora patru și jumătate, ne întoarcem în camera ei. Sau poate că este a mea. Sincer, nu știu. Noaptea este neclară. O linie continuă de râsete, sex și distracție sălbatică, nebunească.

Tot ce știu cu siguranță când ne împleticim în apartamentul cu pat dublu este că această noapte este departe de a se fi terminat. Nu și atunci când mă privește cu ochi senzuali, în timp ce degetele ei rezolvă rapid problema bluzei și a fustei.

Mâinile mele le acoperă pe ale ei, oprind-o.

— Mă ocup eu de aici. Este timpul să i-o trag soției mele.

Va fi pentru prima oară când o voi vedea goală, și mă simt ca un copil în dimineața de Crăciun. Nimic nu-mi doresc mai mult decât darul nudității doamnei Hammer.

13

în general, orice fel de sex este sex reuşit.

E o particularitate a bărbaţilor. La drept vorbind, este dificil din punct de vedere anatomic pentru noi să avem parte de sex nesatisiăcător. Suficientă fricţiune, împreună cu ceva umed pe echipament, şi sunt şanse mari să obţinem o mare explozie. Asta este lucrul bun la a fi bărbat

Dar unele tipuri de sex sunt mai bune decât altele, iar culmea o reprezintă sexul la hotel. întunericul nopţii, dimensiunea patului, evadarea din realitate... camerele de hotel sunt concepute pentru sexul grozav.

Nimic nu ar putea fi mai adevărat pentru Natalie şi pentru mine acum, aici, la ultima oprire a marii noastre evadări.

Neoanele Las Vegasului pe timp de noapte aruncă o lumină slabă, luminându-i chipul şi desenându-i conturul trupului. Este aşezată pe marginea patului.

0 parte din mine vrea să o dezbrace încet, să savureze fiecare alunecare a mătăsii şi a dantelei de-a lungul pielii ei netede şi moi. Dar o parte mai puternică din mine ştie că acum nu este momentul pentru preludii leneşe, fără grabă, de genul .avem la dispoziţie toată noaptea". Luminile roşii de la radioul hotelului îmi reamintesc faptul că nu mai este mult până când răsare ^rele, aşa că îmi scot din minte toate imaginile cu

sărutări lente de-a lungul gambelor şi mângâieri suave pe abdomen.

în plus, sânii ei mă cam strigă pe nume. Cupele decoltate ale sutienului negru din dantelă expun o came palidă, suculentă, numai bună de sărutat şi de muşcat În doar câteva secunde, vor fi liberi, şi nu sunt sigur că voi putea să-mi iau mâinile de pe ei. Cred că sunt deja îndrăgostit de ei.

— Nu-mi vine să cred că încă nu am făcut cunoştinţă cu aceste frumuseţi, spun în timp ce îi desfac sutienul cu un gest rapid. Dar nu există un moment mai bun decât prezentul pentru a îndrepta lucrurile.

Când arunc sutienul în spatele meu, obiectul dantelat cade pe undeva, dar nu observ unde şi nici nu-mi pasă, pentru că sânii ei sunt acum eliberaţi, şi am avut dreptate.

Să fiu al naibii dacă nu este dragoste la prima vedere! Mâinile mele se reped să-i cuprindă sânii, şi, da, este şi dragoste la prima atingere, pentru că *la naiba'*. Sunt spectaculoşi la atingere. Evident, se simte bine şi ca, din moment ce gâfâie în timp ce îi strâng şi îi frământ, îmi trec degetele bătătorite peste sfârcuri şi le ciupesc. Mâinile ei ţâşnesc către părul meu. îşi trece degetele printre şuviţe şi mă înşfacă, spunându-mi numele cu un geamăt prelung şi surd.

— Asta mă excită atât de mult, murmură ea.

Sfinte Sisoe, Natalie are sfârcuri nespus de sensibile, iar eu îi ador sânii! Cine ar fi putut prezice o uniune atât de minunată? Poate că mâinile mele ar trebui să se cupleze cu sânii ei.

— Nu te superi dacă verific să văd exact cât de excitată eşti? o tachinez.

— Te rog să nu eziţi să efectuezi un test corespunzător şi complet... domnule inspector Hammer, spune ea cu un zâmbet.

Râd în timp ce-i trec o mână peste abdomen apoi când îmi strecor palma între coapsele ei, mă opresc din râs. Nici măcar eu nu pot să fac o glumă despre acest tip de umezeală, pentru că este prea al naibii de fantastică Şi-a udat inclusiv chiloţii, încântător de udă.

Mă apropii foarte mult de ea, trupul meu mare presându-l pe al ei în jos, pe pat. Ea se târăşte înapoi şi

se sprijină pe coate. Mă urc peste ea, cu hainele încă pe mine.

îmi cobor capul pe pieptul ei, iau un sfârc în gură şi îl sug cu putere. Ea se arcuieşte lipită de mine în timp ce eu îi ling, îi sug şi îi sărut sfârcurile. Acesta este adevăratul premiu cel mare – să aflu că femeii mele îi place să se joace cineva cu sfârcurile ei.

Ea suspină, şi geme, şi mă apucă din nou de cap.

Mi-a prins cu mâna capul ca într-o menghină, şi, credeţi-mă, fata ştie cum să execute mişcarea asta, dar în niciun caz nu-i dau drumul sânului ăstuia frumos din gura mea. Nu există nimic pentru care să-mi fac griji. Ar fi nevoie să mă smulgeţi pur şi simplu de la această porţie de rai. îşi desface larg picioarele şi se leagănă spre mine în timp ce eu îi trag sfârcul mai adânc în gură, trecân- du-mi limba peste el, apoi muşcându-l. Ea scoate un mic strigăt.

— Asta mă înnebuneşte, geme, fără să-mi dea drumul, iar eu mă întreb, pe moment, dacă ar putea să aibă pe bune orgasm de la acest tip de joc.

Pare o fantezie cam trasă de păr, dar aş fi dispus să merg până la capăt şi să aflu. în timp ce-i devorez sânul, mâna mea il strânge pe celălalt, frământând, ciupind şi trăgând până când Natalie se zbate sub mine.

Isusc Hristoase, femeia asta este mai mult decât *interesantă* în pat! Este electrică. Este sălbatică. Este atât de al naibii de senzuală şi de conectată Ia nevoile trupului

ei! Este captivant felul în care vrea ceea ce vreau şi cu îmi clă capul la o parte şi se uită lix la mine. Ochii ei suni înnebuniţi, înfometaţi, în timp ee-şi înfige mâinile între noi, căutându-mi blugii şi bâjbâind după fermoar.

— Acum, Wyatt. Am nevoie de tine acum. Am nevoie de tine în mine.

Există anumite cuvinte care determină un bărbat să acţioneze instantaneu. Indiferent de ce altceva faci, când

0 femeie spune „Am nevoie de tine în mine", te opreşti, te laşi în jos şi răspunzi la apel.

în câteva secunde, Natalie a renunţat la chiloţi,

iar eu sunt la fel de gol, frecându-mi capul penisului de paradisul alunecos al păsăricii ei. Mă apucă de fund. Mâinile ei pe mine mă fac să mă simt ameţit. La naiba, o doresc atât de mult. Noaptea asta nu va fi de ajuns pentru a stinge această dorinţă.

încep să o penetrez, când îmi dau seama că scula mea e goală.

— la naiba! înjur, lăsând capul în jos.

— Ce este?

— Prezervativ. Trebuie să-mi iau unul.

Dar mâinile ei mă strâng mai tare.

— Iau anticoncepţionale. Ai vreo boală venerică sau ceva de genul?

Clatin din cap.

— Curat ca lacrima.

— La fel şi eu.

îşi ridică privirea şi îşi aduce buzele aproape de urechea mea.

— Sunt de părere că soţul meu poate să mi-o tragă fără prezervativ.

Şi asta e tot. Ceva legat de felul în care aceste cuvinte

1 se rostogolesc din gură, cu un tors atât de îmbietor, mă face să nu pot rezista.

Mă cufund în ea, şi este uluitor. Este fierbinte şi . ustă, iar umezeala este înfinit mai minunată, pentru *'d* o simt fără bariere. Piele pe piele. Penis erect în came înfierbântată. Ea şi eu. îşi ridică genunchii şi îşi încrucişează gleznele în zona şalelor mele, iar eu pompez. Alunec ¡nâuntrul şi în afara ei. Privindu-i chipul. Studiindu-i reacţia. Iubind felul în care se expiră cu putere şi geme.

Este atât de zgomotoasă, iar sunetele ei sunt ca un drog. îmi place faptul că nu se poate abţine. Că geme, că spune .Dumnezeule" şi .Da, exact aşa". Faptul că ştiu ce îi place îmi face sarcina mult mai uşoară.

Şi, după câte se pare, îi place când i-o trag. Când i-o bag adânc. Când mă retrag, aproape să ies cu totul din ea. Şi când îmi cobor din nou faţa în Ţara Desfătării, sugând fiecare sfârc până când ea geme.

Când îi dau drumul, îmi mut gura spre gâtul ei. muşcând-o uşor. Răsplata mea este că ea îşi ridică şoldurile mai repede şi mai sălbatic, în timp ce zgomotele ei depăşesc limitele.

I-o trag cu penetrări adânci şi rapide.

— îmi place asta. Sunt înnebunit după păsărică ta fierbinte şi umedă, îi spun. îmi place Ia nebunie să ţi-o trag.

— Şi mie îmi place, recunoaşte ea cu un gâfâit sacadat.

Transpiraţia ne acoperă piepturile, iar camera se umple de sunetele *noastre*. Piele care se loveşte de piele, mormăieli sălbatice, strigăte guturale şi patul care se izbeşte de perete. Asta înseamnă să fad sex la hotel. Aceasta este cursa furioasă pe pista rapidă spre o eliberare înflăcărată.

Se zvârcoleşte şi se răsuceşte, apoi îşi trece unghiile Pe spatele meu.

— lasă-mi urme, îi spun, ca o comandă.

— O voi face, spune ea, apăsând şi mai tare „-. indu-mi pielea într-un mod care trimite căldură în colt al trupului meu. 4,0

îmi place să fie dură. îmi plac şi dovezile de sex du îşi înaltă capul şi mă sărută, un sărut puterni ^ flămând, plin de dinţi şi de nevoie. Ne devorăm gu„ 5! altuia, în timp ce eu o penetrez adânc şi repede, iar ea ms îndeamnă cu mişcări care rin să le întâmpine pe ale mele şi cu unghiile care mi se înfig în fund.

Când buzele noastre îşi pierd contactul, ochii ei albaştri îi fixează pe ai mei, şi sunt atât de sinceri, atât de plini de dorinţă.

Şi mă dezarmează. Mă deposedează de toate mij. toacele de apărare. Ameninţă să anuleze toate motivele pentru care ştiu că nu putem face asta dincolo de această seară. îmi fac inima să bată mai tare, aşa că o iau mai uşor.

încetinesc ritmul.

Fac o pauză în frenezia actului nostru sexual. La fel face şi ea, şi unghiile ei nu mă mai zgârie. în schimb, degetele îi alunecă dc-a lungul spatelui meu, până la gât şi în păr, făcându-mă să mă înfior.

Zgomotele dintre noi se estompează, până când nu mai rămân decât respiraţia şi gemete răguşite. Mâna mea se întinde către şoldul ei, şi îi ridic mai mult un picior, în timp ce i-o trag încet. Mă las pe coate şi mă uit în ochii ei. Tremură. întregul trup i se cutremură.

— O, Dumnezeule, Wyatt! şopteşte ea.

Nu estegălăgioasă şi înnebunită. Acum, este expusă şi reală, iar eu mă simt la fel. Gol-puşcă, al naibii de gol, şi nu doar pentru eâ sunt îmbrăcat în costumul lui Adam.

Ci pentru că îmi dau seama fulgerător de ceva: indiferent de ce-mi aduce ziua de mâine, în seara asta i-o trag soţiei mele. îmi duc gura la urechea ei şi murmur:

_ îmi place să i-o trag soţiei mele. Dumnezeule „j, de mult îmi place să l-0 trag soţiei mele!

Acesta este adevărul. **Nimic** altceva decât adevărul

Ea strigă.

Se destramă, tremurând, sub mine, în timp ce o serie abia inteligibilă de „Oh, Dumnezeule" şi „Explodez" şi „Explodez al naibii de tare" i se rostogolesc de pe buze îmi place ^ nu şi Poate contr la gura, că vorbele care exprimă plăcerea se revarsă în timp ce ea se destramă sub mine, ca şi cum un orgasm de categoria a cincea i-a cuprins trupul, dezlănţuind val după val de extaz. Eliberarea ei apasă un comutator în mine. Mi se încordează cvadricepşii. Testiculele mi se contractă. Iar plăcerea se revarsă ca o furtună în trupul meu, răspândindu-se peste tot, gemetele mele fiind acum suficient de puternice pentru a-i trezi pe vecini.

— La naiba, Natalie, gem, în timp ce îmi dau drumul în ea. Isuse. Sfinte. Hristoase.

Fiecare cuvânt punctează intensitatea care mă aprinde, în timp ce trupul meu se cutremură, iar eu nu mă pot opri din suspinat, sau gemut, sau înjurat.

— La naiba! spun cu un oftat lung, în timp ce mă prăbuşesc peste ea.

Braţele i se înfăşoară în jurul meu.

— Eşti atât de gălăgios, remarcă ea. Ai idee cât de incitant este când ejaculezi aşa?

Râd uşor.

— Mă bucur că îţi place ceea ce îmi faci.

— Nimic nu este mai sexy decât să ştiu că te-am făcut să gemi.

— Cu excepţia ta. Eşti mai sexy, spun, apoi îmi ridic faţa pentru a-mi atinge uşor buzele de ale ei, când, deodată, îmi vine în minte ceva.

Da, tot sexul este bun, dar nu tot sexul est Nu mă refer doar la sexul la hotel. Pentru că tocm ■ *• aflat că sexul cu Natalie reprezintă o clasă aparte p dincolo de sexul la hotel. Este mai mult decât de zece. E dincolo de perfecţiune.**

Este magnific.

Iar eu nu sunt genul de om care folosește ace cuvânt.

Dar sexul cu ea este într-adevăr magnific.

Transpir și gâfâi și sunt complet epuizat, și sunt destul de sigur că deși poți să-mi storci alcoolul din pori asta a fost o noapte de neuitat. O trag mai aproape de* mine, îi dau părul de pe obraz și îi spun:

— Nimeni în istoria Vegasului nu s-a bucurat de ceea ce oferă acest oraș atât de bine ca noi.

Ea zâmbește.

— Și nimeni nu o va face vreodată.

Și sunt sigur că, atunci când voi privi în urmă, la această noapte, voi savura fiecare detaliu delicios.

14

Natalie: **îţi aminteşti de filmul *Marea mahmureală?* Acea scenă cu dimineaţa de după?**

Charlotte: **Ăsta este, cumva, felul tău de a-mi spune că îţi lipseşte un dinte? Pentru că mie nu-mi convine asta. Ai nişte dinţi foarte frumoşi, albi şi drepţi.**

Natalie: **Ha! Colţii sunt în regulă. încă mă doare capul, dar gâtul meu a făcut imediat cunoştinţă intimă cu nişte aspirină şi o cafea, aşa că supravieţuiesc urmărilor. Acum, încearcă din nou.**

Charlotte: **Ah, stai! Bradley Cooper este fără tricou în apartamentul tău?**

Natalie: **Nu. Dar o fată are voie să viseze.:)**

Charlotte: **Um, Zach Galifianikas este... fără pantaloni?**

Natalie: **Mai încearcă o dată.**

Charlotte: **Ai un tigru în cadă?**

Natalie: **îţi iau cârdul de film. Treci mai departe...**

Charlotte: ***ochi daţi peste cap* Ai folosit toate, unele sau niciunul dintre cele şase impermeabile pe care le-ai luat cu tine? Te-ai îmbătat cu şeful tău? Ţi-ai sărutat**

şeful? Te-ai culcat cu şeful tău? Ţi-ai petrecut noaptea cu şeful tău?

Natalic: **Lc-am folosit aproape pe toate. Ceea ce înseamnă da la toate cele de mai sus. Şi trebuie să-ţi mai spun ceva.**

Charlotte: **!!!!!!!! Spune-mi totul acum. începe cu lucrurile bune. CUM A FOST ÎN ACŢIUNE?**

Natalie: **A fost uimitor. Uite, totul a fost**

uimitor. Ei bine, un lucru nu a fost. Dar o să ajung la asta.

Charlotte: Ce????? Are respiraţie urât mirositoare? Are degetele de la picioare urâte? Se pârţâie în somn?

Natalie: NU!!!!! NU!!!! NU!!!

Charlotte: Atunci, ce poate fi rău?

Natalie: în primul rând, lucrurile bune. Sărutările, discuţiile, râsul. Ne înţelegem atât de bine. Mă face să izbucnesc în râs. îi pasă de mine. E bun cu mine. Şi mă sărută aşa cum... aşa cum mi-am dorit întotdeauna să fiu sărutată.

Charlotte: Leşin... Ca şi cum lumea se va sfârşi şi nimic altceva nu mai contează în afară de sărut?

Natalie: Da. Şi sexul. Ah, Dumnezeule, sexul! Dincolo de tot ce mi-am putut imagina.

Charlotte: Iar tu ai o imaginaţie bogată.

Natalie: Am, am, am. Totul a fost atât de bine. Dar trebuie să-ţi mai spun ceva.

Charlotte: N-ai avut orgasm?

Natalie: Nu, ani avut orgasm încontinuu. Am pierdut şirul. Am avut douăzeci de orgasme. Poate şase. Dar m-am simţit ca şi cum ar fi fost douăzeci. Sau două sute.

Charlotte: Atunci, care e problema? Adică, în afară de faptul că el este şeful tău, iar tu eşti angajata lui, şi că eu sunt o soră foarte rea pentru că te-am încurajat să te ţii de bărbatul de care eşti foarte atrasă? Din moment ce toată lumea ştie că relaţiile şef-angajat sunt un mare nu şi se termină întotdeauna cu o inimă frântă. Dar, dacă cineva îţi frânge inima, îi dau cu şutun ouă de douăzeci de ori, pentru că te iubesc la nebunie. în concluzie, să-i dau un şut în ouă?

Natalie: Este 'posibil" să mă fi căsătorit cu el aseară. (Alo? Nu-ţi aminteşti de Ed Helms care s-a trezit căsătorit?)

Natalie: Um. Hei? Mai eşti acolo?

Charlotte:

Charlotte: SPUNE-MI CĂ GLUMEŞTI.

Charlotte: Spune-mi că asta este una dintre glumele tale patentate din categoria „Natalie face mişto de viaţa mea"!!!

Natalie: Nu ţipa la mine! îmi dai dureri de cap!

Charlotte: Ba a naibii să fiu dacă n-o să ţip |". pentru un asemenea motiv! Şi de ce nu mi-ai spus ,!!"• devreme?

Natalie: Am încercat, dar apoi am ajuns la întrebă rile despre sex. Oricum, relaxează-te. M-am panicat puţin când m-am trezit, dar, după ce cofeina şi aspirina m-au ajutat să-mi recuperez o parte dintre celulele cerebrale pierdute, am deja un plan pentru a rezolva asta.

Charlotte: Nu pot să cred că te-ai căsătorit cu el. Ştiu că eşti în limbă după el. Dar ai înnebunit de tot?

Natalie: Eram doar foarte beţi.

Charlotte: Ei bine, *descăsătoreşte-te* de el. Vreau să zic, acum.

Natalie: O voi face. Evident.

Charlotte: Cum s-a întâmplat?

Natalie: Oficiantul a spus: „Vă declar câine de vânătoare" şi soţie". Sau ceva de genul ăsta.

Charlotte: Nu ceremonia propriu-zisă. ŞTIU cum

se desfăşoară jurămintele. Mă refeream la TOT CE LE-A PRECEDAT.

Natalie: Eram în gondolă. Altcineva şi-a cerut iubita în căsătorie. Am decis să o facem şi noi. La momentul respectiv, părea o idee genială, amuzantă şi uimitoare, aşa cum se întâmplă cu toate ideile când ai băut o jumătate de duzină de pahare. Aşa că ne-am căsătorit. Apoi, am făcut şi mai mult sex. în limuzină. în spatele unui aparat de joc. Dar, înainte de asta, a fost pe un aparat de pinball. Şi într-un roller-coaster, oarecum.

20 în limba englezi, pronunţia cuvintelor *husband* („soţ") şt hound t ..câine de vânătoare") este suficient de asemănătoare ca o persoană aflată sub influenţa alcoolului să le poată confunda (n. tr.).

Charlotte: Fie, primeşti o medalie pentru Realizări marcabile la Capitolul Sex în Public. Şi înţeleg că a fost mai bună partidă de sex din viaţa ta, dar nu poţi lăsa ¹ᶜ¡a să-ţi frigă creierul, drăguţo. Adică, poate să ieşi cu el, Nat- Dar nu să te căsătoreşti cu el.

Natalie: Nu-ţi face griji. Nu vom mai fi căsătoriţi prea mult timp. Şi nici nu vom ieşi împreună.

Charlotte: De ce???? Uită tot ce am spus mai sus despre faptul că este o idee proastă. Ai zis că se poartă bine cu tine. De ce să nu ieşi cu el?

Natalie: La naiba! Se trezeşte. 0 să-ţi spun când niă întorc la New York.

Charlotte: O să mor aici aşteptând...

15

Globul mare de pe cer străluceşte aprig prin fereastră, aruncând fulgere luminoase care îmi asaltează ochii. Strâng din pleoape, frecându-le, încercând să alung atacul necruţător al soarelui.

Dar capul…

De când a început creierul meu să imite o ghiulea? Staţi aşa. Nu, mă simt mai degrabă ca într-o zonă de construcţii, iar o armată de oameni mititei şi furioşi îmi bat cu ciocanul în cap. Gem şi îmi arunc un braţ peste ochi.

O voce mică vorbeşte încet.

— Hei, este timpul să te trezeşti.

Tresar, nu din cauza vocii, ci din cauza realităţii. Realitatea este naşpa. Gura mea este plină de rumeguş. Venele îmi sunt înfundate cu noroi. Capul meu cântăreşte cincizeci de tone.

„Mahmureala este distractivă", iată ceva ce nu a spus nimeni niciodată.

— Frumoaso din Pădurea Adormită, şopteşte vocea, însoţită de o uşoară scuturătură a umărului meu.

Mă ridic în fund, îmi trec o mână prin părul ciufulit, apoi îmi acopăr gura în timp ce casc şi… „Ce naiba e asta pe mâna mea stângă?!?'

Sar în picioare cu viteza luminii, fără să dau două parale pe creierul ca o ghiulea.

Ridic mâna de parcă mi-ar fi *fost* ataşată *de* extraterestri în timp ce dormeam. Pentru că pe degetul meu este o nenorocită de verighetă *de* aur.

Da. Extraterestri. OZN-uri. Marţieni. Asta este singura explicaţie rezonabilă. *Micii*

omuleți verzi m-au vizitat *noaptea* trecută și mi-au pus o verighetă pe deget.

Întorc puțin capul și văd o blondă în patul meu. Ea *trebuie să fie* proprietara vocii blânde. Sau poate că este un înger. Arată ca unul. *Soarele* strălucește puternic, iar eu țin ochii întredeschiși, dar pot vedea că *zâmbește*, un *pic* melancolic. Ea naiba, este drăguță, iar ochii *ei* au cea mai *caldă nuanță de* albastru pe care am văzut-o vreodată.

Imi acopăr gura, pentru că respirația mea trebuie să fi ajuns acum la nivelul unui tomberon, iar otrăvirea unei frumoase ca ea cu respirația de dimineață este o crimă. Clipesc.

Sfinte Sisoe!

Aceasta este asistenta meaja mine în pat, îmbrăcată într-un tricou gri și blugi, cu părul ud răsucit într-un coc în vârful capului.

Și sunt îmbrăcat de parcă m-aș duce să înot în pielea goală.

Mă scarpin în cap. Poate că am sunat-o aseară. Am implorat-o să vină să mă salveze din orice încurcătură m-am băgat cu persoana care poartă cealaltă jumătate a acestei perechi de inele. Frate, habar n-am cu cine m-am căsătorit aseară și nici când a ajuns Natalie, mereu eficientă și superorganizată, să-mi *salveze fundul Poate* că sunt încă beat.

Afctă pentru sine: pe viitor, să dai dovadă de un pic mai multă bună-cuviință cu angajații.

— Trebuie să mă spăl pe dinți, spun și țâșnesc jos din pat.

S-ar putea să fie exagerată partea cu țâșnitul. Mai egrabă, îmi târăsc din pat

tundul jalnic şi mahmur. Ah.
Pa- 8^ P° deasupra. Chiar trebuie să lucrez la bună-cu- vjinţă, ineepând din momentul ăsta.

Dar natura mă cheamă. în baie, fac un pipi epic *ce* durează atât de mult, încât s-ar putea să fie nevoie să sun la Guinness şi să îl înscriu în categoria .Cel mai lung pipi din toate timpurile". Dacă tot sunt aici, aş vrea să fac o campanie pentru a schimba sintagma „a face un pipi" în a ^a te uşura de pipi".

Trag apa, mă spăl pe mâini şi scap de respiraţia urât mirositoare de a doua zi.

Mai bine. Sunt semiuman acum.

Neah, asta este o afirmaţie prea generoasă. Mai degrabă, un sfert de om. Deschid robinetul, mă stropesc cu apă rece pe faţă şi pe ochi şi mă uit în oglindă. Apoi, la inelul meu. Şi din nou în oglindă.

— Ce naiba ai făcut aseară, Hammer? murmur.

Ochii lui Natalie sclipesc în reflexia din oglindă. Mă
întorc brusc şi mă strâmb, gemând în timp ce bormaşina din capul meu îşi reia activitatea.

Ţine o ceaşcă de cafea într-o mână şi arată cu cealaltă spre tejgheaua de marmură.

— Acolo este aspirina. Ţi-am pregătit câteva când m-am trezit şi mi-am luat-o pe a mea. Se pare că ai nevoie.

înşfac cele două pastile albe, le arunc pe limbă şi le trimit pe gât, într-o misiune milostivă de a îndepărta durerea. Ea îmi vâră cafeaua sub nas.

— Din moment ce eşti ahtiat după cafea, spune ea şi îmi face complice cu ochiul.

O iau şi îi mulţumesc. La urma urmei, este

parţial un înger. Beau o parte din substanţa care susţine viaţa, iar puterile sale de refacere încep să-şi facă efectul. Poate că mă apropii de jumătatea umană acum.

- Eşti în regulă? Vocea ei este blândă, grijulie. Ni$_{cj}$ eu nu m-am simţit strălucit când m-am trezit. Dar acu$_{m}$ mă descurc mai bine.

Ridic din umeri, încercând să mă prefac, deşi nu mă ajută faptul că, în această dimineaţă, anumite părţi anatomice se bălăngănesc libere. Totuşi, nu pare deranjată de lipsa mea de pantaloni. Trebuie să-i dau o mărire de salariu acestei femei. Este de nezdruncinat. A depăşit cu mult ceea ce era de datoria ei.

— Da. sigur. Şi îmi pare rău pentru toate astea!

Fac un gest către vintre, care se îndreaptă spre teritoriul „erecţie matinală”.

îmi aruncă un rânjet mic.

Isuse Hristoase!

Aş putea oare să mai incalc şi alte limite de comportament nepotrivit cu ea? Ochii mei au aterizat pe mâna ei stângă şi pe inelul asortat.

Inima mi se opreşte. Răsuflarea îmi devine sacadată. Podeaua îmi fuge de sub picioare.

închid strâns ochii. Nu se poate. Nu se poate. *Nu se poate.* Este doar un vis. Un vis foarte aievea. De fapt, nu am depăşit *acea* linie. Dar, când deschid ochii, ea este aici, eu sunt aici, şi la fel şi inelele. Inima îmi iese în pas galopant din piept şi ¡mi fură cu ea sănătatea mintală.

Arăt cu degetul.

Mă holbez.

încerc să vorbesc.

- Ce...

Ea îşi pune o mână în şold.

— Ce? Este un tigru în cadă?

- Huh?

— îţi lipseşte un dinte?
îmi duc mâna la gură. Nu, te rog, Dumnezeule, nu – am coşmaruri în legătură cu asta. îmi iubesc dinţii.

Anii intregi de purtat aparat dentar i-au îndreptat, iar acum sunt un set fantastic de tocătoare strălucitoare. Trecându-mi degetele peste ele, am răsuflat uşurat. Uf! Toţi sunt la locul lor.

— Dinţii sunt în regulă.

— Sau *ăsta* e lucrul care te sperie? îşi ridică mâna, fluturând încă o dată inelul asortat. Te-ai căsătorit cu mine aseară, prostuţule.

îşi dă ochii peste cap. Sunt un pic înroşiţi, de parcă nu a dormit mai mult decât mine.

— Nu-mi vine să cred că nu-ţi aduci aminte.

— Nuuuu, spun cu calm, minţind ca dracu'. îmi amintesc totul. Totul este foarte clar.

îşi înclină capul, studiindu-mă.

— Este?

îmi trec o mână peste ceafă, hotărât să îi dau de cap golului mare şi gras din memoria mea.

— Mda. Este ca un televizor Tehnicolor aici, sus, spun, bătând uşor cu un deget în cap.

— Este minunat, atunci. Nu vei fi surprins când poliţiştii vor apărea în scurt timp pentru a-ţi lua o declaraţie cu privire la faptul că te-ai lăsat în costumul lui Adam, te-ai aruncat în fântânile Bellagio şi ai strigat: .Vino cu mine, Mâni Zburdalnice!"

Ding, ding, ding.

Asta era. Cu aceste cuvinte, fragmente din noaptea trecută ies la suprafaţă. îmi amintesc un perciune, un roller-coaster, mâinile ei zburdalnice, o băutură pe stradă, o cerere în căsătorie nebunească, apoi mi se învârte capul. Mă clatin şi mă prind de chiuvetă. îmi reamintesc şi mai multe. Sexul, şi sărutul, şi discuţiile, şi apoi ideea genială, de parcă n-am fi avut una mai bună pe lume, de a ne căsători.

Şi aşa am şi făcut.

Pentru că... eram beți în Vegas.

Sfinte Sisoe!

Mi-am sărutat asistenta.

Mi-am regulat asistenta.

M-am căsătorit cu asistenta mea.

Mi-am încălcat singura regulă fermă. Pentru că eu nu amestec, nici măcar o singură dată, afacerile cu plăcerea. Dar, după câte se pare, aseară am călcat în picioare într-un mod spectaculos această regulă.

— Ah, şi se pare că circulă o înregistrare video virală cu tine urcând pe semnul Vegas, adaugă ea. Ca o maimuţă într-un copac.

îşi bate joc de mine, dar. în loc să las să se vadă că sunt zguduit, adopt cel mai frumos zâmbet jucăuş.

— Sunt agil, dar nu chiar atât de agil, draga mea. Aş avea nevoie de ventuze pe mâini ca să reuşesc performanţa asta. într-un efort de a o face să-i acorde ceva încredere memoriei mele, ii dau înainte: Poate că, dacă mi-ai fi spus că m-am urcat într-un roller-coaster, te-aş fi crezut. Sau pe un aparat de pinball.

Pur şi simplu, nu pot să înţeleg cum acele festinuri de regulat au dus la o cerere în căsătorie şi nici nu mă pot opri din a mă holba la degetul meu, ca şi cum, cu cât mă uit mai mult, cu atât mai mare este şansa să dispară. Dar asta nu reuşeşte să ducă la o dispariţie spontană, chiar dacă detaliile nunţii în sine sunt doar o ceaţă densă, ca o urmă lăsată de o lumină de neon în noapte. îmi pot aminti de un tip într-o costumaţie aurie mulată, nişte melodii de-ale lui Elvis, că râdeam ca un nebun cu Natalie, apoi un „Da" fulgerător. Apoi, o plimbare într-o limuzină,

un toast, cum ne-am scos capetele pe fereastră, aerul nopții care ne izbea în față și ne răcorea de căldura provocată de atâta... regulat.

O amintire a sunetelor pe care le-a scos ea când ajuns la orgasm îmi explodează în creier, ca un cor al Vcerii ei, făcându-mi penisul să fie în alertă maximă.

De ce, ah, de ce, sexul cu ea trebuia să fie atât de ridicol de sublim?

își atinge cu degetul încheietura mâinii.

_ Avionul nostru decolează în două ore, Frumoaso din Pădurea Adormită. Am făcut câteva cercetări înainte să te ridici din pat, și se pare că avem suficient timp ca tu să faci un duș și să mergem să obținem o anulare, să luăm o mașină până la aeroport și să plecăm. Am făcut deja check-inul pentru zborul nostru și putem merge direct la controlul de securitate, spune ea, frecându-și palmele una de cealaltă.

Mintea mi se învârte ca un titirez. Ne-am căsătorit aseară, iar Natalie a aranjat deja scăparea din această decizie proastă? Cum de face asta? Ea cască, singura altă dovadă că noaptea trecută a afectat-o și pe ea, dar apoi revine la normal într-o clipită. La naiba, are abilități impresionante de recuperare din mahmureală.

— Ai găsit deja pe cineva?

N-ar trebui să fiu surprins. Asta face ea. Este impecabil de organizată și o maestră a planificării. Totuși, acesta este un nou nivel de eficiență chiar și pentru ea.

— Am făcut-o. Vom fi „descăsătoriți" înainte să îți dai seama, spune ea, apoi face un semn să încep să mă deplasez. Mișcă-te!

— Ai rezervat anularea căsătoriei înainte de a ne căsători? întreb, încercând să fac o glumă. Recunoaște, m-ai adus aici plănuind să mă duci la altar și să-ți faci de cap cu mine. M-ai păcălit, nu-i

aşa?

Dar, judecând după încruntarea ei, am eşuat lamentabil la capitolul umor.

— Te-am păcălit?

- Da. Ca să mă poţi avea toată noaptea.

Oftează adânc.

— Asta ar însemna că intenţionam să mă căsătoresc cu tine aseară.

- Aşteaptă. Atunci, a cui a fost ideea?

Se uită ţintă la mine, ca şi cum cuvintele care îmi ies din gură ar fi rostite de un străin. Poate că sunt. Când vorbeşte, tonul ei este plin de frustrare.

— A amândurora. Ne-am căsătorit pentru că eram beţi şi îndrăzneţi şi ne distram, nu pentru că am plănuit-o *eu,* spune ea, bătându-se cu degetul în piept. Ne-am trezit amândoi mahmuri. Ne-am trezit amândoi şocaţi. Eu sunt pur şi simplu cea care încearcă să descâlcească mizeria pe care am făcut-o amândoi şi să se asigure că încă ajungem acasă la timp. Mulţumită uimitoarelor mele abilităţi de căutare pe Google, precum şi capacităţii mele extraordinare de a mă trezi înaintea ta, am reuşit performanţa. Nu prin vreo schemă de supremă şiretenie. Oricum, am dat de un jurist care nu este prea departe, în drumul nostru către aeroport. Maşina de serviciu va fi aici în treizeci de minute. Acum, dacă vrei să mă scuzi, trebuie să-mi usuc părul.

Se răsuceşte pe călcâie. Dar, înainte de a pleca, îşi întoarce privirea spre mine, apoi îşi coboară ochii de-a lungul trupului meu.

— Apropo, frumoasă erecţie. în caz că ai uitat partea aia de aseară, ne-am tras-o de patru ori, iar tu ai avut orgasme aşa tari şi zgomotoase cum nu cred să mai fi avut vreodată.

Pleacă, în timp ce picioarele mele sunt lipite de gresia din baie, iar penisul meu este îndreptat în direcţia ei, dorind o repetiţie.

— Culcat, băiete, murmur, dar mădularul nu mă ascultă, pentru că ceea ce tocmai a spus ea a fost al naibii de înatanL

***la* fel au fost şi toate acele orgasme de aseară.**

_ Şi tu ai fost zgomotoasă, îi strig în timp ce mă târăsc până la duş, pornesc apa la presiune mare şi încerc si „ă spăl de regrete.

Pentru că, oricât de fierbinte ar fi fost sexul, eram sigur că am trecut peste perioada în care făceam alegeri proaste în ceea ce priveşte femeile. Fusesem la dezintoxicare, ¡mi învăţasem lecţia şi urmasem propriile reguli.

Până aseară.

Când am dat-o rău de gard.

îmi vâr capul sub jet, lăsând apa fierbinte să-mi opărească gâtul şi să-mi curgă pe spate. în timp ce mă săpunesc, o rafală de amintiri îşi croieşte drum în conştientul meu, reamintindu-mi de cele două mari greşeli din trecut când vine vorba despre femei. Mi-o imaginez pe Roxy, zâmbetul ei sexy care m-a cucerit, apoi scrisoarea de la ea, ani mai târziu, în care încerca să mă rupă în bucăţi. Având în vedere cum s-a întâmplat tot rahatul cu ea, am fost prudent şi atent cu Katrina. A contat mult prea puţin. Târfa m-a atacat oricum.

Pieptul mi se contractă dureros când mi-o imaginez pe frumoasa blondă şi dulce din cealaltă cameră făcând acelaşi lucru. Natalie ar putea să mă tragă în ţeapă şî să-mi haleasca afacerea cu fulgi cu tot. Acum, este doamna Hammer. Are acces la tot ce-mi aparţine şi nu pot să nu mi-o imaginez cum îmi ia numerele cârdurilor de credit, cum îmi fură lucrurile, cum îşi infige ghearele în mine.

Dar este o nebunie să cred aşa ceva.

- Revino-ţi! mormăi, pentru că Natalie nu m-ar trage niciodată în piept.

Nu este ca restul. Nu este genul de femeie care să-ţi dea un şut în boaşe.

Numai că... o cunoşti doar de şase luni, amice.

îmi frec mai tare pielea şi încerc să mă convin să nu cad în prăpastie. Sunt ridicol. Eu şi Nalalie a * petrecut o noapte împreună, iar ea a organizat anularea căsătoriei pentru a ne îndrepta greşeala. Doar pentru că în trecutul meu există câteva gagici nebune de legat nu înseamnă că şi tipa pe care am regulat-o aseară o s-o ia pe câmpii.

Dar să o numesc „tipa pe care am regulat-o" mi se pare greşit, mai ales că metalul de pe degetul meu străluceşte, reamintindu-mi că ce-am avut cu ea a fost cu mult mai mult decât un simplu *regulat.* Crâmpeie de râsete şi bună-dispoziţie se agită în creierul meu, împreună cu amintirea unor sărutări dulci şi tandre, a unei legături care părea mai profundă.

Aseară nu doar i-am tras-o. Sunt sigur de asta. Ceea ce s-a întâmplat între noi doi a fost mai mult decât atât.

Sunt la fel de sigur şi de faptul că asta nu se poate întâmpla din nou.

16

Treizeci de minute mai târziu, am ochelarii de soare la ochi, durerea de cap s-a mai domolit, mulţumită aspirinei, iar eu mă strecor într-o maşină răcoroasă, cu aer condiţionat, care ne duce la un mall. Nu vorbim pe toată durata călătoriei. Nici măcar nu ştiu ce să spun. Nici ea nu pare dornică să vorbească. Poate că am enervat-o cu comentariul meu cum că *m-a păcălit.* Sau poate că şi ea are dureri de cap din cauza mahmurelii.

Parcăm în faţă la Easy Out Divorce.

Un bărbat de vreo treizeci şi ceva de ani, cu un

cercel cu diamante şi o cămaşă purpurie cu dungi, iese să ne întâmpine. Ne strânge sociabil mâna, ne invită în sediul său gol, cu un birou de metal, şi ne ghidează de-a lungul procedurilor cu o atitudine veselă.

- Iar asta este tot ce trebuie să faceţi, ne spune el, zâmbind. Costul este de o sută nouăzeci şi nouă de dolari pentru pregătirea documentelor, apoi va trebui să le depuneţi personal la tribunal, iar taxa de depunere este de două sute şaizeci şi nouă de dolari. Puteţi să faceţi asta luni. Vă voi da instrucţiuni.

Natalie clatină din cap.

— Avem nevoie de pachetul complet de servicii. Zburăm înapoi acum.

Tipul pocneşte din degete, dându-şi seama de situaţie.

— Corect, corect. Am vorbit despre asta la telefon în aceasti dimineaţă. Voi sunteţi newyorkezii. Date <|₁ₙ palmele lui mari. şi continuă: Va trebui să grăbim puţin lucrurile şi să fac întreaga procedură în numele dumnea-voastră. Voi pregăti anularea comună, o voi depune şi ₙ₀| plăti taxele de judecătorie, spune el şi face un gest larg cu mâna. Apoi voi ridica hotărârea de anulare semnată de judecător. Acum, el mimează semnarea unei hârtii. Şi toate astea costă doar şapte sute nouăzeci şi nouă de dolari. Puteţi plăti un avans şi să achitaţi în rate sau plătiţi totul acum. Cum vă convine mai mult?

— Rate, spune Natalie în timp ce eu declar că plătim totul acum.

Tipul face ochii mari şi îşi ridică mâinile ca şi cum ar vrea să spună: „Nu mă băgaţi la mijloc."

— Aş prefera să plătesc în rate, spune

Natalie cu voce liniştită, dar fermă.

— Mă ocup eu de asta.

îmi scot cârdul de credit din portofel.

Ea strânge din dinţi, apoi îmi vorbeşte cu un şuierat monoton:

— Cred că putem plăti amândoi costul anulării, Wyatt.

— Nu este nevoie. O să mă ocup eu de asta.

— Vreau să împărţim onorariul.

Fiecare cuvânt pe care il spune este ca o muşcătură.

— Iar dacă ne tot certăm pe tema asta, o să mă doară iar capul.

Idem, aşa că nu voi insista asupra acestui aspect.

Şi nici nu am de gând să cedez în faţa poziţiei „hai să împărţim nemţeşte divorţul" adoptată de ea.

— Trebuie doar să o rezolvăm, Nat. Nu mai protesta, şi ne putem ocupa de amănunte mai târziu.

i*fi încrucişează braţele în timn ce îi cârdul bancar şi ii spun: ' * “ mmanez “pului

— Tot tacâmul.

Acceptă plata, ne arată unde să semnăm ™ i- • punctată şi ne spune că ne va ţine la curent

r- K „/(« ravert ^ vaul dea facându-ne cu mana. Pânit, spune el zâmbind şi

în timp ce plecăm, Natalie mă priveşte fix.

— Ce-a fost asta? De ce trebuie să plăteşti numai tu’

— Pentru că a fost greşeala *mea.*

— Ah. Corect. Bineînţeles.

Se opreşte asupra acestor cuvinte, apoi îmi aruncă o privire oţelită.

— Deci, la hotel era posibil să te fi păcălit? Dar acum e greşeala *ta?*

Dau să răspund, dar ea nu-mi dă ocazia, apropiin-du-se şi mai mult, astfel că ajungem nas în nas.

— Poate că şi eu voiam să plătesc ca să o repar. Nu eşti singurul care a făcut o greşeală.

— Nu asta am vrut să spun, zic eu în timp ce îi deschid uşa.

— Ei bine, ce ai vrut să spui?

— Uite, spun în timp ce o urmez în maşină şi şoferul iese din parcare, îmi pare rău. îmi pare rău că lucrurile au luat-o razna aseară. îmi pare rău că am sugerat să ne căsătorim. îmi pare rău că toată noaptea a fost un dezastru. îmi pare rău pentru tot. Măcar atât pot să fac, să plătesc pentru toată tărăşenia.

închide ochii, ca şi cum asta o doare.

— Acum, chiar îmi pare foarte rău.

Vocea ei este tăcută, înfrântă.

Habar n-am cum de am ajuns de la a avea parte de noaptea vieţii noastre la a ne certa ca un cuplu căsătorit

do im buni. Ah, da. Neam cflsAtoril- Aşa am ajuns aici. Am (Scut ceva incredibil de stupid. Dar ce] puţin putem repara această mare greşeală.

— Uite, cu cât se termină mai re|iede, cu atât mai bine, nu?

— Absolut.

— Şi se va termina în curând. Aşa cum a spus şi tipul ăla.

în timp ce maşina se deplasează pe autostradă, încerc să mai destind

atmosfera.

— Hei, cred că zicala aia chiar este adevărată. Ce se întâmplă în Vegas rămâne în Vegas. Ne vom întoarce la New York curaţi ca lacrima. Va fi ca şi cum noaptea trecută nu s-a întâmplat niciodată.

— Cu siguranţă, spune ea cu buzele strânse, în timp ce se întoarce să se uite pe geam pentru tot restul călătoriei.

Nu spunem prea multe în timpul zborului spre casă. Sau pe drumul spre Manhattan. Când

ajungem la apartamentul ei, îmi drege vocea.

Dar ce ar trebui să spun? _Mulţumesc pentru amintirile frumoase ale unei nopţi minunate, pe care nu o voi uita niciodată?”

Totuşi, nu pot spune aşa ceva. Lucrurile sunt tensionate între noi, dar tot răul spre bine, pentru că nu putem fi împreună.

În schimb, îmi folosesc cea mai bună voce profesională.

—

Ne vedem la birou.

Ea îmi face un semn scurt de râinas-

1

acasă şi dorm, ca să scap de celelalte decizii proaste pe care le-am luat, până când vine dimineaţa de luni şi trebuie să dau din nou ochii cu ea.

17

LAUREN BLAKELY

Până acum ar trebui să fie evident că nu fac întotdeauna cele mai bune alegeri în ceea ce priveşte femeile. Nu sunt sigur de ce. Poate că am un semn pe frunte pe care scrie: .Nebun ! Luaţi-mă în calcul. Mă potrivesc bine cu femeile nebune. La fel ca un vin bun cu brânza."

Nu dau vina pe femei, pentru că sunt un bărbat care îşi asumă responsabilitatea rahaturilor pe care le face. Ştiu că eu sunt cel

care are o problemă, şi a început cu Roxy. Mi-a atras atenţia în timpul cursului de astronomie din ultimul an. Ne-am mutat împreună după facultate, iar ea lucra până târziu în relaţii publice la o mare firmă din New York. Şi eu lucram până târziu, încercând să mă fac maistru tâmplar. Roxy era grozavă, mă sprijinea în toate şi era tot ce îşi putea dori un tânăr care îşi croia drum în Manhattan – distractivă, solidară şi optimistă, dar şi nestăpânită în pat. Dar nu asta e ideea. Ideea este că

ca a fost cea care m-a îndemnat să pornesc pe cont propriu şi să-mi construiesc afacerea de tâmplăric. Mi-a oferit chiar şi câteva sfaturi şi îndrumări.

Puteţi să vă daţi seama cam în ce direcţie mă îndrept?

Da, şi eu la fel.

Ea a fost esenţială în a mă încuraja să-mi deschid firma, dar, după ce şi-a desfăcut picioarele pentru un bancher, am încurajat-o să îşi întindă aripile departe de mine şi să plece naibii din apartamentul meu.

m

Şi-a ftcut bagajele şi s-

a mutat cu el. Păcat că nu a fost ultima dată când am dat ochii cu ea. O lună mai târziu, a încercat să-şi bage ghearele în afacerea mea, susţinând în cererea de chemare în judecată că a furnizat .capitalul intelectual" pentru a mă ajuta să încep. Că nopţile târzii în care a făcut schiţe şi a planificat cu mine înseamnă că merita o parte din WH Carpentry & Construction. Toate acele încurajări trebuiau să

îi aducă ceva, susţinea ea.

Voia un procentaj din venituri pe vecie şi era gata să se lupte cu mine pentru asta.

A fost o încurcătură de toată frumuseţea, iar prietenul meu Chase m-a pus în legătură cu vărul lui, care este un avocat dat naibii. M-a ajutat, şi le sunt dator amândurora.

Mi-aş dori să pot prevedea astfel de lucruri. Mi-aş dori să ştiu când ajung să mă implic într-o relaţie cu cineva care va încerca să dea un şut la gioale

afacerii mele. M-am întrebat dacă nu cumva sunt prea încrezător, dar, la drept vorbind, nu cred că asta este problema. Nu sunt genul de om care să pice mai întâi în plasă şi abia apoi să pună întrebări.

Luaţi exemplul cu Katrina. Am fost atent cu ea, am aşteptat până când contractul nostru cu site-ul s-a încheiat. Am schimbat parolele, doar ca măsură de precauţie, înainte de a o invita în oraş. Părea o fată drăguţă, şi chiar şi sora mea o

plăcea. Şi, la naiba, nu este uşor să obţii aprobarea lui Josie Hammer!

Este suficient să spunem că am fost cu toţii şocaţi când Katrina a luat-o razna.

Josie a declarat că de vină a fost doar ghinionul meu aparte. În plus, toată lumea are un prieten care se combină cu nebuni. Presupun că eu îndeplinesc cota pentru toţi prietenii mei. Dar nu este ca şi cum ar exista un test pentru nebunie. Asta este încă un motiv pentru care trebuie să stau

departe de tentația pe care Natalie o aduce la serviciu.

Deși asistenta mea arată absolut delicioasă luni dimineața, stând la biroul ei și completând hârtii, nu mă gândesc la picioarele ei goale sau la gâtul ei lung. Și nici nu trag cu ochiul la sânii ăia absolut fantastici de care adoră să fie mușcată. Și cu siguranță nu-mi petrec nici măcar o secundă imaginându-mi-o cum își încrucișează picioarele peste fundul meu și cum își înfige unghiile în

carnea mea.

Mintea mea este curată ca lacrima, pentru că am fost norocos în acest sfârşit de săptămână în Vegas, obţinând anularea căsătoriei la timp. Sper că asta înseamnă că seria mea de ghinioane se termină şi că sunt în siguranţă, de partea cealaltă a necazurilor. Judecând după zâmbetul strălucitor de pe chipul lui Natalie, şi ea este perfect mulţumită să meargă mai departe. Ca şi cum nici măcar nu s-ar fi întâmplat.

— Veşti bune. Am primit un telefon pentru o estimare de recondiționare a unei bucătării pe Park Avenue, spune ea, apoi îmi dă detaliile şi îmi zice că trebuie să fiu acolo la ora şaisprezece.

Mă joc cu o cutie de agrafe de hârtie de pe biroul ei.

— Minunat. Vrei să faci tu schemele?

— Bineînțeles. Asta este treaba mea.

În timp ce iau sculele şi mă îndrept spre ieşire, îmi iau rămas-bun, iar ea

îmi face un semn rapid cu mâna. Sunt mirat când îi văd mâna stângă. Degetele îi sunt goale. Nu mai poartă inelul.

Pe al meu îl am încă pe deget, şi, sincer, nu sunt sigur de ce nu l-am dat jos când m-am întors sau de ce nu am observat că încă îl port.

Mă cuprinde pentru scurt timp un sentiment de tristeţe, dar nu are rost, aşa că îmi scot din minte

sentimentul şi mă concentrez asupra lucrului pentru următoarele câteva ore.

Mai târziu în acea zi, NataJie mi se alătură J. întâlnire, cu geanta ei de laptop în mână. Este profesj. onistă până în vârful unghiilor, răspunde la întrebări/e clientului şi mă face să arăt ca o vedetă rock.

La ieşirea din clădire, îi mulţumesc, apoi o întreb cum se simte astăzi.

— Este totul în regulă cu tine?

Bate uşor cu un deget în încheietura mâinii.

— Totul este minunat, dar trebuie să fug. Ora de karate. Pa!

într-o clipă, dispare din faţa mea, o ia spre nord pe Park şi se amestecă în marea de nevyyorkezi. Tot fără inel.

înapoi în apartamentul meu, *mă joc* cu verigheta, îmi trec degetul mare şi arătătorul peste metal, dar nu o scot încă.

în timp ce pregătesc o omletă pentru cină, mă întreb cum preferă Natalie ouăle, dacă i-ar plăcea omleta făcută de mine. în *timp ce* mă aşez şi mănânc, îmi scot inelul şi il învârt absent în cercuri pe masa din bucătărie.

După ce termin de mâncat, bag un Oreo în gură şi deschid e-readerul pentru ultima mea carte cu informaţii fascinante. în timp ce citesc, las inelul să cadă de pe un deget pe altul, înainte şi înapoi, înainte şi înapoi. Las e-readerul jos şi mă duc în dormitor, ridicând fotografia înrămată în carton cu noi doi în vârful roller-coasterului. Dar faptul că o privesc mă face să tânjesc după ceea ce nu pot avea, aşa că o pun jos.

Mai târziu, ţin verigheta sub lumina din baie, apoi o anine în dulâpiorul cu medicamente, intrebându-mă ce a iacut Natalie cu a ei.

Dar nu contează, pentru că, o săptămână mai târziu când sun la Easy Out Divorce, tipul gargaragiu uni spune:

_ Totul este în curs de desfăşurare. Actele au fost depuse. Veţi fi un om liber în scurt timp.

— Minunat, spun eu.

Şi este minunat. Este cu adevărat grozav cât de repede poţi anula o greşeală colosală, îi spun lui Natalie când trec pe la birou, în drum spre casă de la noua lucrare pe care am contractat-o săptămâna trecută.

Zâmbetul ei rece, împreună cu un rapid „astea-s veşti bune", este singurul răspuns. îşi ia poşeta, o pune pe umăr şi pleacă.

Aşa continuăm şi în următoarele două săptămâni. Mergem la estimări; planificăm noi proiecte. Eu construiesc, ea se ocupă de management. Contractăm câteva lucrări noi, inclusiv una pentru o prietenă de-a Lilei. Numele ei este Violet şi ne spune că a fost atât de inspirată de noua bucătărie a Ulei, încât vrea un aspect şi o senzaţie similare. O felicit pe Natalie când îmi arată contractul pentru această lucrare, deoarece ne va readuce pe calea expansiunii.

— Vom începe lucrul peste câteva săptămâni. Atunci avem un interval în care o putem încadra, spune Natalie cu o voce profesionistă. Iar Ula părea fericită că ne-a pus în legătură cu Violet. Mi-a spus, când a venit din nou la cursul meu de tehnici de autoapărare, cât de groaznic se simte pentru că a picat lucrarea din Vegas.

— A venit la unul dintre cursurile tale?

Natalie încuviinţează din cap.

— Da. Ciudată chestie. Eram atât de obişnuită să o văd ca o consecinţă a faptului că lucram cu tine, apoi, din- tr-odată, a apărut acolo. A spus că vrea să înveţe tehnici de autoapărare.

Asta este destul de mişto.

Prinde repede. Şi sunt încântată că î-a spus unei prietene despre tine. Asta ne cam pune din nou pe drumul cel bun, după neplăcerea din Vegas.

La început, nu sunt sigur la care neplăcere se referă – căsătoria sau anularea lucrării –, dar apoi îmi dau seama că se referă la afacere. Iar asta îmi convine, din moment ce demonstrăm cât de bine lucrăm împreună ca viitori divorţaţi. Suntem amândoi profesionişti, calmi, şi nu ne luăm unul pe altul în răspăr. Ca şi cum am dovedi, cu fiecare nenorocită de interacţiune, cât de neafectaţi suntem de acea noapte din Vegas.

De ce ar trebui să ne comportăm altfel? La urma urmei, am plănuit de la început să profităm la maximum de ea şi am făcut ceea ce ne-am propus. Ne-am bucurat de întreaga experienţă a Vegasului şi am lăsat totul în urmă când a răsărit soarele.

în seara asta, voi continua să uit de ea, pentru că am plecat la un meci al celor de la Yankees. Mai întâi, mă opresc la patiseria Sunshine, unde Josie tocmai închide. Mătură podeaua când intru şi radiază când mă vede.

Zâmbesc şi eu.

— N-ai uitat, nu-i aşa?

Ea râde şi clatină din cap.

— Nu mi-ai spus decât de cinci ori.

Ridic un deget.

— *O dată.* Ţi-am spus o dată. Pentru că i-am spus lui Chase că o să-ţi spun o dată. Este suficient de jenant.

— Atunci, cred că-i eşti extrem de îndatorat.

— îşi încasează datoria de ani întregi.

Josie sprijină mătura de perete şi se îndreaptă spre «•na din spatele tejghelei. Ia o cutie mică, galbenă, de Patiserie. Un autocolant în formă de inimioară este lipit Pe < utie. pentru a o ţine

închisă. O aruncă spre mine.

_ O brioşă cu căpşune pentru Chase Summers.

_ Nu-mi vine să cred că îi duc o prăjitură afurisitului ăluia până în Bronx.

Adulmec cutia.

— Te rog, spune-mi că înăuntru este un baton cu ;aptc straturi pentru mine ca recompensă.

— N-ai tu asemenea noroc.

Arată spre autocolantul în formă de inimioară.

_ Este doar pentru el.

Îi citesc scrisul: „Cea mai bărbătească brioşă din lume. Deloc :) Dar mă bucur că îţi place şi mă bucur că ţi-a fost dor de ea. Să ne vizitezi cât mai curând! A trecut prea mult timp!

— îţi jur, Josie. Doar despre asta vorbea când ne-am făcut planurile. „îmi aduci o brioşă? îmi aduci o brioşă?' I-am zis: „Frăţioare, ia-ţi şi singur." Dar a avut ture de zi toată săptămâna, aşa că nu a putut să rină. Şi a trebuit să mi se facă milă de el, având în vedere că, ei bine, ştii tu...

Fac un gest cu mâna ca şi cum s-ar rostogoli.

— A salvat vieţi într-o Africă devastată de război anul trecut, completează Josie. Omul merită o brioşă. Nu uita să-i spui Doctorului Bunăciune să treacă pe aici să mai ia una.

îi arunc o privire.

— Nu-I numi aşa.

Cască ochii de parcă ar vrea să zică: „Cine, eu?"

— Aşa obişnuiai să-l strigi, zice ea.

Clatin din cap.

— Ai încredere în mine. Nu i-am spus niciodată aşa.

— Atunci, cine a facut-o?

— Toate. Doamnele.

Face un gest către ea însăşi.

— Sunt o doamnă.

— Iar el este un câine.

Ea râde.

— Sună ca un compliment, atunci, din moment <* îţi plac câinii.

Stau să mă gândesc puţin.

— M-ai prins cu asta, spun, apoi mă îndrept către uşă.

Dar mă opresc la jumătatea drumului şi bat cu degetele într-o masă galbenă, în timp ce mă gândesc dacă nu cumva ratez o şansă de a-mi băga nasul. Adică, să văd ce face Natalie.

— Hei, Josie, spun, cu nonşalanţă.

— Da?

— Totul este în regulă cu Natalie?

Josie îşi înclină capul într-o parte.

— Bineînţeles că da. De ce întrebi?

Ridic din umeri.

— Fără niciun motiv. Voiam doar să fiu sigur.

Josie se uită fix la mine, şi ştiu că am spus prea multe. Este sora mea şi citeşte emoţiile de parcă ar fi tatuate pe frunte.

— S-a întâmplat ceva în Vegas?

Pufnesc în derâdere.

— Nu. Dumnezeule, nu! spun, negând cu priceperea unui campion.

Apoi, ma cuprinde îngrijorarea.

— De ce? Ţi-a spus ceva?

— Nu. Eram doar curioasă. Totuşi, a fost mai tăcută în ultima vreme. I-ai spus vreo stupizenie?

Cam vreun milion de lucruri stupide.

— Nu mai multe decât de obicei, zic eu cu un zâmbet krg, răsufiând uşurat.

Serios. Ai (ost băiat cumsecade? întreabft, fixân „jc« ochi' ei mărişiveni Prowândtt-mâ. Făcându-mă să-mi pun aceeaşi .i,,,,. Oare dacă m-am căsătorit cu Natalic dintr-un '„„ v 'm ş> apoi am anulat căsătoria pot să rămânin tabăra ''„-iilor'cumsecade? Trecând în revistă zilele petrecute 'v I 'îs cu Natalie, decid că am fost băiat cumsecade.

te nu un tip inteligent. Poate nu un tip precaut. Dar, ' Tputin. m"am Purtal hine cu ea am fost un îcf hun de când ne-am întors. _

_ Am fost foarte cumsecade. Atat de cumsecade, „cât merit un baton cu şapte straturi, spun, fluturând din gene.

Ea râde şi ia un baton din spatele tejghelei.

_ Ştii că întotdeauna îţi dau unul.

_ Eşti cea mai bună soră din întreaga lume, lume, lume, strig, (acându-mi vocea să imite ecoul, ca şi cum aş vorbi la un microfon.

- Ştiu, ştiu, ştiu. îmbrăţişează-l pe Chase din partea mea. .

- Niciodată. Asta nu se va intampla niciodată.

18

Fe stadionul Yankee, îl găsesc pe fostul meu coleg de colegiu pe al treilea rând, lângă prima linie de bază, butonându-şi telefonul.

- Hei. Toate femeile fac stânga-mprejur când dau cu ochii de tine?

îl bat amical cu palma pe spate.

- Este greu să fii ultima alegere a tuturor pe Tinder.

- De parcă eu nu ştiu, frate, spune el, apoi ne salutăm pumn în pumn. Mă bucur să te văd.

- Şi eu.

li privesc pielea, acum de o nuanţă maro-aurie.

- Cred că un an de muncă sub cerul liber are efectul ăsta.

Îşi întinde un braţ.

- iţi place bronzul meu? Chiar că acum sunt băiatul de aur, spune el, apoi imi face cu ochiul şi apucă cutia de prăjituri. Haide! Mi-au lipsit dulciurile cât am fost plecat.

Chase tocmai s-a întors după un an de muncă pentru organizaţia Medici fără Frontiere. A plecat la scurt timp după ce şi-a terminat rezidenţiatul în medicina de urgenţă, iar acum s-a întors în New York, unde lucrează la un spital de urgenţă.

- Nu există brioşe în Africa?

— O să fii şocat, dar nu,

spune el, în timp ce cite autocolantul,

zâmbeşte şi deschide cutia.

Bagă în gură o bucată din minunăţia cu căpşune ¡»- dă ochii peste cap de plăcere şi arată cu degetul. [31]

— Acesta este sensul vieţii. Chiar aici. Această brioşâ.

— Josie este o adevărată zeiţă a produselor de patiserie.

— Aşa este, spune el, pe un ton plin de adoraţie Iar asta îmi face ziua mai bună. Crede-mă, a fost o dupâ- amiază de rahat. Mă rog, pentru alţi oameni.

— Dă-mi voie să ghicesc. Ai avut parte de cinci înjunghieri, spun, în timp ce pe panou rulează o recapitulare a meciului de aseară.

fşi trece o mână prin – aţi ghicit – părul

brun-auriu şi râde cu toată inima.

— Patru, de fapt. împreună cu trei focuri de armă şi un borcan de muştar în interiorul unei cavităţi corporale, spune el, apoi îmi zice exact unde a fost găsit borcanul în timp ce devorează glazura roz.

Mă strâmb.

— Omule, cum poţi să mănânci în timp ce spui povestea asta?

El ridică din umeri.

— M-am născut lipsit de orice urmă de sensibilitate. Bănuiesc că ăsta este unul dintre motivele pentru care sunt atât de bun în meseria pe care o am, spune el sec, ca un nenorocit încrezut, aşa cum îl ştiu.

Este un tip grozav, totuşi. întotdeauna mi-a asigurat spatele, iar eu am făcut la fel în cazul lui.

Termină brioşa, pune autocolantul în buzunar şi spune:

— Transmite-i lui Josie că este în continuare cel ■nai bun patiser din zonă.

_ Ar trebui să te duci acolo. Spune-i personal, zic pentru că Josie şi Chase se cunosc.

'' El a venil acasă în cateva vacan t e in timpul facultă- ■j i „ „tat la noi, şi s-au împrietenit. Mă opresc, amintin-¿u-mi de comentariul ei cu Doctorul Bunăciune.

— .Aşteaptă! Nu te duce acolo! Să nu te vezi cu ea!

Se încruntă şi îşi ridică mâinile ca şi cum ar cântări
ceva.

_ S-o văd, să n-o văd? Care dintre ele, Hammer?

_ S-o vezi, Summers. Dar nu te da la ea, îl avertizez.

Mişcă din sprâncene.

_ Dar încă este o gagică beton, nu?

Mă încrunt.

— Omule. Nu spune asta. E sora mea, ca să nu mai spun că este persoana mea preferată din Univers.

— Din punct de vedere empiric însă, este superbă. Este un fapt medical.

— Nu poţi să spui rahaturi din astea doar din cauza diplomei. Nu se poate. Nu este permis, spun, în timp ce cei de la Yankees ies de la vestiare şi mulţimea aplaudă.

— Relaxează-te, omule! Am fost prieten cu ea aproape la fel de mult timp cât am fost prieten cu tine. Şi nu m-am dat la ea nici măcar o dată.

— Foarte bine. Putem vorbi despre altceva în afară de sora mea?

— Sigur, spune el, cu nonşalanţă. Cum ar fi, să zicem, despre viaţa de bărbat căsătorit?

Scutur brusc din cap. Mă uit în jos la degetul meu inelar. E gol.

— De unde ai ştiut?

Râde cu poftă.

— Omule, mi-ai trimis un mesaj la trei dimineaţa din Vegas şi mi-ai spus că te-ai căsătorit. Am crezut că

Imi joci o farsă. A *fost* pe bune? întreabă el, în ij$_{mp}$ crainicul anunţă alinierea, iar numele şi pozele jucâtop'

lor sunt afişate pe panou.

Ridic din umeri, încuviinţez din cap şi spun că da

— Care-i treaba?

îi povestesc versiunea scurtă despre cum am petrecut eu şi Natalie în Vegas, apoi cumpăr câteva pahare de la băiatul cu bere din tribune. Şi, cum nu am suflat nicio vorbă nimănui, chiar mă simt bine să-i spun lui Chase ce s-a întâmplat.

— Deci, încă nu ai rezolvat acea mică problemă? mă întreabă el, în timp ce îi întind un pahar. Ţi-am spus, există o pastilă pentru asta. Ar fi trebuit să o iei în seara aia.

— Cum se numeşte pastila asta? întreb, muşcând momeala.

îşi atinge bărbia cu degetul.

— Să vedem. Cum se numea? Un reprezentant farmaceutic a adus una zilele trecute. A, da, aşa e. Se numeşte „Fă exact contrariul fiecărui nenorocit de instinct pe care îl ai când vine vorba despre femei".

— Deci, este o pastilă opusă celei pe care o prescrii după ce lucrurile s-au întâmplat.

— Serios, totuşi, omule, spune el, strângându-mă de umăr. fn definitiv, nu s-a întâmplat nimic rău. Aţi rezolvat totul şi acum mergi mai departe.

— Da, cu siguranţă, spun, luând un pahar, dar cuvintele mi se par ciudat de goale.

— La naiba, toată lumea face prostii în Vegas!

— Este ţara tâmpeniilor.

LAUREN
BLAKELY **Este ca un ritual de maturizare.**
ui- 7 [exce]Ptia ta. **Tu nu** faci niciodată tâmpenii, subliniez, **şi** este adevărat

Chase estebăiatuldeaurde sus până jos.Asărit două

clase la scoală, a obţinut o bursă completă la colegiu ţi a absolvit primul din an. A urmat facultatea de medicină, a obţinut un rezidenţiat excelent, apoi a decis să-şi ia un an sabatic pentru a da o mână de ajutor într-una dintre cele mai afectate de război regiuni din lume. Ah, şi poate salva vieţi. Deci, cam asta este. Nu are absolut nicio problemă când vine vorba despre femei.

— Nu, nu fac. Dar, dacă aş fi fost în Vegas, probabil aş fi făcut acelaşi lucru, spune el. Mai ales dacă aş fi avut o pasiune pentru asistenta mea, aşa cum ai tu.

îmi întorc capul în direcţia lui, chiar dacă meciul pare încins.

— Ce? De ce naiba spui asta? Te-ai întors în oraş de doar două săptămâni. De unde ştii tu?

El ridică dintr-o sprânceană.

— Domnul protestează prea mult, pare-mi-se.

— Mă rog. Răspunde la întrebare, omule!

Chase ia o gură zdravănă din bere.

— Din cauza felului în care tocmai aî vorbit despre ca. îţi place de femeia asta.

îmi întredeschid buzele ca să ripostez, dar ce ar fi de spus? Are dreptate. Chiar îmi place de Natalie. Mi-a plăcut încă din prima zi. Dar asta nu contează. Nu sentimentele mele sunt problema. Situaţia este problema, şi nu se va schimba prea curând.

— în plus, continuă el, nu eşti genul de tip care să le reguleze şi să le lase cu ochii-n soare.

— Am cont pe Tinder, spun în defensivă, în timp ce aruncătorul serveşte o lovitură.

— Şi l-ai folosit de câte ori, o dată?

Ridic din umeri cam ruşinat. Are dreptate. Nu mă dau în vânt după Tinder.

— O dată. Da.

llnflA, atunci, sA lucrezi cu ea în licean.* zi! Trebuie »A tio foarte nasol.

OallA loviturii ajunge la bazA.

- Mul|umescl Mulţumesc mult! AccastA discuţie de îneunyare a fost minunat A. Acum, sunt foarte pregătii pentru calvarul de la nouă la cinci.

- Vin|a ar putea fi mai rea, spune el, cu un zâmbet malefic. Ai putea fi la Urgente, cu un borcan de muştar în fiind.

19

Pe scara chestiilor nasoale, să lucrezi cu Natalie nu este la fel de rău ca, să zicem, să-ţi dai cu ciocanul peste degetul mare. Şi nici nu doare la fel de tare ca atunci când te izbeşti cu genunchiul de sistemul *home cinema* pe care tocmai l-ai instalat într-o mansardă din Tribeca, proaspăt renovată pentru un regizor celebru şi soţia sa care e actriţă celebră.

Sigur, loviturile şi izbiturile reprezintă un risc profesional, dar, ultima dată când mi-am tras-o de unul singur de două ori într-o zi... Stai, asta sună foarte obscen. Oricum, este suficient să spun că epoca de gheaţă, de care *nu* mă bucur, cu Natalie mă scoate din circuit la serviciu. Dar fac tot posibilul să îmi alung din minte toate gândurile legate de ea, pentru a putea termina treaba din Tribeca.

Nu este uşor. Zilele astea, Natalie pare să ocupe o parte enervant de mare din spaţiul meu mental, şi aş vrea să o evacuez.

Cel puţin, aş vrea să o mut în partea din creierul meu unde se află „doar colegii de serviciu".

Când mă întorc la birou pentru a lăsa uneltele, Natalie vorbeşte la telefon.

— Perfect. Voi fi acolo diseară. Intersecţia dintre Sixty-Fourth şi Lex. Apreciez foarte mult că te-ai gândit la mine pentru cursul suplimentar.

Ridic dintr-o sprânceană şi îi fac un semn de „bravo" cu degetul mare. Spuneţi-mi Enciclopedia Brown, dar presupun că a obţinut încă o ofertă de karate Când inchide, îmi întind larg braţele.

— Cineva a dat lovitura?

Ea zâmbeşte, şi totul este în regulă în lume. în rânjetul ei, simt cum tensiunea care a existat între noi de la Vegas încoace dispare. Ne-am întors la ceea ce eram înainte. Suntem colegii care se sprijină unul pe celălalt. Suntem colegii care mănâncă împreună mâncare picantă. Suntem în regulă.

— Da. Un alt *dojo* m-a pus pe lista de suplinitori. Sunt încântată.

Mă încrunt.

— Lista de suplinitori? Ar trebui să ai propriile cursuri.

Ea ridică din umeri.

— Este în regulă. Mie îmi convine.

— Dar cum te ajută asta cu videoclipurile şi cum îţi construieşte reputaţia ca antrenor? Oamenii ar trebui să dorească să vină la cursurile *tale,* nu să dea peste tine atunci când înlocuieşti câte un fraier care nu-şi poate ţine şedinţa.

— Mie îmi convine, Wyatt, spune ea răspicat, şi poate că, până la urmă, nu sunt din nou în graţiile ei.

— Cred doar că te subestimezi.

— Nu-ţi face griji în privinţa asta. Serios, sunt în regulă.

Bate cu palma în teancul de cecuri de pe birou.

— Unele facturi sunt scadente. Am completat cecurile. Dacă ai putea să le semnezi, le pot trimite prin poştă când plec.

îmi întinde un stilou, iar eu mă simt ca şi cum aş fi ost certat şi trimis la culcare tară masa de seară. Poate că

întrecut măsura. Nu o mai pot citi. Mii aplec mai mult „„•ii semnez şi sunt atât de aproape, încât ii pot simţi ' ' lui înghit în sec, amintindu-mi cum era să-mi trec '„'"I peste pârul ei, să-mi plimb buzele pe pielea ei, să ¡ inspir. Mă blestem că nu i-am făcut sex oral în acea noapte- Ce-a fost în capul meu? Mi se umple gura de olivă ¡n timp ce semnez cecurile şi visez cum îngenunchez sub birou, între picioarele ei, şî îmi îngrop faţa sub fusta aia. Să-i gust căldura dulce. Să o ling, să o sug, să o lipăi.

— La naiba! mormăi eu.

— Ce s-a întâmplat?

Scula mea este ca un piron, iar în creierul meu se învârte un carusel de imagini cu trupul tău gol, extraordinar de ispititor, asta s-a întâmplat. Dar o putem rezolva uşor dacă (i-ai desface picioarele şi m-ai lăsa să te mănânc naibii chiar acum.

— Nu s-a întâmplat nimic. Totul este în regulă.

Fac un gest cu mâna ca şi cum nu contează şi încerc să mă poziţionez astfel încât să nu mi se vadă erecţia. îmi răsare în minte o amintire, cu Natalie care îmi spunea, pe aparatul de pinball, că obişnuia să mă admire la serviciu. Mă întreb dacă mai face asta. Dacă ochii ei sunt din nou aţintiţi asupra vintrei mele şi dacă este mulţumită de efectul pe care l-a avut. Dacă ar vrea să facă ceva pentru a-mi uşura durerea pe care o simt acum. Şi, mai ales, mă întreb dacă şi ca simte acelaşi lucru.

— Ultimul cec, spune ea, strecurându-l în faţa mea, cu mâinile periculos de aproape de mădularul meu. Este cecul meu de salariu.

Ridic stiloul deasupra liniei de semnătură şi dau să încep semnătura mea în stilul John Hancock, când tresar. Suma este greşită.

— Cc-i asta?

Arăt spre cec. Nu mă mai gândesc la ce are între

picioare. Mă gândesc la ce face ea cu afacerea mea. *

— Noi îi spunem cec. Este ca o promisiune de bani îl duci la bancă, şi de acolo iei echivalentul sumei respec- tive în cash, spune ea, iar tonul ei este pe jumătate jucăuş ca şi cum poate am revenit la a fi din nou în termeni buni!

Dar întrebarea mea nu era atât de fundamentală.

— Vreau să spun, de ce este trecută *această* sumă? Este greşită, spun, atingând cerneala neagră pe care a completat-o mai devreme.

— Ăsta este salariul meu.

Oftez adânc, în timp ce mă cuprinde o furie ce nu îmi e familiară. Nu sunt genul de tip temperamental. Nu mă enervez. Dar, dacă face ceea ce cred eu că face, asta mă scoate din sărite.

— Ţi-am dat o mărire de salariu, Natalie. Vocea mea este încordată. Ai uitat?

Ea îşi ridică privirea. Ochii ei par vinovaţi, dar cuvintele ei par sigure.

— Nu am uitat. M-am gândit doar că nu se mai aplică.

îmi apăs mâinile pe biroul ei şi o fixez cu privirea.

— Am anulat căsătoria, nu contractul de angajare.

— M-am gândit că a fost doar unul dintre acele lucruri.

— Care lucruri?

— Unul dintre acele lucruri pe care le spui când eşti beat, ripostează ea.

Strâng din dinţi şi inspir puternic pe nări.

— Şi totuşi, am vorbit serios.

Ea se lasă pe spate în scaun.

— Uite, nu am vrut să fiu obraznică şi să presupun Că mărirea de salariu încă se aplică. Nu am vrut să te pun într-o situaţie în care să te simţi *obligat,* spune ea,

pronunțând ultimul cuvânt cu precizie, și aproape că am impresia că mi-l aruncă în față, dintr-un motiv oarecare.

Iar asta mă enervează și mai tare. în aceste ultime săptămâni, nu am făcut altceva decât să ne purtăm cu mănuși unul cu altul, iar acum ea ia decizii pe care nu este autorizată să le ia, pentru afacerea mea.

— Aceasta este compania mea. Eu decid cât să te plătesc.

Nu ridic vocea. Ea înțelege ce vreau să spun din răceala tonului meu și din felul în care ridic cecul și îl rup în două.

Iau unul nou și scriu suma corectă. O sumă mai mare. l-l înmânez.

— Ți-am spus că îți dau o mărire de salariu de zece procente și am vorbit serios. Ți-am făcut o promisiune și intenționez al naibii de mult să mă țin de ea, fie că băusem câteva beri, fie că nu. Sunt un om de cuvânt și mă aștept ca oamenii cu care lucrez să mă trateze ca atare și să se comporte la fel.

— îți mulțumesc!

Cu mâinile tremurânde, ia cecul, își coboară privirea, își ia poșeta și se îndepărtează de mine. Mă afund în scaunul ei, fierbând de furie, și îmi las capul în mâini.

— La naiba, la naiba, la naiba.

N-ar trebui să fiu atât de supărat. Știu asta. Dar spune-i asta furiei care îmi gonește acum prin vene. *Urăsc* să mă simt așa. Mă mândresc cu faptul că sunt un tip relaxat, iar acum sunt exact opusul. Mă îndrept spre casă, mă schimb în pantaloni scurți și mă antrenez în sala de sport din clădirea mea, ridicând mai multe greutăți decât ar trebui, alergând mai repede decât o fac de obicei și, în general, îndreptându-mă spre zona de individ imbecil, pentru că sunt supărat.

Și abia dacă știu de ce.

Dar, după un duş fierbinte acasă, gândurile îmbâr- ligate încep să se descâlcească. Destul de repede, im,' d$_{au}$ seama de ce sunt supărat.

Nu pentru că a încercat să mă submineze plătin- du-se mai *puţin*. Asta este ridicol.

Nu din cauză că eram beţi, iar bucăţi din acea noapte sunt încă în ceaţă în ceea ce mă priveşte. Ci pentru că nu mai suntem la *fel.* Nu ne-am întors la a fi Natalie şi Wyatt. Am intrat pe deplin în modul şef-asistentâ, iar mie îmi plăcea mult mai mult când ne simţeam bine împreună la serviciu, înainte ca munca să devină la *fel* de plăcută ca mersul la stomatolog.

îmi iau pe mine nişte blugi şi un tricou, îmi trec degetele prin părul aproape uscat şi ies din clădire. Traversez oraşul şi sper din tot sufletul ca ea să fie încă la *dojo.* Pe măsură ce se apropie ora douăzeci şi unu, luminile de la studio strălucesc puternic, şi o zăresc pe Natalie înăuntru, închizând locul. îmi bag degetele în buzunarele blugilor şi aştept.

Câteva minute mai târziu, luminile pâlpâie şi se sting. Uşa se deschide, iar Natalie o încuie, apoi se întoarce.

-Ah.

Face ochii mari.

— Hei, spun eu încet.

- Hei.

Tonul ei se potriveşte cu al meu, iar acea blândeţe instantanee este ca o mângâiere.

— Am fost un măgar. îmi pare rău!

Ea zâmbeşte.

- E în regulă. N-ar fi trebuit săli tai vorba. Aici e partea mea.

Nu s ,^{N}u ^ fi 0cut la fel daeâ fi fost în locul tău. trebuit să te pun niciodată în situaţia de a te îndoi te propriul salariu. **De** aceea ai acceptat postul de supli**nitor?**

Pentru că nu erai sigură **că** mărirea de salariu era

rea» ..

Ea încuviinţează din cap cu vinovăţie.

— Aveam nevoie de bani în plus.

Mi se strânge inima.

— îmi pare rău, Nat! Vorbesc serios. Nu vreau să te îndoieşti de valoarea ta, de cuvintele mele sau de ceea ce îţi promit. Trebuie să mă comport mai bine. Vreau să mă comport mai bine. Şi vreau să te plătesc exact cât meriţi pentru munca extraordinară pe care o depui.

— îţi mulţumesc!

— Nu aş putea conduce afacerea fără tine. De aceea ai primit o mărire de salariu. Niciun alt motiv.

— îţi mulţumesc! Chiar apreciez lucrul ăsta.

— Chiar o meriţi. Fac o pauză. Deci, suntem în regulă?

— Suntem în regulă, spune ea şi, pentru prima dată de când m-am trezit mahmur, simt că ar putea fi adevărat.

îi chiorăie stomacul, iar eu zâmbesc.

— Totuşi, cred că ai vrea altceva. Masa de seară? Fac eu cinste. Burgeri şi bere?

Rânjetul care i se întinde pe chip este primul, de când ne-am întors din Vegas, care pare cu adevărat sincer. Ca al femeii pe care o cunoşteam.

— Mă bag.

Zâmbetul mă linişteşte şi pe mine – îmi spune că va fi al naibii de uşor să revenim la cum am fost înainte.

Pur şi simplu, ştiu asta.

20

Natalie arată spre bărbia mea.

— Ketchup, spune ea.

înșfac un șervețel și mă șterg, după care îmi termin povestea.

— Apoi, a fost întâmplarea aia în care am luat exemplarul ei din *Pe aripile vântului,* am tăiat ultimele zece pagini și am scris: „Rhett o părăsește. Este un nenorocit."

îmi dă o palmă peste coapsă.

— Erați atât de răutăcioși.

încuviințez din cap, în timp ce iau o înghițitură din berea mea. Suntem așezați la tejgheaua de la The Best Burger Joint în the City, pe Lexington, în timp ce mușcăm cu poftă din burgerii cu sos iute de *jalapeno.*

— Eram cei mai groaznici. Josie abia aștepta să o citească. A trecut printr-o fază Scarlett O'Hara și s-a îmbrăcat de Halloween ca o frumoasă sudistă, cu tot cu umbrelă de soare.

— Of, ce adorabil! Va trebui să o întreb dacă mai are poze. Dar tu și Nick erați groaznici. Să tăiați și să stricați povestea.

Clatină din cap amuzată, în timp ce se înfruptă dintr-un miniburger îmbibat în ardei iute.

— Mama spunea uneori că ea credea că suntem gemeni identici, deoarece amândoi eram posedați de ADN-ul unui farsor malefic. Oricum, Josiea fost devastată.

S-a dus la mama și a întrebat-o: „Este adevărat?" Mama

3 at buzna în dormitorul nostru, ne-a vârât cartea sub n

amândurora și ne-a spus că suntem obligați să ne folosim alocațiile și să cumpărăm nu doar un nou exemplar ci s' orice altă carte pe care Josie și-o dorea în acel an.

Natalie radiază.

— O pedeapsă excelentă. Cred că Josie a avut de câştigat până la urmă.

— Aşa este. întreab-o cine i-a finanţat colecţia de Jane Austen. Eram nişte mici nemernici.

Iau o muşcătură dintr-un burger. Un cântec de-al lui Spoon răsună deasupra capului. În timp ce termin de mestecat, arăt în sus.

— Acum, asta, asta înseamnă muzică. Nu chestia aia cu Katy Perry, Justin Bieber, Taylor Swift care îţi place ţie.

Mă înghiontește în umăr.

— Katy Perry e tare. Taylor Swift este grozavă. Şi nici măcar nu pretind că-mi place Biebs. Am standarde, snobule muzical.

— Slavă Domnului! spun în barbă, tachinând-o.

— Dar tot vreau să ştiu: s-a răzbunat Josie vreodată pentru că i-aţi stricat cartea?

încuviinţez din cap.

— Poţi fi convinsă. S-a răzbunat în alte moduri.

Natalie îşi ridică sticla de bere şi o duce la gură.

— Spune-mi, spune-mi, spune-mi!

— într-o dimineaţă, ne-a îmbibat toate tricourile cu un parfum pentru fete, în primul an de liceu. Nu mai aveam ce să purtăm. Ne-am dus aşa la şcoală.

Natalie ridică un pumn în aer.

— Excelent! O voi felicita eu însămi când o voi vedea mai târziu. Să vă facă pe tine şi pe Nick să mirosiţi La nişte prinţese este definiţia unei dulci răzbunări.

— Miroseam destul de frumos, spun pe un to jedant, iar asta o face să izbucnească în râs.°” * Apoi. tonul devine sumbru.

_ Dar nu mă puteam abţine de la a-i juca farse. Am fost un mare nemernic.

Ea se încruntă.

— Nu, pe bune?

încuviinţez din cap, recunoscându-mi faptele.

— I-am înlocuit şamponul cu ulei vegetal.

Natalie face ochii mari.

— Ai fost Satana în persoană.

— Diavolul întruchipat. Am râs de ea şi a doua zi. Nu puteam să trec peste asta. I-am spus că mirosea ca o salată uleioasă, ceea ce este un lucru simplu, dar îngrozitor de spus unei fete de doisprezece ani.

— Wyatt, mă dojeneşte ea, cu ochii ei albaştri care mă fac să mă ruşinez. Asta e îngrozitor.

Ridic mâinile în semn că mă predau.

— Ştiu. Crede-mă că ştiu. Era atât de supărată, dar s-a străduit din răsputeri să nu lase să se vadă, spun, amintindu-mi cum îi tremura buza lui Josie şi cum s-a ascuns în camera ei, încercând să îşi dea seama de ce părul ei era o mizerie atât de uleioasă. Nici măcar nu puteam să-l învinovăţesc pe Nick, pentru că era plecat acasă la un prieten. Mama m-a tras deoparte în seara aia.

Natalie se întinde după un cartof prăjit din farfuria mea şi îl tăvăleşte prin sosul picant. îl bagă în gură fără să tresară, şi, încă o dată, sunt impresionat de toleranţa ei la iuţeală.

— Ai avut probleme?

Oftez adânc, reamintindu-mi de pedeapsa strălucită pe care mi-a dat-o mama.

— într-un fel. Nu am fost pedepsit, dar am avut parte de o prelegere de faţă cu o fată. Aveam cincisprezece
ani şi aveam prima nu'a prietenă adevărată, iar ea ve la mine să ne uităm la un film. Mama a intrat în siifr'„'*' rie. a inclus televizorul şi ne-a explicat ce se întâuinl [w] chiar în fata fetei pe care o plăceam.

Lui Natalie îi pică fata.

— Ce-a spus fata?

— Prietena mea s-a supărat pe mine şi a fost d„ acord cu mama. Mama a zis că modul în care un bălat

îs' tratează sora contează din mai multe motive, nu în ultimul rând pentru că o învată la ce să se aştepte de la băieţi şi bărbaţi. Mi-a spus: „Trateaz-o cu dragoste, bunătate şi respect şi dă-i un exemplu bun. Dacă tu şi Nick faceţi asta. ea va continua să se maturizeze şi va deveni o femeie puternică şi încrezătoare, care nu va lăsa niciun bărbat să o calce în picioare."

Natalie zâmbeşte blând.

— Eu nu am un frate, dar cred că este adevărat. Cred că suntem cu toţii modele de urmat unul pentru celălalt.

— Suntem, nu-i aşa? Poate că este vorba despre specializarea pe care o am în psihologie, dar am o teorie conform căreia învăţăm cum vrem să fim trataţi şi cum ne putem aştepta să fim trataţi nu doar de la părinţii noştri, ci şi de la surorile şi fraţii noştri. Totul contează. Tot ce facem contează.

Buzele i se crispează într-un zâmbet.

— Ai studiat psihologia?

Eu râd.

— Ciudat, nu?

Ridic mâinile.

— Credeai că m-am specializat în tâmplărie?

Ea clatină din cap.

— Nu, dar, dacă stau să mă gândesc mai bine, psihologia ţi se potriveşte.

_ Da? Cura aşa?

- Te comporţi ca şi cum totul ar fi extrem de simplu, dar, în adâncul sufletului tău, eşti mai perspicace decât laşi să se vadă. De cele mai multe ori.

¡mi face cu ochiul.

- A funcţionat imediat ce ţi-a spus mama ta?

- Chiar da. Trebuia să mă îndrept. Să mă comport mai bine cu ea. Să încetez cu glumele şi cu criticile inutile, jar mama mea chiar a prezentat lucrurile în perspectivă. Faptul că a spus toate astea în faţa unei fete pe care o plăceam nu a făcut decât să-i accentueze punctul de vedere. Scopul meu de atunci

înainte a fost să fiu băiat cumsecade şi să-i arăt lui Josie cum poate fi un tip şi ce merită ea.

- Şi uită-te la ea acum, spune Natalie. Este puternică, independentă şi incredibil de amabilă. Pe de altă parte, nu se face preş, aşa că se pare că ai avut un impact pe termen lung asupra ei schimbându-ţi comportamentul.

Natalie îşi şterge mâna pe şerveţel, apoi mă mângâie pe umăr în timp ce vorbeşte. Mi se pare că această femeie este tactilă, ti place să atingă, ti place să-şi pună mâinile pe mine. întotdeauna a făcut-o şi acum o face din nou. Nu sunt pe deplin sigur de ce asta mă face fericit, dincolo de ceea ce este evident – chiar îmi place al naibii de mult să-i simt mâinile pe mine. Dar poate şi pentru că este un semn că am revenit la normalitate. Că efectele negative din Vegas au trecut.

- Aşa ar trebui să se comporte un frate. Să-i arate surorii sale că merită întreaga lume. Să-i spună că trebuie să se aştepte la ce este mai bun, zic, cu o explozie de mândrie în piept. S-ar putea să fi fost un şmecheraş, dar, din cauza părului ei unsuros, am depus mai mult efort pentru a deveni un tip mai bun. Un băiat cumsecade.

Ea esti' motivul pentru care este al naibii de important pentru mine să fiu acel gen de om.

Natalie inspiră adânc. Pentru o clipă, ochii ei par umezi, aproape ca şi cum şi-ar reţine lacrimile. Totuşi, nu varsă niciuna, aşa că poate condimentul e de vină.

— Ardeiul prea iute? o întreb.

Ea încuviinţează din cap şi înşfacă un pahar cu apă cu gheaţă, bând o parte din conţinut. Dar nu mai spune nimic, aşa că eu continui conversaţia cu o întrebare:

— Este ciudat să auzi asta, din moment ce locuieşti cu ea?

Ea clatină din cap.

— Nu. Cred că este minunat.

Se întoarce spre mine, privirile ni se întâlnesc, expresia din ochii ei fiind autentică.

— O iubesc şi mă bucură să ştiu cât de mult ţii la ea.

Vocea ei are un anume efect asupra mea. Mă încălzeşte. îmi strânge inima.

— Dar tu şi Charlotte? Sunteţi foarte apropiate acum. întotdeauna v-aţi înţeles?

Ea face un gest de „aşa şi aşa", apoi răspunde:

— De cele mai multe ori însă, când eram mai mici, ne certam ca orice surori. Eu voiam să port una dintre fustele ei. Ea nu voia să mă lase. Genul ăsta de lucruri. Natalie îşi coboară vocea până la o mărturisire şoptită şi continuă: Şi eu îi făceam farse.

— Fetiţă obraznică.

îmi mişc degetele, în semn că vreau să-mi spună tot.

— Ce-ai făcut?

— Era înnebunitor de concentrată la şcoală, aşa < •>, într-o dimineaţă, i-am setat greşit ceasurile deşteptâ-

'«re Frăţicule, ce mânioasă a fost! Aproape că a

ratai

, fost foarte supărată pe mine. Dar nu a contat, '„.'unică eram atât dc 8eloasă Pe ea- ** îmi înclin capul într-o parte.

— De ce?

_ Şcoala era ceva uşor pentru ea. A trecut cu brio prin liceu ?■a in,rat la Yale 03 şi cum ar fost cel mai u$or lucru din lume.

Se întoarce să se joace cu sticla de bere.

— Şi tu? Şcoala nu era pe gustul tău?

— Eram mai interesată de partea fizică. Am investit atât de mult timp şi energie în artele marţiale, ştii? Dar tot m-a scos din minţi, pentru că şcoala conta mai mult pentru părinţii mei, şi acolo ea a fost cea mai bună. Cred că aveau dreptate, totuşi. Ea conduce o afacere profitabilă, iar eu sunt doar suplinitoare la cursurile de karate, zice ea, dându-şi părul de pe umăr.

— Hei, spun, cu o voce blândă. Nu eşti o simplă suplinitoare. Te dezvolţi pe tine însăţi. îţi faci o reputaţie. Şi am încredere deplină că seria ta video va fi uimitoare. Apropo, ai de gând să îmi arăţi filmările?

— Lasă-mă să termin editarea, apoi ţi le pot trimite pe e-mail, propune ea, cu o notă de speranţă în voce. Dacă chiar vrei să le vezi.

— Vreau. Mi-ar plăcea să le văd şi să te ajut în orice mod posibil.

Ochii i se aprind.

— Mi-ar plăcea foarte mult un feedback.

— Contează pe asta. Te voi ajuta să le faci uimitoare. Şi, de asemenea, se întâmplă să cred că eşti uimitoare şi la WH Carpentry & Construction. Eşti mult mai muit decât o simplă asistentă, Nat. Tu conduci firma. Tu o faci să funcţioneze.

Iar acum, zâmbetul i se întinde larg pe faţă.

— Serios?

Pare atât de fericită de compliment, iar reacţia ei mă emoţionează.

— Eşti minunată în ceea ce faci. Eşti nepreţuită.

— Este distractiv. Mă simt ca şi cum fiecare zi este un puzzle, iar eu trebuie să fac astfel încât toate piesele să se potrivească.

— Puzzle-ul WH este mai bun decât să fii manager la o linie erotică? o tachinez.

— *Mult* mai bine decât blănuri şi picioare, spune ea râzând.

Devine mai serioasă, punându-şi mâna pe antebraţul meu.

— îmi place cu adevărat slujba mea, Wyatt, aşa că nu vreau să crezi că intenţionez să renunţ la acest loc de muncă pentru a preda karate. îmi place să fac în aşa fel încât atât munca la birou, cât şi artele marţiale să îşi găsească locul în viaţa mea.

îmi trec o mână peste frunte.

— Phn. Pentru că ştii că aş fi un dezastru fără tine.

— Nu am de gând să plec nicăieri. Atât timp cât mă vrei, spune ea.

Apoi, pare să-şi dea seama de dublul înţeles şi se corectează rapid:

— Atât timp cât eşti mulţumit de munca mea.

— Sunt foarte mulţumit de munca ta.

îmi ridic berea când imi dau seama că nu şi-a terminat povestea.

— Nu mi-ai spus care a fost pedeapsa ta pentru ceasurile deşteptătoare.

— A trebuit să-i spăl rufele şi vasele timp de o

săptămână.

Izbucnesc în râs.

— Pun pariu că nu ai mai făcut asta niciodată.

Natalie ridică fericită din umeri.

_ Nu a fost o pedeapsă. îmi place să spăl mfele.
__ nimănui nu-i place să spele rufe.

_ Atunci, eu sunt o excepţie. îmi plac spaţiile . te îmi place o casă organizată. Nu mă deranjează munca necesară pentru a obţine asta.

_ Eşti o maestră a planificărilor. Am fost impresionat că ai adus prezervative la Vegas.

Iau un alt burger, dar. înainte de a mușca, ¡mi dau seama de ceea ce tocmai mi-a ieşit pe gură.

— Ăăă, putem să ne prefacem că nu am spus asta?

Ea râde.

- Ascultă, nu este nevoie să ne purtăm cu mănuşi unul cu celălalt. Nici nu trebuie să ne prefacem că nu s-a întâmplat nimic. Hai să ne bucurăm că mergem mai departe. Ne-am distrat, am lăsat totul în urmă şi putem să ne petrecem timpul împreună la fel ca înainte, ca simpli colegi de serviciu.

la o mușcătură din burgerul din farfurie şi îl ridică mai sus în semn de toast, iar noi ciocnim... cu burgeri.

— O să beau pentru asta cu siguranţă. Simpli colegi de muncă.

Terminăm platoul, apoi mai comandăm unul, stingem focul cu bere şi revenim la ceea ce am fost. Dar asta nu este în întregime adevărat. Pentru că, atunci când o conduc acasă şi stau sub marchiza verde de la intrarea în clădirea ei, realitatea mă izbeşte din nou.

Uitaţi cum stă treaba – chiar dacă sunteţi de acord să reveniţi la zilele de dinainte de sex, chiar dacă vă simţiţi extraordinar de bine doar fiind împreună, când stai în faţa blocului ei şi tot ce gândeşti este de ce nu poţi urca cu ea şi să i-o tragi lipită de perete, apoi să o săruţi până când se zvârcoleşte şi te imploră să rămâi peste noapte şi să

o faci din nou, îţi dai seama că este aproape imposibil să bagi duhul înapoi în lampă.

- Deci, asta este, spune ea, iar vocea ei este uşoară ca un fulg.

încuviinţez din cap, balansându-mă înainte şi înapoi pe vârful picioarelor.

— Asta este.

înghit, iar gâtul îmi este uscat. Foarte uscat. îmi ling buzele. Ea şi le întredeschide uşor pe ale ei, şi sunt al naibii de sigur că niciunul dintre noi nu este ame|it de data asta. Abia dacă am băut ceva în seara asta, dar chiar şi aşa, parcă ne apropiem unul de altul. Poate că doar există o atracţie invizibilă între noi, trăgându-ne mai aproape unul de celălalt. Suntem pe trotuar, în faţa apartamentului ei, şi totuşi nu sunt cu adevărat conştient decât de ea. Cum briza îi suflă câteva şuviţe blonde şi fine pe lângă faţă. Cum îşi împreunează mâinile, ca şi cum ar încerca să descopere ce să facă deodată cu ele. Cum respiraţia îi trece fantomatic peste buze.

Niciunul dintre noi nu face vreo mişcare.

Apoi, mă îmbrăţişează.

— Mă bucur mult că am petrecut timp împreună în seara asta, îmi şopteşte, cu gura aproape de urechea mea.

Mă străbate un fior.

— Şi eu, spun încet, dar nu-i dau drumul.

Mă simt prea bine cu ea în braţele mele. în schimb, o strâng şi mai tare. îi inspir adânc aroma. S-ar putea chiar să o strâng şi mai mult în braţe, iar ea mă lasă. Se ghemuieşte lângă mine şi, chiar aici, simt că suntem al naibii de pregătiţi să lăsăm acel duh să zboare liber în seara asta.

O maşină claxonează. Semn că e cazul să mă îndepărtez. Ne luăm rămas-bun şi îmi spun că mâine va fi mai uşor să mă aflu lângă ea.

Dar, a doua zi dimineaţă, lucrurile se complică mult mai mult.

21

îmi înfig degetele mari şi arătătoarele în colţurile pleoapelor. Dacă reuşesc să apăs suficient de tare, poate '•ă se va schimba ceea ce îmi spune femeia de la celălalt capăt al firului. Dar, indiferent de câte ori o întreb dacă este sigură, cele trei lucruri pe care le spune rămân aceleaşi: tribunalul din Las Vegas nu are nicio înregistrare a anulării noastre. Easy Out Divorce nu a depus niciun dosar. Easy Out Divorce a închis prăvălia şi ne-a luat banii.

— Dar ar trebui să vă asiguraţi că sunaţi la compania de cârduri de credit pentru a vă recupera cei şapte sute nouă zeci şi nouă de dolari, sugerează serviabil femeia, ca şi cum de bani mi-ar păsa mie.

— Grozav. O să am nevoie de ei pentru o altă anulare, spun, apoi trântesc receptorul.

Avantajul telefoanelor de birou? Poţi să te enervezi pe ele într-un mod în care nu poţi să o faci cu telefoanele mobile. Minunat.

Când mă întorc, Natalie stă în pragul uşii. Ochii ei sunt plini de îngrijorare.

— Ce-ai spus adineauri?

Fiecare cuvânt este accentuat.

— Nu au depus dosarul. Am fost traşi pe sfoară.

Mă afund în scaunul ponosit din birou, trecându-mi o mână prin păr.

Ea se prinde de tocul uşii.

— Ce facem în continuare?

— Chiar nu ştiu, spun, tensionat, pentru că totul mergea din nou bine, iar acum se pare că ceea ce s-a întâmplat în Vegas nu a rămas în Vegas.

Ne-a urmărit. Căsnicia asta este ca o infecţie care nu vrea să dispară. Se pare că seria mea de ghinioane continuă.

Ochii ei se îndreaptă spre ceasul de perete.

— Ar fi bine să pleci, Wyatt Nu vrei să întârzii la lucrare. Hai să luăm uşile dulapului şi să plecăm de aici. O să mă ocup eu de asta astăzi. Promit. O să mă descurc eu cumva.

— Bine, spun cu un oftat, şi mă bucur că este la curent cu programul de lucru, pentru că deja am uitat încotro mă îndreptam în această dimineaţă.

Mă ajută să adun materialele de care am nevoie, mi le întinde, apoi îmi ia centura cu scule de pe scaunul pe care am lăsat-o aseară. Observă că am mâinile pline şi, înainte să-mi dau seama, privirea îi coboară către şoldurile mele şi îmi prinde centura cu scule.

— Poftim, declară ea, apoi mă conduce Ia camioneta din parcarea de lângă biroul nostru pe care o folosesc.

— Hector vine astăzi să te ajute. Concentrează-te doar pe muncă. Serios, mă ocup eu de asta, spune ea, înfăşurându-şi mâna fină în jurul braţului meu, exact ca o Mâini Zburdalnice ce este. Clipesc pentru a îndepărta gândul. *Nu mă pot gândi la ea în felul ăsta.*

îmi întinde ceva învelit în hârtie maro.

— Ce-iasta?

— Doar un mod de a-ţi mulţumi pentru seara trecută. Ţi-am făcut un sendviş pentru prânz. Cu extra *sriracha.* Şi mai este şi un Oreo acolo, înăuntru. Preferatul tău, spune ea, cu un zâmbet dulce, care îmi spune că vrea să apreciez gestul.

¡1 apreciez.

_ Mulţumesc, spun şi, în timp cc mă urc în uonetă

şi plec, îmi dau seama de cât de casnică a fost mată discuţia asta.

Mi-a fixat centura cu scule. M-a condus până la ,vişină. Mi-a înmânat prânzul pregătit de ea.

Ca şi cum ar fi doamna Hammer.

Şi este.

Dar, în timp ce semnalizez ca să intru pe îoth \ vcnue, de nicăieri îmi răsare în minte o idee. Nu mi-a mai făcut niciodată un sendviş. Dacă a pus arsenic în *sriracha*? Dacă ăsta este doar un plan secret al doamnei Hammer pentru a-mi prelua afacerea? Ea este cea care a dat de urma firmei de anulare. Dacă ştia că era un serviciu fals? Dacă mă păcăleşte ca să poată avea tot ce-i al meu, când eu voi mirosi florile la rădăcină din cauza acestui sendviş?

Un taxi claxonează, asurzindu-mă, iar eu frânez brusc.

Sfinte Sisoe! Aproape că am trecut pe roşu. Pulsul îmi scapă de sub control în timp ce aştept în intersecţie.

Adună-te, Hammer! Nimeni nu încearcă să te o moare. Eşti paranoic. Trebuie să te calmezi.

Respir adânc de câteva ori, îmi limpezesc mintea şi mă concentrez pe condus. După ce parchez şi mă îndrept spre clădirea clientului, arunc sendvişul în coşul de gunoi de la colţ.

Mai bine în siguranţă decât la doi metri sub pământ.

Câteva minute mai târziu, de la fereastra de la etajul patru unde am lucrarea de azi, observ un boschetar care scormoneşte în coşul de gunoi, înşfăcându-l.

Minunat. Acum, somnul lui veşnic va fi din vina mea.

Natalie: Ce mă fac acum???

Charlotte: Am sunat o prietenă care este avocat Ea mi-a explicat tot procesul. Ea drept vorbind, nu este mare lucru. Există, practic, două căi. Prima presupune să refaceţi actele pentru Nevada şi să le depuneţi prin poştă, dar există posibilitatea ca judecătorul să vrea să vă vadă în persoană pentru o audiere.

Natalie: Care este cea de-a doua?

Cliarlotte: Cealaltă opţiune, care este probabil cea mai potrivită ca să vă puteţi asigura că totul este făcut cum trebuie, este să divorţaţi în New York.

Natalie: Aaaah, nu vreau să divorţez. Voiam să nu fiu căsătorită.

Charlotte: înţeleg, dar asta pare o soluţie decentă. Este şi uşoară. în cazul tău, ai obţine ceea ce se numeşte un divorţ necontestat. Iar acestea sunt diferite de divorţurile lungi şi prelungite din New York, despre care auzim cu toţii.

Natalie: De ce nu putem anula căsătoria în New York?

Charlotte: Păi, hai să vedem dacă vă calificaţi. Era vreunul dintre voi căsătorit cu altcineva?

Natalie: Hmm. Nu.

Charlotte: Deci, nu se poate construi niciun caz de bigamie, atunci. 0 tăiem pe asta. A fost vreunul dintre voi în imposibilitatea de a avea relaţii sexuale în momentul căsătoriei?

Natalie: Foarte amuzant. Noi am fost exact opusul.
S« pare că asta este tot ce am fost în stare să facem.

Charlotte: Aşa mă gândeam şi eu :) Şi vreunul , voi a fost declarat nebun incurabil timp de cinci

Smaimultiani?

Natalie: Cu siguranţă pentru toată noaptea. Asta se pune?

Charlotte: Mă tem că nu se întrunesc cei cinci ani. peci, după cum poţi vedea, în New York este un pic mai complicat când vine vorba despre aprobarea anulărilor, în mod ciudat, divorţul este mai uşor în New York. Cel puţin, un divorţ necontestat. Eu votez pentru varianta asta-

Natalie: Grozav. Acum, voi fi o femeie divorţată. O sj fie o pată neagră.

Charlotte: Oamenii divorţaţi nu sunt însemnaţi ni fierul roşu, Nat. Şi nici nu te obligă nimeni să-ţi faci un tatuaj.

Natalie: Ştiu că nu este nicio ruşine să divorţezi pe bune. Dar ăsta nu este un divorţ adevărat. Este un divorţ stupid, izvorât din vodcă, hormoni şi prostie. Am fost aşa

o idioată.

Charlotte: Doar te distrai.

Natalie: în cazul meu, distracţie = idioţenie.

Charlotte: Nu te mai învinovăţi! Doar fă ceea ce trebuie să faci.

Natalie: 0 să... Sunt doar atât de... Nu mă pot concentra... Videoclipurile mele sunt naşpa... Toată situaţia asta mă deprimă.

Charlotte; **De ce?**

Natalie: Ştii de ce.

Charlotte: Din cauza a ceea ce simţi?

Natalie: URĂSC SENTIMENTELE. FĂ-LE SĂ ÎNCETEZE.

Charlotte: Hocus-pocus. Gata.

Natalie: Te iubesc! Mulţumesc! Mă simt mai bine acum.

Charlotte: Vino mai târziu pe la mine, să ne ţinem în braţe. Deocamdată, îţi trimit prin e-mail toate detaliile despre ce aveţi de făcut în continuare.

La ora patru, traversez trotuarul până la camioneta mea şi încarc sculele în cabină. Un tip cu o barbă zbârlită şi o geacă murdară trece pe lângă mine. Se opreşte, se întoarce şi îmi face semn de „bravo”.

— Hei, omule, nu ştiu de ce ai aruncat sendvişul ăla azi-dimincaţă, dar mă bucur că ai făcut-o. A fost grozav.

Privesc în gol preţ de câteva secunde, apoi îmi dau seama. A supravieţuit ambuscadei cu curcan. Ceea ce înseamnă că nu numai că nu am devenit complice la crimă, dar Natalie nu a încercat să mă omoare cu o ciabatta.

Bineînţeles că nu a jăcut-o, idiotule. Ai sărit direct la concluzii. Ai presupus ce e mai rău. Ai băgat-o în aceeaşi oală cu toate celelalte. Ar fi trebuit să ştii mai bine de atât.

Când mă întorc la sediu, ea pune pe birou paginile pe care tocmai le-a tipărit. Las jos uneltele, mă apropii de ea şi îmi pun mâinile pe umerii ei!

Clipeşte, surprinsă că sunt atât de aproape.

Sfatul lui Chase îmi răsună în minte.

Fă exact contrariul.

22

Dacă instinctul meu a fost să presupun că ea a vrut să mă elimine folosind nişte came de curcan, eu voi face contrariul.

— Sendvişul a fost criminal, îi spun, bucurându-mă în sinea mea de gluma făcută.

O îmbrăţişez.

Pot simţi cum zâmbeşte în umărul meu.

— A fost doar un sendviş, dar cu plăcere.

Când ne despărţim, privirile ni se întâlnesc, iar recunoştinţa mea dispare. La fel şi prostia mea. în locul ei este doar dorinţă. îi dau la o parte părul de pe obraz, îmi trec degetul mare de-a lungul maxilarului şi îmi apropii fruntea de a ei.

— Te doresc al naibii de mult, îi spun, pentru că nu doar că este adevărul, dar este şi opusul a ceea ce voiam să-i spun în această dimineaţă.

Mă apucă de cămaşă, şi ochii i se întunecă.

— Te doresc atât de mult, încât simt că înnebunesc.

Sunt inundat de un fel de uşurare plină de pofte. Cuprinzându-i obrajii în mâini, o privesc în ochi, iar focul din mine se intensifică. Ceea ce doar pâlpâia mai devreme acum arde ca o vâlvătaie. îmi apropii gura de a ei şi, în clipa în care buzele noastre se ating, toate aceste emoţii care se războiesc una cu alta se liniştesc, fiind înlocuite

doar de senzaţia că ceea ce simt pentru ea este cât poate de potrivit. *

Buzele i se întredeschid, iar eu îmi strecor limba i gura ei. Capul mi se învârte, iar inima îmi bate nebunește în piept. Mi-a fost dor de asta. Am tânjit după asta Am avut nevoie de asta. O sărut ca și cum nu există nimic altceva pe lume ce aș prefera să fac. Corpul meu se aliniază cu al ei, erecția mea lipită de șoldul ei, iar ea geme uşor trăgându-mă mai aproape în timp ce merge cu spatele. Se lovește cu fundul de biroul de metal, apoi se caţără pe el. Ochii mei se deschid brusc, pentru a vedea cum, în spatele ei, hârtiile alunecă pe podea. Ea se cocoaţă pe birou, desfăcându-şi picioarele pentru a mă trage mai aproape de ea.

Sunt acolo, înțepenit între coapsele ei, cu erecția care-mi pulsează presată tare de pielea ei. *Acolo unde ii este locul.* Isuse Hristoase! Aici vreau să fiu. Aid, cu ca. Pregătită pentru mine.

întrerup sărutul, plimbându-mi mâinile aspre pe brațele ei goale. Ea tresare când o ating şi îşi înfăşoară picioarele mai strâns în jurul meu.

— Nu pot înceta să mă gândesc cum ţi-o trag din nou, Nat. Cum te ating din nou, spun, apropiindu-mi gura de urechea ei. Şi te gust.

Ea tremură în timp ce un oftat uşor i se rostogolește de pe buze.

— Ţi-ar plăcea asta, nu-i aşa?

îi iau lobul urechii între dinţi şi o muşc uşor.

— Pun pariu că ţi-ar plăcea să ai faţa mea între pirioarele tale.

Răspunsul ei sună desfrânat în timp ce geme că *da.*

Şi, uite aşa, mă trezesc împingând-o pe birou, ridicându-i genunchii astfel încât tocurile ei înalte să se agate de margine şi desfăcându-i picioarele

puternice şi

jlati, ii împing fusta până la talie, îi trag chiloţii într-o virte $' »P0+11 sinlt Păsănca fierbinte şi umedă.

'' Are un gust divin pe limba mea, iar un geamăt îşi croieşte drum în pieptul meu. Este atât de udă, şi nu este nu"ie mişto decât să ştii că femeia pe care o doreşti o-ct-e atât de excitată din cauza ta. Primitivul din mine vrea se dezlănţuie asupra ei, să-i sărute păsărică în timp ce „ devorează neobosit. Dar, mai întâi, trebuie să o conduc pe culme. Nu pot să încep direct cu o sută de kilometri pe oră. Stabilesc un ritm domol, trecându-mi limba peste clitorisul ei.

— Ah, Dumnezeule! geme, iar eu zâmbesc când îmi revin toate amintirile sunetelor ei sexy.

Ador cât de gălăgioasă este, sunetele pe care le scoate, lucrurile pe care le spune.

— Am avut fantezii... Buzele tale sunt pur şi simplu...

Cuvintele îi sunt întrerupte de răsuflarea gâfâită, în timp ce eu îi sug clitorisul într-un mod care o face să se contorsioneze.

— Da? Ai vrut să te mănânc?

îmi ridic faţa şi îi apuc chiloţii roz, trăgându-i de pe ea cu o singură mişcare lină.

— Atât de mult, atât de mult, spune ea, ridicându-şi soldurile a invitaţie, ca şi cum ar avea nevoie de asta cu aceeaşi disperare ca mine.

îi sărut vârful movilei pubiene, apoi îi şoptesc:

— Arată-mi că doar la asta te-ai gândit.

Mă întorc pe tărâmul glorios dintre picioarele ei. Păsărică ei sclipeşte de excitare, atât de umedă şi de strălucitoare, încât mai că îmi doresc să stau să admir priveliştea pielii ei roz şi alunecoase, dar îmi doresc mai mult să o consum şi să fiu consumat de ea. Apăsându-mi mâinile pe picioarele ei, o fac să se deschidă mai mu t şi o

ling, o mângâiere lungă şi excitată, până sus, trecându limba peste clitorisul ei care zvâcneşte în vârf. m'

Mă strigă pe nume.

Limba mea merge în sens invers, coborând.

Ea murmură numele lui Dumnezeu.

Şi mă apuc de treabă, lingându-i umezeala. îi SUP dulceaţa. O devorez până când gâlâie, se zbate şi rosteşte numele lui Isus de data asta. Poate reuşesc s-o fac să strige toţi sfinţii.

Mâinile ei îmi caută părul, apucându-mă, strângân- du-mă. Şoldurile ei se ridică, potrivindu-se cu mişcările mele, în timp ce îi sărut păsărică aşa cum i-am sărutat buzele. *înfometat.* De parcă nu mă satur mâncând.

— E atât de bine, e atât de bine, e atât de bine, geme, trăgându-mă de păr, trăgându-mi faţa mai aproape, chiar dacă, credeţi-mă, sunt îngropat în ea chiar acum.

Nu există niciun alt loc în care aş prefera să fiu. Erecţia mea se luptă din greu pentru a scăpa din blugi. O doresc mai mult decât am dorit vreodată vreo femeie.

Şoldurile ei se strâng pe faţa mea, unghiile i se infig în scalpul meu, iar ea se freacă de gura mea, mânată de o nevoie pe care sunt sigur că numai eu o pot satisface. 0 ling mai repede, o sărut cu mai multă lăcomie, îi şfichiu- iesc cu limba clitorisul dulce până când îşi încleştează picioarele în jurul capului meu.

— Ah, Dumnezeule, nu te opri, îmi dau drumul, nu te opri, îmi dau drumul! strigă ea.

Vreau să-i spun că nu m-aş opri niciodată, dar abia pot respira, pentru că îşi dă drumul pe buzele mele, pe bărbia mea, pe faţa mea. îmi fredonează numele în timp ce orgasmul o străbate, până când se

cutremură şi se agită, gâfâind „Aah, Dumnezeule” în şoaptă, în timp ce coboară de pe culmi.

După ce mă îndrept şi mă şterg cu mâna la gură, vesc tabloul din faţa mea. Natalie este pe birou, cu ' icioarele larg desfăcute, cu chipul ei frumos îmbujorat satisfacţie pură, cu părul blond răvăşit.

Fericire absolută. Pur şi simplu, fericire absolută.

Clipeşte şi deschide ochii, de parcă se trezeşte după un vis. Când privirea ei o întâlneşte pe a mea, zâmbeşte, ,j este un zâmbet nou – un zâmbet nătâng, care, cumva,

mă excită şi mai tare.

Deşi pare imposibil, scânteia din mine se aprinde şi mai tare când ea ridică braţul, întinzându-se spre mine. îi apuc mâna, o trag mai aproape şi o ajut să coboare de pe birou. Mă gândesc că îşi va netezi fusta, îşi va aranja părul sau ceva de genul ăsta.

în schimb, se întoarce, se apleacă şi îşi pune palmele pe birou.

O ofrandă.

Nu trebuie să mă roage de două ori. îmi desfac fermoarul blugilor, îmi dau jos chiloţii şi îmi frec capul penisului de toată acea umezeală. Sunt cuprins de mândrie. Este atât de udă datorită mie. Nectarul i se prelinge pentru că am făcut-o să-şi dea drumul atât de tare.

Apoi, raţiunea îşi face loc.

— Ar trebui să iau un prezervativ, murmur.

Ea clatină din cap.

— Suntem în regulă. Atât timp cât nu ai mai fost cu nimeni de când...

— La naiba, nu!

— Atunci, dă-mi mădularul, Wyatt, spune ea, făcându-mi cu ochiul lasciv.

— Ia-l, scumpo! Ia-l, fir-ar! mârâi eu, în timp ce frec capul între picioarele ei şi îl înfig înăuntru.

Ea oftează, şi, uite-aşa, sunt pe deplin cuibărit' femeia care este încă soţia mea. Deşi ceva este teribil *d* greşit cu acest amănunt, mi se pare extrem de potrivit î * acest moment. Dar nu pot să stau să mă gândesc la titlu'„ sau etichete când trebuie s-o regulez pe femeia mea o prind cu mâinile de şolduri şi ii ridic puţin fundul eăsina unghiul perfect.

Este atât de bine când o penetrez, când mă retrag, când mă afund în ea. Este alături de mine în fiecare secundă, şi ne mişcăm la unison, înnebuniţi. Penetrări rapide şi dure. Penetrări adânci, puternice. Gemete şi icnete care se suprapun. îmi legăn şoldurile şi mă împing înăuntru, iar ea se leagănă cu mine, oferindu-mi corpul ei pentru plăcerea *noastră*.

în câteva minute, am adus-o din nou pe culme. Se agaţă de părţile laterale ale biroului şi îmi strigă numele.

— Ah, Dumnezeule, Wyatt! Ah, Dumnezeule! strigă ea, iar sunetul numelui meu pe buzele ei îmi *face* boaşele să mi se tensioneze.

Plăcerea se acumulează în mine, ajungând la apogeu în timp ce i-o trag până o aduc la al doilea punct culminant, orgasmul ei acoperindu-mi mădularul.

în timp ce ea tremură sub mine, cu erup.

— La naiba, Nat! O să-mi dau drumul aşa tare.

— Da, mă îndeamnă ea, iar eu îmi mut mâinile pe umerii ei, ţinând-o nemişcată.

— Atât. De. Tare, gem în timp ce o penetrez.

Trupul meu este încins ca metalul topit, şi mă străfulgeră un orgasm, arzându-mă cu o plăcere pură, carnală, în timp ce îmi dau drumul în interiorul ei

strigând:

— îmi place la nebunie!

— Şi mie! Ah, Dumnezeule, şi mie!

Mă prăbuşesc peste ea, cu pieptul lipit de spatele ei, strivind-o. Ea murmură încet, un murmur dulce care îmi

„inc câ îi Place tulpul meu ''P't de'al ei, aşa că rămân j*.

loc. îi s4™1 obrazul' aP°&" a,'n8 uşor. ca o mângâiere, buieie-

— Am vrut să fac asta din nou de când m-am trezit

in Las Vegas lângă tine.

Ea pare surprinsă când spune:

— Ai vrut?

Încuviinţez din cap, lipit de ea.

— Atât de mult. E ridicol cât de mult.

— La fel şi eu. De fiecare dată când eşti lângă mine, vreau să te ating, să te sărut, să te simt din nou.

Zâmbesc, în ciuda raţiunii.

— Jur că este chiar şi mai mişto treaz decât beat

— Este înnebunitor într-un mod cu totul nou, spune ea.

— Nu te contrazic.

îi dau un sărut uşor pe obraz, apoi oftez fericit. Pentru că sunt fericit. Sunt plin de endorfine în acest moment. îmi trec nasul prin părul ei. Inhalându-i aroma. Nu mă mai satur.

— Cum ţi-a fost ziua?

— A fost în regulă. Dar acum, mă simt mult mai bine.

— Totul e bine la birou? întreb jucăuş.

— Totul este grozav la birou, mai ales după orele de program.

Bat cu degetele în biroul ei.

— Acesta este un birou excelent. Să nu uiţi să-i spui şefului tău că a făcut o treabă fantastică alegându-l.

îmi trage un ghiont în piept.

— Eu l-am ales.

- Hmm... Ei bine, atunci, spun eu, lăsând un alt sărut pe fruntea ei, ai gusturi excelente în materie de mobilier de birou.

Dar, după ce discuția de dormitor se termină și facem curat, nu sunt sigur ce vom face de aici încolo. Problema se rezolvă pentru mine când Natalie spune cu vocea ei cea mai profesionistă:

— Vrei să trecem în revistă opțiunile pentru a obține un divorț necontestat în New York?

Și, oameni buni, nimic nu te trezește mai repede decât asta.

23

Răsună o sirenă.

În timp ce camionul roșu de pompieri urcă pe Central Park West sâmbătă dimineața, câinele chihuahua cafeniu pe care îl plimb pe aleea din parc își ridică botul în aer.

Duc o mână la frunte, ca un jucător care așteaptă să vadă dacă mingea zboară în afara terenului de baseball.

— Și se îndreaptă spre tribune! Aproape a ajuns!

Câinele are botul închis, dar nasul ațintit în aer, și irai trece prin minte că aș putea câștiga marele premiu la jocul de bingo cu câini pe care îl jucăm. Pentru că, atunci când un câine pe care îl plimbi izbucnește într-un urlet, primești *toate* punctele.

Mă uit țintă la patrupedul de trei kilograme care tropăie pe lângă mine, așteptând, așteptând, așteptând ca dulăul să latre.

Nick este lângă mine, cu mâna înfăşurată în jurul lesei de piele a unui Jack Russell Terrier, care îşi face un cămin temporar la adăpostul pentru animale Little Friends, unde suntem voluntari. Zâmbeşte, în timp ce câinele său emite un scâncet moale.

— Poate vei câştiga sau poate că-ţi voi da lecţii, spune el, chiar înainte ca animalul său să scoată cel mai epic urlet pe care l-am auzit vreodată.

Potaia lui cu alb şi maro continua să • animal sălbatic pentm următoarele treizeci de «!!^ Un părând dc-a dreptul adorabil, până când sirena <le/ de pompieri incepe să se piardă în depărtare. matiunii — Omule, spun, abătut, în timp ce câinii îsi ritmul obişnuit de adulmecat şi tropăit. Am cel mai reiaU ghinion săptămâna asta. mare

Mai întâi, a fost lovitura la genunchi, apoi aruncat ca un idiot un sendviş delicios şi, pe deasun"[11] mai am şi o căsnicie zombi. Pur şi simplu, nu pot distrue uniunea zombificată cu arme obişnuite. Va trebui sj procedez în stilul *The Walking Dead* şi să o atac l„ trunchiul cerebral cu un divorţ de proporţii.

Este ca o mahmureală care nu vrea să te lase în pace.

Dar ghinionul cel mai mare este că Natalie şi-a schimbat părerea la 180 de grade după glorioasele noastre partide de sex de la birou. Gata cu vulpea de la locul de muncă. în schimb, este Domnişoara Corectitudine şi Detaşare, concentrată pe cel mai plictisitor lucru, care te lasă fără suflet: hârţogăraia.

— O săptămână grea? mă întreabă Nick, bătân- du-mă pe spate. Iar ai fost ţinut la respect de vreo prostituată?

— Mda. Cea cu care o să vin la nunta ta, îi răspund, servindu-i-o cu aplomb.

— Auci!

în timp ce ne apropiem de Little Friends, Nick îşi drege glasul.

— Apropo de nunta mea...

— Dă-mi voie să ghicesc. Vrei să devin oficiant, pentru a vă putea declara soţ şi soţie.

— Uau, nu, spune el, clătinând din cap cu hotărâre. Adică, niciodată.

Pi rderea ta. Mie mi-ar conveni, spun, apoi „, j „boară înapoi la Vegas, încercând să se agațe [in]. [din nun]ta mea, fără prea mult noroc însă. Tot * [irintU][in]tesc încă este Elvis, perciuni și *Da.* fi[·-1/*1 a] [Spcra]m să fii cavalerul meu de onoare.

Mă opresc din drum, ciudat de surprins că Nick •, propus asta.

_ credeam că vrei ca Spencer să fie cavalerul tău j[o] onoare. .

Fratele **meu** geamăn ndică din **umeri.**

_ j)[ai] Jar tu ești ăla care are același ADN ca mine, așa că asta e.

imi șterg o lacrimă inexistentă din ochi.

— Uau, asta a fost din inimă. Atât de emoționant.

- Serios. Vorbesc serios, Wyatt. Fără glume acum. M-ai ajutat să conștientizez cât de mult înseamnă Harper pentru mine. Mi-ai spus-o direct și m-ai ajutat să văd că sentimentele mele pentru ea erau reale. La naiba, ești fratele meu, indiferent de ce se întâmplă. Dar mi-ai dat și un șut în fund când aveam nevoie de el.

Ridic piciorul și mă prefac și acum că-i dau un șut în fund.

— Mă pricep de minune să administrez lovituri în fund.

— Habar nu am cum s-a întâmplat asta, dar tu dai sfaturi ciudat de bune în privința femeilor. Și vreau ca tu să fii cel care va sta lângă mine când ne vom spune jurămintele.

îl bat prietenește cu palma pe spate.

— Hei, să dau sfaturi despre tine și Harper a fost ușor. Sunteți două boabe de mazăre din aceeași păstaie. Sunteți ca niște giboni.

Ridică întrebător dintr-o sprânceană.

Ştiai că, alături de termite, vulturii pleşuvi , ,
şi castori, sunt una dintre rarele animale care s» •' °
cheazăpe viaţă? [In.]pere-
- Nu ştiam asta despre giboni. Dar acum cr»-
meu şi-a extins perspectiva. ' fd
- De îndată ce am văzut cum te-ai uitat la ea mi
dat seama că este gibonul tău, spun şi ridic un nu[31]"
pentru a bate pumnul cu el. Mai bine decât o termită
El râde.
- Harper este, cu siguranţă, gibonul meu.
Şi ₘₘi. mai mişto decât o termită.
- De asemenea, dă-mi voie să adaug că
arăt al naibii de bine într-un smoching.
Fac un gest ca şi cum mi-aş ajusta un papion în timp ce aşteptăm la trecerea de pietoni.
Nick gesticulează, arătând spre noi doi.
- Suntem amândoi nişte diavoli chipeşi, chiar dacă eu sunt chipeşenia întruchipată.
- Hei, Regele Cuvintelor, chipeşenie nu este un cuvânt pe care oamenii îl folosesc, nu ştiai?
- Dar ar trebui să o facă, atunci când vine vorba despre noi doi, spune el, şi, în timp ce traversăm strada, mă gândesc la comentariul lui Nick despre sfaturile bune.
îmi amintesc exact ce i-am spus despre Harper – cum că trebuia să se maturizeze şi să-şi înfrunte sentimentele pe care le avea pentru ea. întrebarea pluteşte în aer chiar nasul meu – din moment ce i-am dat fratelui meu acel sfat înţelept, ce mi-aş spune mie însumi? Cum m-aş sfătui eu *pe mine* să reacţionez în ceea ce priveşte situaţia mea cu Natalie? Dar am rămas fără răspuns.
- Voi fi onorat să fiu cavalerul tău de onoare, îi spun lui Nick, pentru că măcar la cererea lui am un răspuns. Mai ales că în mod cert nu poţi scăpa de mine. Sunt ca un urlet de câine. Sunt contagios.

Asta îmi dă o idee.

— Hei, ce-ar fi dacă aş urla eu? Se acordă puncte pentru asta?

îmi ridic bărbia spre cer şi scot cel mai bun urlet de lup.

Iar câinele meu chihuahua o ia razna.

— Mai bine mai târziu decât niciodată, îi spun potăii.

La Little Friends, înapoiem câinii managerului adăpostului, o brunetă drăguţă pe nume Penny. Părul ei este strâns într-o coadă de cal în vârful capului şi are un tatuaj cu un fel de floare în partea de sus a omoplatului, un tatuaj pe care nu i l-am văzut până acum.

— Frumos desen, îi spun când se întoarce.

Absentă, îşi trece mâna de-a lungul gâtului şi afişează un zâmbet luminos.

— Mulţumesc, abia mi l-am făcut. Şi ce mai fac băieţii mei preferaţi?

— A, facem foarte bine, spune Nick, bătând cu mâna în tejghea.

Penny râde şi clatină din cap.

— Mă refeream la Turbo şi Charger, zice ea, arătând spre câinii pe care i-am plimbat, care acum se zbenguie într-o zonă dejoacă deschisă din spatele ei.

N-ai cum să nu iubeşti un adăpost care le dă nume de tipi duri micuţilor.

— Indivizii ăştia sunt bestiali. îşi merită numele, spun eu.

— Mă bucur să aud asta. Cineva va veni mai târziu să-l vadă pe Charger, zice ea, arătând spre câinele pe care l-a plimbat Nick.

îşi încrucişează degetul arătător şi pe cel mijlociu Şi adaugă:

— Sper că iese bine. Tipul care vine a vrut doar să se asigure că nu este genul care să latre sau să urle. Griji legate de traiul în apartament şi toate cele.

A fost ruşinos când l-aţi plimbat? Pentru că aici se comportă bine.

Coloana mea vertebrală se îndreaptă deodată, iar Nick înghite în sec, apoi îşi oferă rapid părerea:

— Urlă doar după maşinile de pompieri.

Penny strâmbă din nas. Are presărată pe el o micuţă constelaţie de pistrui.

— Poate că Turbo este cel mai potrivit pentru el, atunci

Ridic fericit din umeri şi încuviinţez din cap.

— Da, iar micuţul chihuahua este un câine foarte mişto, aşa că să sperăm că va funcţiona.

Ga ridică mâna şi bate palma mai întâi cu mine, apoi cu Nick.

— Mulţumesc din nou, băieţi! Ne vedem vineri?

— Vom fi aici, spun, apoi arăt spre iPhone-ul ei. Este conectat la o staţie din spatele ei şi cântă o melodie fainâ.

— îmi place trupa asta. I-am auzit pentru prima dată săptămâna trecută.

— Şi eu, spune, cu ochii ei de culoarea alunei strălucind de emoţie. îmi place să descopăr muzică nouă.

Nick îşi drege glasul şi intervine:

— Hei, Penny, ştiai că Wyatt poate urla?

Penny ridică dintr-o sprânceană.

— Nu mai spune!

— Este un om cu numeroase talente. îţi poate construi o casă, poate găti o omletă mortală, poate găsi melodii noi şi grozave şi poate urla la lună. De asemenea, e liber vineri seara, dacă...

Iar mâna mea se îndreaptă spre gura lui Nick.

— *Eram* liber vineri. Dar tocmai mi-am programat „lucrare pentru atunci.

penny râde de prostelile noastre.

— Mulţumesc că aţi plimbat câinii, băieţi!

Când plecăm, Nick îmi face semn cu capul către adăpost

— Care-i treaba? Scoţi limba după Penny de luni întregi- Şi nu o inviţi în oraş? Făceam eu încălzirea pentru tine.

Ridic din umeri.

— Am nişte chestii pe cap.

— Vrei să spui că ai devenit celibatar?

Pufnesc.

— în niciun caz celibatar. Te asigur.

Nick se uită fix la mine câteva secunde lungi, închide ochii pe jumătate, ca şi cum s-ar gândi intens la ceva, apoi ridică dintr-o sprânceană.

— S-a întâmplat ceva în Vegas?

Mă opresc brusc pe trotuar,

— Ce legătură are asta cu ce vorbim?

— De atunci te comporţi diferit.

— Habar n-am despre ce vorbeşti, spun, deşi, în sinea mea, mă întreb cum naiba a devenit fratele meu un observator atât de fin.

— Acum câteva luni, părea că ai fi profitat bucuros de şansa de a sta la palavre cu Penny. Este perfectă pentru tine. Deci, tot ce pot să presupun este că s-a întâmplat ceva în Vegas cu Natalie şi din cauza asta nu te mai gândeşti la Penny.

Nick se propteşte nas în nas cu mine şi se uită fix cu ochi lui mari, ca de gândac.

— Cine dă sfaturi bune acum?

II înghiontesc uşor în piept.

- înde era statul în treaba asta » A sunat ntai a o observaţie >1 nui măcar una corectă.

■
os

Nu se pune problema că nu am încredere în meu ?t P.KI ci nu vreau si discut cu el.

Marea problemă este ci nu am nici cea mai vagj idee despre cum ar trebui si procedez cu Natalie şi „, sunt pregăti! si incep si le turui tuturor despre mica noastră uniune imhârligată. Nu este corect fa(A de ea.

— Şi. ca tot veni vorha. trebuie si ajung undeva.

Mi întâlnesc în curând cu Natalie.

în timp ce iau metroul pentru a merge în conlni, mai-mai că imi doresc s-o fi imitat pe Penny în oraş. Mai muh insă. imi doresc să fi vrut. Mi-aş fi dorit si vreau si imit pe oricine altcineva la o întâlnite micar pe jumătate ia fel de mult pe cât imi doresc si beau o cafea cu o femeie care este pe cale să devină fosta mea so|ic.

24

înainte să mă văd cu Natalie, fac o oprire scurtă în Greenwich Village pentru a-l vedea pe Chase.

Ţin instrumentul magnetic cu galben şi negru pe peretele apartamentului, scanând suprafaţa cu tencuială.

— Problema este că acest detector de montanţi" se declanşează cam în permanenţă când sunt prin preajmă, spun fără să gândesc.

— Ha, ha, ha, se amuză Chase, în timp ce eu caut montanţii din peretele sufrageriei apartamentului cu un singur dormitor pe care se gândeşte să-l închirieze.

— Crezi că vei renunţa vreodată la gluma asta?

Clatin din cap în timp ce ciocănesc cu degetele în perete.

— Unele glume nu se învechesc niciodată. Oricum, aici sunt montanţii, aşa că putem pune rafturi fără probleme. Ştiu că vrei multe, ca să le arăţi doamnelor toate cărţile importante pe care le-ai citit. Dar probabil nici măcar nu vei reuşi să aduci vreo puicuţă în bârlogul tău, având în vedere cât de urât eşti.

El oftează din toţi rărunchii.

— Ai dreptate. Nu le voi aduce aici. Pentru că nu se vor putea abţine să nu se caţăre pe mine ca într-un copac. Vor fi grămadă pe mine în lift.

21 în original, «ud (engl.) însemni deopotrivă „armătură" ţi „armăsar : Joc de cuvinte al autoarei ţn. tr.).

Bag detectorul de montanți în buzunarul de l$_a$ spate, apoi fac un bip persistent.

— Ah, Dumnezeule, nu se oprește din piuit cât sunt eu aici.

— Mă detectează pe mine, evident, spune el, spriji- nindu-se de tocul ușii de la potențialul său Iiving.

Arăt cu degetul spre el.

— Vezi? Nici măcar tu nu poți rezista. Nu poți nega puterea glumei cu detectorul de montanți.

își plimbă privirile prin apartamentul gol. Agentul imobiliar l-a lăsat să arunce o ultimă privire înainte de a semna. M-a rugat să vin cu el pentru a se asigura că locuința nu are probleme structurale ascunse. Nu că el ar fi tras la răspundere, dar am auzit amândoi povești de groază despre chiriași care se mută în apartamente dărăpănate și apoi se luptă cu proprietarii pentru reparații. Cel mai bine este să te asiguri în prealabil că locuința este în stare bună, iar aceasta arată bine. Lucrul ăsta este cu atât mai remarcabil cu cât este vorba despre o clădire mai veche aflată pe o stradă grozavă, cu un trotuar pietruit și restaurante interesante.

Chase face un gest spre podelele și pereții goi.

— Locul ăsta este un chilipir, nu-i așa?

— Da, pune gheara pe el.

— Minunat! Cred că mă voi duce să mă întâlnesc cu agentul imobiliar acum. Când i-am cerut cheile pentru a face o verificare, a fost de ajuns să-mi flutur zâmbetul criminal, și ea mi le-a dat. E în limbă după mine. Flutură din gene în timp ce rânjește. Mi-a făcut o reducere pe motiv că sunt atât de chipeș.

îmi dau ochii peste cap.

— Amice, nu ți-a făcut nicio reducere. în primul land, nu ești Henry Cavill sau vreo vedetă de baseball de a New York Yankees. Nu ai tu o asemenea atracție. în al

rând, suntem în New York. Nimeni nu primește o

ducere pentru un apartament.

- Eşti doar gelos pe abilitatea mea uimitoare de a

doamnele uite-aşa, zice şi pocneşte din degete.

Apoi, într-o clipă, tonul său devine serios.

_ Deci, care-i treaba cu soţia ta?

Mă sprijin de uşa de la bucătărie şi oftez adânc. Amândoi renunţăm la glume.

- Fir-ar, omule, nu ştiu! Nu-mi dau seama ce naiba să **fac.**

ii povestesc noutăţile, ca să ştie cum stă treaba – anularea noastră a dispărut, ne-am tras-o ca iepurii pe biroul ei şi după aceea a devenit regina divorţurilor de tip cum-să-divorţezi-de-unul-singur.

încruntându-se, Chase se scarpină în cap.

— M-ai prins. Sunt confuz.

— Haide, Doctore Creier. Niciodată nu eşti confuz.

— Nu, vreau să spun că nu înţeleg care este problema. îşi loveşte un pumn de palma celeilalte mâini. Ai putea pur şi simplu doar să i-o tragi.

Mă strâmb.

— Asta sună puţin cam grosolan. în plus, nu este ceva de genul ăsta.

— Nu. Este ceva de genul ăsta.

Clatin din cap.

— Este greu să separi toate lucrurile.

— Vrei să spui că nu ai Scut niciodată sex fără să fii implicat sentimental?

— Bineînţeles că am Scut. Am vrut să spun că este greu să separăm toate celelalte... încurcături. Cum ar fi faptul că sunt angajatorul ei.

îşi atinge partea dreaptă a craniului.

— Pui sexul în partea de sex a capului tău îş, ■ partea stângă. Pui munca în partea de muncă. i,j mâinile una de cealaltă. Gata.

Clatin din cap, amuzat.

— Şi sora mea se întreabă de ce spun că

eşti potaie.

Ochii i se aprind, iar expresia lui se schimbă de] playboy obosit la un bărbat dornic de distracţie. [3]

— Sora ta întreabă de mine?

îmi dau ochii peste cap şi adaugă:

— Să nu-ţi vină vreo idee! în plus, după chestiile p[e] care tocmai le-ai spus despre diferitele porţiuni ale creierului tău, poţi să stai naibii departe de sora mea.

— Doar îţi fee viaţa amară. în legătură cu toate astea, inclusiv cu sexul, spune şi acum îşi etalează manierele în deplinătatea lor. Fără tachinări, fără prostii. Ştii ce trebuie să faci. Ţii la femeia asta, aşa cum am mai spus. Când se intâmplă asta, nu mai există părţi separate, aşa că trebuie să o termini.

îşi flutură mâinile în aer.

— F.ste angajata ta, aşa că nu poţi să te implici în aşa ceva.

Asta îmi place la Chase. Jumătate dintre rahaturile pe care le spune sunt pentru a mă face să mă enervez, iar eu respect la nebunie acest gen de implicare faţă de mişţouri. Dar, când vine vorba despre treburile serioase, omul înţelege că există reguli de urmat, iar eu trebuie să le respect.

— Ai dreptate. Trebuie să-mi ţin mădularul la cutie.

El mimează deschiderea unei cutii de cadouri la nivelul taliei, iar eu încuviinţez din cap, apoi arăt spre podeaua de lemn masiv.

_ Iar tu şi diferitele părţi din anatomia creierului [ir] [tu],hui să vă luaţi neapărat acest apartament. Este ^afacere bună.

° ' _ Cred că aşa o să fac. Mulţumesc că l-ai verificat!

dacă 'Tei[88] [te antrenezi] P[u][ţin la c]»n> să te comporţi Natalie, ar trebui să veniţi amândoi la Max la sfârşitul Aptămânii

viitoare. A vrut să-mi organizeze o mică cină de bine ai revenit în oraş", spune Chase, menţionându-l pe fratele său.

— S-a făcut! Şi o voi întreba şi pe Natalie. îşi dă o palmă peste frunte.

— Ah. Am uitat să-ţi spun. O să fie acolo. Josie ¡l ajută pe Max cu planificarea, aşa că a imitat-o şi pe Natalie.

Îmi dau ochii peste cap.

— întotdeauna pui ceva la cale.

— Asta mă descrie destul de bine. Ah, şi mult noroc cu mica problemă de a nu putea separa sexul de sentimente, spune el cu o sprânceană arcuită în timp ce plecăm.

— Ai cumva o pastilă şi pentru asta, Doctore Penis? Face un gest către vintrea lui.

— Da, se numeşte Detectorul de Montanţi, îşi leagănă pelvisul o dată şi concluzionează:

— Şi totul indică aici pentru doamne.

Chestia este că Chase nu face altceva decât să vorbească. A fost îndrăgostit nebuneşte de o fată în timpul rezidenţiatului şi, mă rog, să spunem doar că nu a ieşit aşa cum şi-a dorit.

Totuşi, are dreptate. Cu Natalie sunt mult mai multe în joc decât dorinţa mea arzătoare de a i-o trage zi şi noapte. Sau decât dorinţa mea de a merge cu ea în Coney Island şi de a ne urca în roller-coaster, sau de a o duce la un grătar, sau de a o avea alături de mine la num lui Nick.

Miza este însăşi *ea.*

Natalie are un loc de muncă important pentru ea Cu cât ne prostim mai mult, cu atât mai mult risc să o pun într-o situaţie jenantă la serviciu. Evident, nu aş concedia-o niciodată din această cauză, dar vreau ca ea

să se simtă în largul ei la muncă. Trebuie să respect abilitatea ei de a-şi plăti singură facturile şi, din moment ce eu sunt cel care îi semnează cecurile, nu pot să-mi las penisul, nemernic loial ce este, să ia deciziile.

Nu vreau să fiu genul ăsta de bărbat.

Dacă voi continua să i-o trag, ce se va întâmpla cu ea când totul se va duce de râpă? Şi se va întâmpla asta. Este inevitabil. Relaţiile se duc întotdeauna dracului, mai ales când încep la birou.

25

Natalie mă aşteaptă la un chioşc de cafea din piaţa agricolă Union Square, cu o pungă de căpşune într-o mână şi ceva de băut în cealaltă. îmi face cu mâna, apoi imi dă băutura.

— Aşa cum îţi place, spune ea, iar comentariul ei mişcă ceva în mine.

Să ştii cum preferă cineva cafeaua nu este mare lucru în marea schemă a vieţii, dar a face efortul de a obţine o ceaşcă de cafea perfectă este unul dintre acele lucruri mici care te pot face să zâmbeşti.

Cu toate astea, zâmbetul pare teribil de deplasat în acest moment. Ne aşezăm la una dintre micile mese verzi instalate la marginea pieţei, înconjuraţi de hipsteri care mănâncă falafel şi beau sucuri de ghimbir. Întorc un scaun şi mă aşez pe el, sprijinindu-mi antebraţele pe spătar. Iau o înghiţitură din cafea şi ii mulţumesc din nou.

Natalie îşi trece o şuviţă de păr blond după ureche şi afişează un zâmbet scurt în timp ce aşază căpşunele pe masă. Bagă mâna în poşetă şi scoate câteva hârtii.

— Am descărcat ieri pachetul pentru un divorţ necontestat în New York. Sunt o tonă de formulare, şi majoritatea nu se aplică în cazul nostru,

dar ar trebui să le parcurgem oricum. Din câte am înțeles, intregul proces ar putea dura intre șase săptămâni și câteva luni.

— Aoleu! De ce atât de mult timp?

— New Yorkul te obligă să mergi pe sârmă.

Frunzărește formularele referitoare la împărțire bunurilor conjugale, răspunderea pentru datoriile comun cuslodia și întreținerea copiilor, întreținerea soțului/soție''' beneficiile de asigurare și o mulțime de alte detalii juridici care mă fac să mi se învârtă capul în stil *Hxnrxistul*. Ah da inii reamintesc, dc asemenea, și de faptul că sunt un idiot pentru că am sugerat să ne căsătorim în acea seară. Ceea ce trebuia să fie distractiv și îndrăzneț s-a transformat într-un nod al naibii de greu de descâlcit.

Clatin din cap.

— La naiba, asta chiar mă face să mă simt ca un idiot de talie mondială pentru că te-am cerut în căsătorie de Ia bun început. Nu aveam nicio idee că se va transforma într-o asemenea încurcătură, spun oftând din toți rărunchii.

— Nici eu. Dar ce poți să faci decât să-ți sufleci mânecile și să te apud de treabă?

își întipărește un zâmbet pe chip, și trebuie să recunosc că sunt impresionat că se descurcă bine cu mizeria pe care am făcut-o noi ca adulți. Apoi, șoptește conspirativ:

— Este ca și cum am fi copiii obraznici care s-au furișat târziu cu mașina. Dar, în loc să ne bucurăm de emoția unei plimbări la miezul nopții, am dărâmat cutia poștală a vecinului, iar acum avem de îndeplinit sarcini suplimentare ca să plătim pentru daune.

Eu râd.

— De ce am impresia că vorbești din experiență?

Arată cu degetul mare spre ea însăși.

— Fata asta a comis-o.

— Fără mișto?

— Șaisprezece ani și mult prea periculoasă pentru binele ei.

— Dacă tot ne jucăm de-a confesiunea, încep eu pe un ton tărăgănat, te uiți în oglindă.

îi pică fața.

— Și tu?

_ Me-am dus acasă la unchiul meu pe timpul verii, . . cU am ieşit eu Cadillacul lui şi am trecut din greşeală ia' -te tufele de trandafiri ale vecinului său. Nu a fost fericit. Wbuit să prind un tren spre Jersey în fiecare sâmbătă Un acea vară pentru a-i tunde gazonul şi gardul viu, ca să compensez costul trandafirilor.

Ea ridică o mână şi batem palma.

— Asta ne face să fim oile negre ale familiilor noastre?

— *Behehe...,* spun, imitând animalul cu pricina.

Ochii i se aprind.

— Poţi să imiţi sunete de animale?

— Vrei să mai auzi?

Ea încuviinţează din cap cu entuziasm.

— Calul, te rog.

îmi scutur repede capul şi scot un nechezat.

Ridicând un deget, ea mai cere unul. Mă decid să-i arăt lătratul meu de focă, cu un *arh, arh, arh* care o face să se prăpădească de râs.

— Bis, bis, bis!

Clatin din cap.

— Deocamdată, asta este tot ce primeşti de la Lumea Sunetelor de Animale a lui Wyatt. Dacă eşti cuminte, iţi voi arăta mai târziu leul din repertoriul meu.

— Abia aştept.

îmi frec palmele una de alta.

— înapoi în Ţara Adulţilor.

Ne reîntoarcem la hârtii, le analizăm. Cea care îmi atrage atenţia ca o casă în flăcări este împărţirea bunurilor conjugale. Cu ochii mijiţi, lovesc paginile cu degetul.

— Ce este asta? Este cumva vorba despre apartamentul meu, afacerea sau ceva de genul ăsta?

Mă mângâie uşor pe mână.

— Nu-ţi face griji. Nu am de gând să-ţi

revendic afacerea.

Mă îndrept în scaun.

— Nici nu credeam că asta vrei, spun pe un ton agit şi iau cafeaua, dar se pare că ad ucerea ceştii la buze este proces prea descurajant, şi reuşesc să vărs o parte din caf[n] pe blugi.

— La naiba! înjur, iar Natalie ia nişte şerveţele din geantă şi mi le întinde.

— E totul în regulă? mă întreabă ea în timp ce mă şterg pe pantaloni.

-Da.

Privirile ni se întâlnesc.

— Fosta mea iubită, cu mult timp în urmă, a încercat să se bage în afacerile mele. Faptul că am văzut hârtia aia mi-a cam...

— A atins un punct sensibil? spune ea cu blândeţe.

încuviinţez din cap.

— O prostie, ştiu.

— Nu este o prostie. Este ceea ce simţi. Probabil şi eu aş simţi la fel.

îmi trec o mână prin păr.

— Tu nu eşti aşa. Nici măcar n-ar trebui să mă gândesc la asta.

Mă mângâie pe braţ.

— Ai dreptate. Eu nu sunt aşa. Dar înţeleg. Jur că înţeleg.

-Da?

— Este logic să te simţi aşa. Şi, uite, şi eu aş fi puţin speriată dacă aş fi în locul tău. Ai construit o afacere de succes. Dar ai cuvântul meu, Wţatt, nu încerc să pun mâna pe o bucată din ea. Nu am avut o căsnicie adevărată. Am avut doar una ridicol de distractivă, care trebuia să dureze doar douăzeci şi patru de ore. Vreau ca şi acest

proces să decurgă cât mai uşor posibil.

Y decurg

_ Mulţumesc pentru înţelegere! A (ost doar unul dintre acele lucruri pe care nu le-am văzut venind, spun, „poi îi împărtăşesc alte câteva detalii despre Roxv.

_ Este o nebunie, zice ea, clătinând din cap. Nici nu „ de mirare...

îmi înclin capul când se opreşte.

— Ce nu este de mirare?

Ea flutură o mână în faţa paginilor.

_ Nu e de mirare că ar atinge un punct sensibil, asta e tot. Dacă vrei să vorbeşti cu un avocat să se ocupe de tot, înţeleg.

Pufnesc şi ridic mâinile.

- Nu. Jur că nu. M-am săturat până peste cap de avocaţi, de când cu prostiile lui Roxy. La fel cum a fost şi cu altcineva care mi-a spart site-ul cu câteva luni în urmă. A trebuit să implic un avocat şi atunci. Nu înţeleg de ce este atât de greu să te ţii de plan. Sunt destul de sigur că în contractul pentru site nu era prevăzut ca ea să îl spargă mai târziu, spun eu, sarcastic. Vreau doar să lăsăm totul în urmă.

Afişează un zâmbet mult prea strălucitor.

— De acord. Nu este nevoie de rechini. Să mergem mai departe!

Ne petrecem următoarele douăzeci de minute examinând actele şi semnând documente. Când terminăm şi ea pune paginile deoparte, îmi ridic ceaşca.

— Spune-mi ceva amuzant. Ceva care să-mi scoată din gură gustul divorţului.

Apucă o căpşună, îi îndepărtează codiţa şi o bagă între buze.

— Căpşunele au un gust bun. Dar nu sunt, de fapt, fructe de pădure. Ştiai asta?

— Nu ştiam. Dar îmi place încotro se îndreaptă discuţia. Continuă!

— M-atn gândit ci ţi-ar putea plăcea ace»«' informaţie, din moment ce eşti un colecţionar i „'*ª ciudate. ‹fapte

— Ce sunt, dacă nu sunt fructe de pădure? n fruct obişnuit? <>ar„a

Clatină din cap şi mai bagă una printre bu„i frumoase şi roşii. După re o mănâncă, răspunde:' ‘ ı

— Un recipient cărnos pentru seminţe.

Strâmb din nas.

— Sună cam scârbos. De unde ai aflat chestia asta»

— Am căutat zilele trecute. Bănuiesc că din cauza ta mi-a fugit mintea la informaţii stranii.

îmi întinde o căpşună roşie. În timp ce o mănânc, nu mă pot abţine şi rânjesc la ceva atât de simplu precum ea cercetând ciudăţeniile vieţii din acest motiv.

— Este rândul tău, spune ea. Povesteşte-mi ceva din Enciclopedia Informaţiilor Ciudate despre Animale a lui Wyatt.

— Ştii de ce pisicile se pot strecura pe sub dulapul din baie ca şi cum n-ar avea oase? încep eu, şi nimic nu se compară cu vechea anecdotă cu pisicile care nu au oase pentru a mai îmbuna faptul că divorţezi de femeia cu care ţi-ai tras-o pe biroul ci săptămâna trecută.

De fapt, pisicile fără clavicule şi fără oase sunt aur curat atunci când ai nevoie de un lubrifiant pentru conversaţie. De asemenea, am adăugat un mic amănunt despre curcanii domestici (nu pot zbura), informaţii despre elefanţi (cu patruzeci de mii de muşchi în trompă, pe care ii pot folosi pentru a ridica obiecte minuscule, inclusiv o monedă mică) şi o mică informaţie despre peşti (beau apă prin osmoză şi nu pe gură).

Natalie zâmbeşte şi râde în timpul *prelegerii* mele, aşa cum o numeşte ea.

— Fascinaţia ta pentru informaţiile despre animale... de unde a apărut?

_ obişnuiam să citesc *National Geogruphic* pe când eram copil. Ceea ce probabil sună ciudat, din moment ce toată lumea crede că Nick şi Josie sunt cei mai deştepţi.

îmi aruncă o privire întrebătoare.

— Cine crede asta?

Ridic din umeri.

— Nu ştiu. Dar probabil că toată lumea, mă gândesc, din moment ce ei sunt cei mai deştepţi. Josie se descurcă de minune cu cărţile, iar Nick este pur şi simplu... ei bine, este Nick. Tărtăcuţa îi funcţionează foarte bine. S-au descurcat mai bine la şcoală decât mine.

— Ştii deja care este poziţia mea în această privinţă, spune ea şi ridică un pumn. Oile negre unite.

Batem pumn în pumn.

— Se pare că avem câteva lucruri în comun, aproa- pe-fostă doamnă Hammer.

— Ce păcat, pentru că este un nume de familie amuzant.

— Este. Apropo, presupun că faptul că ne întâlnim la piaţa agricolă, nu la birou, înseamnă că încercăm să nu ne-o tragem iar ca iepurii? întreb, încercând să mai deten- sionez situaţia.

Ea izbucneşte în râs şi face un gest spre corturile care vând sparanghel, ruccola şi anghinare.

— Ce? Crezi că nu te voi înghesui în spatele unui stand de legume ca să ne-o tragem în spatele unei cutii de ciuperci?

Cercetez rapid piaţa.

— Unde sunt nenorocitele alea de ciuperci?

Mă loveşte uşor cu palma şi ne îndreptăm spre ieşirea din piaţă.

— Cred că ar trebui să încercăm să fim băieţi şi fete cuminţi, spune ea, pe un ton ceva mai serios. Eşti de acord cu asta?

îi petrec un braţ peste umăr.

— Sunt de acord. Şi se pare că am

supravieţuit tj„- du-ne mâinile departe unul de celălalt, datorită stratea?' tale cu ciupercile. Să nu crezi că a trecut neobservat famTj că aici, astăzi, nu există standuri de ciuperci.

Ea pocneşte din degete într-un gest de »ah, ce naşpa'

— M-ai prins.

Ochii i se îndreaptă spre mâna mea aşezată pe umărul ei, ca şi cum ar vrea să spună că m-a prins şi ea.

întind mâna, recunoscându-mi vinovăţia.

— încerc, femeie. încerc să fiu un băiat cuminte.

Şi sunt. Mă străduiesc din răsputeri să n-o iau pe sus, s-o car prin mulţime şi s-o sărut de să-i sară ochii pe lăzile cu fructe de pădure, pe cutiile cu sparanghel sau în spatele ciorchinilor de banane.

Pentru că, într-adevăr, să mi-o trag cu ea la un stand cu banane ar fi absolut în stilul nostru.

— Uită-te la standul ăla cu banane, spun arătând cu capul şi mişcând din sprâncene.

Ea mă loveşte uşor.

— Eşti râu. încercăm să fim prieteni.

Mă îndrept de spate şi adopt un ton serios.

— Am vrut să spun ca prieteni, bineînţeles. Vreau să mă împrietenesc cu tine în spatele standului cu banane.

Ea îşi dă ochii peste cap.

— Că tot veni vorba despre a fi prieteni, îp voi trimite mai târziu acele videodipuri. Sunt gata să ţi le arăt.

Când deschid e-mailul în acea seară, jur să mă concentrez ca să o ajut, nu ca să i-o trag.

Pentru că are nevoie de ajutor.

Videodipurile nu sunt deloc reuşite.

26

Când Natalie îl lovește cu piciorul pe tipul filiform îmbrăcat în trening negru, acesta cade pe podea într-o grămadă grațioasă.

Ca și cum ar fi exersat mișcarea înainte.

— Vezi? spun, arătând spre videoclipül care rulează pe telefonul ei luni seara la *dojo*-ul McKeon Karate. Este ca și cum ar mai fi făcut-o și înainte. Pare mai degrabă o reclamă decât o situație din viața reală.

Ne așezăm cu picioarele încrucișate pe saltelele albastre. Și-a terminat cursurile pentru seara asta și m-a rugat să ne întâlnim aici pentru a revedea înregistrările video, deoarece am lucrat până târziu la remodelarea bucătăriei lui Violet. Aceasta este singura șansă de a ne vedea pe care am avut-o toată ziua.

își aranjează coada de cal, trăgând de șuviţe, îmbrăcată în uniforma de karate, arată dură și lipsită de prejudecăți în pantalonii albi și cămașa asortată și cu centura neagră. Picioarele ei însă sunt adorabil de drăguțe. Sunt goale, iar unghiile de la picioare sunt vopsite în nuanțe de verde mentă și violet aprins. Exact cum mi-a spus în Vegas că îi place să le coloreze.

— Este prea agil, vrei să spui? întreabă ea.

îmi ating nasul cu degetul.

— Bingo!

- Crezi că trebuie să dea mai mult i$_{mDrf}$", . autenticitate?

— Încerci să ajungi la un public mai larg cu ac videoclipuri. Să inspiri femeile să învețe tehnici *d* autoapărare. Vrei ca videoclipurile să pară mai naturali în opinia mea. Ca și**

cum *s-ar putea* întâmpla asta – ai fi capabilă să te învârţi şi să-l pui în genunchi pe „u” nenorocit.

Se întinde şi se trânteşte cu faţa în jos pe covor

— Slavă Domnului! spune ea expirând adânc Credeam că o să zici că sunt plictisitoare.

— Ha. Nu, spun, fluturând telefonul. Tipul ăsta este atât de *Karate Kid'*. Mă uit la videoclip şi nu mă gândesc la autoapărare. Mă gândesc la doi experţi în karate care fac ceva ce eu nu voi putea face niciodată. Este foarte... coregrafiat.

Se ridică, se întoarce cu faţa la mine şi mă apucă de braţ.

— Pot să fac asta, Wyatt Le pot corecta. Le-am arătat oamenilor de aici, şi toţi au spus că sunt grozave, dar eu ştiam în adâncul sufletului că nu sunt, spune şi mă înghiontește în umăr. îţi mulţumesc că ai fost sincer cu mine. Aveam nevoie de cineva din afara lumii artelor marţiale.

Am decis oficial că Natalie este una dintre cele mai mişto persoane pe care le cunosc. Nu am văzut niciodată pe cineva care să accepte criticile atât de bine ca ea. Nu este defensivă, nu este supărată. Vrea cu adevărat să facă videoclipurile să iasă cât mai bune.

De asemenea, uitaţi-vă la noi cum ne descurcăm de minune Ia capitolul prietenie.

Notă pentru sine: Să te concentrezi pe ajutarea angajatei tale să îşi urmeze pasiunea este o utilizare mult mai nobilă a timpului tău decât să plănuieşti cum să

i-o tragi din nou până leşină.

A

Mda. Aşa pot fi un băiat cuminte. Ăsta este Wyatt ! de după salata uleioasă.

Se ridică şi se plimbă prin studio. Suntem doar noi doi acum. Este închis pentru restul serii.

_ pine, deci vrem ca acest lucru să pară real. Ca şi cum un tip m-a acostat pe stradă.

— Absolut.

— Merg pe jos, el încearcă să mă apuce... îmi ia braţul şi mă ridică de pe podea.

-Fă-o!

Clipesc nedumerit.

-Ce?

— Atacă-mă!

— Ai înnebunit?

— Nu.

Ochii ei albaştri au o sclipire sălbatică.

— Am o idee. Aleargă spre telefonul ei, îl aşază pe un scaun de lemn de la marginea covorului şi atinge ecranul. Hai să facem asta!

— Aşteaptă, spun, când îmi dau cu adevărat seama de planului, şi arăt spre pieptul meu. Fac *eu* asta cu tine?

— Videoclipurile erau prea şmechere. Nu ai mai făcut niciodată karate, nu?

— Corect.

— Şi vrei să mă ajuţi?

— Da.

— Hai să facem lucrurile să pară autentice, spune ea, apoi se apropie de mine şi îşi aşază mâinile pe umerii mei. Fii cobaiul meu!

Sinuamcumsăo refuz. în niciun caz, iar răspunsul meu afirmativ nu are nimic de-a face cu faptul că o vreau sub mine, ci doar cu dorința de a o ajuta să-și urmeze visurile.

— Bine, fată ninja. Fă-mă manechinul tău! îmi ia brațul, se întoarce cu spatele la mine •
înfășoară în jurul gâtului. 51

— Ești pe cale să mă sufoci.

— Nat, nu sunt atras de genul ăsta de joacă reproșez. ’„

Peste umăr, mijește ochii, care acum sunt de un albastru oțelit.

— Doar la-o, Hammer!

îmi încordez mâna, și apoi, într-o fracțiune de secundă, mi se taie răsuflarea când îmi înfige un cot în stomac și mă trântește la pământ.

— Uuuuf.

întins pe podeaua studioului de karate, mă uit la Natalie ca un personaj de desene animate amețit. Piciorul ei gol poposește triumfător pe burta mea, ca un lider militar care cucerește inamicul.

— Păi, da. Cam așa ceva, spun sec.

— Să vedem cum arată...

Ia telefonul, îngenunchează lângă mine și pornește videoclipül. Și Ia naiba! Femeia este o bestie.

— Ești al naibii de impresionantă.

— Facem echipă bună, spune ea, dându-mi un ghiont jucăuș. Nu cunoști aceste mișcări, ceea ce face ca totul să pară mai natural. Ca și cum asta este ceea ce s-ar putea întâmpla cu adevărat dacă m-aș apăra. Nu te voi ataca în plin, dar voi face mișcările și mă voi reține puțin. Vrei să faci mai multe cu mine?

— Trebuie să fie toate atacuri-surpriză?

Ea se bosumflă.

— Te-a durut?

încerc să fac pe durul.

— Nu chiar.

_ Munci, am încredere că te poţi descurca. Se ridică, iar eu o urmez, nesigur care este urmă-mişcarc. Dar tocmai asta este şi ideea. [t0arCa] _ Hai să o facem! Să facem totul să pară cât mai real cu putinţă.

Ridic fericit din umen.

_ Promite-mi un singur lucru.

Tresare scurt când îi cer să-mi ***promită,*** dar apoi încuviinţează pur şi simplu din cap.

— Ce este?

îmi duc mâna la mădular.

— Nu mă lovi cu piciorul în boaşe.

Cu o mişcare rapidă, se apropie de bijuterii, dar nu le atinge, ci doar îşi apropie mâna suficient de mult pentru a mă tenta. La un centimetru distanţă, poate. îşi apropie faţa de a mea şi îmi şoptește sexy:

— Promit că nu-ţi voi răni frumoasele ouă.

Mă simt străfulgerat de dorinţă. Şi, deşi mă bucur că nu le va face râu, nu pot nega că mi-ar plăcea mult să se joace cu ele... *cam în acest moment.* Să-şi bage mâna în blugii mei, în interiorul boxerilor şi peste nenorocita de marfă. Aproape că gem în timp ce imaginaţia mea se dezlănţuie pornind de la o imagine atât de simplă, dar fierbinte ca-n iad. Totuşi, ea este concentrată pe karate, aşa că opresc rola porno pe care camera video din mintea mea vrea să o filmeze.

Săltând pe vârfuri, Natalie îmi spune cum să o atac în continuare. Se plimbă pe covor, cu spatele la mine, iar eu mă strecor pe la spate ei şi încerc să o trag deoparte.

Este rapidă şi furioasă, mişcându-se cu viteza luminii în timp ce mă loveşte şi mă trimite la pământ. Sunt în patru labe şi în genunchi. Nu sunt rănit; sunt doar fără suflu, pentru că sunt surprins. A venit spre mine atât de repede, ca o furtună de nisip.

— N-aş vrea să te întâlnesc într-o parcare

îmi trag sufletul. Când îmi ridic privirea, ea rad

— Eşti gata pentru mai mult?

-Arată-mi cea mai bună lovitură a ta Zburdalnice.

Şi aşa şi face. îmi dă o indicaţie simplă, apoi mă izbeşte de pământ. După aceea, o face din nou într-u„ mod cu totul diferit. După douăzeci de minute de abuzuri mă întind pe covorul albastru, epuizat de acel antrenament infernal. Ar putea să mă învingă în orice luptă.

— Ai câştigat, spun, respirând greu.

— A fost uimitor. După ce opreşte filmarea, se lasă pe jos lângă mine şi se întoarce pe o parte. Dar, serios, eşti bine?

îşi trece mâna de-a lungul braţului meu.

Mă cutremur la atingerea ei, dar fac tot posibilul să ascund reacţia.

— *Acum* s-a trezit şi femeia să mă întrebe dacă sunt bine, spun către tavan.

— Dar eşti, nu-i aşa?

Râd şi mă răsucesc pentru a mă uita la ea.

— Jur, sunt în regulă.

Mă apucă de braţ, emoţionată.

— Eşti minunat! M-ai ajutat atât de mult. înseamnă enorm pentru mine că ai făcut asta. Nu trebuia, dar ai facut-o oricum.

Misiune îndeplinită.

Mă felicit mental, cu o palmă pe spate, pentru că m-am concentrat impecabil să o sprijin, nu să i-o trag în şapte feluri.

— Mă bucur că ara putut să o fac. S-ar putea să fiu şi genul pofticios când vine vorba despre pedepse.

— Fii pofticiosul *meu,* spune ea.

Chipul ii străluceşte, iar ea pare sănătoasă, radiantă, lină de energie. Este total în elementul ei. Este, pe de j'ltă „arte, şi incredibil de atrăgătoare,

ceea ce este extrem de periculos.

Aşa că nu spun nimic.

liniştea coboară peste noi, genul de linişte care este bogată în posibilităţi. Cumva, a nu spune nimic pare să sugereze altceva – celelalte lucruri pe care am putea să le facem chiar acum. Zâmbetul ei se estompează, dar nu este înlocuit de tristeţe. în schimb, mă studiază cu atenţie, iar eu fac acelaşi lucru cu ea. Privind felul în care ii cade părul din elastic. înregistrând cum i se ridică pieptul cu fiecare respiraţie. Observând cum ochii ei albaştri sunt mai întunecaţi atunci când mă priveşte astfel.

Este o privire pe care o recunosc. Una pe care mi-o doresc cu disperare. Aşa arată înainte de a mă săruta. îşi muşcă buzele şi îşi urcă degetele pe umărul meu, apoi şi le retrage rapid.

— îmi pare rău! încerc să fiu cuminte.

— Şi eu, spun cu vocea uscată.

A ei este o şoaptă moale.

— Este greu.

Oftez.

— Atât de greu uneori.

— Funcţionează? Să fii cuminte?

— Vreau să fiu băiat cuminte, Natalie.

— Eşti un tip de treabă, Wyatt. Eşti aici.

îmi pun mâinile sub cap, ca şi cum le-aş prinde cu cătuşe.

— Iar asta dovedeşte că reuşesc?

Ea încuviinţează din cap.

— Cred că da.

— îmi acorzi mai mult credit decât merit, spun şi îmi las privirea să alunece spre tavan.

Dacă mă uit la ea, voi încerca să o ating o mă mai uit o secundă în ochii ei, mă voi pierde în ml? această dorinţă.

—Meriţi mult mai mult credit decât îţi acorzi tu însuţi.

Tonul ei este serios şi ferm, şi îl simt cum se agaţă de mine.

—N-aş fi atât de sigur că am vreun merit. Nici nu ai habar...

Ea se ridică mai mult, sprijinindu-se într-un cot. Acum, îi pot vedea chipul în timp ce vorbeşte.

—Habar n-am ce? Cum este să lucrezi alături de cineva pe care îl doreşti? Cum este să fii la câţiva centimetri distanţă de el sau de ea? Cum este să ai acea persoană şi apoi să lupţi ca naiba pentru a rezista acelei persoane?

27

Trecându-mi o mână prin păr, încerc să trag o gură de aer plină de cumpătare, dar singurul lucru pe care îl inhalez acum este parfumul ei. Al dorinţei mele pentru ea.

—Şi eu am toate ideile astea, îi spun cu asprime. Pentru că mă excită atât de tare să fiu lângă tine. Apoi, zici toate astea, şi ce altceva ar trebui să fac decât să te doresc şi mai mult?

Un mic zâmbet îi apare pe faţă.

—Deci, suntem chit, atunci.

Râd uşor.

—Chit şi fără datorii.

îşi mişcă sprâncenele.

—Priveşte partea bună a lucrurilor. Ţi-am spus că nu-ţi voi răni frumoasele ouă.

— Eu și ouăle mele îți mulțumim.

își linge buzele, iar următoarele cuvinte le rostește ca pe o incantație senzuală.

— Cum aș putea să-ți mulțumesc pentru seara asta?

Privirea îi alunecă pe chipul meu, apoi ea se uită la pieptul, talia și, în cele din urmă, la umflătura din blugii mei, pe care a provocat-o.

Pierd această bătălie – o pierd din toate punctele de vedere. Toate planurile mele de a fi un băiat cuminte se duc dracului când mâna îi urmează privirea.

— Eşti sigur că sunt în regulă? întreabă şi îngrijorare, cu palma plutind l$_{a}$ ª–’.^{cu} milimetri distanţă de perechea în cauză. < aııV;ı

Ridic uşor din umeri şi arunc prosopul.

— Nu strică să verifici.

Mă atinge prin blugi, palma ei îmi înfăşoară penisul şi apoi alunecă între picioarele mele, peste ţesâtur blugilor.

Scot un şuierat.

în grabă, se urcă pe mine, mă apucă de încheieturi şi mi le fixează deasupra capului în timp ce se leagănă în sus şi în jos pe mădularul meu întărit.

— Nat, mărâi eu, ca un avertisment. Ce facem?

Ea clatină din cap.

— Nu ştiu. Dar, când mă apropii de tine în felul ăsta, corpul meu preia controlul. Vreau doar să te ating peste tot.

îşi trece unghiile peste pieptul meu.

— Roteşte-ţi pelvisul! mă îndeamnă ea şi îmi arată cum îi place.

Gem zgomotos.

— Mă omori când spui chestiile astea. Gura ta obscenă este plăcerea mea vinovată.

— Să nu te simţi niciodată vinovat din cauza plăcerii pe care o simţi.

îşi coboară faţa, părul moale din coada ei de cal legănându-se peste gâtul meu şi gura ei aproape de urechea mea.

— Este ceva ce nu am făcut cu tine.

Muşchii mi se încordează de nerăbdare.

— Ce anume?

— Vreau să ştiu ce gust ai. Vrei asta?

secundă, îmi eliberez încheieturile din
oentru a o apuca de şolduri, făcând-o să mă
jtrânsoarc P
naibii demult.
_ Eşti sigur?

Nu sunt atât de mândru încât să nu cerşesc.

_ Te rog, suge-mi mădularul!

Ochii ei se măresc de dorinţă în timp ce se freacă de ₘₒ Tachinându-mă. Se joacă deliberat cu mine. ⁿ'ᵐ O apuc de obraji şi încep să-i împing capul în jos.

_ Am nevoie de gura ta pe mine, scumpo.

_ Mă excită să te aud cum mă implori să-ţi fac sex oral, spune ea, torcând sexy. Poţi să spui „te rog" din nou?

Mă împing în ea, lăsând-o să simtă oţelul din blugii mei.

— Nat, mârâi. Te implor. Te rog să mi-o sugi.

închide ochii, cu o expresie pe chip de parcă ar fi visat obscen.

— Vreau să-ţi simt gustul spermei în gât.

Un frison de dorinţă îmi zvâcneşte prin corp. Trebuie să o am acum. O împing uşor şi îi fac semn spre erecţia mea.

— Desfă-mi fermoarul pantalonilor şi pune-ţi buzele alea sexy în jurul mădularului meu. Nu mai vorbi şi începe să sugi!

Ea îşi arcuieşte o sprânceană şi îmi deschide fermoarul. O ajut, ridicându-mi fundul şi împingându-mi în jos blugii şi chiloţii până lacoapse. într-o secundă, capul ei este între picioarele mele, iar tachinarea continuă. Este cel mai fantastic mod de a mă tortura cu limba, în timp ce îmi atinge uşor penisul, făcându-mă să îmi doresc cu mult mai mult.

— Haide, Nat!

— Haide ce?

îşi ridică faţa şi mişcă dintr-o sprânceană.

— Vreau să mă joc.

— Atunci, sărută vârful! îi ordon şi o apu trăgând-o în jos. ᶜᵉᵃS.

Ea geme în timp ce-şi bagă capul mădu|ₐₙᵢ| între buzele calde. îmi vine să cânt de plăcere. Diₙ ca căldurii

dulci şi pur a limbii ei umede pe scula mea ^

-Atât de bine, spun cu asprime, ffecându-mj mădularul de buzele ei.

Ea se mişcă odată cu mine, învârtindu-şi limba pe vârf, în timp ce eu alunec printre buzele ei. Dorinţa imj curge în vene când îi simt respiraţia fierbinte pe penisul meu.

— Acum, linge axul, o îndemn, iar ochii ei dansează obraznic în timp ce işi trece I imba de la cap până la bază.

Geme mai tare când se uită la mine în timp ce îşi bagă mâna intre picioarele mele. Cuprinzându-mi boaşele, se joacă, trecându-şi unghiile peste ele. Cu ochii aţintiţi asupra mea, îmi şopteşte:

— Vrei să le ling?

— La naiba, da, mârâi eu, împingându-mă în mâna ei, îndemnând-o să se apropie.

Se apleacă, işi trece limba peste mine, apoi pe dedesubt, îmi linge boaşele, îşi învârte limba pe ele, le suge. Mă înnebuneşte. O strâng mai tare de scalp.

— Atât de bine, gem.

îmi dă drumul şi se târăşte pe mine, cu privirea aia cochetă şi lascivă în ochi.

— Atunci, spune-mi cât de mult ¡mi vrei toată gura.

îmi trec degetul arătător peste buzele ei obraznice.

— Vreau atât de mult să ţi-o trag în guriţa aia drăguţă.

Plăcerea mă străfulgeră în timp ce ea coboară pe trupul meu, ridicându-mi cămaşa ca să-mi poată săruta

ptul, abdomenul, talia, apoi fâşia de păr ce duce spre *na* pubianâ. până când se află din nou la nivelul mădu- ^rulu' meu, acolo unde o şi vreau să fie.

— Isuse, Nat! Arăţi atât de bine lângă mădularul
meu.

_ Sunt de părere că mădularul tău şi gura mea se vor înţelege de minune, spune ea ficându-mi cu ochiul, apoi deschide gura larg şi mă trage până la capăt.

Sfinte Sisoe! Niciodată nu am mai fost supt aşa. gste fioroasă, şi frenetică, şi doar o chestie înfometată şi delicioasă, sugându-mi mădularul cu cea mai extraordinară fricţiune pe care am simţit-o vreodată. Este rapidă, hotărâtă şi are o abilitate aparte, pentru că mă ia pe tot, iar asta nu e uşor.

Buzele ei sunt 'înfăşurate frumos şi confortabil în jurul erecţiei mele dureroase. Cu fiecare mişcare a limbii ei, cu fiecare mişcare a buzelor ei, şoldurile mele se ridică mai mult, şi tot ce mă interesează este să-mi dau drumul – şi să-mi dau drumul tare. M-a dus pe calea cea mai rapidă, şi, având în vedere cât de excitat sunt din cauza ei, nu-mi va lua mult timp.

Nu cu superba mea Natalie deţinând controlul, nu cu gura ei perversă sugându-mi mădularul şi cu degetele ei talentate jucându-se cu boaşele mele. Ea mă trimite într-o supraîncărcare senzorială, atingându-mă şi jucân- du-se, lingând şi sugând, până când tot ce este mai jos de centură trăieşte în ţara plăcerii arzătoare şi ameţitoare.

Mădularul meu fredonează o melodie veselă, iar boaşele îmi saltă de bucurie că primesc o

astfel de atenție. Incâldndu-mi mâinile mai strâns în părul ei, i-o trag, și i-o trag, și i-o trag, penetrând-o cu putere în gură. Ea înghite și suge cu zgomot, dar nu se lasă. îmi ia scula cât de adânc poate, și îmi pare rău dacă asta mă face un nenorocit grosolan, dar o femeie atât de hotărâtă să-mi

facă sexuJ oral al visurilor mele are ceva care m' doresc și mai mult. **

sj

o

Și o fac. Tânjesc după tot ce are legătură cu

Vreau să mă trezesc așa. Să o găsesc l. mâinile pe perete, pregătită pentru mine. Vreau să nei [01] în genunchi și să mă pun pe treabă pentru femeia^[las] Să o simt cum imi picură pe față în timp ce o devore^ la naiba... un orgasm mă străbate în timp ce-mi imagini cum o fee să aibă orgasm.

— O să-mi dau drumul atât de tare.

Apoi, ejaculez în gura ei, iar ea înghite. Gâfâi, g[em] și mă zvârcolesc, și nu cred că voi mai fi vreodată sănătos la cap.

Dar apoi, dintr-odată, sunt sănătos la minte și la trup, pentru că știu, cu o claritate perfectă, ce trebuie să se întâmple în continuare.

— Treci pe fața mea, frumușico, îi spun.

în câteva secunde, și-a dat jos pantalonii de karate și chiloții și se așază pe mine, coborându-se până la gura mea.

Asta.

Plăcerea ei. Dulceața ei. Excitarea ei intensă. Apu- cându-i șoldurile cu mâinile, o mișc pe gura mea, pe limba mea, pe buzele mele, ghidând-o în timp ce-mi regulează fața.

Mă acoperă, şi jur că sunt pe un alt tărâm. Este paradisul meu, cu păsărică ei delicioasă, fantastică, minunată, care are un gust al dracului de bun, poposind pe faţa mea.

— Ah, Dumnezeule, o să-mi dau drumul pe tine! strigă ea.

Şi, cu alerta ei că se apropie orgasmul, ajunge pe culme, udă, fierbinte şi sălbatică. Mâinile ei se sprijină pe covor deasupra capului meu în timp ce mă călăreşte cu

-,|cei abandon, regulându-mi faţa ca şi cum ar fi fost
'usJpe*oest Pământ ,)c›ulni Ilăccrrea ci_ ** ' Nu i-a luat mult, clar a fost suficient timp de odihnă tru runda a doua. După ce coboară de pe înălţimi, o întorc pe spate. Ea este acum cea ţintuită, şi aşa vreau să fie.

— Acum, cine e pe spate'

Mişc o sprânceană în timp ce îi apuc genunchii, îi împing la piept şi alunec în păsărică ei fierbinte şi strâmtă.

— Ah, la naiba, geme, arcuindu-şi spatele în timp ce mă împing adânc în ea, sprijinindu-mă pe braţe, cu palmele lângă umerii ei.

Aşa, preiau frâiele. Ea a fost vedeta spectacolului, sugându-mi mădularul şi călărindu-mi faţa, iar acum vreau să fiu eu bărbatul de deasupra. Să i-o trag. Să o iau. Să o am. Să mă asigur că ştie câtă plăcere îi pot aduce.

în timp ce mă cufund în centrul ei fierbinte, ea îşi ridică şoldurile, legănându-şi corpul mic şi sexy spre mine.

— Desfă-ţi picioarele pentru mine, îi spun. Frumos şi larg. Vreau să mă uit cum ţi-o trag.

Cu un geamăt carnal, îşi desface şi mai mult coapsele pentru mine. Mă uit la locul unde corpurile noastre se întâlnesc, pur şi simplu mă uit ţintă în timp ce mădularul meu o umple.

— Uită-te la noi, îi spun cu voce răguşită.

îmi urmăreşte privirea şi tremură în timp ce se uită la scula mea, care alunecă înăuntrul şi în afara ei.

— Arătăm excitant, Wyatt.

îmi duc degetul mare la clitorisul ei umflat, frecân- du-l în timp ce ea mă priveşte cum intru şi ies în şi din păsărică ei. Se umezeşte şi mai mult în timp ce se uită ţintă. Mă las mai jos, cu pieptul lipit de trupul ei frumos, m vreme ce îi frec clitorisul.

— Nu mai suport, spun cu greu. Nu mai sun,,« • do mult te doresc.

Apoi, ea se cutremură şi îşi înfige unghiile ¡" fundul meu. Capul îi cade pe spate, gâtul ii este expus[11] şi se destramă. Se prăbuşeşte sub mine, având orgasn, ¡j strigând:

— Ah, Dumnezeule, ah, Dumnezeule, ah, Dumnezeule, ah, Dumnezeule!

O serie nesfârşită de *ah, Dumnezeule!* sfâşie aerul, iar eu o urmez, căutându-mi eliberarea, mârâind şj gemând, înnebunit de cât de bine ne simţim împreună.

Apoi, pe hol se aud nişte paşi, zgomotul tălpilor pe podea.

Natalie face ochii mari, iar eu mă dau jos de pe ea, cu mădularul încă întărit şi acoperit de... noi. Ea sare în picioare, şi nu am văzut niciodată pe cineva să se îmbrace atât de repede ca femeia asta.

Pocnetul uşii care se descuie îmi răsună în urechi în timp ce îmi ridic chiloţii şi blugii, apoi mă închid la fermoar. Nici măcar nu am timp să închei nasturele de sus. Doar îmi trec o mână peste tricou, mă ghemuiesc şi gem, ca şi cum Natalie mi-ar fi tras una în coaste.

— Nu ştiam că o să faci chestia cu lovitura în stomac, murmur când uşa se deschide şi intră o roşcată tunsă scurt.

— Ah. Nu mi-am dat seama că încă eşti aici, Natalie. Cum merge treaba? Mi-am uitat peria de păr.

Perie de păr? Te-ai întors pentru o nenorocită de perie de păr? înoată să te piepteni cu degetele, dragă.

— Bună seara, doamnă McKeon. Nu am văzut nieiuna, spune Natalie, cu respiraţia încă îngreunată.

Doamna McKeon arcuieşte o sprânceană.

— Se pare că ţi-ar prinde bine una, totuşi, spune femeia, arătând spre părul dezordonat al lui Natalie.

\ '

Inima mi se opreşte de îngrijorare că a fost prinsă. Femeia asta a lăsat-o să folosească studioul, iar acum „ sJ-i dea o lovitură de karate lui Natalie pentru că l-a transformat într-o saltea de hopa-ţopa. Obrajii lui Natalie sunt ca o sfeclă în timp ce îşi trece mâna prin părul răvăşit de sex.

— Ah, eu...

— Este de nestăpânit, intervin eu. M-a bătut la fundul gol cu mişcările ei de centură neagră.

Roşcata îşi încrucişează braţele la piept.

— Abia aştept să văd seria videoclipurilor când va fi gata, atunci. La ce mişcări aţi lucrat în seara asta?

— în mare parte, prinderile de cap, spun eu, cu o expresie serioasă. O mulţime de prinderi de cap.

28

Nalalio: Nu pot continua să-mi risc slujba în felul Asta. *Ccahlti)* slujba a mea. Cununie <le karate

Wyatt: inn pare râu. Nat! Mă simt groaznic

Nntulie: Nu este vina ta.

Wyatt: Este numai a mea. Ar fi trebuit să fiu mai deştept Să te aduc la nune acasă ort ceva de genul ăsta.

Natalie: Este şi vina mea. S-ar putea să te surprindă (sau nu!), dar inii cam place sexul riscant.

Wyatt: Şocat. Şocat. i|i spun eu.

Natalie: Cu tine. aş vrea să adaug, imi place cu tine. Imi face ceva. Pericolul. Ideea că aş putea fi prinsă.

Wyatt: Hmm. Da! Este al naibii de excitant.

Natalie: Dar este atât de riscant.

Wyatt: Cu siguranţă este prea periculos...

Natalie: Chiar este. Ştiu că ai încercat, dar. când doamna McKeon m-a rugat să râman după ce ai plecatei bine. să spunem doar că am impresia că nu este prea mulţumită de mine.

Wyatt: Ah. rahat! Nat. Mă simt groaznic. Ce pot tace ca să te ajut?

Natalic: Să devii urât. Poartă-te ca un nemernic. Nu mai fi atât de grijuliu.

VVyatt: La fel şi aici, ai putea să începi să te comporţi ca o căţea cu inima

de gheaţă, care mă va înjunghia pe la spate? Mi-ar fi mult mai uşor să nu te ating.

Natalie: Dacă ai putea să-ţi întorci pe dos simţul umorului, ca să nu mai râd atât de mult în preajma ta, ar fi şi asta de ajutor.

Wyatt: Dacă tot am ajuns la momentul adevărului, te rog să nu mai ai atât de multe în comun cu mine.

Natalie: Şi încă ceva. Poate că nu mai încerci să mă ajuţi să reuşesc în ceea ce mă pasionează.

Wyatt: Şi ce-ar fi să încetezi să mai faci sendvişuri pentru mine? Asta chiar a depăşit limita.

Natalie: Mă bucur că ţi-a plăcut sendvişul:)

Wyatt: Ar trebui să mărturisesc, totuşi, că î l-am dat unui om al străzii.

Natalie: Ce drăguţ din partea ta! Vezi? Asta e ceea ce vreau să spun. Faci lucrurile astea...

Wyatt: Stai. înainte să crezi că sunt dulce, lasă-mă să fiu sincer. Mi-a fost teamă că mă otrăveşti.

Natalie: DECI AI ÎNCERCAT SĂ OTRĂVEŞTI O PERSOANĂ FĂRĂ ADĂPOST ÎN LOCUL TĂU???

Wyatt: Nu! M-am speriat. Mintea mea a luat-o razna. Ţi-am spus despre fosta mea iubită şi despre ce a încercat să facă ea cu afacerea mea. Câteodată, nu mă Pot abţine să nu mă gândesc că o femeie este chitită să-mi facă felul. A fost o prostie şi o greşeală să cred asta despre tine, dar am făcut-o oricum, imaginându-mi că pui ceva

a Calf, Am aruncat Spnlviol ,,r
mî Inmî.. .... ..Cin. n*i

unui om al străzii i-a plăcut la nebunie şi, ei bine, m-am simţit ca un fraier.

Natalie: Asta te cam face să pari prostănac.

Wyatt: Un prostănac de clasă mondială, aş adăuga. Mă vei ierta?

Natalie: Da, pentru că ai fost deja destul de pedepsit prin faptul că ai ratat prânzul meu spectaculos. Sunt tare la capitolul sendvişuri.

Wyatt: Mă pot revanşa faţă de tine cu un *stir-fry*. Sau cu o supă de creveţi. Sau această nouă reţetă de *fajita* de somn, care este grozavă.

Natalie: Răspunsul meu la toate trei este da. Şi, de asemenea, vreau să ştii că... înţeleg. Chiar înţeleg. Cu toţii avem temeri. Ţie îţi este frică să nu fii tras pe sfoară. Ultimul meu iubit era plictisitor, aşa că mi-e teamă să nu mă plictisesc.

Wyatt: Cum de o femeie ca tine a ajuns să fie cu un tip plictisitor? Tu eşti opusul. Eşti cea mai incitantă, interesantă, fascinantă femeie pe care am cunoscut-o vreodată.

Natalie: La vremea respectivă, am crezut că trebuie să fiu mai serioasă. Mai puţin aventuroasă.

Wyatt: Simţul tău de aventură este unul dintre lucrurile care îmi plac la tine, Nat.

Natalie: Şi mie la fel.

Natalie: Pe de altă parte, m-am înşelat.

Wyatt: înşelat? în legătură cu ce? în legătură cu

sîmţul tău de aventură?

Natalii-: Nu. Îţi aminteşti când am spus în Ve» râ nu există ciocolată Iară calorii... sau un tip amuza bine dotat şi dulce?

Wyatt: AI GĂSIT CIOCOLATĂ FĂRĂ CALORII??? Vin la tine.

Natalie: Aş vrea eu!!! Dar am dat peste un tip car,, este amuzant, bine dotat şi dulce.

Wyatt: Nu te cred. Sună ca şi cum ar fi un unicorn.

Natalie: îmi plac unicornii.

Wyatt: Pun pariu că şi unicornii te plac pe tine. Am auzit că le plac fetele aventuroase, sexy, fierbinţi, amabile, grijulii, organizate şi absolut minunate.

Natalie: Există o singură problemă cu acest unicorn.

W'yatt: Care-i problema?

Natalie: Este şeful meu.

Wyatt: Da, mă aflu într-o situaţie foarte asemănătoare cu un angajat.

Natalie: Ce facem, Wyatt?

Wyatt: Aş vrea să ştiu, Nat. Aş vrea să ştiu. Tot ce ştiu este că nu mă pot abţine să nu mă gândesc la tine, dar nu vreau să stric lucrurile pentru tine. La oricare dintre slujbele tale.

Natalie: Ăsta este un adevărat unicorn. Care le are pe toate.

29

Charlotte îmi întinde o mărgărită când intru în sufrageria lui Max, în apartamentul său din Battery Park City.

— Este reţeta mea secretă. Făcută cu Gummi Bears, spune ea cu un zâmbet larg.

Iau paharul şi dau pe gât o înghiţitură. Este rece, delicioasă şi dulceagă ca o bomboană.

— Nu prea este secretă de când te-a luat gura pe dinainte, nu-i aşa?

Râde şi bate cu palma pe peme, aşa că iau loc lângă ca pe canapeaua imensă în formă de L, de un maro-cioco- latiu. îndreptată spre ferestre. Toată gaşca este aici. Nick este aşezat pe colţul canapelei, cu Harper ghemuită lângă el. Chase este la celălalt capăt, iareu le zăresc pe Natalie şi pc Josie în bucătărie cu Max. Spencer este lângă Charlotte şi ridică un pahar în cinstea mea.

— Mă bucur să aud că ai câştigat derbyul cavalerului de onoare. Numai să nu te dai la domnişoara de onoare, glumeşte el, apucând-o de umăr pe Charlotte.

Ridic mâna.

— Nu-ți face griji, omule. Sunt destul de sigur că soția ta nu este singura domnișoară de onoare inaccesibilă, spun, deoarece Ilarper le-a cerut lui Charlotte și lui Josie să (ie domnișoare de onoare, precum și altor câteva prietene.

Apropo de domnişoarele de onoare, spune **Harper. întinzându-se peste Nick pentru a mă bate pe genunchi. Prietena mea Abby cunoaşte pe cineva care are nevoie de serviciile tale de tâmplărie. îţi aminteşti de ea? Amândoi sunteţi enciclopedii de informaţii despre animale. O voi pune să ia legătura cu Natalie.**

- Excelent! Apreciez că ne-ai lăudat, mai ales către cineva care poate câştiga detaşat la trivia, spun, iar Harper râde.

Apoi, îmi înalţ privirea spre priveliştea Manhatta- nului şi spun un „mişto" pe mutește.

N-am fost până acum la noua locuinţă a lui Max, dar, la naiba, casa asta este de primă clasă. De aici, de sus, de la etajul douăzeci şi cinci, se văd Statuia Libertăţii şi râul Hudson. Soarele de început de seară străluceşte prin ferestrele din podea până în tavan.

— Hei, Max! strig, întorcându-mi capul spre bucătărie. Acum construieşti maşini pentru Seinfeld şi Leno sau ceva de genul ăsta? Locul ăsta e din altă lume.

Vine din bucătărie cu o bere într-o mână şi o mărgărită în cealaltă şi râde pe un ton profund, de bariton.

— Nu pot divulga cine sunt clienţii mei celebri.

— A, da, sunt informaţii confidenţiale, spune Chase, schiţând ghilimele în aer.

— Cum *merg* afacerile? Bine, bănuiesc? îl întreb pe Ma

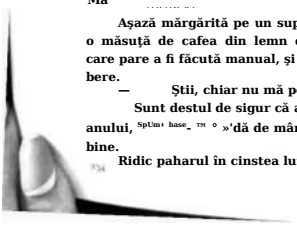

Aşază mărgărită pe un suport de pahar de pe o măsuţă de cafea din lemn deschis la culoare, care pare a fi făcută manual, şi ia o înghiţitură din bere.

— Ştii, chiar nu mă pot plânge.

Sunt destul de sigur că asta este afirmaţia anului, SpUm¹ hase_ ™ ° »'dă de mândrie în glas. O zice bine.

Ridic paharul în cinstea lui Max.

734

— Ca să avem în continuare noroc pe frontul afacerilor! spun şi fac un gest către noi toţi.

Barurile lui Charlotte şi Spencer sunt adevărate succese, cu trei locaţii înfloritoare şi un al patrulea bar ce se va deschide în curând. Nick tocmai a lansat un al doilea desen animat obraznic, de noapte, pe o reţea premium, iar ambele sale emisiuni fac ravagii în ceea ce priveşte audienţa, în timp ce Harper continuă să fie unul dintre cei mai populari magicieni pentru copii din New York. Josie este o vedetă în lumea făinii, iar Max este regele afacerii cu maşini personalizate din Manhattan, construind de la zero vehicule frumoase şi puternice. Dacă Chase este băiatul de aur, atunci Max este cavalerul întunecat, aşa cum îmi place să îi spun. Păr negru, ochi negri, constituţie robustă şi conduce o maşină elegantă, de culoarea miezului de noapte, care l-ar face gelos şi pe Batman.

Max îşi ciocneşte sticla de paharul meu, apoi îi face semn din cap fratelui său.

— Voi bea pentru asta. Şi pentru faptul că fratele meu mai mic s-a întors în oraş.

— Oh, ţi-a fost dor de mine, spune Chase cu un zâmbet caraghios.

Max îl bate prietenește pe spate.

— Mi-a lipsit doar asistenţa medicală gratuită.

— Membri ai propriei familii, comentează Chase. Nu pot trăi cu ei, dar nici nu le pot face o lobotomie fără permisiune.

— Unde e Mia? întreb, pentru că sora lor este singura care nu se află aici în seara asta.

— Mia a trebuit să plece din oraş într-o călătorie de afaceri. Max arată cu degetul mare în direcţia bucătăriei. Mai bine mă duc să verific puiul.

Mă uit la Chase şi mă încrunt. Max nu este

cunoscut pentru priceperea lui în ale gătitului.

A gătit pentru tine?

Chase râde şi scutură din cap.

— Nu. Josie şi Natalie au făcut-o. Ştiai că soţia ta face cel mai bun pui la grătar?

Orice conversaţie încetează într-o clipă.

Spencer se îndreptă de spate.

-Ce?

Fratelui meu îi cade faţa.

— Nu se poate.

Harper azvârle cu o pernă în mine.

— Nu ai făcut-o.

Din bucătărie, Josie ţipă:

— Când ţi-am spus să-i arăţi obiectivele turistice, nu mă refeream la A Little White Wedding Chapel.

Sora mea străbate cu paşi mari şi apăsaţi podeaua de gresie, pufnind nervoasă, şi mă îmbrânceşte cu putere în piept.

— Au!

îmi încordez gâtul şi întâlnesc privirea tui Natalie, din bucătărie.

— Ţi-am spus că amicul meu are cea mai mare gură din Manhattan?

Natalie ridică din umeri cu un zâmbet de „ce poţi s$-î faci?”...

— Cred că de aceea pisicile nu au clavicule. Ca să le fie mai uşor să iasă din sac[2]'.

Şi, pentru o scurtă clipă, suntem doar eu şi aproape fosta mea soţie, al cărei simţ al umorului mă face să vreau să mă alătur ei în bucătărie, să o sărut de să-i sară ochii din cap, apoi să o ajut să pregătească şi restul mesei. La naiba, aş spăla bucuros şi vasele cu ea.

22 în original. Io Ier *ihe cal oul of* the bai tcngl.) se referi Io o divulga informaţii (n. tr.).

_ Este adevărat?

Ochii verzi ai lui .losie sunt mari în timp ce îi adresează întrebarea lui Natalie.

_ Şi tu nu mi-ai spus?

— Mulţumesc, Chase, că ai împărtăşit acest mir amănunt, murmur în acelaşi timp.

Dar, înainte ca Natalie să poată răspunde, Spencer izbucneşte în hohote de râs.

— O, da. Sunt de acord cu asta. îşi ridică paharul de margaritaşi continuă: Nu pot să-ţi mulţumesc îndeajuns, Chase. Tocmai mi-ai oferit subiecte pentru următorii câţiva ani.

Spencer se uită la mine cu un zâmbet de mâţă care tocmai a mâncat canarul.

— Acum, cred că vrem cu toţii să auzim minunata poveste despre cum Wyatt a cerut-o în căsătorie pe sora soţiei mele.

Nick zâmbeşte către mine şi clatină din cap.

— Amice. Ţi-am spus că Vegasul este o reţetă pentru probleme. Ştiam eu că pui ceva la cale.

Josie mă loveşte peste cot.

— Te-am întrebat dacă i-ai spus vreo prostie în Vegas. Am avut dreptate.

— Am spus „hai să ne căsătorim". Bine? Aşa. Sunteţi toţi fericiţi?

Fac un semn către gaşcă, iar toţi cei şapte râd copios pe seama mea.

— Ia staţi puţin!

Vocea fermă a lui Natalie străbate apartamentul. Toată lumea se întoarce spre blonda cu ochi albaştri din
^ bucătăriei.

— De ce nu se ia nimeni şi de mine? De ce toată umea se ia numai de Wyatt? Credeţi că nu am fost •mp ¡cată? Că a fost doar una dintre ideile lui măreţe şi nebunești? Am jucat un rol, oameni buni. Am spus „da'. 0 grămadă de „da'-uri, de fapt, spune ea, iar

sprâncenele lui Josie se ridică până la linia părului la această aluzie abia voalată. Apoi, am spus marele „da".

Harper clatină din cap, iar coama lungă de păr roşcat se mişcă odată cu ea.

— Ne jucaţi o farsă?

— Vă asigur că nu este vorba despre nicio farsă.

Natalie se îndreaptă spre mine, se trânteşte în poala mea, mă prinde de faţă şi îmi plantează un sărut pe buze. încă o dată, toate gândurile mele se estompează, rămânând doar noi doi. Buzele ei moi. Respiraţia ei dulce. Gustul ei ameţitor. Ochii mi se închid singuri, şi, chiar dacă acesta este cel mai scurt sărut din toată istoria, tot îmi taie respiraţia. Când se retrage, mă simt ameţit.

Toţi ceilalţi rămân fără cuvinte. Se holbează la noi. Natalie pune capăt tăcerii.

— Va trebui să acceptaţi ai topi că Wyatt Hammer m-a sărutat ca şi cum ar fi singurul lucru pe care vrea să-l facă pe lumea asta, iar eu nu i-am putut rezista. Dar nu vă faceţi griji. Vom divorţa, şi cu asta, basta. Acum, putem să mâncăm, vă rog?

— Aşteaptă, spune Spenccr, dregându-şi glasul.

Gesticulează către mine şi către ea.

— Nu mai suntep împreună acum? Pentru că păreaţi a fi.

Apoi, tresare şi îşi coboară o mână la coapsă, în locul de unde îl strânge Charlotte.

— Adică, spune Spencer, corectându-se, haidep să mâncăm.

Când conştientizez ceea ce tocmai s-a întâmplat – Charlotte l-a ciupit ca să-l facă să tacă –, nu pot să nu mă întreb ce i-a spus Natalie surorii sale.

Pentru că Charlotte ştie în mod clar tot ce ştiu eu şi poate chiar mai mult.

prăjitura cu cocos [a] [ra,c] divină.

Cluise îţi d ă P ° s , v ca P l^ntni 11 dwifaeeea oară. Vreau doar să intru într-o cadă ţi să mă scald în „răjituraasta.

Arcuiesc o sprânceană.

_ 0 cadă plină cu prăjituri?

Chase încuviinţează din cap.

_ Absolut. Umple-o până sus!

josie râde, apoi întreabă:

- S-o umplem cu aluat de prăjituri sau cu produsul final?

- Produsul final. Apoi, glazura,

răspunde el. îşi pune furculiţa jos.

- Asta înseamnă că vrei să fii şi tu glazurat în această cadă cu prăjituri, Chase?

Mai ia o muşcătură.

- Cu prăjitura asta, da, te rog.

îşi înclină capul într-o parte, uitându-se la ea peste masă.

- Apropo, îmi place noua coafură, spune el, arătând spre părul ei.

Josie este brunetă, dar şi-a vopsit câteva şuviţe în roz.

Ea îşi învârte pe deget o şuviţă roz.

- îţi mulţumesc. Mi-am facut-o cât ai fost plecat.

- Pentru că ţi-a fost dor de mine?

Ea mişcă dintr-o sprânceană.

- Ha! Da, când mă gândesc la tine. mă gândesc la roz.

În curând, vine momentul să ne strângem farfuriile. V, în timp ce facem curat, eu şi Natalie ne trezim singuri '„bucătărie, la chiuvetă.

- A fost... ciudat, spun eu.

- Felul în care flirtează Chase cu sora ta?

Râd.

- Păi, da. Dar şi toată chestia cu noi.

- Ţi s-a părut că s-au holbat la noi pe tot parcursul cinei? mă întreabă în timp ce clăteşte o farfurie de desert.

- Ca şi cum eram exponate de la grădina zoologică.

- Cred că voiau să ne sărutăm din nou.

- Nu erau singurii, spun cu blândeţe, apoi îi ¡au farfuria din mână şi o strecor în suportul de vase.

imi întâlneşte privirea în timp ce apa curge. Vocea ei este blândă, destinată doar mie.

- Oi *siguranfă* nu erau singurii.

îmi trec uşor vârful degetului de-a lungul gâtului ei, de la lobul urechii până la claviculă.

- Chiar aici. Vreau să te sărut chiar aici.

îi demonstrez, atingându-mi buzele foarte uşor de pielea delicioasă de pe gâtul ei, inspirându-i aroma.

Ea se cutremură.

- Când mă săruţi aşa, mă foci să uit să respir, şopteşte ea, apoi îşi întoarce faţa astfel încât buzele noastre să se atingă uşor.

Iar acum, eu sunt cel care tremură.

Când plecăm, ne înghesuim împreună în lift, Spencer cu braţul în jurul lui Charlotte, Nick ţinându-se de mână cu Harper, Chase spunându-i lui Josie o poveste despre biluţa pe care a scos-o în ziua anterioară din nasul unui copil, iar Natalie lângă mine. Este atât de aproape, încât aş putea să o ţin de mână, să-mi trec un braţ pe după umerii ei, să-i sărut părul.

Toate lucrurile pe care vreau să le fee.

Şi vreau să vină acasă cu mine în seara asta.

Dar nu o face. Când ajungem în stradă, o luăm pe drumuri separate.

30

Câteva zile mai târziu, ne confruntăm cu altă enigmă când Hector doarme din nou până târziu şi lipseşte de la serviciu.

Natalie încearcă să dea de alţi câţiva tipi, dar toţi sunt ocupaţi. Din moment ce nu m-am extins încă şi nici nu am angajat pe cineva permanent după lucrarea anulată din Vegas, sunt din nou doar eu, iar ceasul ticăie. Mă îndrept spre casa lui Violet, nerăbdător să termin la timp renovarea.

Concentrat impecabil, nu fac altceva decât să lucrez toată dimineaţa. Să dau găuri pentru balamale. Să reglez uşile. Să agăţ dulapuri. Pentru reamenajarea ultramodernă a bucătăriei din apartamentul ei de lux din Upper East Side, Violet a comandat un lemn exotic care arată uimitor în casa ei şi care trebuie tratat cu mare grijă. Exact aşa îl şi tratez, asigurându-mă că fiecare piesă se aliniază perfect, fără nicio crestătură, zgârietură sau adâncitură.

Pe de altă parte, asta este meseria mea şi asta îmi propun să fac de fiecare dată pentru fiecare client.

Dar, pe la jumătatea dimineţii, pare extrem de improbabil să termin lucrarea la timp. Sunt pur şi simplu Prea multe de făcut. Abia am timp pentru o pauză de Prânz, dar stomacul îmi chiorăie, iar o picătură de sudoare îmi alunecă pe piept de la atâta cărat şi bătut cu ciocanul. Am nevoie de combustibil în meseria mea, aşa că, în timp ce ies din clădirea lui Violet în aglomeraţia de

la amiază şi în soarele strălucitor, îmi urmez stomacul' direcţia celei mai apropiate bodegi. în timp ce mă p[j"? de-a lungul străzii pline de copaci şi clădiri de gresie ' sun pe Natalie.

— Hei, spun, şi simt cum un zâmbet mă trage de colturile gurii.

— Hei şi ţie.

Sunetul dulce al vocii ei face ca zâmbetul să mi se lăţească pe toată faţa şi inima să îmi tresalte.

Suntem colegi de muncă, dar acum nu părem aşa Parcă am fi iubiţi. Ca un tip şi iubita lui. De parcă aşa ne vorbim când ne sunăm fără motiv. Şi la naiba dacă ştiu măcar de ce am sunat-o. Poate doar pentru a o auzi spunând „Hei şi ţie".

Mi se pare un motiv suficient, şi asta imi doresc – să pot vorbi cu ea aşa, să o sun oricând şi să discutăm despre ce-am făcut în ziua respectivă, fără ca toate celelalte lucruri să ne apese pe umeri.

îmi pun ochelarii de soare la ochi şi mă îndrept spre magazinul de la colţ pentru a cumpăra un sendviş.

— Cum merge treaba la sediu?

— Totul este bine aici, în Peştera lui Batman, zice ea, apoi îmi spune ce se petrece, şi este încă o zi în care îmi conduce compania ca o campioană.

Femeia asta este nepreţuită pentru mine.

— Şi am verificat la tribunal. Totul este în regulă şi cu divorţul, îmi spune ea, dar nu am chef să vorbesc despre sfârşitul uniunii noastre, şi se pare că nici nu e nevoie să o fac, deoarece trece la următorul subiect. M-a sunat astăzi Abby, prietena lui Harper. Tipul pentru care lucrează ea investeşte într-un nou restaurant şi vrea să discute cu tine să ii faci o parte dintre dulapuri.

— Interesant, răspund, deoarece nu mă ocup, de obicei, de lucrări comerciale.

Dar ea îmi spune mai multe despre lucrare, şi mi se pare fezabilă.

— Poţi să treci pe la el după ce termini la Violet, ca să faci o estimare? Ne putem întâlni acolo. E în Village.

Inima face din nou acel salt sălbatic în clipa când aud că o voi vedea mai târziu. Ceea ce este ridicol, din moment ce o văd aproape în fiecare zi. Dar îmi place atât de mult să o văd!

— Da, sună grozav, spun în timp ce intru în bodegă, iau o pungă de chipsuri şi un suc dietetic şi mă aşez la coadă.

— Deci. Face o pauză, apoi continuă: Ai sunat. Este totul în regulă?

Corect. Motivul pentru care am sunat. Care naiba era? Mă holbez la vitrina de sticlă a tejghelei, sperând să găsesc răspunsul în şuncă. Dar, sincer, nu mi-a plăcut niciodată şunca, aşa că nu mă ajută cu nimic. Apoi, îmi amintesc de ce sunt într-o pauză de prânz scurtă.

— Nu cred că pot să termin treaba la Violet astăzi. Există vreo şansă să găseşti pe cineva pentm după- amiază? Am nevoie de încă o pereche de mâini pentru câteva ore.

— Ce-ar fi să vin eu?

— Eşti sigură?

încerc să nu par prea entuziasmat.

— Am mai făcut-o, la Lila. O putem face din nou. Voi fi acolo în douăzeci de minute.

— Eşti un ninja, o zeiţă şi o stăpână extraordinară a afacerii de tâmplărie din Manhattan. Pot să-ţi iau un sendviş? Curcanul de aici arată bine.

— Mulţumesc, dar am mâncat deja. O ciabatta otrăvită. Ar trebui să mor în scurt timp.

Puţin mai târziu, mi se alătură şi ne apucăm de treabă. Uitându-mă la ea cum bate cu grijă un cui.

conştientizez »'C* „ dl"s u" te fllre Pentru ¡,f$_{a(}$.
_ ca ost(, «.a cart- salvează ziua. a '»'ta

în timp ce lucrăm, este liniştită şi ton la fel cum sunt şi eu. În jurul orei şaptesp$_{rMCC(}$, ra,S' scurtă pauză de mers la baie, dar se întoarce repetfe 'f „ jos uneltele pentru a-mi turna un pahar de apă. Kaili* lucrează pe scara din bucătărie, ştergând lemnul un dulap de deasupra aragazului, asigurându-se câ stri|U' ccşte. Dar umerii ei tremură, de parcă ceva este teribil de în neregulă.

— Hei, ce se întâmplă?

— Nimic, murmură ea înghiţind în sec în timp <* coboară o treaptă.

— Eşti sigură?

— Sunt în regulă.

Îi pun o mână în partea de jos a spatelui.

— Hei, spune-mi! Ce s-a întâmplat?

Ea inspiră adânc şi se uită în ochii mei. Cuvintele i se revarsă din gură ca picăturile de ploaie care cad.

— Doamna McKeon a spus că nu mai are nevoie să ţin cursurile.

îmi pică fata.

-Ce?

— Mi-a trimis un mesaj mai devreme. L-am văzut când am fost la baie. Vocea i se frânge. Mi-a spus că saltelele nu erau în stare bună după seara aceea. Cred că ştie ce am făcut acolo. Sunt atât de jenată.

Coboară de pe scară, îşi cuprinde obrajii în mâini şi lasă lacrimile să curgă. Îmi înfăşor braţele în jurul ei. Nu ştiu ce să spun, din moment ce este şi vina mea, aşa că doar o ţin în braţe în timp ce plânge în tăcere, li dau părul la o parte de pe obraz în vreme ce o altă lacrimă alunecă. Ivste o plângăcioasă tăcută. Nu plânge

– doaroprelingere constantă a lacrimilor pe chipul ei. Chiar şi aşa, pot simţi

Ki_

to atâ tristeţea din ea şi toată ruşinea pe care nu ar trebui gj o simtă-

— Nu vreau să fiu oaia neagră, şoptește ea, cu nasul ¡ngropa*', cămaşa mea.

_ Nu eşti, draga mea, spun eu, cu blândeţe, iţi jur că nu eşti.

_ Dar sunt. În liceu, am fost copilul sălbatic. Poate că atunci luam maşina tatălui meu pentru o plimbare nocturnă, dar uită-te la mine! 0 fac din nou, spune şi mă înghiontește fără vlagă în piept. Te scot la o tură nocturnă.

Reuşesc să râd puţin la efortul ei de a se lua singură peste picior.

— Hei. Ciobule, fa cunoştinţă cu oala spartă, în plus, niciunul dintre aşa-zisele tale păcate nu este atât de grav.

— Ştiu, dar îmi plăcea mult acel *dojo.* începusem să-mi construiesc o reputație acolo.

O mângâi pe păr.

— Iar reputația ta va rămâne intactă, pentru că eşti extraordinară în ceea ce faci. Vom găsi un alt *dojo.* încă ai cursuri de tehnici de autoapărare la celălalt studio, nu-i aşa?

Ea încuviințează din cap, lipită de mine.

— Am un singur curs pe săptămână. Cel pe care îl urmează Lila.

îmi odihnesc bărbia pe creştetul ei.

— E mişto că Lila este în grupa ta.

— Este o femeie drăguță. De fiecare dată când o văd, imi spune că face tot ce poate pentru a

reîncepe activitatea din Vegas. A spus că arată bine. Dar, Wyatt, mă simt ca o ratată.

Mă depărtez puțin de ea și îi pun un deget sub bărbie.

— Nu ești. Sunt la fel de vinovat.

Mă loveşte uşor.

— Ar trebui să te concediez, atunci!

— Mi-aş dori să fac schimb cu tine. Mi-ar plăcea ! jur că aş vrea. Urăsc teribil că s-a întâmplat asta.

Ea înghite în sec şi respiră adânc. Pare să o ajut să-şi găsească echilibrul.

— Trebuie să ne hotărâm ce facem.

-Ştiu, spun, disperarea colorându-mi tonul pentru că aş vrea să ştiu cum aş putea avea totul.

Vreau să lucrez în continuare cu ea, şi vreau să fiu cu ea, şi vreau să şterg greşeala noastră din Vegas şi să merg mai departe, aşa cum ar face în mod normal un bărbat şi o femeie care ies la întâlniri în Manhattan. Dar, de fiecare dată când facem un pas, întâlnim un obstacol.

Tot ce ştiu este că, atunci când îşi înclină bărbia şi se uită la mine, e atât de bine să o am în braţe. Dar totul merge prost când o ating. Anularea aia ratată, cearta dintre noi, iar acum faptul că a pierdut nişte cursuri de karate.

— Wyatt, îmi şopteşte ea, vreau să te sărut chiar acum, dar, de fiecare dată când o fac, simt că se întâmplă ceva prostesc.

— Adaugă şi cititoare de gânduri la setul tău de abilităţi, pentru că şi eu mă gândeam la acelaşi lucru, spun în timp ce o strâng în braţe încă o dată.

Spatele ei este lipit de scară în timp ce îi las un sărut blând pe frunte.

— Fără sărutări, atunci, îi şoptesc, cu o atingere uşoară a buzelor mele pe

pleoapele ei. Doar asta.

Ea încuviinţează din cap lipită de mine, şi printre buze îi scapă un oftat uşor. Îmi apropii buzele de obrajii ei, de bărbie, de maxilar, apoi le las să poposească atât de ispititor în dreptul buzelor ei.

Vom li în regulă, ii spun cu voce şoptită $p_{\circ}$ $|_{\text{mu}}$.

$_{\text{u}\cdot,\text{r}}$iuiiAm cu divorţ»!. >'• daci scnlinicnlclc lui v „î'inhă. $^{\text{'IU}}$$^{\text{"Hi}}$ $l^{\text{"}}$$^{\text{lll}_{\text{n incerc}}}$® *®$^{<}$<'m rum **„ihaP"'™ un i'isl so•sii iilsA<,ra? *c",nslil* ;kui "d'1' „**

_ Care este şi angajata lui, adaugi ea cu un zâmbet,

$_{\text{r}}$,.|i sunt ca o plastilina în mâinile ei.

Pentru că... zâmbetul ăla... acele buze...

Ea-

- O si ne descurcăm noi, spun, chiar dacă gândul jc a afla ™m anume imi dă aceeaşi senzaţie ca matematic avansate.

Dar vom trece peste acest hop când vom ajunge la el. Sper doar ca următoarele săptămâni, până când va (ieşeni fosta mea soţie, să treacă repede. Niciodată nu m-aş fi gândit că îmi voi dori atât de mult să ies în oraş re fasta mea soţie. Dar vreau. Chiar vreau. Poate că sună nebuneşte. Poate că aşa şi este. Dar vreau să o iau de la capăt cu ea într-un mod normal. O tabula rasa cu femeia asta după care sunt înnebunit? Pare a fi un mod perfect de a o lua de la capăt.

ii cuprind obrajii în palme şi îi mai depun un sărut rapid pe frunte.

Ea îşi pune o mână pe pieptul meu şi mă impinge uşor.

- Dacă nu încetezi să mă săruţi aşa,

o să ajungem să o facem pe scara asta, şi Dumnezeu ştie că, la ce noroc am. o să-mi rup un picior.

îmi mângâi bărbia.

- Scară, zici?

- Să nu-(i vină vreo idee creată.

- Acum, am una, spun, mă las în genunchi şi o împing pe scară, cu mâna pe abdomenul ei. Mi-ar plăcea să-ti far asta chiar acum.

inii trec mâinile de-a lungul picioarelor ei „« lâml-o prin denim.

Dar am să- (i arăt cât de cumsecade pot fi.

inii înfăşor mâinile în jurul fundului ci, o stcjn depun un sărut intre picioarele ei, chiar dacă este con,,?)5' îmbrăcată.

- Pot fi atât de cumsecade, gem, în timp ce o să încâ o dată prin ţesătura hainelor.

Ea oftează, afundându-şi mâinile în părul me Rămân aşa. în genunchi. Buzele mele pe blugii ei o tachinez. I-ăsându-i instrucţiuni foarte clare despre ce voi face când se va termina moratoriul ăsta.

- *Wyatt,* murmură ea şi mă trage şi mai tare de păr.

îmi împing faţa mai aproape, inhalându-i aroma apoi muşc din denim înainte de a mă ridica şi de a-! săruta rapid fruntea.

- Vezi? Nu am fost un dulce?

Buzele ei se curbează într-un rânjet

- Eşti un unicorn.

Mă uit în jos la ridicătura din blugii mei.

- Cu siguranţă sunt un unicorn în momentul ăsta.

Râde, apoi mă trage mai aproape de ea şi

mă îmbrăţişează strâns. Când ne despărţim, ne reluăm munca şi terminăm treaba. Puţin mai târziu, Violet descuie uşa, intră cu paşi mari şi radiază. Părul ei negru şi elegant este prins în vârful capului, iar o dâră de ruj în nuanţa piersicii ii acoperă buzele.

- Bucătăria arată grozav.

- Şi este gata la timp, declară Natalie.

Violet datină din cap uimită.

- – Sunt încântată. Foarte încântată.

fşi plimbă privirea de la mine la Natalie, apoi din nou la mine.

_ Voi doi faceţi o echipă pe cinste. Sunt atât de impresionatJ de tot ce aţi făcut!

Când mergem să încărcăm scara şi sculele în -amioneta mea. mă gândesc că există ceva teribil de 'edrept in ceea „ tocmal s'a >n.âmplat. Nalalie a fast ousâ pe liber la studioul de karate. F.u am scăpat ncpe- ţi'psit acasă la un client. Bine, nu eram dezbrăcaţi şi nu o tăceam în casa lui Violet, dar eram intimi într-un cu totul ¿lt fel. tste ceea ce am împărtăşit pe scară cu mult mai ^gur" decât ce am făcut pe saltea? Poate că da. în acelaşi timp msâ* nu mă pot abţine să nu mă simt şi mai apropiat de Natalie acum, şi aş vrea să o pot proteja. Să nu permit să fie rănită. Să o scap de orice fel de tristeţe.

Indiferent de ceea ce făceam, cert este că responsabilitatea cade asupra ei pentru ceea ce se întâmplă între noi. nu şi asupra mea. Nu ştiu cum să schimb scorul sau dacă pot să o fac. Tot ce ştiu este că vreau, şi trebuie să-mi dau seama cum.

Dar acum, avem o altă treabă, aşa că ne îndreptăm spre \1llage, spre locul unde se află

restaurantul unde trebuie să facem estimarea. Natalie îmi face cunoştinţă cu un tip solid, cu braţe uriaşe. Este investitorul restaurantului, şi arată ca unul dintre fraţii Hemsworth.

— Simon Travers, spune el şi îmi întinde o mână.

.Are şi o voce gravă.

— Wyatt Hammer. Mă bucur să vă cunosc.

— Şi eu. Am auzit lucruri minunate despre felul în care lucrezi.

Ne prezintă planurile restaurantului, în timp ce Natalie ia notiţe pe laptop. Cât stăm aşezaţi la una dintre tejghelele neterminate, ea îi arată schema pe monitor, şi totul, în acest moment, este perfect normal, nimic special, nimic ciudat, până când o blondă drăguţă deschide uşa şi intră. Prietena lui Harper, Abby. Ţine de mână o fetiţă

care pare a fi la grădiniță. Abby lucrează pentru Simon. Harper mi-a spus că este bona fiicei lui.

Micuța aleargă spre Simon și își aruncă brațele în jurul lui.

— Tatii Lecția a fost atât de distractivă!

El o ia în brațe și radiază, efectiv radiază când se uită la micuța lui.

— Asta este grozav, scumpo! îmi povestești totul în secunda în care am terminat?

Ea încuviințează din cap și își lipește buzele de obrazul lui, apoi își sprijină capul de al lui, mulțumită să fie în brațele sale.

îi arunc o privire lui Abby și o salut. Ea mă salută. Am ieșit de câteva ori, cu Harper și Nick. Abby are părul blond și creț, ochii de culoarea mierii și este mai tânără decât Simon cu vreo opt sau zece ani. Dintr-un motiv oarecare, nu-mi pot lua ochii de la ei. Poate pentru că și Natalie se uită la ei. Este ceva cu acest bărbat și această femeie. Greu de spus ce anume, și nici măcar nu se ating.

— Hei, Abby, spune Simon, iar vocea lui îmi aduce aminte de cineva.

Ea nu pare să se poată opri din zâmbit în timp ce Si întâlnește privirea.

— Bună, Simon!

— Cum a mers treaba astăzi?

— Hayden a fost grozavă. Ne-am simțit extraordinar la muzeu, apoi la lecție. O să-ți povestesc totul mâine. Ne vedem mâine-dimineață. La aceeași oră?

— La aceeași oră.

Abby se apropie de fetiță și ii ciufulește

părul.

— La revedere, drăgălaşă mică!

Apoi, îşi ia rămas-bun de la Natalie şi de la mine înainte de a pleca. Potenţialul meu client o urmăreşte cu privirea tot timpul. în vreme ce se îndreaptă spre uşă.

('iun n deschide * Aiul lese i Aiul tir faïT ЛI inAiia |vritni „llim» "»'^

vii vtm if «• «îl«' I» '«nil Im I > v miile m vor»» Im a,r nu »„'h» [in ca»,'"1 sA .n:* «mlninl. 11 asta uin ,u rA mă strădiiiosi să inA conrenlre/ |ie tiumră, dom ţ,- niincâ. '[n] •>[m]P[.r] anali/Jknt planurile

Caml picăm, oii şi Natalie ne plimhAm m amurgul „noi son [t.f] '„OOP"' [<lr] [in] [Npw] Vork Amândoi suntem IAcuţi timp de o jumătate de stradă sau ram aşa erv.1. până rând ea rupe tăcerea:

_ Ciudat, nu-i aşa?

_ Ce-i aşa ciudat?

- Cum iţi poţi da scama doar din priviri de ce simte pentru ea.

Mă împiedic de o crăpătură din trotuar, pierzare du-mi echilibrul. Mă agăţ de un stâlp.

- Eşti în regulă? întreabă ea. alarmată.

încuviinţez din cap şi imi trec o mână peste cămaşă

cu o aparentă detaşare.

- Da. în regulă.

- Eşti sigur?

- Absolut.

- Mă intreb. totuşi.... spune ea, ca şi cum ar medita la ceva.

- Ce te intrebi?

Cum se va descurca cu faptul că se îndrăgosteşte de bona fiicei sale.

Mă intorc iute către ea, ii întâlnesc privirea şi ridic din umen neputincios. Pentru că ştiu de ce tonul lui 1111 s-a pârul atât de familiar. De ce privirea lui imi dădea o senzaţie de dejà-vu. Era ca şi cum aş fi privit într-o oglindă şi m-aş fi văzut pe mine însumi.

Răspund din cele mai sincere

străfunduri Nıı am nici cea mai

M»KI I I I

vagă idee.

31

A doua zi dimineaţă, mă trezesc cu mai multe mesaje pe telefon.

primul este de la bancă. În contul firmei a fost făcut un depozit uriaş. îmi place semnul dolarului, iar acesta are o mulţime de zerouri. Scărpinându-mă în cap, nu sunt sigur ce să cred până când văd următorul mesaj.

De la Lila.

fJu vreau să fiu îngâmfată, dar lucrarea a fost reluată, aşa că mi-am permis să vă plătesc avansul. Anunţă-mă când te poţi întoarce în Vegas să lucrezi la apartament.

Fac ochii cât cepele când încep să înţeleg ce înseamnă asta.

Apoi, găsesc un mesaj de la Natalie.

Natalie: Ai văzut? Te gândeşti la ce mă gândesc şi eu?

Wyatt: Tu eşti cea care citeşte gândurile. Nu eu. De ce nu-mi spui pur şi simplu?

Natalie: Cu lucrarea de la Vegas din nou pe rol, asta înseamnă că putem să... ŞTII TU!

Wyatt: Să o facem din nou în roller-coaster? Să adăugăm roata mare la repertoriul nostru?

F.i bine, un <>ni are dreptul să viseze. în t|m aştept, mă duc la aplicaţia mea de ştiri, dar, înai,me ?' a .> deschide, vine răspunsul ei. Speranţa creşte în Speranţa că şi ea simte la fel.

Natalie: Putem să facem anularea cum trebuie

„1‘

Ah.

Se pare că nu este pe aceeaşi lungime de undă cu mine.

Absolut deloc.

Nici pe departe.

Sunt ca un balon înţepat, tot aerul se scurge din mine. Telefonul meu sună, anunţând un alt mesaj de la ea.

Natalie: Asta este bine, Wyatt. Nu trebuie să ne facem griji cu toate actele şi detaliile unui divorţ în New York. New Yorkul este complicat. Ar fi trebuit să ne gândim la asta înainte – aşa este mai uşor.

Wyatt: De ce este uşor?

Natalie: Când vom zbura înapoi la Vegas pentru a începc lucrarea, va trebui să fiu acolo în prima zi sau ceva de genul ăsta pentru a ajuta cu organizarea, deci putem obţine anularea în persoană. Mergem la tribunal, depunem noi înşine cererea şi se rezolvă totul. Dacă judecătorul va vrea să ne vadă, vont fi încă acolo din cauză că avem treabă. Dar concluzia e că totul va fi aranjat. Aşa cum ai vrut.

înghit în sec şi îmi frec o mână de maxilar. Aşezân- du-mă pe pat, arunc pătura şi îmi balansez picioarele pe podea.

Asta este de bine, nu?

Este ceea ce ne-am dorit amândoi. La naiba, este ceea ce am cerut din clipa în care m-am trezit în Vegas.

acum se pare că ne dorim lucruri diferite. Ea este irem de entuziasmată de despărţire. în timp ce pe mine !*rspectiva asta mă face să mă simt de parcă un fel de Animal turbat îmi roade o gaură în piept.

Această gaură se adânceşte în următoarele câteva zile, pe măsură ce mă ocup de diverse treburi pentru clienţi- Persistă în timp ce fac exerciţii la sală, când beau o bere cu Chase şi el îmi spune că agentul imobiliar îi dă acum mai multe bătăi de cap cu apartamentul, când mă ofer voluntar cu Nick la adăpost şi, mai ales, când eu şi Natalie ne pregătim pentru lucrarea Lilei în oraşul păcatului. Şi gaura se face şi mare atunci când anulăm actele de divorţ din New York, deoarece va fi mai uşor să ne ocupăm de anularea căsătoriei noastre în Vegas, şi nu vrem ca acele două seturi de acte să creeze confuzie.

în timp ce ne urcăm în avion, într-o după-amiază târzie, pentru a zbura spre oraşul în care ne-am căsătorit – acelaşi loc nenorocit în care ar trebui să ne încheiem socotelile –, acea durere îmi sapă tuneluri în piept, lăsân- du-mi organele expuse şi sfâşiate.

Chiar şi cu partenera mea de distracţie şi de lucru pe scaunul de lângă mine, nu vreau să spun glume sau să împărtăşesc poveşti. Nu vreau să râd. Tot ce vreau este ca această senzaţie de rahat să dispară.

Totuşi, Natalie este optimistă în fiecare secundă. Undeva pe la mijlocul ţării, ea îmi

reaminteşte de planul pentru prima zi de muncă.

— Bine, spun eu, cu jumătate de gură.

Apoi, mă anunţă ce materiale mă vor aştepta.

— Este în regulă.

Şi menţionează încă o dată programul, inclusiv o Pauză de prânz la tribunal în prima zi.

— Sună fezabil, spun pe un ton lipsit de încântare

își atinge bărbia cu degetul, privindu-mă de pe scaunul de piele aflat lângă al meu.

— Este totul în regulă cu tine, Hammer?

Încuviințez din cap.

— Da, sunt în regulă.

Mijește ochii și mă mângâie pe picior.

— Ești sigur? Pentru că mi se pare că ai intrat într-o stare de depresie.

Flutur o mână în aer, ca și cum asta nu înseamnă nimic.

De nicăieri, Natalie își deschide larg gura și face ca o vacă nebună de legat – un sunet prelung și persistent, care mă face să mă simt de parcă aș fi aterizat într-o fermă.

Speriat, mă holbez, cu ochii ieșiți din orbite.

— Ce naiba...

își fixează pe chip un zâmbet dulce și inocent și spune cu o expresie serioasă, chiar dacă ceilalți pasageri se uită ciudat la ea:

— Am lucrat la repertoriul meu. îți place vaca mea?

Și îmi pică fisa deodată și pricep ce a făcut și de ce. Un râs își croiește drum prin mine, și, pentru prima dată după câteva zile, acel sentiment ulceros dispare momentan. Datorită ei. încearcă să mă scoată din starea mea. Cu un sunet de animal de fermă.

La naiba, cred că sunt în...

— Dar nu uita, încă aștept să aud răgetul pe care mi l-ai promis, spune ea făcându-mi cu ochiul.

Și știu exact de ce mă simt atât de aiurea. Deoarece, cu cat ne apropiem mai mult de Vegas, cu atât mai aproape sunt de a o pierde. îmi scapă printre degete această femeie prinsă cu mine în încurcătura pe care am făcut-o într-o noapte nebună. Acum, îmi doresc

toate acele încurcături. Ic doresc cu ardoare. Judecând după

. „oi din pieptul meu, am al naibii de multă *nevoie* de f pentru că acest moment cu ea – dulceaţa ei, zburdăl- ciaei, simţul umorului absolut pe dos, care se potriveşte *cu* al meu – este singunil balsam pentru această durere.

Nu mai bănuiesc.

Ştiu.

Sunt îndrăgostit de soţia mea.

Iar gândul că va deveni fosta mea soţie mi se pare îngrozitor de greşit. Ca nişte termite care umblă din floare-n floare. Sau ca o mâţă care nu vrea să miaune. Este împotriva naturii.

Femeia pe care o vreau este femeia cu care m-am căsătorit. Cu doar câteva zile în urmă, credeam că nu ar trebui să fim uniţi în felul ăsta, că ar trebui să avem parte de un nou început. Dar acum, că sunt sigur de ceea ce simt, nu vreau ca noi doi să ne despărţim. Vreau să continuăm.

Singura problemă este că ea vrea cu disperare să fiu fostul ei soţ până mâine la prânz.

32

Pot să repar o chiuvetă stricată. Pot să atârn un set superb de dulapuri de bucătărie. Pot să construiesc o nenorocită de casă.

Acestea sunt abilităţile mele.

Dar să ştiu cum să mă descurc în situaţii dificile care implică sexul opus? Să spunem doar că nu a fost vreodată caracteristica mea de căpătâi.

Asta dacă e să mă exprim diplomatic, nu?

Nu mă pricep deloc să fac alegerile corecte când vine vorba despre femei.

După o noapte petrecută la Bellagio – în timpul căreia mă învârt şi mă răsucesc şi cântăresc un milion

de opţiuni, dintre care unele includ şi să bat la uşa camerei lui Natalie, să nu spun nimic şi, în schimb, să i-o trag –, mă aflu în aceeaşi situaţie încurcată ca în ziua precedentă.

Nu sunt mai aproape de a şti care ar fi cuvintele potrivite pe care să i le spun, în ordinea potrivită, la momentul potrivit. Cuvintele care nu mă vor face să sfârşesc într-o tocăniţă de ghinion.

După ce fac un duş, îmi iau pe mine nişte blugi şi o cămaşă. în mod normal, nu mă îmbrac elegant în meseria mea, iar ăsta-i nivelul cel mai elegant pe care îl pot atinge. Mă gândesc totuşi că un bărbat ar trebui să se îmbrace cuviincios atunci când merge la tribunal în timpul pauzei de prânz.

îmi imaginez o clădire de beton impunătoare, cu bărbaţi şi femei în robe negre care îţi decid soarta, şi mă cutremur. Pe cât posibil, prefer să evit instanţele de judecată. Iar dacă mă prind ce să-i spun lui Natalie, poate că nu va mai trebui să mergem.

„Bună, Nat. Ce-ai zice să ieşim împreună acum?"

„Iubito, ştiu că poate sună nebuneşte, dar există vreo şansă să vrei să rămâi căsătorită?"

„Deeeeeci, mă gândeam... ce-ai zice dacă am face o încercare? Să luăm cina diseară, să te muţi cu mine şi să fii femeia mea?"

Da, după cum spuneam, toate ideile mele sunt aiurea.

Notă pentru sine: încearcă să dai peste niscaiva claritate în următoarele ore.

Această sarcină ar fi mult mai uşoară dacă aş putea avea încredere în instinctul meu atunci când vine vorba despre femei. Tot ce ştiu este că o iubesc pe Natalie, şi trebuie să îmi dau seama cum să o păstrez. Să pun capăt acestei căsnicii nu pare modalitatea corectă de a obţine acest rezultat.

O sun pe singura femeie pe care m-am bazat

întotdeauna – sora mea. Răspunde la al doilea apel şi vorbeşte ca un adjudecător la o licitaţie – cu o viteză extremă.

— Sunt băgată până la coate în aluat de brioşe, dar am mereu timp pentru tine. Doar, ştii tu, zi-i repede.

Aud în fundal sunetele familiare ale patiseriei ei.

Păşind pe covorul de pluş, îmi vârs amarul. Dar, înţelegeţi, repede.

— Uite cum stă treaba. Sunt îndrăgostit de Natalie şi habar n-am ce să fac în legătură cu asta.

Josie nu pierde nicio clipă.

— I-ai spus?

— Nu. Dacă nu simte la fel?

— Este un risc pe care trebuie să ţi-I asumi.

— Dar dacă...

Nu este nevoie să termin – Josie ştie cum gândesc.

— Dacă o să te înşele? Dacă o să te înjunghie pe la spate? Dacă o să-ţi strice afacerea?

Mă încrunt şi sunt pe punctul să neg faptul că mi-au trecut prin cap toate aceste posibilităţi, mult prea înfricoşătoare şi reale, când, la telefon, se aude un fleoşc puternic şi umed. Aud vocea înăbuşită a surorii mele, apoi domneşte tăcerea.

Am o bănuială că, în momentul ăsta, telefonul lui Josie face baie într-o cadă plină cu prăjituri.

Natalie: Reaminteşte-mi că asta este decizia corectă.

Charlotte: Of, draga mea. Ştiu că nu este uşor.

Natalie: Dar asta este decizia corectă, nu-i aşa?

Charlotte: Nu pot face această alegere în locul tău. O parte din mine crede că eşti nebună. Dar te susţin, chiar dacă nu sunt de acord cu tine.

Natalie: Ştiu. Apreciez. Dar dacă o dau în bară şi mai rău?

Charlotte: îţi asumi un risc. Un mare risc. Trebuie să iei în calcul toate riscurile. întreabă-te dacă ai facut-o.

Natalie: Cred că da. Trebuie să fee asta, Charlotte. *Trebuie* s-o fac.

Ciocănesc la uşa lui Natalie, simţind ceva, care nu prea seamănă a fluturi, zvâcnindu-mi în piept. Nu prea seamănă nici cu nişte păsări colibri care zboară de

colo-colo. Seamănă mai degrabă cu niște ciori negre și nebune, care mă cotropesc din interior spre exterior.

Inspir, încercând să mă concentrez, dar plămânii mi se golesc în întregime de aer când îmi răspunde.

Isuse Hristoase, de ce trebuie să fie atât de fantastică?

Poartă o rochie de plajă portocalie, cu bretele subțiri, un pulover din alea scurte și o pereche de sandale bej cu barete. Este luminoasă, veselă și frumoasă, fără a fi provocatoare.

I se potrivește atât de bine. Soare și vise cu plăcintă americană de mere.

Face un gest spre ținuta ei de vară.

— Este rochia mea de anulare. Ce părere ai?

Nu-mi place deloc.

Urăsc faptul că are așa ceva, că o numește așa și, mai ales, că este atât de entuziasmată să rupă legăturile. Dar este al naibii de uimitoare în timp ce se uită la mine cu un zâmbet care mă ucide, și tot ce pot spune este adevărul rece și neînduplecat.

— îmi place la nebunie. Arăți superb.

Atinge cu degetul un nasture de la cămașa mea albă.

— Și tu arăți bine.

își pune geanta pe umăr și spune pe un ton jucăuș:

— Ce-ai zice să mergem la serviciu, să luăm o pauză de prânz pentru a ne despărți și, poate, dacă îți joci bine cărțile, putem lua cina diseară?

Aceasta era una dintre opțiunile mele, dar, acum, că i-a dat glas, abia dacă mi se mai pare de ajuns. Am trecut de stadiul ăsta. Suntem deja mai mult de atât. Trebuie doar să o conving.

Dar nu sunt atât de încăpățânat încât să refuz o

întâlnire cu Natalie, așa că accept.

Radiind, arată către ceasul de la mână.

— Trebuie să fim la Lila în treizeci de minute, și pun pariu că vom ajunge mai devreme dacă plecăm acum. Avem timp să ne oprim pentru o cafea pe drum. Ca o întâlnire de început, poate, spune ea, ridicând dintr-un umăr și arătând complet adorabilă în timp ce flirtează cu mine.

Și asta este tot ce-mi trebuie. Ceva se rupe în mine. Nu pot să ies cu ea în oraș. Nu pot să flirtez cu ea în momentul ăsta.

— Nu vreau cafea, spun cu asprime.

— Ce vrei, atunci?

— Pe tine.

Un zâmbet obraznic îi curbează buzele.

— De dragul vremurilor trecute?

-Nu.

Tonul meu este serios.

— De dragul vremurilor noi, Natalie.

Inima îmi gonește cu viteza unui ghepard. înghit și trec peste agitație și ciori sălbatice.

— Te vreau pe tine. Vreau să fiu cu tine. Sunt nebun după tine, spun, începând cu ceea ce am pe suflet, chiar dacă mai sunt atât de multe de spus.

Dar, înainte de a putea să-i spun mai multe, ea înghite, iar ochii i se umplu de lacrimi. își pune degetele peste buzele mele.

— Șșșt. Nu o spune!

Mă încrunt.

— Ce să nu spun?

— Nu spune nimic. Nu acum. Vocea ei se frânge. Te rog!

Clatină din cap în timp ce o lacrimă îi alunecă pe obraz, și poate că acesta este motivul pentru care nu înțeleg femeile. Căci sunt al naibii de confuz. Acum câteva minute flirta și era dulce, și eram sigur că vrea

să aibă o relaţie cu mine. Acum, este tristă după ce i-am sp[illegible]- sunt nebun după ea. Habar n-am ce să fac în continua,-[03] dar tot ce ştiu este că nu sunt genul de bărbat care să stea cu mâinile-n sân şi să privească o femeie plângând. [3]

— Ce pot face ca să te fac fericită?

Se apropie şi îmi şopteşte:

— Fă dragoste cu mine!

Acum, asta... asta pot să fac.

ii cuprind obrajii în mâini, o împing spre peretele de lângă uşă şi o privesc din cap până în picioare, memo- rându-i fiecare curbă, fiecare muşchi, fiecare adâncitură şi vale. Nu ştiu care este planul pentru cum să sfârşim prin a fi împreună. Nu ştiu ce se va întâmpla în continuare. Dar sunt nebun după ea.

Mişcându-mi mâinile de la umeri în jos pe braţe, până la talia ei, îmi întipăresc în minte cum este să o simt. Este a mea şi este cea pe care nu o pot lăsa să scape.

Chiar dacă nu am niciun răspuns, în acest moment, sunt sigur că eu şi Natalie suntem pe aceeaşi lungime de undă. în privinţa asta nu am avut niciodată rezerve, îi sărut lobul urechii, prinzându-i-l între dinţi. Ea îşi înfăşoară braţele în jurul gâtului meu, trăgându-mă mai aproape.

— Te simt ca şi cum ai fi a mea, îi şoptesc.

îşi muşcă buza, de parcă s-ar abţine să vorbească. îi dezmierd gâtul, sărutându-i-l, tachinând-o. Gemetele ei devin tot mai puternice, mai stridente, iar eu îi ridic fusta în timp ce mâinile ei zburdalnice îmi dau jos blugii. Doar de asta am nevoie în această secundă – nimic mai mult, nimic mai puţin, doar de această conexiune.

îşi înfăşoară mâinile în jurul penisului meu, iar eu tremur. Doamne, mă simt atât de bine! Mă mângâie, iar eu închid ochii, legându-mi şoldurile în mâna ei

moale.

— Nat, gem, dar nu mai spun nimic.

Doamna a dat verdictul. Vrea să mă lase fără cuvinte şi mă poate lăsa fără cuvinte.

Atât timp cât mă va vrea în viaţa ei.

Mâinile ei agile se strâng în jurul mădularului meu, şi mă trage mai aproape de ea. îi dau jos chiloţii şi îmi trec degetele peste căldura ei alunecoasă. Este pregătită pentru mine. Atât de umedă şi de luxuriantă!

— Uite cât de excitată eşti, gem, pentru că ¡mi este prea greu să tac.

— Wyatt. Trebuie să te opreşti din vorbit şi să începi să mă…

Dar se opreşte, apropiindu-şi faţa de a mea, fruntea ei atingând-o pe a mea, şi şoptește iar:

— Să fad dragoste cu mine.

Iată-le din nou. Aceste cuvinte. Nu mi le-a spus niciodată până astăzi – *să facem dragoste* –, iar asta mă face să cred că şi ea ar putea simţi acelaşi lucru.

îmi frec capul penisului de ea şi, cu o mişcare rapidă, o pătrund. Este atât de umedă, de strânsă şi de strâmtă, şi îmi place cum ne potrivim. Ca şi cum am fi meniţi unul pentru celălalt. Ca şi cum tot ce s-a întâmplat înainte ne-a condus la momentul *ăsta*.

Vreau să îi spun totul, ce simt şi ce vreau – pe ea în viaţa mea şi mult mai mult de atât.

— Iubito, îi şoptesc la ureche, iar ea tresare.

— O, Wyatt.

Vocea ei dulce este un scâncet dezgolit, iar acel sunet îmi atinge în profunzime inima.

Mă apucă strâns de umeri în timp ce fac dragoste cu ea. Chiar dacă ceasul ticăie, chiar dacă asta nu va dura mult, fac totul pe îndelete, în felul meu. Savurez fiecare sunet pe care îl scoate, fiecare zgomot dulce şi sexy, fiecare murmur şi fiecare suspin. îi ridic piciorul mai mult, în jurul taliei mele, şi îmi legăn şoldurile mai adânc în ea.

Cu atingerea mea, vreau să şterg orice urmă de tristeţe pc care o simte.

S-ar putea să fi făcut nişte alegeri greşite. S-ar putea să fi făcut unele greşeli. Dar asta nu este una dintre ele. Ea nu va face parte din trecutul meu pestriţ. Ea este prezentul meu şi este viitorul meu, ştiu asta. Sunt convins de asta.

Pentru că există sex, există regulat, există dorinţă.

Şi apoi, mai există şi *asta*. Momentul ăsta. Şi înseamnă totul, pentru că sunt atât de îndrăgostit de ea.

în doar câteva secunde, mă apucă de fund şi mă strigă pe nume, iar eu sunt chiar acolo, alături de ea. Sunetele noastre sunt zgomote înfierbântate, gemete sălbatice şi strigăte intense de plăcere în timp ce ea are orgasm, iar eu mă alătur ei în ceea ce sper că este începutul a ceva nou.

în timp ce este la baie şi se aranjează, eu mă trântesc pe patul ei, uitându-mă prin telefon, şi văd că sora mea mi-a trimis un mesaj.

Josie: îmi pare rău. Telefonul a făcut un triplu-salt în aluat. Oricum, ascultă… dragostea înseamnă să îţi asumi un risc. Nu este ceva complicat. Vorbeşte-i din inimă şi spune-i că ea este aleasa.

Zâmbesc, iar un sentiment de calm îmi inundă trupul.

Wyatt: Pot să fac asta. Cu siguranţă pot să fac asta.

Josie: Bineînţeles că poţi. Doar ai încredere în tine. în noile tale instincte în ceea ce o priveşte, nu în cele vechi.

Wyatt: Promit. Sunt un bărbat diferit.

tmi pun telefonul în hu/.unar, inspir adânc şi o aştept femeia pe care o iubesc. Se aude apa curgând, deci este incâ în baie. în timp ce mă ridic, trec pe lângă consola TV. Telefonul ei bâzâie pe suprafaţa de lemn. Privind în jos, văd un număr cu prefixul 917ecran. O sună cineva din New York. Nu este treaba mea să răspund, aşa că ignor apelul. Şi bâzâitul se opreşte.

Apoi, se aude o vibraţie, ca şi cum cel care a sunat ar fi lăsat un mesaj vocal. Sunetul îmi atrage din nou atenţia, pentru o fracţiune de secundă, asupra ecranului.

Este suficient timp pentru ca mesajul să clipească. A fost transformat din voce în text. Ar trebui să mă uit în altă parte. Chiar ar trebui. Dar nu o fac.

.... Rhonda Hafner de la Hafner şi Hickscomb, în urma întâlnirii noastre. Am revăzut informaţiile pe care le-aţi trimis şi, da, aveţi o cerere rezonabilă..."

Mă prind de perete în timp ce podeaua îmi fuge de sub picioare. Ce naiba? Capul mi se învârte şi mă cuprinde o greaţă stranie, nouă. îmi este şi mai rău când intru pe telefon, dau o căutare rapidă pe Google şi aflu că Hafner şi Hickscomb este o firmă de avocatură din New York specializată în dreptul muncii.

în timp ce panica se Îngroaşă în venele mele, trec în revistă conversaţiile noastre despre avocaţi. Când serviciul Easy Out s-a destrămat, Natalie a menţionat că a vorbit cu o prietenă avocat de-a lui Charlotte, cineva specializat în dreptul familiei. Mi-a spus că femeia i-a oferit îndrumări utile cu privire la o anulare *uersus* un divorţ în New York. La piaţa agricolă, am vorbit chiar despre faptul că nu avem nevoie de avocaţi şi am convenit să nu implicăm rechinii în despărţirea noastră.

Din câte ştiu, astăzi nu avem nevoie de un avocat. Şi atunci, răceala din venele mele se transformă în

groază. Memoria mea se fixează pe amintirea petrecerii,
pe Charlotte şuşotind la urechea lui Spencer, pe min dându-mi seama că Natalie şi sora ei au secrete. nt

Secrete mari. Poate că avocatul cu care au vorbit nu a fost niciodată cel care se ocupa de dreptul familiei Poate că Natalie construieşte un caz pentru altceva.

Deschid iute secţiunea .Despre noi" de pe site, şi atunci cuţitul mi se înfige în spate. Firma este specializată în cazuri de angajare, discriminare, denunţuri şi hărţuire sexuală.

Natalie nu a angajat un avocat pentru a divorţa de mine. A angajat un avocat ca să mă dea în judecată.

— Ah, rahat, murmur, cu o teamă palpabilă în glas. în timp ce pun lucrurile cap la cap, întrucât rezultatul nu poate fi altul decât ăsta – hărţuire sexuală. De aceea a angajat un avocat specializat în dreptul muncii ca să facă o plângere.

O cerere rezonabilă.

Va avea şi mesajele text, întregul schimb de replici despre un şef care se îndrăgosteşte de angajata lui. Şi că respectiva angajată a rămas fără alte locuri de muncă din cauza acelui şef. Nu poate da în judecată *dojo*-ul. Nu are un contract cu *dojo-ul.* Are un contract cu mine.

Stomacul mi se strânge şi mă blestem în tăcere.

Am comis-o din nou. Am amestecat afacerile cu plăcerea. Şi, de data aceasta, rezultatele pot fi dezastruoase. De data asta, nu este vorba despre ghinionul meu cu femeile. Vina îmi aparţine sută la sută, iar asta este mult mai rău decât un sendviş otrăvit.

Ar fi trebuit să renunţ la Natalie cu mult timp în urmă.

33

Fac tot posibilul să-mi ascund teama galopantă care mă străbate în timp ce ne oprim la Lila, în drum spre tribunal. Mai că mă gândesc să le evit pe Lila şi pe Natalie, dar, după problemele pe care le-am avut data trecută cu această lucrare, nu pot să nu mă duc. în plus, s-ar putea ca acum să am nevoie de banii Lilei mai mult ca niciodată. Nici c-aş putea fi mai fericit că eu şi Natalie depunem dosarul peste trei ore. Mi-aş dori să pot accelera procesul.

Ceasul ticăie tare în urechea mea, cu fiecare secundă care trece, în timp ce analizăm planurile pentru remode- larea bucătăriei.

Mă concentrez în timp ce vorbim, fiind atent numai la lucrare, nu la femeia căreia tocmai i-am tras-o şi care va încerca să mi-o tragă. N-o voi lăsa. I-am trimis un mesaj lui Chase că trebuie să discut din nou cu vărul lui şi sunt sigur că, imediat ce amicul meu termină de scos o perie de păr dintr-un timpan sau un degetar dintr-un buric, mă va suna.

— Ar trebui să o finalizăm în câteva săptămâni, spun eu răspicat.

Tensiunea se răsuceşte în mine atât de strâns. încât aş putea ceda în orice clipă.

— Sunt atât de încântată că s-a rezolvat, spune Lila şi pune o mână pe umărul lui Natalie. Iar această femeie merită toate laudele. Faptul că am ajuns să o cunosc în

timpul cursului de tehnici de autoapărare m-a ajutat să imi dau seama că îmi doream ca această remodelare sa se întâmple şi cum am putea face să funcţioneze treaba. Eram speriată, dar ea m-a încurajat.

Ochii mei se măresc până la dimensiunea unui ocean.

— Aşa a făcut?

Lila încuviinţează din cap.

— Are grijă de tine.

— Sunt convins că aşa este, spun eu, iar imaginea devine şi mai clară.

Natalie trebuie să fi muncit pe brânci pentru a obţine această lucrare pentru noi, poate pentru a încerca să pretindă că e şi ea la conducerea afacerii mele.

La naiba, la naiba, la naiba! Ce pisicuţă şireată este! Se strecoară peste tot. Vârându-se în fiecare nenorocită de geantă.

— Ah, Natalie. Să nu uit să-ţi arăt dulapul, spune Lila cu un zâmbet luminos.

Natalie imi pune o mână pe braţ.

— Lila mi-a vorbit cu entuziasm despre dulapul de aici în timpul cursului de tehnici de autoapărare de săptămâna trecută şi abia aşteptam să-l văd.

în timp ce Lila o conduce spre dulap, nu pot să mă gândesc decât la faptul că sunt cu o oră mai aproape de a pune capăt acestei nenorocite de uniuni cu femeia pe care tocmai am regulat-o.

Funcţionarul mustăcios, cu ochelari cu rame din sârmă, ia hârtiile, le capsează şi le ştampilează cu data

— Acestea vor fi depuse astăzi şi vă vom

anunța în câteva săptămâni când se va acorda anularea, spune el. fără să ridice privirea.

Vocea lui monotonă ar trebui să îmi zgârie urechile, dar sună ca o muzică dulce, pentru că sunt cu un pas mai aproape de a o scoate pe această femeie din viaţa mea,

Natalie se balansează pe vârfurile picioarelor.

— Mulţumesc foarte mult! spune ea, şi nimeni, nici măcar Mr. Proper însuşi, nu-i poate şterge zâmbetul de pe chip.

Este atât de fericită că se desparte de mine, iar asta este enervant. Suspect. încă o dovadă împotriva ei.

Bat cu degetele în lemnul uzat al ghişeului funcţionarului.

— Cât durează? îl întreb pe Nea Plictis.

— Câteva săptămâni, zice el pe un ton tărăgănat.

— Dar, în medie, câteva săptămâni înseamnă o săptămână, două săptămâni, trei săptămâni, patru săptămâni?

încet, ca şi cum l-ar costa ceva să-şi înalţe capul, îşi ridică privirea.

— Câteva săptămâni, repetă el, ceea ce s-ar traduce liber prin .Taci naibii din gură".

— Dar ce înseamnă asta în general?

îmi aruncă o privire de „Tu faci mişto de mine".

— înseamnă mai mult de o zi şi mai puţin decât multe zile.

Oftez, dar, ca un câine cu un os în gură, nu mă las.

— Puteţi să-mi spuneţi, vă rog?

Natalie mă apucă de braţ.

— Wyatt, spune ea, cu blândeţe, a zis câteva săptămâni.

— Dar aş vrea să ştiu ce înseamnă aceste „câteva săptămâni”, îi spun eu.

Ea înghite în sec şi îşi întoarce privirea de la m Mă răsucesc înapoi către individ, încercând să folosi miere în loc de oţet.

— V-aş fi foarte recunoscător dacă aţi putea să n daţi o estimare aproximativă. Doar să mai restrângeţi un pic intervalul, vă rog frumos?

îmi împreunez mâinile ca într-o rugăciune, sperând să înţeleagă că îl implor şi că va fi milostiv.

îşi desface încă o dată buzele crăpate.

— lată o estimare aproximativă, spune el, arborând un zâmbet simandicos. Câteva săptămâni.

Ne întinde un exemplar al documentelor, sună din clopoţelul de argint de la ghişeul său şi strigă un „Următorul”.

Mergem pe holul tribunalului, îndreptându-ne spre ieşire.

— Hei. Vrei să-mi spui despre ce-a fost vorba? întreabă Natalie.

îmi trec o mână prin păr şi mormăi:

— Nu vreau decât să se termine toată afurisita asta de treabă.

— Păi, da, spune ea, dându-şi ochii peste cap. Asta este evident.

— Nu încerca să te prefaci că nu vrei şi tu acelaşi lucru, îi arunc când ajungem la ieşire.

împing uşa şi o ţin deschisă pentru ea. Manierele încă au importanţa lor, chiar şi atunci când totul se destramă.

Iese în lumina puternică a soarelui de după-amiază din Vegas, punându-şi mâna streaşină la ochi pentru a-i proteja.

— Tu ai vrut-o, spune ea cu răceală. Tu ţi-ai dorit asta.

Mă încrunt

-O?

— Ai făcut să fie clar de la început cât de mult ţi-ai dorit asta, Wyatt, spune ea, iar acum tonul ei este exasperat. Din cauza mea.

Îşi ridică mâinile.

— Am crezut că vei fi fericit. Am crezut că asta îţi doreai. De ce nu eşti fericit?

— Crezi că ar trebui să fiu fericit? îi arunc înapoi, şi frustrarea începe să clocotească şi să iasă la suprafaţă.

Aştept ca ea să lovească. Trebuie să fiu pregătit pentru ambuscada ei.

— Credeam că vom ieşi împreună?

— Ţi-ar plăcea asta, nu-i aşa?

Este mult mai multă blamare în tonul meu decât am intenţionat.

Se îndepărtează de mine. Ridică ambele palme în semn dar de .Nu mă atinge". Se holbează la mine ca şi cum aş fi cineva pe care nici măcar nu-l cunoaşte.

Ochii ei albaştri mă studiază înainte de a vorbi. în ei văd groaza îndreptată spre mine. Este îngrozită de mine.

— De ce te porţi atât de îngrozitor?

Vocea i se frânge.

— Am făcut asta pentru că aşa ai vrut tu. Tu m-ai făcut să pro...

Apoi, îşi duce mâna la gură.

Cuvintele ei îmi gâdilă ceva în minte. Cuvinte rostite slab, şi mă străduiesc să le aud. Fragmente de amintiri îmi rulează în cap, şi simt că sunt ale *mele.* Cum ar fi lucrurile pe care i le-am spus în noaptea în care ne-am căsătorit. în timp ce se auzea o melodie. Melodia noastră.

Promite-mi, promite-mi, promite-mi.

Ce naiba i-am cerut să facă?

Iar acum, este rândul meu să îi cercetez chip_u| Buzele îi tremură, iar ochii îi sunt umezi, de parcă s-ar

strădui să nu plângă. Durerea pe care am simţit-o zile întregi revine, se înfige în mine, ca şi cum animalul care a făcut acea gaură încearcă să-mi spună ceva. Că po„t„ nu Natalie este cauza îndoielii pe care o am. Poate că ea reprezintă sfârşitul acestei îndoieli.

Trecându-mi o mână de-a lungul gâtului, încerc să-mi dau seama ce înseamnă acest moment. Şi, mai ales, ce cred eu că este adevărat. Văzându-i ochii serioşi şi expresia sinceră, nu ştiu cum ar putea plănui să mă tragă pe sfoară. Nu ştiu cum ar putea să mă înjunghie pe la spate. Femeia asta... Nu este genul ei.

Spuneţi-i instinct.

Spuneţi-i o senzaţie.

Este adevărat.

întrebarea acum este dacă le pot da ascultare. Dacă m-am fript o dată înseamnă că mă voi frige din nou?

în mintea mea se derulează o rolă de imagini – toate momentele petrecute împreună, până la acel muget din avion. Chiar dacă afurisitul de mesaj primit de ea m-a făcut să vreau s-o iau la goană, inima îmi spune că am greşit. Inima îmi spune să rămân.

Doar pentru că nu acord încredere cu uşurinţă nu înseamnă că nu ar trebui să nu o cred pe această femeie. Dacă există cineva în care ar trebui să am încredere, acea persoană este Natalie. Şi, dacă nu încerc să îmi repar greşeala acum, o voi pierde. Este un risc pe care nu mi-l pot asuma, cu sau fără dovezi.

Mă hazardez.

— Nat, îmi pare rău, spun încet, întinzându-mi o mână spre ea. Sunt o epavă în momentul ăsta. Dar sunt înnebunit după tine şi nu vreau ca asta să se termine, spun, şi este un început.

Este singurul început de care sunt în stare acum.

— Nici eu nu am vrut.

fiu am vrui.

_ Dar acum vrei? întreb pe un ton şovăitor.

_ Nu-mi place cum mi-ai vorbit adineauri.

Simt cum mi se strânge inima. Aici, pe treptele

tribunalului. ea urcă, eu cobor. Mă întind spre braţul ei. 0
apuc de mână.

_ Aşa se termină totul?

Vocea mea abia dacă seamănă cu a mea.

Şi a ei este o şoaptă.

_ Tu să-mi spui.

Vreau să o întreb despre mesajul primit, despre apei, despre avocat. Vreau s-o întreb ce i-am promis. Vreau să ştiu dacă am dat-o în bară iremediabil. Mai presus de toate, vreau să ştiu dacă există vreo şansă de a-mi repara greşeala.

Dar, înainte să pot vorbi din nou, ea ridică o mână.

— Nu pot să vorbesc cu tine acutn. Putem vorbi mai târziu, dacă te hotărăşti să te porţi cu mine aşa cum ai Scut-o întotdeauna, nu aşa cum te-ai purtat adineauri. Şi chiar sper că poţi face asta. Dar, acum, am nevoie de o pauză. Am Scut ceva nebunesc şi, probabil, prostesc. Aşa că mă voi duce să discut cu Lila în legătură cu dulapul ei, pentru că asta îmi va lua gândul de la e-mailul pe care urmează să-l primeşti.

Coboară treptele şi cheamă un taxi care o duce departe de mine.

34

Nu există niciun e-mail.

Continui să verific dacă imi trimite ceva, în timp ce comand un Uber şi o sun pe Lila să o întreb dacă vrea să mă duc acum să mă apuc de lucru.

Vocea ei este dulce, dar fermă.

— De ce nu-ţi iei liber în după-amiaza asta? Sunt cu Natalie şi avem câteva lucruri de făcut.

Pe funda], jur că o aud pe Natalie plângând. Sunetul îmi răsucește un cuţit în inimă. Aş vrea să o pot consola, dar nu sunt cel cu care vrea să fie acum.

— Bine. Aveţi grijă de ea, vă rog.

— Bineînţeles. Şi întoarce-te mai târziu, adaugă Lila, apoi zice mai încet: Uneori, o femeie are nevoie de câteva momente de singurătate.

— Mulţumesc!

Chiar dacă inima îmi este sfâşiată de propria prostie, mă cuprinde, pentru scurt timp, o stare de calm datorită sfatului Ulei. Femeia asta a fost întotdeauna bună cu noi. Va avea grijă de Natalie în timp ce eu mă gândesc cum să rezolv tâmpenia pe care am făcut-o. închid şi îmi verific din nou e-mailul. Nimic.

întreaga după-amiază se profilează în faţa mea ca o gaură neagră uriaşă. Vreau să muncesc, să dau cu ciocanul, să agăţ şi să găuresc, nu să hoinăresc fără ţintă

printr-un oraş pe care abia îl cunosc, şi toate astecauză că sunt un idiot încăpăţânat.

Dar, în timp ce şoferul intră pe bulevardul princ în drum spre Bellagio, îmi dau seama că ăsta nu-i doa^' oraş pe care abia de îl cunosc. Acesta este oraşul în ' Un am început această poveste de dragoste cu Natalie şi^T oraşul în care nu vreau să se încheie povestea. *'

Mă aplec şi îl întreb pe şofer dacă putem schimba destinaţia.

— Sigur că da. încotro?

— Dă-mi un minut să găsesc adresa, spun, făcând o căutare rapidă pe telefon.

Eu găsesc adresa, iar el o introduce în GPS.

Zece minute mai târziu, mă îndrept spre o capelă, căutând un tip îmbrăcat într-un costum mulat auriu. Vreau să-l întreb pe Larry dacă îşi aminteşte de nunta mea. Dacă mă poate ajuta să-mi dau seama unde am dat-o în bară. Mă agăţ de un pai, dar nu am de ce altceva să mă agăţ.

Odată ce intru în capelă şi aud muzica, sunt propulsat înapoi în timp, în noaptea nunţii mele, când Elvis cânta despre cum nu se putea abţine să nu se îndrăgostească.

Şi, în timp ce cel mai romantic dintre cântecele romantice se aude din nou, notele deblochează cumva cuvintele slabe care îmi gâdilau mintea cu doar o oră în urmă. Ceaţa provocată de beţia de la ceremonia nunţii mele nu mai este o negură. Se limpezeşte, şi pot auzi tot ce am spus după jurăminte.

Mă duc împleticindu-mă către o bancă, în timp ce amintirea mă izbeşte ca un tsunami.

Stau în fata altarului, ii fin mâini/e într-ale mele şi n,a uit în ochii ei, în timp ce Eluis se aude ca fundal sonor al ceremoniei.

- Eşti frumoasă, Nat, şi, în fiecare zi, când te văd la serviciu, mă gândesc cât de mult îmi place să vin la birou şi să lucrez cu hne_ Dar nu doar Pentru că eşti superbâ- Datorită (ie. afacerea merge mai bine. O apuc mai strâns de mâini, (inând-o bine, asigurându-mă că ştie. chiar şi în starea mea de ebrietate, că tot ce spun vine din inimă. Datorită (ie, lucrurile sunt distractive, dar merg şi foarte bine. Fără tine, afacerea nu înseamnă ; nimic.

Ea clatină din cap, dar nu îşi poate reţine un zâmbet.

— Nu este adevărat. Eşti atât de talentat.

Elvis cântă despre proştii care se aruncă cu capul înainte, iar acest cuvânt – proşti – îmi rămâne în minte. Nu vreau să Jiu prostit din nou. Nu-mi pot asuma acest risc.

— Nu, este adevărat. Ai schimbat firma, şi nu pot să-ti mulţumesc îndeajuns. Şi sunt al naibii de norocos că putem continua să lucrăm împreună. Vrei, nu-i aşa?

Ea încuviinţează din cap, râzând.

— Bineînţeles că da. De ce? Doar nu ai de gând să mă concediezi în seara asta, nu-i aşa?

Mă apropii mai mult de ea, ii depun un sărut neîndemânatic pe buze şi îi spun că nu.

— Nu. Nu. Nu. tn niciun caz nu te concediez. Dar trebuie să ştii că, din cauza serviciului, nu putem rămâne căsătoriţi. M-am simţit al naibii de bine cu tine şi vreau mult mai mult, dar trebuie să obţinem o anulare mâine-

dimineață.

Ochii ei sunt extrem de serioși, chiar dacă sughiță.

— Păi, bineînțeles.

Apoi, o apuc şi mai strâns de degete.

— Noaptea asta a fost incredibilă, iar o parte din mine se simte exact ca în cântecul ăsta, pentru că ¡mi „ imposibil să nu mă îndrăgostesc de tine.

Face ochii mari surprinsă, şi poate chiar cuprinsă de speranţă, dar eu îi dau înainte cu restul gândurilor neplanificate, pe care pur şi simplu trebuie să i le împărtăşesc acum.

— Dar, când se întâmplă asta, Nat, fac greşeli şi o dau în bară, şi o dau în bară pentru că mă port ca un prost şi sunt prea încrezător. M-am fript. Aşa că nu lăsa să mi se întâmple asta. Vreau să continuăm să lucrăm împreună. Tu nu vrei?

— Ba da, Dumnezeule, ba da.
— Atunci, promite-mi ceva.
— Ce anume?

— Promite-mi că mâine vom termina cu asta. Că vei divorţa de mine. Probabil îţi voi cere să rămâi cu mine pentru că sunt deja nebun după tine. Probabil te voi ruga de o grămadă de ori. O să încerc totul ca să te conving, dar vreau să-mi promiţi că, indiferent de cât de convingător sunt, vom pune capăt căsniciei. Pentru că nu pot amesteca afacerile cu plăcerea. Este punctul meu vulnerabil, şi am nevoie să mă ajuţi. Promite-mi, promite-mi, promite-mi, spun, înghiţind cu greutate, apoi aştept.

Dar nu pentru mult timp.

Ochii ei sunt plini de adevăr în timp ce-mi răspunde cu solemnitate:

— îţi promit, Wyatt. îţi promit. îţi promit. Şi înţeleg. înţeleg. Chiar înţeleg.

***îmi* cuprind fruntea cu palma, tn timp ce totul se transformă într-o retrospectivă extrem de clară. De aceea

MARRI.t; D_A

a rămas fermă pe poziţii. Pentru că aşn i-am cerul eu Iii naiba, am implorat-o să-mi păzească spatele. Am pas-o sj jure că va respecta planul. Chiar i-am mai spus asta o dată în ziua în care i-am rupt cecul.

Ţi-am fiicuţ o promisiune şi intenţionez, al naibii Je mult să mă fin de ea, fie că băusem câteva beri, fie că nu. Sunt un om de cuvânt şi mă aştept ca oamenii cu care lucrez să mă trateze ca atare şi să se comporte la fel.

Şi-a ţinut promisiunea pe care i-am cerut să o respecte. M-a protejat de mine însumi. Dar acum eu sunt cel care şi-a încălcat alte promisiuni faţă de ea. Cele nespuse, care au fost făcute prin felul în care ne-am sărutat, prin momentele pe care le-am petrecut împreună, prin felul în care ne potriveam atât de bine împreună.

Ţinându-mă de banca din faţa mea, mă ridic şi aproape că mă ciocnesc de un bărbat îmbrăcat într-o salopetă aurie.

— Salutare! Vrei să te căsătoreşti astăzi, fiule?

Nu-i răspund pentru că îmi bâzâie telefonul, şi, în sfârşit, e-mailul ei ajunge la destinaţie. Este de la avocatul ei, dar ea este trecută în cc, iar cuvintele sunt ale ei. Cu cea mai rapidă glisare din istoria omenirii, deschid mesajul şi citesc ultimul lucru pe care mă aşteptam să-l văd.

Dragă Wyatt,

Te rog să accepţi acest mesaj ca fiind cererea mea de demisie. Mi-a plăcut fiecare moment în care am lucrat cu tine. A fost distractiv, provocator şi extrem de productiv. Dar nu pot lucra cu tine dacă vreau să fiu cu tine. Şi vreau. Chiar vreau să fiu a ta. Aşa că mă hazardez şi fac alegerea care ne va permite să fim împreună. Am consultat un avocat specializat în dreptul muncii pentru a mă

35

în domeniul meu de activitate, am dezvoltat o specialitate: remodelarea.

Refacerea completă a unei bucătării este abilitatea mea cheie. Știu de ce materiale am nevoie și ce unelte trebuie să folosesc, și am devenit un maestru în respectarea termenelor-limită.

Totuși, aceasta ar putea fi cea mai dificilă remodelare pe care am încercat-o vreodată, având în vedere bila de demolat pe care am folosit-o astăzi mai devreme pe uniunea dintre noi. Dar întocmesc rapid o listă de materiale și apoi le adun, începând de la hotelul New York-New York.

Odată intrat pe ușă, o iau la goană.

Bine. Nu este adevărat.

Dacă aș fi luat-o la goană, probabil că cei de la securitate ar fi sărit pe mine.

Dar, cu siguranță, merg cu pas grăbit. Prin cazinou, pe lângă magazine, pe scările rulante și pe lângă sala de jocuri, uitându-mă cu nostalgie la perdeaua neagră care ascunde aparatul de pinball. Nu mă duc la intrare. în schimb, mă îndrept spre ieșire.

O grămadă de clienți se revarsă din roller-coaster, în bătaia vântului și plini de adrenalina unei călătorii cu capu-n jos, buclă după buclă.

35

în domeniul meu de activitate, am dezvoltat o specialitate: remodelarea.

Refacerea completă a unei bucătării este

abilitatea mea cheie. Ştiu de ce materiale am nevoie şi ce unelte trebuie să folosesc, şi am devenit un maestru în respectarea termenelor-limită.

Totuşi, aceasta ar putea fi cea mai dificilă remodelare pe care am încercat-o vreodată, având în vedere bila de demolat pe care am folosit-o astăzi mai devreme pe uniunea dintre noi. Dar întocmesc rapid o listă de materiale şi apoi le adun, începând de la hotelul New York-New York.

Odată intrat pe uşă, o iau la goană.

Bine. Nu este adevărat.

Dacă aş fi luat-o la goană, probabil că cei de la securitate ar fi sărit pe mine.

Dar, cu siguranţă, merg cu pas grăbit. Prin cazinou, pe lângă magazine, pe scările rulante şi pe lângă sala de jocuri, uitându-mă cu nostalgie la perdeaua neagră care ascunde aparatul de pinball. Nu mă duc la intrare. în schimb, mă îndrept spre ieşire.

0 grămadă de clienţi se revarsă din roller-coaster, în bătaia vântului şi plini de adrenalina unei călătorii cu capu-n jos, buclă după buclă.

Aici am avut prima aventură cu Natalie ajung la ghişeul ile poze, sunt pregătit şi hotărât să' ' [An0] dovada. Originalul este în siguranţă În mine ne, if*"" fericire, aceeaşi femeie care a lucrat în acea se [Lin] aici şi astăzi – bruneta veselă cu codiţe şi ochelari '[M]" doar că astăzi pârul ii este strâns într-o coadă d" porneşte din vârful capului. **

— Cu ce vă pot ajuta?

îmi oferă un zâmbet prietenos.

Urmez încâ o dată sfatul lui Chase – fac opusul ceea ce am făcut mai devreme. în loc să-mi vârs frustra rea pe ea. aşa cum am făcut cu funcţionarul, îmi [spun] rugămintea cu glas mieros.

— Bună ziua. Acum două luni. am fost aici cu femeia de care tocmai mi-am dat seama că sunt îndrăgostit nebuneşte.

Ochii brunetei se aprind, iar eu continui, indicându-i data şi ora aproximativă.

— Ne-am făcut o poză, iar numărul nostru a fost şaisprezece. Dară există vreo şansă să o găsiţi şi să-mi tipăriţi o copie, v-aş fi incredibil de recunoscător şi aş plăti cu plăcere dublu, triplu. Oricât. Am nevoie de această fotografie, pentru a-i arăta cât de bine ne pulem potrivi împreună.

Bruneta îşi împreunează mâinile în dreptul inimii.

— Iubesc la nebunie acest oraş. Vegasul este plin de poveşti de dragoste. Se îndreaptă de spate şi adoptă o atitudine serioasă Categoric o voi găsi pentru dumneavoastră, puteţi fi sigur.

Zece minute mai târziu, ies din New York-New York cu o copie cu mine şi Natalie sus, în roller-coaster. entuziasmaţi unul de celălalt.

Apoi. intru într-un magazin de pe colţ, folosesc telefonu! pentru a căuta o fotografie online, mi-o tnmit pe e mail şi o imprim. Cumpăr două rame Oupâ aceea.

mă opresc la Wynn şi, douăzeci de minute mai târziu, am materialele de care am nevoie pentru o remodelare jtnaibii de bună.

Singurul lucru **care mai** lipseşte este ***ea.***

Fiind cuprins **de o** nouă stare **de** nelinişte, **o** sun pe Natalie.

Telefonul ei sună, şi sună, şi sună, apoi intră mesageria vocală. Am un scurt moment de îngrijorare şi mă întreb dacă nu cumva mă evită. Dar ridic din umeri şi o sun pe Lila.

— Bună, Wyatt.

— Bună, o caut pe Natalie. Este pe-acolo?

— Este, dar suntem ocupate cu cumpărăturile. Mai lasâ-ne puţin, şi cred că va fi gata.

— Unde sunteţi?

Râde.

— Ah, Wyatt. Natalie mă ajută cu câteva lucruri pe care trebuie să le organizez şi se simte foarte bine aici. Nu-ţi face griji. Ne vedem în curând!

Şi rânjesc în timp ce închid.

Ó, da, o să mă vedeţi foarte curând.

Am sentimentul că ştiu unde este femeia pe care o vreau. Pentru că o cunosc. Ştiu ce-i place.

Mi-a spus că ar putea trăi fericită aici. Că acesta este locul ei preferat din Univers.

Şi, din moment ce o ajută pe Lila cu dulapul ei, spune-mi Sherlock, dar sunt al naibii de sigur că o voi găsi pe Natalie în cutia asta mare nu prea departe de bulevardul principal.

Când mă lasă taxiul, spun o rugăciune rapidă către Univers ca să o găsesc şi să fac nu doar un pas, ci toţi paşii necesari pentru a-mi repara greşeala. în timp ce uşile se deschid, scrutez The Container Store, sperând să zăr o dâră de păr blond, un indiciu de picioare puternice ^ sclipire de rochie de vară portocalie.

Rochia aia. Dumnezeule, rochia aia. îmi lasă g$_{\text{ura}}$

apă când îmi aduc aminte cum arăta îmbrăcată cu ea şi de ce era atât de al naibii de fericită azi la tribunal. Pentru că îmi dădea tot ce credea că-mi doresc. Pentru că mă iubeşte.

Mă iubeşte, la naiba.

Merg pe culoar, plimbându-mi privirea dintr-o parte în alta peste marea de accesorii de bucătărie marca Tupperware, cutii de pălării, dulapuri de dosare din pânză, recipiente de mâncare pentru pisici, suporturi pentru ornamente, cădiţe de duş, coşuri de rufe, suporturi pentru pastile de toate mărimile imaginabile, umeraşe şi pungi pentru haine şi, în sfârşit, ajung pe tărâmul organizatoarelor de dulapuri.

Portocaliu.

Văd ceva portocaliu.

Şi mi se pare că aşa arată fericirea pentru mine. Că aşa sunt toate amintirile mele preferate şi tot ce îmi doresc pentru viitorul meu.

Este cu spatele la mine şi ţine un sertar de pantofi, arătându-i-l Lilei.

— Şi apoi, pui asta pe raftul din mijloc, şi te ajută să-ţi sortezi toţi pantofii, spune Natalie, iar vocea ei mă umple de speranţă.

Sper că nu am pierdut-o. Sper să-mi reuşească figura. Sper că nu mă crede nebun.

Lila îmi întâlneşte privirea, privirea i se luminează, dar îşi schimbă repede expresia. Natalie îşi dă probabil seama totuşi că sunt aici, pentru că se întoarce într-o clipă, vizibil surprinsă.

Şi nu mă mai gândesc, şi nu mai s<cr. şi „.i mă mai inm,b. Pur şi simplu,/or.

Mă apropii dc ca şi îi vorbesc din inimă. Nu este ^m,piicat să-i spun că ca este aleasa.

_ Ar fi trebuit să fac multe lucruri altfel, Nat. Ar ti trebuit să-ţi spun mai întâi că te iubesc. Pentru că te iubesc. Te iubesc ca un nebun, şi poate că, uneori, asta „ă înnebuneşte.

Un colţ al buzelor i se ridică, de parcă ar încerca să-şi înfrâneze un zâmbet.

- N-ar fi trebuit să depun astăzi cererea de anulare. Nu ar fi trebuit să mă port ca un nemernic pe treptele tribunalului, când tu pur şi simplu făceai cel mai ridicol lucru pe care ţi l-am cerut vreodată. Şi, mai presus de toate, nu ar fi trebuit să-ţi cer niciodată să-ţi ţii o promisiune atât de nedreaptă în noaptea în care ne-am căsătorit.

- Este în regulă, Wyatt, spune ea, iar vocea îi este uşoară ca un fulg. Mi-am ţinut-o pentru că era ceva ce conta pentru tine.

Scutur din cap, supărat din nou pe mine însumi, dar şi mai îndrăgostit de această femeie. Lila face câţiva paşi înapoi, acordându-ne puţin spaţiu, în timp ce eu continui:

- Abia dacă îmi amintesc ceremonia noastră, darămite toate lucrurile pe care ţi le-am spus. Şi asta nu este o scuză, dar este adevărul. Mi le amintesc acum pentru că m-am întors la capelă în după-amiaza asta, şi cânta melodia aceea. *Can't Help Falling în Love.* Ştiu că am simţit-o în seara aia, iar acum o simt de un milion de ori mai mult.

Vine şi mai aproape de mine, iar asta îmi dă curaj. La fel şi expresia de pe faţa ei – blândă şi grijulie –, apoi cuvintele pe care le mimează cu buzele. „Şi eu." Vreau să o sărut, dar mai am atât de multe de spus.

— Nu sunt beat acum. Sunt complet treaz şi ¡ł,
o a doua şansă. Sunt îndrăgostit de tine cu sălbăticie nebunește, până la paroxism, şi am adus această poză ca să-ţi reamintesc cât de uimitori suntem împreună.

Ochii îi sclipesc în timp ce îi înmânez fotografia.

— Nu, nu mi-ai adus fotografia în care am buzele în formă de *O,* spune ea, supărată, dar nu furioasă.

Este din nou jucăuşă, iar mie îmi place la nebunie tonul ei.

Nu mă pot abţine şi rânjesc.

— Este mult mai mult decât o simplă fotografie în care ai buzele în formă de O, draga mea. Aici, spun, arătând spre poza din rama de carton, suntem noi doi împreună. Aşa arătăm noi doi împreună. Am adus asta ca să-ţi amintesc faptul că aici am început. în acea noapte, în acel moment. Şi vreau ca noi să fim aşa.

îi tremură buzele, iar ochii îi strălucesc plini de lacrimi.

— Vreau să ne dăm în continuare în roller-coaster. Să ne urcăm în el din nou şi din nou. Să continuăm să ne căţărăm, să cădem şi să ne răstumăm cu capul în jos, chiar dacă ni se face greaţă sau ne înnebunește. Vreau să simt toată bucuria şi entuziasmul alături de tine. Urcuşurile şi coborâşurile. Pentru că a te iubi este ca o plimbare cu roller-coasterul, şi nu vreau să se oprească.

Ea îşi apasă mâinile pe pieptul meu, strângând în pumni ţesătura cămăşii. Vocea îi este plină de emoţie, iar ea este pe punctul de a plânge.

— Wyatt, am insistat asupra anulării doar pentru că am promis că o voi face. Am facut-o pentru că te iubesc. Pentru că am crezut că îţi doreşti asta. Pentru că ştiu cât de mult contează promisiunile pentru tine. De aceea am plâns mai devreme în camera de hotel. Pentru că ştiam că trebuia să o fac, dar nu voiam.

Şi chiar te iubesc. Te iubesc atât de mult, încât nu pot rămâne supărată.

o mângâi pe braţul dezgolit, pentru că nu am cum sj nu o ating. în urma atingerii, pielea i se face de găină Expir un oftat de uşurare.

_ Dar trebuie să-ţi mărturisesc ceva. înainte de a pleca din camera ta în această dimineaţă, am văzut apărând pe ecran numele firmei de avocatură. Al firmei care ţi-a trimis scrisoarea mai târziu.

Privirea ei devine întrebătoare.

~~ Da?

încuviinţez din cap, înghit în sec şi spun adevărul.

— M-am speriat şi am crezut că înseamnă altceva. Ceva rău. Din cauza asta m-am purtat ca un nesimţit la tribunal. Dar apoi, mi-am dat seama de cât de ridicol era asta cu mult înainte ca tu să trimiţi e-mailul. Numai că, de data asta, nu trebuia să-l văd pe boschetar cum mănâncă sendvişul ca să ştiu că sunt în siguranţă. Pentru că te cunosc şi îţi cunosc inima. Sper doar că nu am dat-o de gatd prea tare cu atitudinea de rahat cu care te-am tratat.

Ea mă apucă şi mai strâns de cămaşă. Mă priveşte aprig şi tandru.

— N-ai făcut-o. Deloc. îţi jur.

Apoi, spune, cu un râset jucăuş:

— Dar intenţionez pe deplin să îţi fac o farsă cu un sendviş într-o bună zi.

Râd uşor.

— Ai face bine. Dar, chiar dacă am dat puţin lucrurile peste cap, vreau să le îndrept/oarfe mu/t. Pentru că aşa putem fi noi.

Mai arăt încă o dată către fotografie.

— Şi putem fi şi acest cuplu, spun, inspirând adânc să îmi adun curajul în timp ce bag mâna în punga de la farmacie şi scot o fotografie înrămată cu doi giboni legă- nându-se pe o creangă într-un copac.

Ea râde.

— Vrei să fim... giboni?

Mă întind spre mâna ei.

— Nat, ştiai că gibonii sunt una dintre putj specii care se împerechează pe viaţă? nere

— Alături de termite, castori şi lebede, adaugă ridicând fericită din umeri. Am căutat. Mi s-a părut c^' ce ţi-ar face plăcere să ştii. era

Inima mea dansează un dans sălbatic – pentru că voia să ştie şi voia să împărtăşească.

— Am spus că îţi cer o a doua şansă şi am vorbit serios, spun, uitându-mă ţintă în ochii ei. Dar nu doar şansa de a ieşi împreună. Nu doar şansa de a ieşi să cinăm. Nu pariez un jeton de cinci dolari pe roşu.

Mă pun în genunchi, iar ea face ochii mari. Eram neliniştit înainte, dar acum nu mai sunt. Niciodată nu am fost atât de sigur de ceea ce vreau şi de ceea ce am nevoie.

— Merg până la capăt şi îţi cer o a doua şansă la căsătorie. Vreau să mă întorc acasă, la New York, să locuiesc cu tine şi să împart o viaţă cu tine – şi vreau să fii soţia mea. Hai să rămânem căsătoriţi! La naiba, hai să ne căsătorim din nou. Să ne reînnoim jurămintele. Căsătorește-te cu mine din nou şi din nou. în fiecare an. Să facem din asta o chestie numai a noastră.

Face ochii cât roata de caşcaval şi îi pică faţa.

— Dumnezeule mare! icneşte ea.

Scot cadoul pe care l-am cumpărat de la Wynn – magazinul de bijuterii de lux din cel mai luxos hotel. Deschid cutia de catifea albastră şi îi arăt un diamant de două carate cu tăietură de smarald.

— Fii gibonul meu, spun cu o speranţă sălbatică.

Cade în genunchi, îşi aruncă braţele în jurul meu şi
mă sărută de parcă şi-ar dori aceleaşi lucruri. Au trecut doar câteva ore fără să o sărut, dar, la dracu', este al naibii de bine să o fac din nou, să îi simt buzele pe ale mele.

l" unde le este locul! Când Întrerupe sărutul, îmi întâi- te privirea şi îmi [s]Pune „mcet' dulce: [nei] _ voi fi gibonul tău. Dar nu ştiai că deja sunt?

Zâmbetul ăla care e cea mai mare bucurie a mea se «pândeşte pe chipul ei frumos, şi nu-mi vine să cred cât de norocos sunt.

— Ah, şi în legătură cu scrisoarea de demisie pe care -ai trimis-o, încep eu, ducându-mi degetul la bărbie.

^ avut altă idee.

_ Spune-mi! **zice ea,** aproape **ţopăind.**

Dar apoi se opreşte, iar zâmbetul ei dispare în timp [w] se uită la ceas.

_ Wyatt, şopteşte ea, cu vocea aia moale care prevesteşte probleme.

Inima începe să-mi bată mai repede.

_ Ce s-a întâmplat?

— Trebuie să plecăm. Se închide tribunalul. Ne depun actele de anulare a căsătoriei.

O apuc de mână şi o trag în sus.

— Nu vreau ca această căsătorie să fie anulată.

— Nici eu.

Lila intervine:

— Haideţi să luăm maşina mea. Cred că asta ar face o zână bună.

Şi, ştiţi, asta descrie destul de bine rolul ei în această poveste. Ne grăbim să ieşim din magazin, ne strecurăm în maşina neagră şi elegantă şi plecăm.

36

— Aaaaaaaaah.

Funcţionarul **ridică de** două **ori** din **umeri.**

— îmi pare foarte, foarte rău!

Tonul lui îmi spune că nu-i pare rău deloc.

— Vedeţi dumneavoastră, zice el, înclinându-şi capul într-o parte, din moment ce vă grăbeaţi atât de tare, m-am mai uitat încă o dată la actele dumneavoastră. Aţi fost atât de grijulii, încât aţi lăsat o notă de subsol în care explicaţi că aţi încercat să depuneţi dosarul la Easy Out Divorce. Şi – îşi drege vocea, ca şi cum s-ar pregăti să dea o replică –, din moment ce Easy Out Divorce este recunoscută acum drept escrocherie, instanţele au o ofertă temporară prin care oricine a fost înşelat de Easy Out poate obţine o anulare specială rapidă. Aşa că am depus rapid actele pentru dumneavoastră. Nu-i aşa că este grozav?

— Este? întreb, în timp ce mi se cocârjează umerii.

Funcţionarul îşi împreunează mâinile.

— Cu mare plăcere vă anunţ că astăzi v-a fost acordată anularea căsătoriei şi că această căsătorie a fost dizolvată.

Mă cuprinde deznădejdea.

Dar numai preţ de o secundă. Pentru că, acolo unde există o voinţă, există şi o cale.

— Nicio problemă, spun cu un zâmbet.

IV dntn asta, mă antrenez să fiu un hăint bu„ Pentru că băieţii buni câştigă.

iar acest băiat bun ştie că există mai mult de „ unealtă pentru a repara ceva stricat.

Mă întorc spre Natalie.

— Vrei să punem pariu că există o primărie sau un loc de genul ăsta unde ne-am putea căsători din nou? Hai să o facem cum trebuie. Să o facem acum.

Ea ridică din sprâncene şi îl întreabă pe funcţionar unde se desfăşoară ceremoniile civile.

El arată cu degetul în sus.

— Etajul şase. Biroul de Stare Civilă.

Ne înmânează hârtiile şi strigă un „Următorul".

După ce înşfăcăm o aprobare pentru căsătorie, o rugăm pe Lila să ne fie martoră şi confirmăm întâlnirea de la începutul serii, eu şi Natalie stăm în faţa judecătorului în biroul său şi ne căsătorim din nou.

De data aceasta, este mai simplu.
De data aceasta, suntem treji.

Nu există o capelă deschisă douăzeci şi patru de ore din douăzeci şi patru sau un fel de sosie de-a lui Elvis. Doar eu şi soţia mea, pecetluindu-ne dragostea încă o dată. Nu-i cer să o anuleze mâine, pentru că vreau să fiu legat de ea pentru totdeauna atunci când spunem „da".

Apoi, îmi sărut mireasa în a doua noastră căsătorie, chiar dacă este prima din punct de vedere legal. Dar cui îi pasă de detalii tehnice, când buzele mele sunt lipite de ale ei? Are un gust atât de plăcut, şi nu mă voi plictisi niciodată să o sărut. Capul mi se învârte datorită dulceţii pini ei, iar corpul meu se aprinde ca urmare a acestei legătun pe care o împărtăşim.

n ş l „ " Nu mai **1» de mine acum, spun când buzele noastre se despart.

Cu mâinile petrecute pe după „ât»l „

murmură:

— Nici nu vreau să scap.

în timp ce coborâm treptele tribunalului Spre apusul acestu. oraş, lăsand-o pe Ula pe cont propriu ^ amintesc de momentul de ma. devreme, când tom ™

Mă întind spre braţul ei. O apuc de mână.

_ Hei, hai să facem ca acesta să fie sfârşitul sfârsi ţuiui relaţiei noastre. Ce zici de asta?

Mă apucă de mână.

— Ar fi bine să fie sfârşitul despărţirii.

îmi trec degetele pe spatele rochiei ei.

— Cred că nu mai este rochia ta de anulare.

Ea face un gest către ţesătura portocalie.

— Este rochia mea de mireasă. Şi, ca să fiu sinceră, am purtat-o astăzi în speranţa că se va întâmpla aşa ceva.

— Eşti o maestră a planificării.

— De aceea ai nevoie de mine.

— Chiar am nevoie de tine. Şi de aceea vreau să-ţi spun planul meu legat de respingerea demisiei tale.

îşi înfăşoară braţele în jurul gâtului meu şi mă îndeamnă:

— Spune-mi! Dar fă-o repede, pentru că mi-ar plăcea foarte mult să ne consumăm căsătoria.

Se poate spune că propunerea mea o lasă fără cuvinte. Plânge din nou, şi sunt lacrimi de fericire. Când ne întoarcem în camera mea, i le şterg cu buzele, o dezbrac de toate hainele, apoi mă dezbrac şi eu.

Este goală în faţa mea, şi îmi dau seama că am mai făcut o singură dată dragoste fără haine pe noi. întotdeauna ne-am grăbit, am riscat, am ispitit soarta. Ultima dată când am fost lipiţi unul de altul, piele pe piele, a fost >n prima noastră noapte a nunţii, cu câteva luni în urmă.

Şi nu mă interesează ce spun instanţele de judecau despre desfacerea căsătoriilor. Nu există.

Niciodată **nu** se va întâmpla.

Am ajuns să fim împreună, iar acum suntem din nou un cuplu, aşa că mă alătur ei pe pat. Când intru în ea, amândoi gemem. Electricitatea mă străbate. Mă simt extrem de fericit în timp ce mă afund în ea, savurând felul în care ne potrivim. Ea geme fericită şi îmi întâlneşte privirea. Este intens felul în care ne privim unul pe celălalt. Felul în care vrem să privim unul în ochii celuilalt.

— Putem să facem asta în fiecare seară? întreabă ea torcând sexy, în timp ce îşi înfăşoară picioarele acelea superbe în jurul fundului meu.

— Şi în fiecare dimineaţă, spun pe nerăsuflate, şi ne mişcăm împreună. Vrei să ştii de ce?

— De ce? întreabă ea, în timp ce îşi arcuieşte spatele, iar buzele i se întredeschid.

— Pentru că îmi place să i-o trag soţiei mele, spun cu un geamăt gutural. Şi îmi iubesc soţia.

Sunt răsplătit cu un strigăt sălbatic de plăcere, apoi cu un altul, şi nu-i ia deloc mult timp să zboare pe culmi. Foarte curând, fac lucrul acela care îi place atât de mult — îmi dau drumul tare şi zgomotos. Este posibil chiar să fi răcnit ca un leu.

Mi-ar plăcea să spun că ne petrecem noaptea în roller-coastersauîn roata mare. Dar nu. Ne ţinem ocupaţi la orizontală. Toată noaptea. Este cât se poate de perfect pentru o noapte a nunţii. Şi nu spun asta doar pentru că am comandat o îngheţată Oreo de la room-service cândva în toiul nopţii.

Dar şi asta este în regulă. Şi chiar îmi plac biscuiţii Oreo.

EPILOG

Scara se sprijină pe peretele alb şi luminos din casa noastră. Natalie se echilibrează cu grijă pe treapta cea mai de sus, agăţând un semn. Presupun că aş fi putut face asta în locul ei, dar ea a insistat, iar femeia asta chiar adoră să pună mâna pe unelte.

Se pricepe să lucreze cu toate, dar este priceputâ în mod deosebit cu una care îmi aparţine, dacă înţelegeţi ce vreau să spun.

Oricum, iată *scara*. Vedeţi ce am făcut? Nu v-am lăsat cu ochii-n soare. V-am promis o poveste obscenă cu o scară de zugrav şi am de gând să v-o spun.

Este cocoţată pe scară pentru că ştie că îmi place priveliştea asta. Pe cine vreau să păcălesc? Ador priveliştea asta. Aşezat pe marginea canapelei din sufrageria noastră, savurez priveliştea din faţa mea – Natalie a mea, într-o fustă mică roz, care îi flutură în jurul coapselor.

— Te distrezi bine?

— Este prea *tare* ca să îmi pot desprinde privirea.

Ea râde, apoi ridică ciocanul şi bate, bate, bate, până când noul semn este agăţat pe perete. Avem unul la fel în birou. Scrie „Hammer & Hammer Carpentry & Construction". Am schimbat numele. Da, *noi*. Pentru că e al *nostru*. Totul ne aparţine.

Am învăţat că trebuie să oferi puţintel într-o relaţie. Sau, ar trebui să spun, să oferi mult. Natalie era dispusă să renunţe la mijloacele ei de trai pentru mine. Nu puteam s-o las să facă asta. în schimb, am găsit o altă soluţie. Ea a rămas, iar acum conducem afacerea împreună, ca soţ şj soţie. Eu mă ocup în continuare de construcţii; la unna urmei, eu sunt tâmplarul. Dar ea este magia. Ea este lipiciul. Ea a făcut ca această

afacere să prospere. Şi este a ei la fel de mult pe cât este şi a mea. O deţinem împreună. Uneori, îşi pune o centură de scule şi dă o mână de ajutor la finisarea unei lucrări, dar ne-am extins, în cele din urmă, iar acum avem angajaţi care sunt de încredere şi care vin la muncă.

Natalie se ocupă de toate. Ea face ca totul să meargă ca uns în fiecare zi.

— întotdeauna am iubit această meserie. Niciodată nu m-am gândit la mine ca la o simplă asistentă, a spus ea când am convins-o să îmi accepte propunerea, după nunta noastră oficială din Vegas.

— întotdeauna ai fost mult mai mult. Ai făcut ca totul în compania *noastră* să meargă mai bine.

— Şi voi continua să fac asta. Dar voi continua să predau şi cursurile mele, a adăugat ea.

— Nici nu m-aş aştepta la altceva de la femeia care poate să mă bată măr.

Acum, se întoarce cu faţa la mine, cu o mână ţinân- du-se de treapta de sus, şi îmi arată semnul – afacerea noastră, căsnicia noastră, noi.

— Cum ţi se pare?

— Ca şi cum aşa a fost menit să fie. îmi place totul la el, mai ales felul în care se potrivesc împreună cele două nume.

Este stăpână pe inima mea, pe trupul meu, pe afacerea mea, pe casa mea. Faptul că îmi împărtăşesc afacerea cu ea abia dacă egalează tot ceea ce mi-a oferit – această dragoste necondiţionată. Ah, şi, evident, Natalie locuieşte cu mine acum, ceea ce înseamnă că Josie îşi

wUtă O colegă de cameră, dar asta este o poveste pentru altădată-

Deocamdată, trebuie să mă ocup de femeia mea. Mă îndrept spre scară, urc o treaptă, îi ridic fusta şi îi trag chiloţii într-o parte.

O sărut, şi o ling, şi o gust până când ea suspină, şi geme, Şi oftează sexy.

Ăsta este semnalul meu să o ţin în siguranţă.

- Haide! Ia-mă de mână! îi spun încet şi o ghidez pe scară, o iau în braţe şi o aşez pe canapea, unde îşi desface picioarele, iar eu îi devorez dulceaţa.

Uitaţi care-i treaba, scările de zugrav sunt amuzante pentru preludiu, dar, atunci când faci sex riscant, trebuie să ştii ce riscuri să-ţi asumi. Nu-mi pot permite ca soţia mea să cadă de pe o scară pentru că o fac să aibă un orgasm puternic.

Şi exact asta fac, în timp ce ea se dezlănţuie pe canapea lipită de gura mea. Apoi, fac dragoste cu ea.

După aceea, îmi zâmbeşte ameţită şi mă întreabă:

— Să mergem să ne pregătim pentru nuntă?

Da, noi suntem *acei* oameni. Noi suntem cei care s-au căsătorit în Vegas, ne-am întors acasă şi am organizat o altă petrecere de nuntă pentru prieteni şi familie. Ne place să ne căsătorim unul cu celălalt.

Foarte mult.

Aşa că o vom face din nou. Adevărul este că, foarte probabil, ne vom reînnoi jurămintele anul viitor, şi peste un an, şi peste încă unul.

ÎNCĂ UN EPILOG

Câteva luni mai târziu

A fost odată ca niciodată un bărbat, a fost şi o femeie, şi au fost şi nişte hopuri pe drumul lor spre fericirea pană la adânci bătrâneţi.

Dar le-am depăşit pe toate.

Pe parcurs, am descoperit că încrederea nu este o chestiune de dovezi. Nu este vorba despre a fi sau nu păcălit. Este o alegere. Una pe rare o faci cu inima Natalie o are în grijă pe a mea, iar eu a trebuit să învăţ să accept că este în siguranţă în grija ei. întotdeauna.

Inima ei este şi ea în siguranţă cu mine. chiar dacă ii place să mă bată în videoclipurilc ei.

Seria ei de videoclipuri cu tehnici de autoapărare a devenit foarte populară online. Noii cursanţi au găsit-o prin intermediul lor şi au început să participe la cursurile pe care le predă câteva seri pe săptămână. .Asta o face fericită, şi, când ea este fericită, sunt şi eu fericit.

Totuşi, s-ar putea să fie nevoită să le întrerupă în curând. Lucrurile se schimbă pe aici. Burta ei este un pic mai rotundă.

Nu, nu a fost un copil *aoleu.* Nu s-a întâmplat într-o noapte de beţie. *Vă rog frumos!* Soţia mea este o planificatoare. Si am planificat asta. De fapt. aluatul ar fi putut foarte bine să intre la dospit în a *treia* noapte a nunţii. Cea de aici, din New York.

Noi doi suntem primii dintre prietenii noştri care vor avea un copil, dar asta ni se potriveşte. Se pare ,j avem două viteze – fie suntem blocaţi, fie ne mişcăm cu o sută de kilometri pe oră. Nu mai suntem blocaţi, aşa că, în acest caz, am depăşit toate limitele şi, în câteva luni, vom fi o familie în toată regula.

Chiar acum însă mă duc cu Natalie la piaţă. Nu mergem să cumpărăm sparanghel sau ruccola. întotdeauna ne-a plăcut să riscăm, iar astăzi ne vom încerca norocul.

Avem o întâlnire în spatele standului de banane.

SFÂRŞIT

MULŢUMIRI

Un uriaş mulţumesc, mare cât o zi de post, tuturor cititorilor mei! VOI SUNTEŢI MOTIVUL PENTRU CARE SCRIU! îmi place să primesc mesaje de la voi, îmi place că îmi citiţi cărţile, îmi place că vă plac poveştile de dragoste. Le sunt recunoscătoare atâtor oameni pentru că *BINE DOTAT a* ajuns la voi. Le mulţumesc Sirenei Jen McCoy, Zeiţei Copertelor Helen Williams, Celei-Care-Nu-Are- Vacanţă KP Simmon şi lui Mă-Cunoşti-Atât-de-Bine Kim Bias. Multă recunoştinţă faţă de Kelley .lefferson, cea care se ocupă de treburile de zi cu zi, faţă de Dena Mărie, care a sugerat petrecerea, faţă de Lauren McKellar, care face ca totul să se lege, şi faţă de Candi Kane, care este o rază de soare şi bunăvoinţă. Dragoste nesfârşită pentru fetele mele – Kristy, Laurelin, CD, Lili, Corinne, Vi, Kendall şi multe altele! Le mulţumesc enorm soţului şi copiilor mei! Şi, ca întotdeauna, multă dragoste câinilor mei!

MIDNIGHT
BOOKS

lată ce trebuie să ştiţi despre mine – sunt înstărit, bine dotat şi ¡mi place să spun glume. Femeilor le place un tip care le face să rădă Cu atăt mai mult cu căt e loial şi muncitor. Posed toate astea, plus un cont frumuşel în bancă, mulţumită afacerii mele în domeniul construcţiilor, care este în plină expansiune. Da, ştiu cum să-mi folosesc toate *uneltele.*

Pe scenă intră Natalie. Fierbinte, sexy. inteligentă şi... e noua mea asistentă. Ceea ce o face să fie total inaccesibilă... Hei. sunt un tip decent. Cu adevărat. Mă străduiesc să stau departe de genul de tentaţii pe care ea le aduce la muncă.

Pănâ într-o noapte în Las Vegas. Da, aţi mai auzit-o pe asta. După prea multe cocktailuri. mciunul dintre noi nu mai poate nega tensiunea acumulată în ultimele şase luni. Prin urmare, inevitabilul se intămplâ – în camera mea de hotel, în camera ei. în spatele aparatului de jocuri mecanice Titanic de la Flamingo (nu întrebaţii). Şi. înainte de a putea să o fac să mai spună incă o dată .Oh. da. chiar acolo. DAI", amândoi zicem da – marele .da" – într-o capelă de pe marginea drumului, în faţa unui tip cu perciuni falşi şi o costumaţie de un aunu strălucitor.

Vom anula totul măine-dimineaţă. nu? Problema este că... Nu ştiu cum să-mi ţin mâinile departe de viitoarea mea fostă soţie.

4 Locul unde se află cea mai mare concentraţie de cazinouri şi hoteluri (n.tr.).
10 Fără echivalent în limba română (n. tr.).
11 în original, *topull one's leg (ud. Ut.* „a trage pe cineva de picior") (n. tr.).